

رِيَاضُ الصَّالِحِينَ

ரியாஸுஸாலிஹீன்

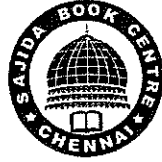
(நபிகளாரின் யொன்மொழிகள்)

- மூலமும் தமிழாக்கமும் -

மூல நூல் ஆசிரியர் :

இமாம் அபு ஐக்கரிய்யா யஹ்யா பின் ஷரஃப் அந்-நவ்வீ

(ரஹ்மத்துல்லாஹி அலைஹி)

சாஜிதா புக் சென்டர்

248, தம்புச் செட்டித் தெரு, முதல்மாடி, சென்னை - 600 001

போன் - 2522 4821

புத்தக வ்பரத் தொகுப்பு

நூலின் பெயர்

☞ **நியாளுஸ்ஸாலிஹீன் - நபிகளாரின் பொன்மொழிகள்**
(மூலமும் - தமிழாக்கமும்)

மூலநூல் ஆசிரியர்

☞ **இமாம் அபு ஜக்கரிய்யா யஹ்யா பின் ஷரஃப் அந்-நவவீ (ரஹ்மத்துல்லாஹி அலைஹி)**
தமிழாக்கம்

☞ **மவ்லவி K.M. முகம்மது மைதீன் உலவீ**

முதல் பதிப்பு

☞ **மார்ச் - 2009**

ஐந்தாம் பதிப்பு

☞ **நவம்பர் - 2011**

பதிப்புரிமை

☞ **சாஜிதா புக் சென்ட்ருக்கு!**

நூலின் அளவு

☞ **1/4 கிரவுன்**

பிரதிகள்

☞ **1500**

பக்கங்கள்

☞ **768**

அச்சிட்போர்

☞ **கிராஃபிக் பார்க், சென்னை - 5. போன் : 2844 4445**

வெளியீடு

☞ **சாஜிதா புக் சென்டர்**

248, தம்புச் செட்டி தெரு, சென்னை - 1.

போன் : 2522 4821 / 98409 77758 / 99411 75303

Email : shajithabookcentre@yahoo.com

விலை

☞ **ரூ. 320.00**

ஆலோசனைக் குழு

மவ்லவி முஹம்மது அப்துல்லாஹ் மன்பசு

மவ்லவி முஹம்மது யூசுப் S.P. - காரைக்கால்

சகோதரர் M.A. அப்துல் ஹமீது - பாமணி (கேம்ப் கத்தார்)

சகோதரர் A.J. நஸீர் அஹ்மது - சென்னை

பதிப்புரை

எல்லாப் புகழும், எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் ஒருவனுக்கே! சாந்தியும் சமாதானமும் அல்லாஹ்வின் இறுதித்தூதர் முஹம்மது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் மீதும், அவர்களைப் பின் தொடர்ந்து நல் அமல்கள் செய்யும் அனைவரின் மீதும் உண்டாவதாக!

மனித சமுதாயம் நேர்வழிபெற்று அதன் மூலம் இவ்வுலக - மறு உலக வாழ்வில் வெற்றி பெறுவதற்கு அடிப்படை ஆதாரமாக விளங்குவது இறைவேதமாகிய அருள்மறை குர்ஆனும், அதன் விளக்கமாக வாழ்ந்த இறைத்தூதர் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் போதனைகளுமாகும்.

இறைத்தூதர் எதை உங்களுக்குக் கொடுக்கிறாரோ, அதைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். அவர் எதனைவிட்டும் உங்களைத் தடுக்கிறாரோ, அதனை விட்டும் விலகி இருங்கள். மேலும், அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுங்கள். திண்ணமாக, அல்லாஹ் கடுத்தண்டனை அளிப்பவனாக இருக்கின்றான்.

(அல்குர்ஆன் 59:7)

என்ற திருமறையின் கட்டளைக்கேற்ப இறைத்தூதர் காட்டிய வழியில் தமது வாழ்க்கையினை அமைத்துக் கொள்வது ஒவ்வொரு இறை நம்பிக்கையாளரின் கட்டாயக் கடமையாகும்.

அகிலத்தின் அருட்கொடையாய் வந்துதித்த அண்ணலாரின் வாழ்வும் வாக்கும், மனிதர்களை நேர்வழிபடுத்திடும் கலங்கரை விளக்கமாகும். மனித சமுதாயத்திற்காக அவர்கள் அருளிய வாழ்வியல் செய்திகள் பல்லாயிரக் கணக்கானவை. அவற்றில் ஆதாரப்பூர்வ நபிமொழி என ஹதீஸ்கலை அறிஞர்களால் கணிக்கப்பட்டு, 'குதூபுஸ் ஸித்தா' எனும் பெயரில் ஆறு கிரந்தங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அவை:

1. ஸஹீஹுல் புகாரி
2. ஸஹீஹ் முஸ்லிம்
3. ஸுனன் அபூதாலூத்
4. ஜாமிவுத் திர்மிதீ
5. ஸுனன் அந்-நஸயீ
6. ஸுனன் இப்னுமாஜா

இந்த ஆறு நூல்களில் இருந்தும் 1896 நபிமொழிகளை எடுத்து, அவற்றை 372 தலைப்புகளில் தொகுத்து 'ரியாஸஸ் ஸாலிஹீன்' என்ற பெயரில் இமாம் அபு ஜக்காரிய்யா யஹ்யா பின் ஷரஃப் அந்-நவவீ (ரஹ்) அவர்கள் உலக மக்களுக்கு

வழங்கியுள்ளார்கள். இந்த சிறப்பு மிகு நபிமொழிக் களஞ்சியத்தை தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் படித்து பயன் பெறவேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தில், சமுதாயம் பயன் பெறும் வகையில் நல்ல புத்தகங்கள் பல வெளியிட்டு வரும் சாஜிதா புக் சென்டர் வெளியிடுகிறது என்பதை மிக்க மகிழ்வுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். இதைப் போன்ற பயன் தரும் புத்தகங்கள் தொடர்ந்து வெளியிடவும், எமக்காக வல்ல அல்லாஹ்விடம் வாசகர்கள் துஆச் செய்ய கோருகிறோம்.

இந்நூலை தமிழாக்கம் செய்த சகோதரர் K.M.முஹம்மது மைதீன் உலவீ அவர்களுக்கும், மதிப்புரை வழங்கி நல்ல ஆலோசனைகளையும் கூறிய ஜமாஅத் அன்சாரிஸ் சுன்னத்தில் முஹம்மதிய்யா இலங்கை - பொதுத் தலைவர் அஷ்ஷெய்க் முஹம்மது அபுபக்கர் ஸீத்தீக் மதனி அவர்களுக்கும், இலங்கை முஸ்லிம் வாலிபர் ஒன்றியத்தின் (ஜம்இய்யதுஷ்ஷபாப்) பணிப்பாளர் அஷ்ஷெய்க் எம்.எஸ்.எம்.ரஷீத் மவ்லவீ அவர்களுக்கும், 'ஜம்மியத்து அஹலில் குர்ஆன் வல் ஹதீஸ்' மாநிலத் தலைவர் மவ்லவி S.கமாலுதீன் மதனி அவர்களுக்கும், பிழைத்திருத்தம் செய்து தமிழ்நடையினை செம்மைப்படுத்தித் தந்த பன்னூல் ஆசிரியர் மவ்லவீ முஹம்மது அப்துல்லாஹ் மன்பச அவர்களுக்கும், ஜனாப். பாஞ்சுபீர் அவர்களுக்கும் நன்றி! ஏற்கனவே இந்நூலின் தமிழாக்கத்தை மட்டும் வெளியிட்டுள்ளோம். அரபி மூலமும் சேர்த்து வெளியிட்டால் மக்கள் பயனடைவார்கள் என பலரும் தெரிவித்தார்கள். அதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டபோது இந்த பணியில் எமக்காக மவ்லவீ ஹா..பீள் எம்.என்.முஹம்மது புகாரீ அவர்களும் சவூதியில் பணியாற்றும் நண்பர் K.S.அப்பால் அலீகான் அவர்களும் பணி முழுமையடைய பல உதவிகளை செய்து தந்தனர். அவர்களுக்கும் நன்றி.

எமக்கு ஒத்துழைப்பு நல்கும் வாசகர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இவண்

M.A. முஹம்மது ஜக்காரீய்யா

சென்னை.

இயாம் நவவீ (ரஹ்) அவர்களின் முன்னுரை

அளவிலாக் கருணையும், நிகரிலாக் கிருபையும் உடைய அல்லாஹ்வின் திருப்பெயரால்... (ஆரம்பம் செய்கிறேன்)

எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே. அவன் தனித்தவன். அனைத்தையும் அடக்கியாளுபவன். யாவரையும் மிகைத்தவன். பெரும் மன்னிப்பாளன். பகலின் மீது இரவைச் சுற்றி வரச் செய்பவன். இவ்வாறு செய்வதன் நோக்கம், இதயமும் அகப்பார்வையும் உடையோர்க்கு ஓர் நினைவூட்டல் - அறிவும் சிந்தனையும் உடையோர்க்கு ஓர் அறிவுரையாகவும், படிப்பினையாகவும் அது திகழ வேண்டும் என்பதுதான்.

அல்லாஹ்வை நான் புகழ்கிறேன். பொருளாழமிக்க, தூய புகழாக, ஒருங்கிணைந்த, வளமிக்க புகழாக (புகழ்கிறேன்)

மேலும் திண்ணமாக வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறில்லை என்று சாட்சி சொல்கிறேன். அவன் கண்ணியமிக்கவன், பரிவுமிக்கவன், கருணையாளன். மேலும் திண்ணமாக முஹம்மத் நபியவர்கள் அல்லாஹ்வின் அடியார். தூதர் என்றும் சாட்சி சொல்கிறேன். அவர்கள் அல்லாஹ்வின் அன்புக்குரியவராகவும், அவனுடைய நேசராகவும், நேரான வழியின் பக்கம் வழிகாட்டக் கூடியவராகவும், செம்மையான மார்க்கத்தின்பால் அழைக்கக் கூடியவராகவும் திகழ்கிறார்கள்.

அல்லாஹ்வின் நல்வாழ்த்துக்களும், ஈடேற்றமும், அவர்கள் மீதும் அனைத்து நபிமார்கள் மீதும் அவர்கள் அனைவரின் குடும்பத்தினர் மீதும் நல்லோர்கள் அனைவர் மீதும் பொழியட்டுமாக!

இறைப் புகழுக்கும் நபி ஸலவாத்துக்கும் பிறகு, சொல்லவருவது என்னவெனில் -

அல்லாஹ் கூறுகிறான் : “ஜின்களையும், மனிதர்களையும் நான் படைத்தது, அவர்கள் என்னை வணங்கி வழிபட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். நான் அவர்களிடமிருந்து எந்த வாழ்வாதாரத்தையும் நாடவில்லை. அவர்கள் எனக்கு உணவளிக்க வேண்டும் என்றும் நான் நாடவில்லை. (அல்குர்ஆன் - 51: 56-57)

திண்ணமாக மனிதர்கள் படைக்கப்பட்டதன் நோக்கத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதும், உலகின் வசதி வாய்ப்புகளைப் புறக்கணித்துப் பற்றற்ற நிலையை மேற்கொள்வதும், அவர்களுக்குக் கடமையாகிவிட்டது.

ஏனெனில், இது அழியும் உலகமே தவிர நிலைத்திருக்கும் வீடல்ல. கடந்து செல்லும் வாகனமே தவிர இன்பம் துய்க்கும் இல்லமல்ல.

இதனால்தான் உலகில் வாழும் மக்களில் விழிப்புணர்வு அடைந்தவர்கள், இறைவனை வணங்கி வழிபடுவோராய் உள்ளனர். அறிவிற்கென்ற மக்கள் உலகப் பற்றில்லாதவர்களாய் இருக்கின்றனர்.

அல்லாஹ் கூறுகின்றான் : (எந்த உலக வாழ்வின் போதையில் மயங்கி, நம் சான்றுகள் குறித்து நீங்கள் அலட்சியமாக இருக்கிறீர்களோ, அந்த) உலக வாழ்க்கையின் உதாரணம் இதைப் போன்றதாகும். வானத்திலிருந்து மழையை இறக்கினோம். பின்னர் அதன் மூலம் - மனிதர்களும் கால்நடைகளும் உண்ணக்கூடிய விளை பொருள்கள் நன்கு அடர்த்தியாய் வளர்ந்தன. இவ்வாறாக, பூமி அழகாகவும், செழுமையாகவும் காட்சியளிக்கத் தொடங்கியபோது, அதன் பலனை அடைந்திடத் தங்களுக்கு ஆற்றலுள்ளதென அதன் உரிமையாளர்களும் எண்ணியபொழுது, திடீரென இரவிலோ, பகலிலோ நம் கட்டளை அங்கு வந்தது. நேற்றைய தினம் எதுவும் விளைந்திருக்காதது போன்று, அதனை நாம் முற்றாக அழித்துவிட்டோம். சிந்தித்துணரும் மக்களுக்குச் சான்றுகளை இவ்வாறு தெளிவாக விளக்குகிறோம் (10 : 24) இந்தக் கருத்தில் இறை வசனங்கள் ஏராளமாய் உள்ளன.

இந்த விஷயத்தில் மிகவும் சரியான வழி - இலட்சியத்தின்பால் கொண்டு சேர்க்கும் மிகவும் சீரான பாதை எதுவெனில், நம்முடைய நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் அருளியதாக, ஆதாரப்பூர்வமாகப் பதிவாகியுள்ள ஹதீஸ்களை எடுத்து நடப்பதுவே ஆகும். அவர்கள் முன்னோர், பின்னோர்களின் தலைவர், முற்கால, பிற்கால மக்கள் அனைவரினும் கண்ணியமிக்கவர்களே. அல்லாஹ்வின் ஸலவாத்து (வாழ்த்துரை)களும் ஸலா(ம் ஈடேற்ற)மும் அவர்கள் மீதும், அனைத்து நபிமார்கள் மீதும் பொழியட்டுமாக!

அல்லாஹ் கூறுகிறான் : “நன்மையான காரியத்திலும், இறையச்சத்திலும் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்யுங்கள்.” (அல்குர்ஆன் - 5:2)

◆ “ஒரு மனிதன் தன் சகோதரனுக்கு உதவி செய்வதில் ஈடுபட்டிருக்கும் காலமெல்லாம், அல்லாஹ் அவனுக்கு உதவி செய்து கொண்டிருக்கிறான்” என்று நபிகள் நாயகம் கூறினார்கள்.

◆ எவர் நற்காரியத்திற்கு வழிகாட்டினாரோ அவருக்கு, அதனைச் செய்தவர் பெறுவது போன்ற கூலி உண்டு.

◆ எவர் நேர்வழியின்பால் அழைக்கிறாரோ அவருக்கு, அவரைப் பின்பற்றியவர்கள் பெறும் நற்கூலிகளைப் போல் கிடைக்கிறது. அவர்களின் கூலிகளில் எதையும் அது குறைத்துவிடாது.

◆ அலீ (ரழி) அவர்களை நோக்கி நபியவர்கள் கூறினார்கள். “அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! உம்மின் மூலம் அல்லாஹ் ஒரு மனிதனுக்கு நேர் வழிகாட்டுவது செந்நிற ஒட்டகங்களை விடவும் சிறந்ததாகும்.”

(இந்தக் குர்ஆன் வசனம் மற்றும் ஹதீஸ்களின் ஒளியில்) எனது சிந்தனை சென்றது. அதாவது, ஆதாரப்பூர்வமான ஹதீஸ்களின் சுருக்கமான தொகுப்பு ஒன்றை நாம் உருவாக்க வேண்டும். படிப்போருக்கு மறுமைக்கான பாதையாக அமையும் கருத்துக்களை உள்ளடக்கியதாகவும் அது திகழ வேண்டும். மேலும் ஆர்வமுட்டுதல், அச்சுறுத்தல் மற்றும் சான்றோர்களின் நெறிமுறைகள் அனைத்தையும் ஒருங்கிணைத்ததாகவும் அது திகழ்ந்திட வேண்டும். உலகப் பற்றின்மை தொடர்பான நபிமொழிகளுடன் - மனப்பயிற்சி, குணவொழுக்கம், உள்ளங்களைத் தூய்மைப்படுத்துதல், அவற்றின் நிவாரணம், உறுப்பு(களின் செயல்பாடு)களைப் பாதுகாத்தல், அவற்றின் கோணலை நேராக்குதல் மற்றும் இறைவனைப் பற்றி நன்கறிந்த மேலோர்களின் இலட்சியங்கள் ஆகிய அனைத்தையும் அந்த ஹதீஸ் திரட்டு உள்ளடக்கியிருக்க வேண்டும். (என்று நாடினேன்)

இந்நூலில் ஒரு நியதியை நான் கடைப்பிடிக்கிறேன். அதாவது, தெளிவான, ஆதாரப்பூர்வமான நபிமொழியை மட்டும்தான் நான் சொல்வேன். அதுவும் ஆதாரப்பூர்வமான நூல்களென்று பிரபலமான நபிமொழித் தொகுப்பு ஒன்றுடன், அது இணைத்துச் சொல்லப்படும். பாடங்களின் தொடக்கத்தில், சங்கைமிகு குர்ஆனின் திருவசனங்களைக் கூறுவேன். உச்சரிப்புத் தேவை எனும் இடத்தில் - உள்ளடக்கிய அர்த்தத்துக்கு விளக்கம் தேவை எனும் இடத்தில் நுணுக்கமான, எச்சரிக்கையான விளக்கத்தை அணிவிக்கிறேன்.

இந்நூல் நிறைவடைந்தால், கவனத்துடன் படிப்போருக்கு நன்மைகளின் பக்கம் வழிநடத்திச் செல்லக் கூடியதாகத் திகழும் என்றும், எல்லா வகையான தீமைகள் - நாசகார பாவங்களை விட்டும் அவர்களைத் தடுக்கும் என்றும் நான் ஆதரவு வைக்கிறேன்.

இந்நூலிலிருந்து பயன்பெறும் வாசகர்களிடம் நான் கேட்டுக் கொள்வது என்னவெனில், அவர்கள் எனக்காக துஆ (பிரார்த்தனை) செய்ய வேண்டும். மேலும் என் பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், அன்பர்கள் அனைவருக்காகவும், அனைத்து முஸ்லிம்களுக்காகவும் அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும் என்பதுதான்.

நான் நம்பியிருப்பது கண்ணியத்திற்குரிய அல்லாஹ்வைத்தான். என் பணிகளை ஒப்படைத்திருப்பதும் அவனிடமே! நான் முழுவதும் சார்ந்திருப்பதும் அவனையே! அல்லாஹ் எனக்குப் போதுமானவன்; அவனே சிறந்த முறையில் பொறுப்பேற்பவன். நன்மைகள் மீது சக்தி பெறுவதும், தீமைகளிலிருந்து விலகுவதும் அல்லாஹ்வின் உதவி கொண்டே தவிர வேறில்லை. அவன் யாவரையும் மிகைத்தவன். நுண்ணறிவாளன்.

இமாம் அபூ ஜக்கரிய்யா யஹ்யா பின் ஷரஃப் நவவீ ரஹ்)

இமாம் அபூ ஜக்கரிய்யா யஹ்யா பின் ஷரஃப் நவவீ (ரஹ்) அவர்கள், ஷாம் தேசத்தில் நவா என்னும் ஊரில் பிறந்ததால் நவவீ (நவாவைச் சேர்ந்தவர்) என்று அனைவராலும் அன்போடு அழைக்கப்பட்டார்கள். அவர்களின் இயற்பெயர் யஹ்யா. முஹ்யித்தீன் என்பது பட்டப் பெயர். 'அபூ ஜக்கரிய்யா' என்பது குறிப்புப் பெயராகும்.

இமாம் நவவீ அவர்கள் ஹிஜ்ரி 631-ஆம் ஆண்டு, முஹர்ரம் மாதம் பிறந்தார்கள். சிறு வயதிலேயே குர்ஆனை முழுமையாகக் கற்று, மனப்பாடம் செய்த பிறகு, தங்கள் ஊரிலேயே கல்வியில் சிறந்த ஆசிரியர்களிடம் அரபி இலக்கணம், இலக்கியம், நபிமொழிகள், அறிவிப்பாளர்கள் வரலாறு மற்றும் ஃபிக்ஹுச் சட்ட விளக்கம் போன்ற பல்வேறு கலைகளைக் கற்றார்கள். சிறுவயதிலேயே மார்க்கக் கல்வி கற்பதில் ஆர்வமாக இருந்த இமாம் அவர்கள், தாருல் ஹதீஸ் மத்ரஸாவில் சேர்ந்து கல்வி கற்பதற்காக ஹிஜ்ரி 649-ஆம் ஆண்டு தமது தந்தையுடன் திமிஷ்க் மாநகரம் வந்து அங்கு கிழக்குத் திசையில் உமையா மஸ்ஜிதுடன் இணைந்த கட்டிடமான மத்ரஸா ரவாஹிய்யாவில் தங்கி இருந்து கல்வி கற்றார்கள்.

பேணுதலான - கூய வாழ்வு

இமாம் நவவீ (ரஹ்) அவர்கள், ஹிஜ்ரி 665-ஆம் ஆண்டு, திமிஷ்கில் பிரபல கல்விக்கூடமாகிய தாருல் ஹதீஸ் மத்ரஸாவில், தலைமை ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்றார்கள்.

கல்விப் பணியில் முழு ஈடுபாடு கொண்டிருந்ததுடன், பொது மக்களுக்கு வழிகாட்டுவதிலும், நன்மையைக் கடைப்பிடிக்குமாறு ஏவுதல் - தீமையைத் தடுத்தல் போன்ற பெரும் பணிகளிலும், நல்லார்வமும் ஈடுபாடும் கொண்டிருந்தார்கள். அதே போல் ஆட்சியாளர்களின் தவறான போக்கைத் தக்க முறையில் கண்டிப்பதற்கும் அவர்கள் தயங்கியதில்லை.

அவர்களைத் தேடி வந்த இன்ப வாழ்வையும், வசதி வாய்ப்புகளையும் - கல்விப் பணிக்காகவே தியாகம் செய்துவிட்டுச் சாதாரணமான - எளிய வாழ்க்கையிலேயே மனநிறைவு கண்டார்கள்.

எழுத்துப் பணி

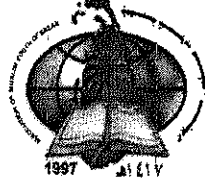
இமாம் அவர்கள் எழுதிய முக்கியமான நூல்களில் சில. ஸஹீஹ் முஸ்லிமின் விரிவுரை, அல் மஜ்மூஃ (அல் முஹத்தஃப் விரிவுரை) ரியாளுஸ் ஸாலிஹீன், அல் அக்கார், அல் அர்பஈநூந் நவவிய்யா, தஹ்தீபுல் அஸ்மா வல் லுகாத், அல் மின்ஹாஜ் இவை தவிர இன்னும் ஏராளமான நூல்களை அவர்கள் இயற்றியுள்ளார்கள்.

மரணம்

இரண்டு முறை ஹஜ் செய்த இமாம் நவவீ (ரஹ்) அவர்கள் - நவா திரும்பி, அங்கே பிணியுற்ற நிலையில், ஹிஜ்ரி 676-ஆம் ஆண்டு, ரஜப் பிறை 24-ல் மரணம் அடைந்தார்கள்.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ASSOCIATION OF MUSLIM
YOUTH OF SAILAN
HEAD OFFICE - COLOMBO
REG: MRCA/13/6/COL31

جمعیة شباب مسلمي سيلان
المكتب الرئيسي - كولومبو
رقم الحساب: 002020871 CU - هنان ناشنال بنك
رقم التسجيل في وزارة الشؤون الدينية والثقافة: 11/CO/31/17

இலங்கை முஸ்லிம் வாலிபர் ஒன்றியத்தின் (ஐம்இய்யதுஷ்ஷபாப்) பணிப்பாளர்
அஷ்ஷெய்க் எம்.எஸ்.எம்.ரஷீத் (ரீயாத்) அவர்களின்

மதிப்புரை

எல்லாப்புகழும் ஏக அல்லாஹ் ஒருவனுக்கே. ஸலவாத்தும் ஸலாமும் இறுதித்தாதர் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் மீதும், அவர்களைப் பின்பற்றி வாழ்ந்த ஸஹாபாக்கள் மற்றும் நல்லடியார் அனைவரின் மீதும் உண்டாவதாக!

“எவர்கள் அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும் உறுதியாக நம்புகிறார்களோ, அவர்கள் பின்பற்றி நடக்க வேண்டிய அழகான உதாரணம் நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் தூதரிடமே இருக்கின்றது. அவர்கள் (அவரைப் பின்பற்றி நடந்து) அல்லாஹ்வை அதிகம் நினைவு செய்து கொண்டிருப்பார்கள்.”
(அல்அஹ்ஸாப் : 21)

“நபியே! மேலும் நீர் கூறும் : நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனது தூதருக்கும் வழிப்படுங்கள்.”
(ஆல இம்ரான் : 32)

“எவர் அல்லாஹ்வுடைய தூதருக்கு கீழ்ப்படிகின்றாரோ, அவர் நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுக்குக் கீழ்ப்படிபவராவார்.”
(அந்நிஸா : 80)

“நான் உங்களிடம் இரண்டை விட்டுச் செல்கிறேன். அந்த இரண்டையும் நீங்கள் பின்பற்றி வாழும் வரை வழி தவறமாட்டீர்கள். அவை அல்லாஹ்வின் வேதமும் - எனது வழிமுறையுமாகும்.”
(நபிமொழி)

அருள்மறைக் குர்ஆனுக்கு விளக்கவுரையாக, நபிகளாரின் பொன்மொழிகள் இருக்கின்றன. ஒன்றைப் பற்றிப்பிடித்து, மற்றையதை நிராகரிப்பவன் முஸ்லிம் என்ற வட்டத்திற்குள் அடங்கமாட்டான்.

رقم: 149 مالجاكندا رود - مارदानا - كولومبو - 10 - سريلانكا. هاتف: 0094115351184 - فاكس: 0094115351207

No. 149, Malligakanda Road, Maradana, Colombo-10, Sri Lanka. Tel: 0094-11-5351184, Fax: 0094-11-5351207, E-mail: amys@sit.lk

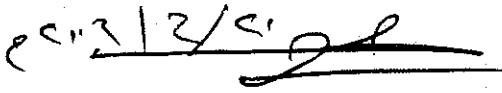
மனித குலத்தின் வாழ்வியல் நுட்பங்களை நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் வாழ்ந்து காட்டி, அதனையே உலகிற்கும் பின்பற்றத்தக்க பொக்கிஷமாகப் பிரகடனப்படுத்தி விட்டார்கள்.

புனித அருள்மறைக் குர்ஆனும், நபிகளாரின் சுன்னாவும், ஒரு முஸ்லிமின் இரு கண்களைப் போன்றவை. இவ்விரு பொக்கிஷங்களும் பல மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு, மக்களின் அறிவுத் தாகத்திற்கும், ஆன்மீக ஈடேற்றத்திற்கும் கலங்கரை விளக்கமாக திகழ்கின்றன. இந்த வரிசையில் ரியாஸூஸ்ஸாலிஹீன் என்ற நபிகளாரின் பொன்மொழித் தொகுப்பை ஒரு சேரப் படிக்கும்போது, மனம் நிறைவடைகிறது. அல்ஹம்துலில்லாஹ்.

மனித குலம் உன்னத ஒழுக்க விழுமியங்களைக் கண்டடையவும், இறை சிந்தனை, இறையச்சம் போன்ற மாண்புகளை வளர்த்துக் கொள்ளவும் இது போன்ற முயற்சிகள் பெரிதும் பயனளிக்கும்.

ரியாஸூஸ்ஸாலிஹீன் மக்கள் மத்தியில் ஆர்வத்துடன் படிக்கப்படும் நபி மொழித்தொகுப்பு. நல்கருமங்களைச் செய்வதில் முனைப்புடன் ஈடுபடும் ஸாஜிதா புத்தக நிலையத்தார் இதனை வெளியிடுவதன் மூலம், நபிகளாரின் சுன்னாவை உயிர்ப்பிக்கும் பணியையும் செய்திருக்கிறார்கள்.

காலத்தின் தேவையறிந்து, வினைத்திறனுடன் ஆற்றப்படும் இத்தகைய முயற்சிகளுக்கு 'அல்லாஹ்' நிறைந்த நற்பேறுகளைத் தர வேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஓ.வீ.எஸ்.எம்.ரஜீத் (ரியாத்)

பணிப்பாளர்

ஐம்இய்யதுஷ்ஷபாப் - சிறீலங்கா

ஐயாசித் அன்லாரீஸ் கன்னதீல் முஹம்மதீய்யா - கிலங்கை

பொகுத் தலைவரும் - மார்க்க அறிகுருமான மவ்லவி

அஷ்ஷெய்க் முஹம்மது அபுபக்கர் ஸீத்தீக் மதனி

அவர்கள் மனமுவந்து தந்த

மதிப்புரை

அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வுக்கே புகழ் அனைத்தும். ஸலவாத்தும், ஸலாமும் நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் மீதும், அவர்களின் தோழர்கள், தொடர்ந்தோர்கள் மீதும் உண்டாவதாக!

மனித வாழ்வின் சகல வழிகாட்டுதல்களும் பொதிந்த அல்குர்ஆனும், அதையொட்டி வாழ்ந்து காட்டிய நபி (ஸல்) அவர்களது வாழ்க்கை அடங்கிய நபி மொழிகளும், எமது வாழ்வின் வழிகாட்டிகளாகும்.

இவையிரண்டையும் பற்றிப்பிடித்து, படித்துணர்ந்து, செயல்படுகின்றபோது தான் வாழ்வில் வெற்றியையும், சுபிட்சத்தையும் அடைய முடியும்.

அல்குர்ஆன் அல்லாஹ்வினால் பாதுகாக்கப்பட்ட புனிதமான ஒரு நூலாகும். அதே போன்று நபி (ஸல்) அவர்களது சொல், செயல், அங்கீகாரம் அடங்கிய நபிமொழிகள் யாவும் நூல் வடிவில் தொகுக்கப்பட்டு, மனித வாழ்வின் வழிகாட்டுதல்களுக்கு உட்பட்டதாக அமைந்து நிற்கிறது.

‘அல்குர்ஆன்’ - பல மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருப்பது போலவே, நபி மொழித்தொகுப்புக்களும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த வரிசையில் அபூ-ஜக்கரிய்யா யஹ்யா பின் ஷரஃப் நவவீ - இமாம் நவவீ (ரஹ்) அவர்களால் தொகுக்கப்பட்ட ரியாஸுஸ்ஸாலீஹீன் - நபி மொழித் தொகுப்பு மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதொரு விடயமாகும்.

இதில் அல்குர்ஆன் வசனங்களை முதன்மைப்படுத்தி, நபி (ஸல்) அவர்களது பொன் மொழிகளான - ஹதீஸ்களை ஆதாரமாகக் கர்ட்டி, வாழ்வில் ஒவ்வொரு விடயமும் மிக அழகாக முன்வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட, படிக்கின்ற, படிப்பிக்கப்படுகின்ற ஒரு நூலாக ரியாஸுஸ்ஸாலீஹீன் காணப்படுகின்றது. வாழ்வின் எல்லா விடயங்களையும், குறிப்பாக இஸ்லாமிய ஒழுக்க மாண்புகள், நல்ல பழக்கவழக்கங்களை உள்ளடக்கிய நல்லோர்களின் அறிவுப் பூங்காவாக இது மிளிர்கின்றது.

இந்த நூல் வெளியிடப்படுவது தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். இப்பணியினை முன்னெடுத்துச் செல்கின்ற ஸாஜிதா புத்தக நிலையத்தாரின் முயற்சிகள் பாராட்டத் தக்கனவாகும்.

ரியானூஸ்ஸாலிஹீன் - நபி மொழி(ப் பூங்காவை) தொகுப்பைச் சகலரும் படித்துணர்ந்து, ஸாலிஹீன்களாக - நல்லோர்களாக வாழ்ந்து ஈருலகிலும் பாக்கியம் பெற்றிட எல்லாம் வல்ல அல்லாஹுத்தஆலா அருள் புரிய வேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

அஷ்ஷெய்க் முஹம்மது அபுபக்கர் லித்தீக் மதனி,
பொதுத் தலைவர்,
ஜமாஅத் அன்ஸாரிஸ் சுன்னதில் முஹம்மதிய்யா,
தலைமையகம்,
பறகஹதெனிய,
இலங்கை.

ஐம்மியத்து அஹ்லில் குர்ஆன் வல் ஹதீஸ் மாநிலத் தலைவர்

மவ்லவி S.கமாலுதீன் மதனி அவர்கள்

மனமுவந்து தந்த மதிப்புரை

ஓகிலத்தின் அருட்கொடை உத்தம நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் வாழ்ந்து காட்டிய வாழ்க்கை நெறி பற்றிய விளக்கங்களைத்தான் ஹதீஸ் என்று கூறுகின்றோம். அவர்களுடைய ஒவ்வொரு சொல், செயல், அங்கீகாரமும் அவர்களுடைய தோழர்களாலும், அவர்களுடைய மனைவிமார்களாலும் மிக நுணுக்கமாகக் கண்காணிக்கப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. அவை களெல்லாம் நபித்தொகுப்புகளாக இன்று வரை மூல மொழிகளில் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. இஸ்லாமிய அறிஞர்களால் ஆய்வு செய்யப் படுகின்றது. கல்லூரிகளிலும், மத்ரஸாக்களிலும் போதிக்கப்படுகிறது. இதற்கெல்லாம் மேலாக அண்ணலாரின் வாழ்க்கைநெறி இஸ்லாமியர்களால் பின்பற்றப்படும் வருகிறது.

சொல், செயல்களில் நடை உடை பாவனைகளில் 1427 ஆண்டுகளாகப் பின்பற்றப்படுகின்ற ஒரு தலைவர் இருப்பாரேயானால், அது முஹம்மது நபி(ஸல்) அவர்கள் மட்டுமே இருக்க முடியும். உலகில் வேறு எந்தத் தலைவருடைய வாழ்க்கை நெறியையும் பின்பற்றுகின்ற சமூகங்களை எங்கும் நம்மால் பார்க்க முடியவில்லை. அப்படியே சில தலைவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் இருந்தாலும், அது ஏட்டளவில் நூல் நிலையங்களை அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்குமே தவிர, அதைப் பின்பற்றிச் செயல்படுகின்ற எவரையும் காணமுடியாது.

ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் அன்றாடம் தன்னுடைய வாழ்க்கையின் செயல்பாடுகள் ஒவ்வொன்றிலும், நபிகளார் அவர்களின் வழிகாட்டுதலைக் கடைப்பிடிப்பது அவசியமாக இருக்கிறது. இதன் காரணத்தினால் முஸ்லிம்கள் நபிவழியைத் தெரிய வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர்.

எனவே, நபிகளார் காலம் முதல், அவர்களுடைய வாழ்க்கை நெறி முறைகளை நபித்தோழர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் பாதுகாத்தார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், பிற மக்களுக்கு அதைப் போதிக்கவும் செய்தார்கள்.

அப்படிப் பாதுகாக்கப்பட்ட நபி வழித்தொகுப்புகள் நிறைய உள்ளன. இதில் 'குதாபுஸ் ஸித்தா' என்று அறிஞர் களிடையில் அறிமுகமாகியிருக்கின்ற ஆறு பெரும் ஹதீஸ் தொகுப்புகளிலிருந்து மக்கள் எளிமையாக மார்க்க விஷயங்களை நபிவழியின் அடிப்படையில் புரிய வேண்டும் என்ற நன்னோக்குடன், ஹதீஸ் கலையிலும் மற்ற இஸ்லாமியத் துறைகளிலும் தேர்ச்சிப் பெற்ற இமாம் நவவி

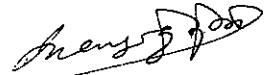
அவர்கள் ஒரு தொகுப்பை உருவாக்கினார்கள். அதற்கு “ரியானுஸ்ஸாலிஹீன்” என்று பெயரிட்டார்கள்.

இமாம் நவவி அவர்கள், ஹிஜ்ரி ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தார்கள். சுமார் எழுநூறு வருடங்களுக்கு முன்னால் தொகுக்கப்பட்டதுதான் ‘ரியானுஸ்ஸாலிஹீன்’ என்ற நபிவழித் தொகுப்பு. இந்தத் தொகுப்பில் நன்மையின்பால் ஆர்வமூட்டுகின்ற விஷயங்களும், தீமைகளைவிட்டும் எச்சரிக்கின்ற விஷயங்களும் நிறைய இடம் பெறுகின்றன. தனி நபர் வாழ்க்கையிலும், கூட்டு வாழ்க்கையிலும் ஒரு முஸ்லிம் சந்திக்கின்ற எல்லா பிரச்சனைகள் பற்றிய விஷயங்களும் கூறப்பட்டுள்ளன. பாமரர்கள் முதல் அறிஞர்கள் வரை எல்லோரும் படித்துத் தெரிய வேண்டிய ஏராளமான செய்திகள் இந்தத் தொகுப்பில் உள்ளன.

‘ரியானுஸ்ஸாலிஹீன்’ என்ற இந்த நபிவழித்தொகுப்பை உலகின் எல்லாப் பகுதியிலுமுள்ள முஸ்லிம்கள் விரும்பிப் படிக்கின்றனர். பல மொழிகளில் இத்தொகுப்பு மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. பெரிய ஹதீஸ் தொகுப்புகளிலுள்ள, நீங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய விஷயங்களை, தமிழ் மக்கள் எளிமையாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற உயர்வான நோக்கத்தில் உங்கள் கரங்களில் நீங்கள் அறிந்த தமிழ் மொழியில் தரப்பட்டுள்ளது.

இஸ்லாமிய மார்க்கம் பற்றிய விஷயங்களை அரியப் பல தலைப்புகளில் நிறையப் புத்தகங்களை வெளியிட்டு, சேவை புரிந்து வரும் சென்னை ‘ஸாஜிதா புக் சென்டர்’ இந்தத் தொகுப்பை வெளியிட்டுள்ளது. அதனுடைய இம்முயற்சி பாராட்டிற்றுகுரியது.

மூலத்தொகுப்பின் ஆசிரியரான இமாம் நவவி அவர்களுக்கு, வல்ல அல்லாஹ் நல்லருள் புரிவானாக! அதைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்த சகோதரர் **K.M. முஹம்மது மைதீன் உலஹி**, நூலை வெளியிடும் ‘ஸாஜிதா புக் சென்டர்’ உரிமையாளர் **M.A. முஹம்மது ஜக்காரியா** மற்றும் இந்தப் புத்தகத்தைப் படித்துப் பயன் பெறுகின்ற எல்லா சகோதர, சகோதரிகளுக்கும் வல்ல அல்லாஹ் கிருபை செய்வானாக!

(எஸ். கமாலுதீன் மதனி)

பாடம் எண்	தலைப்பு	பக்கம்
1	தூய்மையான எண்ணம்	33
2	பாவ மன்னிப்பு (தவ்பா) தேடுதல்	39
3	பொறுமை	53
4	உண்மை பேசுதல்	67
5	இறைவனின் கண்காணிப்பு	70
6	இறையச்சம் பற்றி...	75
7	மன உறுதி மற்றும் பொறுப்பாக்குதல்	77
8	உறுதியாக இருத்தல்	83
9	சிந்தனை செய்தல்	84
10	நல்லவற்றை விரைவாக செய்தல், நல்லது செய்யத் தூண்டுதல்	85
11	நற்செயல் புரிய அதிகம் முயற்சித்தல்	88
12	வயதான காலத்தில் நன்மைகளை அதிகம் செய்திட ஆர்வமுட்டுதல்	95
13	நன்மைகளின் பல்வேறு வழிகள்	98
14	வழிபாட்டில் நடுநிலைப் பேணுதல்	107
15	நற்செயல்களை பேணுதல்	114
16	ஒரு காரியத்தை நபிவழிப்படியும், அதன் முறைப்படியும் பேணுதல்	115
17	அல்லாஹ்வின் கட்டளைக்கு அடிபணிதல்	121
18	புதிய செயல்கள், சட்டங்கள் உருவாக்க தடை	123
19	நல்வழியை அல்லது தீய வழியை உருவாக்கியவர் பற்றி	124
20	நல்லதைக் கூறுதல், நேர்வழி அல்லது வழிகேட்டின் பக்கம் அழைத்தல்	126
21	நல்லது செய்து, இறையச்சத்தில் ஒருவருக்கொருவர் உதவுவது	128
22	பிறர் நலம் பேணுதல்	129
23	நல்லதை ஏவி, தீயதைத் தடுத்தல் பற்றி...	130
24	நன்மையை ஏவி, தீமையைத் தடுத்து விட்டு, தன் சொல்லுக்கும், செயலுக்கும் மாற்றமாக நடப்பவருக்கு வழங்கப்படும் கடும் தண்டனை பற்றி	136
25	அமானிதத்தை நிறைவேற்றும்படி ஏவுதல்	137
26	அநீதம் புரிதல் கூடாது. அநீதமாக வந்த பொருட்களை திருப்பித் தருதல்	142
27	முஸ்லிம்களைக் கண்ணியப்படுத்துதல், அவர்களின் உரிமைகளை வழங்குதல், அவர்கள் மீது கருணை, இரக்கம் காட்டுதல்	149

- 28 முஸ்லிம்களின் குறைகளை மறைத்தல், தேவையின்றி அதை வெளிப்படுத்துவது தடை செய்யப்பட்டது ————— 155
- 29 முஸ்லிம்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றுதல் பற்றி ————— 156
- 30 பரிந்துரை செய்தல் பற்றி ————— 157
- 31 மக்களிடையே இணக்கம் - ஒற்றுமை ஏற்படுத்துதல் ————— 158
- 32 பலவீனமான மற்றும் ஏழை, எளிய முஸ்லிம்களின் சிறப்பு ————— 160
- 33 அனாதைகள், பெண்கள், பலவீனர், ஏழைகள் ஆகியோரிடம் நல்ல விதமாக நடந்து கொள்ளுதல், அவர்களுக்கு நன்மை செய்தல், இரக்கம் காட்டுதல் ————— 164
- 34 பெண்களின் நலம் நாடுதல் ————— 169
- 35 மனைவியிடம் கணவனின் உரிமைகள் ————— 172
- 36 தன்னுடைய குடும்பத்தாருக்காகச் செலவு செய்தல் ————— 174
- 37 தான் விரும்பிய தரமானப் பொருட்களை செலவு செய்தல் ————— 177
- 38 தன் குடும்பத்தினர், மனைவி, மக்கள், தன் பொறுப்பின் கீழ் உள்ளவர்கள் ஆகியோரை இறைவனுக்குக்கட்டுப்பட ஏவுதலும், மாறு செய்வதைத் தடுத்தலும், ஒழுக்கம் பேண வைத்தலும், தீமைகளை விட்டும் தடுத்தலும் ————— 178
- 39 பக்கத்து வீட்டாரின் உரிமைகளும், அவர்களின் நலன் நாடுதலும் ————— 179
- 40 பெற்றோர் நலம் பேணுதல், உறவினர்களை ஆதரித்தல் ————— 182
- 41 பெற்றோரை நோவினை செய்வதும், உறவினரை வெறுப்பதும் கூடாது ————— 191
- 42 தாய், தந்தை, உறவினர்களின் நண்பர்கள், மனைவியின் தோழியர், மற்ற மதிப்புக்குரியவர்களுக்கு நன்மை செய்தல் ————— 193
- 43 நபி (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தாரைக் கண்ணியப்படுத்துவது மற்றும் அவர்களின் சிறப்புகள் பற்றி ————— 196
- 44 அறிஞர்கள், பெரியவர்கள், மதிப்புமிக்கவர்களை கண்ணியப்படுத்துதல், மற்றவர்களை விட அவர்களை முன்னிலைப்படுத்துதல், அவர்களின் உயர்வை தகுதியை எடுத்துக் கூறுதல் ————— 198
- 45 நல்லோர்களைச் சந்தித்தல், அவர்களுடன் பழகுதல், அவர்களைப் பிரியப்படுதல், அவர்களை சந்திக்க விரும்புதல், அவர்களிடம் பிரார்த்தனைச் செய்யக் கோருதல், சிறப்புமிகு இடங்களுக்குப் பயணம் மேற்கொள்ளுதல் ————— 202
- 46 அல்லாஹ்வுக்காக நேசிப்பது, அதில் ஆர்வப்படுவதன் சிறப்பு மற்றும் தான் விரும்புவோருக்கு தான் விரும்புவதை எடுத்துக் கூறுவது, பதில் அளிப்பது ————— 209
- 47 அல்லாஹ், தன் அடியானை நேசிப்பதின் அடையாளங்கள், அதற்கான பண்புகளைப் பேணத் தூண்டுதல், அதை அடைய முயற்சித்தல் ————— 213
- 48 நல்லோர்களை, பலவீனர்கள், ஏழைகள் ஆகியோரைத் துன்புறுத்துவதை எச்சரித்தல் ————— 214

- 49 வெளிநிலைகளை கவனித்து மக்களிடம் இறைச்சட்டங்களை நிலைநாட்டுதல்.
அவர்களின் ரகசிய நிலைகளை அல்லாஹ்விடம் ஒப்படைத்தல் ————— 215
- 50 அல்லாஹ்வைப் பயப்படுதல் ————— 218
- 51 அல்லாஹ்வின் மீது ஆதரவு வைத்தல் ————— 225
- 52 அல்லாஹ்விடம் ஆதரவு வைப்பதின் சிறப்பு ————— 239
- 53 அச்சத்திற்கும் ஆதரவிற்கும் மத்தியில் ஒன்று சேர்த்தல் ————— 240
- 54 அல்லாஹ்வின் அச்சத்தால் அழுவதன் சிறப்பு ————— 242
- 55 உலகப் பற்றின்மையின் சிறப்பு - உலக சுகங்களைக் குறைத்துக் கொள்ள
ஆர்வமூட்டுதல், ஏழ்மையின் சிறப்பு ————— 246
- 56 பசி, எளிமையான வாழ்வு மற்றும் உணவு, பானம், ஆடை, மனதிற்கு
பிடித்தமானவற்றில் குறைவானதை போதுமாக்கிக் கொள்ளுதல் மற்றும்
மனோஇச்சைகளைத் தவிர்த்தல் ஆகியவற்றின் சிறப்பு ————— 257
- 57 போதுமாக்குதல், பேணுதலுடன் இருத்தல், வாழ்க்கையிலும் செலவு செய்வதிலும்
நடுநிலையைக் கடைப்பிடித்தல், நிர்பந்தம் ஏதுமின்றி யாசகம் கேட்பதன் இழிவு — 273
- 58 கேட்காமலும், எதிர்பாராமலும் கிடைத்ததை எடுத்துக் கொள்ள அனுமதி உண்டு — 280
- 59 உழைத்து உண்ணுதல், யாசகம் கேட்காதிருத்தல் ————— 280
- 60 கொடையளித்தல், அல்லாஹ்வைப் பயந்து நல்ல வழிகளில் செலவு செய்தல் — 281
- 61 கஞ்சத்தனம் கூடாது ————— 287
- 62 அர்ப்பணம் செய்தல், துயர் போக்குதல் ————— 288
- 63 மறுமைக்குரிய செயல்களில் ஆசை கொள்ளுதல். பரக்கத்தான பொருளை
அதிகம் பெறுதல் ————— 291
- 64 நேர்மையான வழியில் சம்பாதித்து, கட்டளையிடப்பட்ட சரியான வழியில் செலவு
செய்கின்ற நன்றியுள்ள பணக்காரரின் சிறப்பு ————— 292
- 65 மரணத்தை நினைவுகூரல், மேலெண்ணங்களை குறைத்தல் ————— 293
- 66 மண்ணறைகளை ஜியாரத் செய்வது ஆண்களுக்கு விரும்பத்தக்கதாகும். ஜியாரத்
செய்பவர் கூறவேண்டியவை ————— 298
- 67 துன்பத்தின் காரணமாக மரணத்தை விரும்புவது கூடாது. மார்க்கத்தில் குழப்பம்
ஏற்படுவதை அஞ்சினால் விரும்புவது குற்றமில்லை ————— 300
- 68 பேணுதலாக இருத்தல், சந்தேகங்களைக் கைவிடுதல் ————— 301
- 69 குழப்பமான காலத்தில் தனித்திருப்பது ————— 304
- 70 மக்களுடன் கலந்திருப்பது - அவர்களின் கூட்டமைப்பில் இணைந்திருப்பது -
நல்லதைச் செய்வதில், இறைவனை நினைவுகூருமிடங்களில் அவர்களுடன்
சேர்ந்திருப்பது - நோயாளிகளை நலம் விசாரிப்பது, ஜனாஸாவில் கலந்து
கொள்வது - தேவை உள்ளவர்களுக்கு உதவுவது - தெரியாதவருக்கு எடுத்துக்

- கூறுவது மற்றும் பல நற்பணிகளைச் செய்வது - தீமைகளை விட்டும் தடுப்பது -
நோவினை தருவதை விட்டும் ஒதுங்கி இருப்பது - பிறர் தரும் தொல்லையில்
பொறுமையாக இருப்பது ஆகியவற்றின் சிறப்பு _____ 306
- 71 பணிவாக இருப்பது, இறைவிசுவாசிகளிடம் கனிவாக இருப்பது _____ 306
- 72 பெருமை கொள்வது கூடாது _____ 310
- 73 நற்குணம் _____ 313
- 74 பொறுமையாக இருப்பது, அவசரப்படாமல் இருப்பது, மென்மையுடன் இருப்பது _____ 316
- 75 மன்னித்தல், அறிவிலிகளைப் புறக்கணித்தல் _____ 319
- 76 வேதனையை சகித்துக் கொள்ளல் _____ 321
- 77 மார்க்கத்தின் கண்ணியம் தகர்க்கப்படும் போது, கோபம் கொள்ளுதல்.
அல்லாஹ்வின் மார்க்கத்திற்காக உதவி புரிதல் _____ 322
- 78 மக்களிடம் மென்மையாக நடப்பது, அவர்களுக்கு நன்மை செய்வது, அவர்களிடம்
அன்பு காட்டுவது எனவும்; மக்களுக்கு மோசடி செய்வது, அவர்களிடம்
கடுமையாக நடப்பது, அவர்களின் நல்லவைகளை வீணாக்குவது கூடாது எனவும்,
அவர்களையும்-அவர்களின் தேவைகளையும் விட்டும் புறக் கணித்தல் கூடாது
எனவும் ஆட்சியாளர்களுக்கு அறிவுறுத்தல் _____ 324
- 79 நீதமான அரசர் _____ 326
- 80 பாவம் அல்லாத விஷயத்தில் ஆட்சியாளருக்குக் கட்டுப்படுவதும், பாவமான
விஷயத்தில் ஆட்சியாளருக்குக் கட்டுப்படாமல் இருப்பதும் _____ 327
- 81 அதிகாரத்தைக் கேட்டுப் பெறுதல் கூடாது. அதிகாரத்தை விட்டுவிட விருப்பம்
அளித்தல் _____ 331
- 82 அரசர், நீதிபதி மற்றும் அதிகாரப் பொறுப்பில் உள்ளவர்கள், நல்ல அமைச்சரை
(ஆலோசகரை) தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ள தூண்டுவது, தீயதோழர்கள் மற்றும்
அவர்களின் ஆலோசனைகளைப் பற்றி எச்சரிப்பது _____ 332
- 83 தலைமைப்பதவி, நீதிபதி பதவி மற்றும் அதிகாரப் பதவிகளைக் கேட்போர்,
ஆசைப்படுவோரை நியமனம் செய்யாதிருத்தல் _____ 333
- 84 வெட்கப்படுதலின் சிறப்பு, அதைக் கடைபிடிக்கத் தூண்டுதல் _____ 333
- 85 இரகசியம் பேணல் _____ 334
- 86 ஒப்பந்தத்தையும், வாக்குறுதியையும் முழுமையாக நிறைவேற்றுதல் _____ 337
- 87 வழமையாகச் செய்து வரும் நல்லவற்றைத் தொடர்ந்து செய்து வருதல் _____ 338
- 88 சந்திக்கும் போது நல்லவிதமாகப் பேசுவதும், முகமலர்ச்சியுடன் இருப்பதும்
விரும்பத்தக்கதாகும் _____ 339
- 89 பேசுவதை விளக்கமாகக் கூறுவதும், அதை விளக்குவதற்குத் திரும்பத் திரும்பக்
கூறுவதும் விரும்பத்தக்கதாகும் _____ 340

- 90 அறிஞர், நல்லுபதேசம் செய்வோர், தம் அவையில் அமர்ந்திருப்போரை அமைதியாக இருக்கும்படி கூறுதல் ————— 340
- 91 உபதேசம் செய்தல், அதில் நடுநிலையுடன் இருத்தல் ————— 341
- 92 கண்ணியம் பேணல், அமைதியாக இருத்தல் ————— 342
- 93 தொழுதிட, கல்வி கற்றிட மற்றும் வணக்கம் புரிந்திட வருவோர் அமைதியாக, கண்ணியமாக வருதல் ————— 343
- 94 விருந்தினரை கண்ணியப்படுத்துதல் ————— 344
- 95 வாழ்த்துக் கூறுவதும், நல்லது கூறுவதும் விரும்பத்தக்கது ————— 345
- 96 பயணம் செல்பவரை வழி அனுப்புதல், அவருக்கு உபதேசம் செய்தல், அவருக்கு துஆச் செய்தல், அவரிடம் துஆச் செய்யக் கோருதல் ————— 351
- 97 நன்மையைத் தேடல், ஆலோசனை செய்தல் ————— 353
- 98 பெருநாளில் தொழிச் செல்லுதல், நோயாளியை நலம் விசாரித்தல், ஹஜ், போர், ஜனாலா தொழுகை ஆகியவற்றில் கலந்து கொள்ளுதல் பற்றி ————— 354
- 99 மதிப்பான காரியத்தில் வலது புறத்திற்கே முன்னுரிமை ————— 355
- 100 உண்ணும் போது ஆரம்பத்தில் 'பிஸ்மில்லாஹ்' கூறுவது கடைசியில் 'அல்ஹம்துலில்லாஹ்' கூறுவது ————— 357
- 101 உணவைக் குறை கூறக் கூடாது. அதைப் புகழ்வதே விரும்பத்தக்கதாகும் ————— 360
- 102 விருந்துக்கு வந்த நோன்பாளி கூற வேண்டியவை ————— 360
- 103 விருந்துக்கு அழைக்கப்பட்டவருடன் வேறொருவர் (அழைப்பின்றி) பின் தொடர்ந்து வந்தால், விருந்து தருபவரிடம் கூற வேண்டியவை ————— 360
- 104 தன் அருகிலுள்ள பகுதியிலிருந்து சாப்பிடுதல் மற்றும் ஒழுங்கீனமாக சாப்பிடுபவருக்கு உபதேசம் செய்தல் ————— 361
- 105 கூட்டாக சாப்பிடும் போது பேரீத்தம் பழம் மற்றும் இதர உணவுகளை பிற தோழர்கள் அனுமதியின்றி இரண்டு இரண்டாக எடுத்துச் சாப்பிடுவது கூடாது ————— 361
- 106 சாப்பிடும் வயிறு நிரம்பாத நிலையில் உள்ளவர் கூறவேண்டியவை, செய்ய வேண்டியவை ————— 362
- 107 தட்டின் ஓரப்பகுதியிலிருந்து உண்ணுதல், நடுவிலிருந்து உண்ணாமல் இருத்தல் ————— 362
- 108 சாய்ந்து கொண்டு சாப்பிடக் கூடாது ————— 363
- 109 மூன்று விரல்களில் சாப்பிடுவது, விரல்களைச் சூப்புவது ஆகுமானது. அதை சூப்பும் முன் துடைப்பது கூடாது. தட்டை வழித்து உண்பது ஆகுமானது. கீழே விழுந்த உணவை எடுத்து அதை சாப்பிடுவது, சூப்பிய பின் முழங்கை மற்றும் பாதம் போன்றவற்றில் விரலைத் துடைப்பது கூடும் ————— 364
- 110 அதிகமானோர் உண்பது ————— 366

- 111 பருகுவதின் ஒழுங்கு. பருகுபவர் பாத்திரத்தின் வெளியே மூன்றுமுறை மூச்சுவிடலாம். பாத்திரத்தினுள் மூச்சு விடுவது கூடாது. பருகியவர், தனக்கு வலதுபுறத்தில் உள்ளவருக்கு முதலில் வழங்குதல் ————— 366
- 112 பாத்திரத்தில் வாய் வைத்து அருந்துதல் ————— 367
- 113 பானத்தில் ஊதுவது ————— 368
- 114 நின்று அருந்துவது கூடும். ஆனால் உட்கார்ந்து அருந்துவதே சிறந்தது ————— 369
- 115 ஒரு கூட்டத்தாருக்கு தண்ணீர் கொடுப்பவர், கடைசியாக அருந்துவது விரும்பத்தக்கது ————— 370
- 116 தங்கம், வெள்ளி அல்லாத தூய்மையான பாத்திரங்களில் அருந்துவது கூடும். ஆறு மற்றும் தண்ணீர் குட்டைகளில் பாத்திரம், கை துணையின்றி வாயால் உறிஞ்சி அருந்துவது கூடும். உண்ண, குடிக்க, சுத்தம் செய்ய மற்றும் இதர செயல்களுக்கு தங்கம், வெள்ளிப் பாத்திரங்களை பயன்படுத்துவது கூடாது ————— 370
- 117 வெள்ளை ஆடை அணிவது விரும்பத்தக்கது. சிவப்பு, பச்சை, மஞ்சள் கருப்பு நிற ஆடைகள் கூடும். பருத்தி, கம்பளி போன்ற பட்டு அல்லாத ஆடைகள் அணிவது கூடும் ————— 372
- 118 சட்டை அணிவது விரும்பத்தக்கது ————— 375
- 119 சட்டை, அதன் நீளம், முன்கை, வேட்டி, தலைப்பாகையின் ஓரம் ஆகியவற்றின் அளவு. பெருமைக்காக ஆடையை தொங்க விடுவதும் கூடாது. பெருமையின்றி தொங்க விடுவதும் வெறுக்கத்தக்கதாகும் ————— 375
- 120 பணிவு கருதி உயர்தர ஆடைகளை விட்டு விடுதல் ————— 380
- 121 நடுத்தர ஆடைகளை அணிவது விரும்பத்தக்கது ————— 381
- 122 ஆண்கள் பட்டு ஆடை அணிவதும், அதில் அமர்வதும், சாய்ந்திருப்பதும் கூடாது. பெண்கள் அதை அணிவது கூடும் ————— 381
- 123 சொறி பிடித்தவர் பட்டாடை அணிவது கூடும் ————— 382
- 124 புலித்தோலை விரிப்பதும், அதன்மீது உட்கார்ந்து பயணம் செய்வதும் கூடாது ————— 383
- 125 புதிய ஆடை, புதிய செருப்பு போன்றவற்றை அணிபவர் கூறவேண்டியது ————— 383
- 126 ஆடை அணியும் போது வலதுபக்கம் முதலில் அணிவது விரும்பத்தக்கதாகும் ————— 384
- 127 தூக்கத்தின் ஒழுங்குகள் ————— 384
- 128 மல்லாந்து படுப்பதும், மறைவுப்பகுதி வெளியாகாது என்றிருந்தால் கால்மேல் கால் போட்டுப்படுப்பதும் கூடும். சம்மணமிட்டு அமர்வதும், முழங்கால்களை கட்டிக் கொண்டு அமர்வதும் கூடும் ————— 386
- 129 சபை மற்றும் சபையில் இருப்போரின் ஒழுங்குகள் ————— 387
- 130 கனவு சம்பந்தப்பட்டவை ————— 391
- 131 ஸலாம் கூறுவதன் சிறப்பும், அதை பரப்புவதன் அவசியமும் ————— 393

- 132 ஸலாம் கூறும் முறை _____ 395
- 133 ஸலாம் கூறுவதன் ஒழுக்க முறைகள் _____ 397
- 134 அடிக்கடி சந்திப்பவர் மற்றும் மரம் போன்றவை குறுக்கிட்டபின் மீண்டும் சந்திப்பவருக்கும் ஸலாம் கூறுவது ஆகுமானதாகும் _____ 397
- 135 தன் வீட்டில் நுழைந்தாலும் ஸலாம் கூறுவது விரும்பத்தக்கதாகும் _____ 398
- 136 சிறுவர்களுக்கு ஸலாம் கூறுதல் _____ 398
- 137 மனைவிக்கும், திருமணம் செய்யத் தடை செய்யப்பட்டுள்ள உறவுப் பெண்களுக்கும், குழப்ப நிலை ஏற்படும் என பயப்படாத நிலையில் அன்னியப் பெண்களுக்கும் ஓர் ஆண் ஸலாம் கூறுவது மற்றும் இதே நிபந்தனையுடன் அந்தப் பெண்களும் ஆண்களுக்கு ஸலாம் கூறுவது _____ 399
- 138 இறைமறுப்பாளருக்கு ஸலாம் கூறுவது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. அவர்களுக்குப் பதில் கூறும் முறை. முஸ்லிம்களும், இறை மறுப்பாளர்களும் இணைந்து இருக்கும் சபையினருக்கு ஸலாம் கூறுவது விரும்பத்தக்கது _____ 400
- 139 சபையை விட்டு எழுந்து செல்லும்பொழுது ஸலாம் கூறிக் கொள்வது விரும்பத்தக்கதாகும் _____ 400
- 140 வீட்டில் நுழைய அனுமதி கோருவதன் ஒழுங்குகள் _____ 401
- 141 அனுமதி கோரும் மனிதரை 'நீ யார்?' எனக் கேட்கப்பட்டால், தன்னை இன்னார் என்று பெயர் விளங்கும்படி கூற வேண்டும். "நான்தான்" என்று கூறுவது கூடாது — 402
- 142 தும்முதல், தும்மியவருக்கு பதில் கூறுதல், கொட்டாவி விடுதல் பற்றிய ஒழுங்குகள்— 403
- 143 சந்திக்கும் போது கை குலுக்குவது, சிரித்த முகத்துடன் வரவேற்பது, நல்லவரின் கையை முத்தமிடுவது, தன் குழந்தையை அன்பாக முத்தமிடுவது, பயணத்திலிருந்து வருபவரை கட்டி அணைப்பது விரும்பத்தக்கதாகும். தலை குனிந்து பணிவது கூடாது _____ 405
- 144 நோயாளியை நலம் விசாரித்தல் _____ 407
- 145 நோயாளிக்காக பிரார்த்திக்க வேண்டியவை (துஆக்கள்) _____ 409
- 146 நோயாளியின் நிலை பற்றி நோயாளியின் குடும்பத்தாரிடம் கேட்பது விரும்பத்தக்கது _____ 413
- 147 தன் மரணம் நெருங்கி விட்டது என எண்ணுபவர் கூற வேண்டியது _____ 413
- 148 நோயாளிக்கு ஊழியம் செய்யவும், அவர்களால் ஏற்படும் சிரமத்திற்கு பொறுமை கொள்ளவும், நோயாளிக்கு நல்ல உபதேசம் செய்வதும் விரும்பத்தக்கது. குற்றச் செயல் தண்டனைப் பெற்று மரணத்தை நெருங்கியவர் சம்பந்தமாக நல்லுபதேசம் செய்வது விரும்பத்தக்கது _____ 414
- 149 "எனக்கு வலிக்கிறது" "கடும் வேதனையாக உள்ளது" "என் தலைக்கு வந்த கேடே!" என்பன போன்ற வார்த்தைகளை ஒரு நோயாளி கூறுவது கூடும். கோபத்தை, கவலையை வெளிப்படுத்துவது என்றில்லாத வரை இது விஷயத்தில் குற்றம் இல்லை _____ 414

- 150 மரண வேளையில் “லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ்” என்ற திருக்கவிமாவை சொல்லித் தருதல் ————— 415
- 151 மரணம் அடைந்தவரின் கண்களை மூடிய பின் கூற வேண்டியவை ————— 415
- 152 இறந்தவரிடம் கூற வேண்டியவை, இறந்தவரின் உறவினரிடம் கூற வேண்டியவை— 416
- 153 சப்தம், ஒப்பாரியின்றியும் இறந்தவருக்காக அழுவது கூடும் ————— 418
- 154 இறந்தவரின் உடலில் காணும் குறையை மறைத்தல் ————— 419
- 155 மய்யித்திற்கு துஆச் செய்வது, அதைப் பின்தொடர்வது. அதன் நல்லடக்கத்தில் கலந்து கொள்வது பற்றியும், ஜனாஸாவைப் பெண்கள் பின் தொடரக் கூடாது என்பது பற்றியும் ————— 419
- 156 ஜனாஸா தொழுகையில் அதிகம் பேர் கலந்து கொள்வதும், தங்களின் தொழுகை வரிசையை மூன்றாக, அதை விட அதிகமாக்கிக் கொள்வதும் விரும்பத்தக்கது — 420
- 157 ஜனாஸா தொழுகையில் ஓத வேண்டியவை ————— 421
- 158 ஜனாஸாவை விரைவாக நல்லடக்கம் செய்தல் ————— 424
- 159 இறந்தவரின் கடனை விரைவாக நிறைவேற்றல் ————— 425
- 160 மண்ணறை அருகே உபதேசம் செய்தல் ————— 425
- 161 அடக்கம் செய்தபின் இறந்தவருக்காக துஆ செய்தல், துஆ செய்யவும், பாவமன்னிப்புக் கோரவும், குர்ஆன் ஓதவும் சிறிது நேரம் மண்ணறை அருகே அமர்ந்திருத்தல் ————— 426
- 162 இறந்தவருக்காக தர்மம் செய்தல், துஆ செய்தல் ————— 426
- 163 இறந்தவரை மக்கள் புகழ்தல் ————— 427
- 164 சிறு குழந்தைகளைப் பறிகொடுத்த நபரின் சிறப்பு ————— 428
- 165 அநியாயக்காரர்களின் மண்ணறையை கடக்கும் போது பயந்து அழுவது, அல்லாஹ்விடம் விரும்பியதைக் கேட்பது, அந்த இடத்தில் கவனக்குறைவாக இருப்பதை எச்சரிப்பது ————— 429
- 166 வியாழக்கிழமை பயணம் செல்வதும், முற்பகலில் புறப்படுவதும் விரும்பத்தக்கதாகும் ————— 430
- 167 பயணத் தோழர்களை தேடிக் கொள்வது, தங்களுக்குள் ஒருவரை தலைவராக்கி அவருக்குக் கட்டுப்படுவது விரும்பத்தக்கதாகும் ————— 430
- 168 பயணம் செய்தல், பயணத்தினிடையே தங்குதல், இரவு தங்குதல், பயணத்தில் உறங்குதல் ஆகியவற்றின் ஒழுங்குகள். இரவில் பயணம் செய்தல், வாகனத்திடம் மென்மையாக நடந்து கொள்ளுதல், வாகனத்தின் நலன் பேணுதல் ஆகியவை விரும்பத் தக்கதாகும். வாகனத்தில் இயன்றால் மற்றொருவரை ஏற்றிக் கொள்வது கூடும். வாகனத்தின் உரிமைகளில் குறைவு ஏற்படுத்துவோரிடம் உரிமையைப் பேண வலியுறுத்தல் ————— 431

- 169 பயணத் தோழருக்கு உதவுதல் ————— 434
- 170 பயணம் செல்பவர் வாகனத்தில் ஏறியதும் கூற வேண்டியவை ————— 435
- 171 பயணத்தின் போது மேடான பகுதிகளைக் கடந்தால் தக்பீர் கூறுவது, பள்ளத்தைக் கடந்தால் தஸ்பீஹ் கூறுவது, தக்பீர் கூறும் போது குரலை உயர்த்தாமல் இருப்பது — 437
- 172 பயணத்தின் போது துஆச் செய்வது விரும்பத்தக்கது ————— 438
- 173 பயணத்தின் போது பிறரைக் கண்டு பயப்படுபவர் செய்யும் துஆ ————— 439
- 174 பயணம் செய்பவர் இறங்கும் போது கூற வேண்டியவை ————— 439
- 175 பயணி ஒருவர், தன் தேவை முடிந்ததும், உடனே வீட்டுக்குத் திரும்புவது விரும்பத்தக்கது ————— 440
- 176 பயணத்திலிருந்து பகலில் குடும்பத்தாரிடம் வருவதே விரும்பத்தக்கது. அவசியக் காரணமின்றி இரவில் திரும்புவது வெறுக்கத்தக்கது ————— 440
- 177 பயணி ஒருவர், தன் ஊரைக் கண்டதும் கூற வேண்டியவை ————— 441
- 178 பயணி ஒருவர் ஊர் திரும்பியதும் பள்ளிக்குச் சென்று, இரண்டு ரக்அத் தொழுவது விரும்பத்தக்கது ————— 441
- 179 தனியே ஒரு பெண் பயணம் செல்வது கூடாது ————— 441
- 180 குர்ஆனை ஒதுவதின் சிறப்பு ————— 442
- 181 குர்ஆனை திரும்ப திரும்ப ஒதுதல் பற்றிய கட்டளை, அதை மறப்பது பற்றிய எச்சரிக்கை ————— 445
- 182 குர்ஆனை இனிமையாக ஒதுவது, இனிய குரல் உடையவரை ஒதச் சொல்லிக் கேட்பது ————— 445
- 183 குறிப்பிட்ட அத்தியாயங்களை, வசனங்களை ஒதுவதற்கு ஆர்வமுட்டுவது ————— 447
- 184 குர்ஆனை கூட்டமாக சேர்ந்து ஒதுவது சிறப்பானது ————— 452
- 185 உரூச் செய்வதின் சிறப்பு ————— 452
- 186 பாங்கு கூறுதலின் சிறப்பு ————— 455
- 187 தொழுகையின் சிறப்பு ————— 458
- 188 சுபஹூ மற்றும் அஸர் தொழுகைகளின் சிறப்பு ————— 459
- 189 பள்ளிவாசல்களுக்கு நடந்து செல்வதன் சிறப்பு ————— 461
- 190 தொழுகையை எதிர்பார்த்திருப்பதின் சிறப்பு ————— 463
- 191 (ஐமாஅத்) கூட்டுத்தொழுகையின் சிறப்பு ————— 464
- 192 சுபஹூ, இஷாத் தொழுகைகளில் ஐமாஅத்தில் கலந்து கொள்ள ஆர்வமுட்டுதல் — 466
- 193 கடமையான தொழுகைகளைப் பேணுவதன் கட்டளை மற்றும் அவற்றை விடுவதன் மீதும் கடுமீ எச்சரிக்கை ————— 467

- 194 முதல் வரிசையின் சிறப்பு, முதல் வரிசைகளை முழுமைப்படுத்தி நெருங்கி, சமமாக நிற்க கட்டளை _____ 469
- 195 கடமையான தொழுகைகளுடன் வரும் உபரியான தொழுகைகளின் சிறப்பு மற்றும் குறைவு, முழுமை பற்றிய விளக்கம் _____ 473
- 196 சுப்ஹின் சுன்னத் இரண்டு ரக்அத்துகளின் அவசியம் _____ 474
- 197 சுப்ஹின் இரண்டு ரக்அத்தை சுருக்கமாகத் தொழுவது, இரண்டிலும் ஓதப்படும் வசனம் மற்றும் நேரம் பற்றிய விளக்கம் _____ 475
- 198 சுப்ஹின் இரண்டு ரக்அத் (சுன்னத்)துக்குப் பின் வலது புறமாக திரும்பிப் படுத்தல் விரும்பத்தக்கது _____ 477
- 199 லுஹரின் சுன்னத் தொழுகை _____ 477
- 200 அலரின் சுன்னத் தொழுகைகள் _____ 479
- 201 மஹ்ரிபுக்கு முன் - பின் சுன்னத் தொழுகைகள் _____ 479
- 202 இஷாவிற்குப் பின், முன் சுன்னத் தொழுகைகள் _____ 480
- 203 ஜும்ஆவின் சுன்னத் தொழுகை _____ 481
- 204 வீட்டில் நபில் தொழுகைகளைத் தொழுவது விரும்பத்தக்கது. அது வழமையானதாகவோ, அல்லாததாகவோ இருந்தாலும் சரியே! ஃபர்ஹுத் தொழுத இடத்திலிருந்து நஃபிலை வேறு இடத்தில் தொழுவது அல்லது அவ்விரண்டுக்குமிடையே பேசுவதன் மூலம் பிரிப்பது _____ 481
- 205 வித்ருத் தொழுகை பற்றி ஆர்வ மூட்டுதல், மற்றும் அது உறுதியான சுன்னத் பற்றியும், அதன் நேரம் பற்றியும் விளக்குதல் _____ 482
- 206 லுஹாத் தொழுகையின் சிறப்பு, அதைத் தொடர்ந்து பேணி வருதல் பற்றிய ஆர்வமூட்டுவதும் _____ 484
- 207 சூரியன் உதயமாகி உயர்வதில் இருந்து சூரியன் உச்சியிலிருந்து சாயும் வரை "லுஹா" தொழுகையைத் தொழுவது கூடும். வெப்பம் அதிகமாகும் சமயமும், பகல் ஆரம்பமான நேரமும் தொழுவது மிகச் சிறந்ததாகும் _____ 485
- 208 பள்ளிவாசலுக்குரிய காணிக்கைத் தொழுகை தொழுதிட ஆர்வமூட்டுதல்! மேலும் பள்ளிவாசலில் எப்போது நுழைந்தாலும் இரண்டு ரக்அத்துகள் தொழுவதற்கு முன் உட்காருவது கூடாது. அந்த இரண்டு ரக்அத்துகள், பள்ளிவாசல் காணிக்கைத் தொழுகையாகவோ அல்லது பர்லான தொழுகையாகவோ அல்லது வழமையான சுன்னத் மற்றும் நபிலான தொழுகையாகவோ இருந்தாலும் சரியே _____ 485
- 209 உளு செய்தபின் இரண்டு ரக்அத்துகள் (தொழுவது) விரும்பத்தக்கது _____ 486
- 210 ஜும்ஆ நாளின் சிறப்பு, அதற்காகக் குளிப்பது, நறுமணம் பூசுவது, அதற்காக விரைந்து செல்வது, அன்று துஆ செய்வது, நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது ஸலவாத் கூறுவது, துஆ ஏற்கப்படும் நேரம் பற்றிய விளக்கம். ஜும்ஆ விற்குப் பின்னும் அல்லாஹ்வை நினைவுகூருவது விரும்பத்தக்கது _____ 486

- 211 ஒரு அருட்கொடை கிடைக்கும்போதும், சோதனையிலிருந்து காப்பாற்றப்படும் போதும், நன்றிக்குரிய ஸஜ்தா செய்வது விரும்பத்தக்கதாகும் ————— 489
- 212 இரவில் நின்று வணங்குவதின் சிறப்பு ————— 490
- 213 ரமளான் இரவில் வணங்குவது விரும்பத்தக்கது ————— 496
- 214 லைலத்துல் கதரில் நின்று வணங்குவதன் சிறப்பு! இதன் இரவுகளை விரும்புவதின் விளக்கம் : ————— 497
- 215 பல் துலக்குவதின் சிறப்பு, மற்றும் இயற்கை நடைமுறைகள் ————— 499
- 216 “ஜகாத்” தின் கட்டாயம். அதன் சிறப்பு மற்றும் விளக்கங்கள் ————— 501
- 217 ரமளானில் நோன்பு கடமை. மேலும் நோன்பின் சிறப்பு, அதுசம்பந்தப்பட்டவை — 506
- 218 ரமளானில் தர்மம் செய்தல், நல்லது செய்தல், நற்செயலை அதிகம் செய்தல், அதன் கடைசி பத்து நாட்களில் அதிகமாக செய்தல் ————— 509
- 219 ஷஃபான் பிறை பதினைந்துக்குப்பின், ரமளானுக்கு முன் நோன்பு வைப்பது கூடாது. தொடர்ச்சியாக அல்லது திங்கள் - வியாழன் கிழமைகளில் நோன்பு வைப்பது போன்ற வழக்கம் இருந்தால், அந்த நாட்களில் நோன்பு வைக்கலாம் ————— 509
- 220 பிறை பார்க்கும் சமயம் கூற வேண்டியவை ————— 510
- 221 ஸஹர் செய்வதன் சிறப்பு, அதை சுபஹ் நேரம் ஏற்படாத வரை பிற்படுத்துவது ——— 511
- 222 நோன்பு திறக்க அவசரப்படுதலின் சிறப்பு. நோன்பு எதைக் கொண்டு திறப்பது? நோன்பு திறந்தபின் கூறவேண்டியவை ————— 512
- 223 நோன்பாளி தன் நாவு, மற்றும் உறுப்புகளைத் தீயதை விட்டும் பாதுகாப்பது, பிறரைத் திட்டாமல் இருப்பது ————— 514
- 224 நோன்பின் சட்டதிட்டங்கள் ————— 514
- 225 முஹர்ரம், ஷஃபான் மற்றும் கண்ணியமான மாதங்களில் நோன்பு வைப்பதன் சிறப்பு— 515
- 226 துல்ஹஜ் மாதம் முதல் பத்து நாட்களில் நோன்பு வைத்தல், மற்ற நற்செயல் செய்தலின் சிறப்பு ————— 516
- 227 அரஃபாநாள் மற்றும் முஹர்ரம் 9,10 - ஆம் நாட்களில் நோன்பு வைப்பதன் சிறப்பு— 517
- 228 ஷவ்வால் மாதம் ஆறு நாட்களில் நோன்பு வைப்பது ————— 518
- 229 திங்கள், வியாழக்கிழமைகளில் நோன்பு வைப்பது ————— 518
- 230 ஒவ்வொரு மாதமும் மூன்று நாட்கள் நோன்பு வைப்பது ————— 519
- 231 நோன்பாளியை நோன்பு திறக்க செய்வதன் சிறப்பு! பிறருக்கு உண்ணத் தரும் நோன்பாளியின் சிறப்பு! உணவு தந்தவருக்கு சாப்பிட்டவர் “துஆ” செய்வது ——— 520
- 232 ரமளானில் இஹ்திகாஃப் ————— 521
- 233 ஹஜ் கடமையும், அதன் சிறப்புகளும் ————— 522
- 234 ஜிஹாதின் சிறப்பு ————— 525

- 235 நற்கூலி பெறுவதில் தியாகிகளின் தகுதியைப் பெறுபவர். இவர்கள் போரில் கொல்லப்படவில்லை என்றாலும் கூட குளிப்பாட்டி தொழவைக்கப்படுவர் ————— 545
- 236 அடிமைக்கு உரிமை விடுவதன் சிறப்பு ————— 547
- 237 அடிமைகளுக்கு உபகாரம் செய்வதன் சிறப்பு ————— 547
- 238 அல்லாஹ்வின் கடமை மற்றும் தன் எஜமானின் கடமைகளை நிறைவேற்றும் அடிமையின் சிறப்பு ————— 548
- 239 குழப்பம் நிறைந்த காலத்தில் வணக்கம் புரிவதின் சிறப்பு ————— 549
- 240 விற்பது - வாங்குவது, கொடுக்கல்-வாங்கலில் மென்மையாக நடப்பதின் சிறப்பு! கடனை நிறைவேற்றுவது, கடனை அடைக்கக் கோருவது. அளவையிலும், நிறுத்தலிலும் கூடுதலாக வழங்குவது. இதில் குறைவு செய்யாதிருப்பது. வசதி உள்ளவர், வசதி இல்லாதவருக்கு அவகாசம் அளிப்பது. அவரது கடனை மன்னிப்பது ————— 550
- 241 கல்வியின் சிறப்பு ————— 553
- 242 அல்லாஹ்வை புகழ்தல், அவனுக்கு நன்றி கூறுவதன் சிறப்பு ————— 557
- 243 நபி (ஸல்) அவர்களுக்காக பிரார்த்திப்பதின் சிறப்பு ————— 558
- 244 ஃதிக்ரின் சிறப்பு, அதற்காக ஆர்வ மூட்டுதல் ————— 562
- 245 நின்றவாறும், உட்கார்ந்தவாறும், படுத்தவாறும், உளு இல்லாதவரும், குளிப்புக் கடமையானவரும், மாதவிடாய் உள்ள பெண்ணும் அல்லாஹ்வை நினைவுகூர்தல். ஆனால் குளிப்புக் கடமையானவரும், மாதவிடாய் உள்ள பெண்ணும் குர்ஆன் ஓதுவது கூடாது ————— 574
- 246 தூங்கும் போதும், தூக்கத்திலிருந்து எழும் போதும் கூற வேண்டியவை ————— 575
- 247 திக்ரு சபையின் சிறப்பு, தொடர்ந்து அதில் கலந்து கொள்வதன் சிறப்பு காரணமின்றி அதில் கலந்து கொள்ளாதிருப்பது கூடாது ————— 575
- 248 காலையும், மாலையும் அல்லாஹ்வை நினைவு கொள்வது ————— 579
- 249 தூங்கும் போது கூற வேண்டியவை ————— 582
- 250 பிரார்த்தனையின் (துஆக்களின்) சிறப்பு ————— 585
- 251 முன்னே இல்லாதவருக்கும் துஆச் செய்வதின் சிறப்பு ————— 595
- 252 துஆவின் சட்டங்கள் ————— 596
- 253 இறைநேசச் செல்வர்களின் அதிசய நிகழ்வும், அவர்களின் சிறப்பும் ————— 598
- 254 புறம் பேசுதல் கூடாது. நாலைப் பேணுதல் ————— 607
- 255 புறம்பேசுவதைக் கேட்பது கூடாது. புறம் பேசியதைக் கேட்பவர், அதைப் பேசியவரிடம் மறுப்புத் தெரிவிப்பது அவசியம்! அதற்கு இயலாவிட்டால் அல்லது ஏற்கப்படாவிட்டால் இயலாமையின் அந்த இடத்தை விட்டு வெளியேறுவது ————— 612

- 256 புறம் பேசிட அனுமதி _____ 614
- 257 கோள் சொல்வது கூடாது _____ 618
- 258 மக்களின் தேவையற்ற பேச்சை தலைவர்களிடம் கூறுவது கூடாது _____ 619
- 259 இரு முகமுடைய (நயவஞ்சக)வனுக்கு ஏற்படும் இழிவு _____ 619
- 260 பொய் பேசுவது கூடாது _____ 620
- 261 பொய் கூற அனுமதிக்கப்படுவது _____ 626
- 262 ஒரு பேச்சைக் கேட்டு, அதை உறுதிபடுத்துதல் _____ 626
- 263 பொய் சாட்சி கூறுவது கடுமையாகத் தடுக்கப்பட்டதாகும் _____ 627
- 264 மனிதனையோ, கால்நடைகளையோ சபிப்பது கூடாது _____ 628
- 265 பெயர் குறிப்பிடாமல் குற்றமிழைப்போரைச் சபிப்பது கூடும் _____ 630
- 266 காரணமின்றி முஸ்லிமை ஏசுவது கூடாது _____ 632
- 267 காரணமின்றியும், மார்க்க நலன் இன்றியும் இறந்தோரை தீட்டுவது கூடாது _____ 633
- 268 பிறரை நோவினை செய்வது கூடாது _____ 633
- 269 ஒருவருக்கொருவர் பகைமை கொள்வது, உறவை முறிப்பது, புறக்கணிப்பது கூடாது _____ 634
- 270 பொறாமை கொள்வது கூடாது _____ 635
- 271 பிறர் குறையைத் தேடி அலைவது கூடாது. மேலும் ஒட்டுக் கேட்பதும் கூடாது _____ 635
- 272 காரணமின்றி முஸ்லிம்களைத் தவறாக எண்ணுவது கூடாது _____ 637
- 273 முஸ்லிம்களை இழிவாகக் கருதுவது கூடாது _____ 637
- 274 ஒரு முஸ்லிமின் துன்பம் கண்டு மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துவது கூடாது _____ 638
- 275 பாரம்பரியத்தைக் குத்திக் காட்டிப் பேசுவது கூடாது _____ 639
- 276 ஏமாற்றுதல் செய்தல் கூடாது _____ 639
- 277 மோசடி செய்வது கூடாது _____ 641
- 278 நன்கொடை கொடுத்துவிட்டு, அதை சொல்லிக் காட்டுவது கூடாது _____ 642
- 279 பெருமையடித்தல், அநீதம் செய்தல் கூடாது _____ 643
- 280 முஸ்லிம்களிடையே மூன்று நாட்களுக்கு மேல் வெறுப்புணர்வு கூடாது. ஆனால், புதிய செயலை மார்க்கத்தின் பெயரால் உருவாக்கினாலோ அல்லது பகிரங்கமாகப் பாவம் செய்தாலோ அல்லது அது போல இருந்தாலே தவிர _____ 644
- 281 மூன்றாம் நபரை விடுத்து இருவர் மட்டும் ரகசியம் பேசுவது கூடாது. ஆனால், அத்தியாவசியத் தேவை இருந்தாலே தவிர. மேலும் மூன்றாம் நபருக்குத் தெரியாத மொழியிலும் பேசக் கூடாது _____ 646
- 282 அடிமை, கால்நடை, மனைவி, மக்கள் ஆகியோரை மார்க்க மற்றும் ஒழுக்க அடிப்படையிலான காரணங்களின்றி தண்டிப்பது கூடாது _____ 647

- 283 எறும்பு மற்றும் அதுபோன்ற உயிரினம் அனைத்தையும் நெருப்பால் வேதனை செய்யக் கூடாது _____ 650
- 284 உரிமையை வழங்க வேண்டியவர், வழங்குவதில் தாமதம் செய்வது கூடாது _____ 650
- 285 அன்பளிப்பை திரும்பப் பெறுவதோ, ஐகாத்தாக, தர்மமாக, குற்றத்தின் பரிகாரத் தொகையாக கொடுத்ததை திரும்ப விலைக்குப் பெறுவதோ கூடாது. இவற்றை அன்பளிப்பாகவோ அல்லது விலைக்கு வாங்கியோ வைத்திருந்தவரிடமிருந்து அதையே வாங்குவது குற்றமில்லை _____ 651
- 286 அனாதைச் சொத்தை உண்பது கூடாது _____ 652
- 287 வட்டி கூடாது என கடுமையாகக் கூறுதல் _____ 653
- 288 “முகஸ்துதி” கூடாது _____ 654
- 289 “முகஸ்துதி” யாக இல்லாத ஒன்றை “முகஸ்துதி” என எண்ணுவது _____ 656
- 290 மார்க்கம் அனுமதித்த தேவையின்றி அன்னியப் பெண்ணையோ, அழகிய சிறுவனையோ (தவறான எண்ணத்துடன்) பார்ப்பது கூடாது _____ 656
- 291 அன்னியப் பெண்ணுடன் தனிமையில் இருப்பது கூடாது _____ 658
- 292 நடை, உடையில் ஆண்கள், பெண்கள் போல் நடப்பதும், பெண்கள் ஆண்கள் போல் நடப்பதும் கூடாது _____ 659
- 293 ஷைத்தானுக்கும், இறை மறுப்பாளர்களுக்கும் ஒப்பாக நடப்பது கூடாது _____ 660
- 294 ஆணும், பெண்ணும் தங்களின் முடிக்கு கருப்புச் சாயம் பூசுவது கூடாது _____ 661
- 295 தலையின் ஒரு பகுதியை விட்டு மறுபகுதியை மட்டும் சிரைப்பது கூடாது. பெண்ணைத் தவிர, ஆண் மட்டும் தலை முழுவதும் சிரைப்பது கூடும் _____ 661
- 296 சவுரி முடி வைப்பதும், பச்சை குத்துவதும், பற்களை இரும்பால் சிதைப்பதும் கூடாது _____ 662
- 297 தாடியிலிருந்து நரை முடியை பிடுங்குவது கூடாது _____ 664
- 298 வலது கையால் சுத்தம் செய்வதும், காரணமின்றி வலது கையால் மறைவறுப்பைத் தொடுவதும் வெறுக்கத்தக்கது _____ 665
- 299 காரணமின்றி ஒரு செருப்புடன் அல்லது ஒரு காலுறையுடன் நடப்பது வெறுக்கத்தக்கது. மேலும், காரணமின்றி நின்று கொண்டே செருப்பணிவதோ, காலுறை அணிவதோ வெறுக்கத்தக்கது _____ 665
- 300 தூங்கும் போது வீட்டில் நெருப்பை (அணைக்காமல்) விடக்கூடாது. விளக்கு மற்றும் அதுபோன்றவையாக இருந்தாலும் சரியே _____ 666
- 301 நன்மையற்ற சொல், செயலை சிரமத்துடன் செய்வது கூடாது _____ 666
- 302 இறந்தவருக்காக ஒப்பாரி வைப்பது, கன்னத்தில் அறைந்து கொள்வது, சட்டையைக் கிழித்துக் கொள்வது, முடியைப் பிடுங்குவது, தலையை சிரைப்பது, நாசமாகட்டும் போன்ற வார்த்தைகளால் பிரார்த்திப்பது கூடாது _____ 667

- 303 குறி சொல்பவர், நட்சத்திரக் கணக்குப் பார்த்து சொல்பவர், மணலில் கோடு போட்டு குறி சொல்பவர், பொடிக்கற்களாலும்-தொலிக் கோதுமையாலும், அது போன்றவற்றாலும் அடித்துக் குறி சொல்பவர் ஆகியோரிடம் செல்வது கூடாது _____ 670
- 304 சகுனம் பார்த்தல் கூடாது _____ 672
- 305 சுவர், கல், ஆடை, பணம், தலையணை மற்றும் இதுபோன்றவற்றில் உயிருள்ளவற்றின் உருவம் வரைதல் கூடாது. சுவர், விரிப்பு, தலைப்பாகை, ஆடை போன்றவற்றில் உருவப்படத்தை ஏற்படுத்துவது கூடாது. அதை அழிப்பது அவசியமாகும் _____ 673
- 306 வேட்டைக்காக அல்லது கால்நடைகளை பாதுகாக்க அல்லது விவசாயப் பாதுகாப்பிற்காக அன்றி நாய் வளர்க்கக் கூடாது _____ 676
- 307 ஓட்டகை மற்றும் இதரப் பிராணிகளின் கழுத்தில் "சலங்கை" கட்டுவது கூடாது. நாய், சலங்கை ஆகியவற்றுடன் பயணம் செல்வது வெறுக்கத்தக்கது _____ 677
- 308 காய்ந்த மலத்தைச் சாப்பிடும் ஆண் - பெண் ஓட்டகைகளில் சவாரி செய்வது வெறுக்கத்தக்கது. அது சுத்தமான உணவை சாப்பிட்டு, அதன் கறி தூய்மையானால் வெறுக்கத்தக்க நிலை ஏற்படாது _____ 677
- 309 பள்ளிவாசலில் எச்சில் துப்புவது கூடாது. எச்சில் இருந்தால் அதை நீக்குவது அவசியமாகும். அதை நீக்கி விட்டு பள்ளிவாசலை சுத்தம் செய்வது அவசியமாகும் _____ 677
- 310 பள்ளிவாசலில் வீண் வழக்காடுவது, சப்தமிட்டுப் பேசுவது, காணாமல் போன பொருளைத் தேடுவது, விற்பது, வாங்குவது, வாடகைக்கு விடுவது மற்றும் இது போன்ற கொடுக்கல் வாங்கல் செய்வது வெறுக்கத்தக்கதாகும் _____ 678
- 311 பூண்டு அல்லது வெங்காயம் மற்றும் இது போன்ற பொருளைச் சாப்பிட்டவர், அந்த வாடை நீங்கும் முன் பள்ளிக்குள் நுழைவது கூடாது. அவசியத் தேவை இருப்பின் நுழையலாம் _____ 680
- 312 இமாம் ஜும்ஆ நாளில் உரை நிகழ்த்தும் போது முழங்காலை கட்டிக் கொண்டு உட்காருவது வெறுக்கத்தக்கதாகும். இதனால் தூக்கம் ஏற்படும். உரையைக் கேட்க முடியாமல் போகும். மேலும் உளுவும் முறிந்திட வாய்ப்பு உண்டாகும் _____ 681
- 313 துல்ஹஜ் மாதம் முதல் பத்து நாட்களில் குர்பானி கொடுக்க விரும்புவவர், குர்பானி கொடுக்கும் வரை தன் முடியை, நகங்களை நீக்குவது கூடாது _____ 681
- 314 நபி, கஃபா, வானவர், வானம், பெற்றோர், வாழ்க்கை, உயிர், தலை, அரசனின் உதவி, நிலம், அமானிதம் போன்ற படைப்பினங்களின் பெயரால் சத்தியம் செய்வது கண்டிப்பாக கூடாது _____ 682
- 315 வேண்டுமென்றே பொய் சத்தியம் செய்வது கடுமையானதாகும் _____ 683
- 316 சத்தியம் செய்துள்ள ஒருவர், அதைவிடச் சிறந்ததைக் கண்டால், தன் சத்தியத்தை முறித்து, பரிகாரம் செய்வது கூடும் _____ 684

- 317 “அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக இல்லை! அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக ஆம்!” என்றும் அல்லது இது போன்றும் சத்தியம் செய்தல் நோக்கமின்றி, வெறுமனே நாவால் கூறுகின்ற வீண் சத்தியங்களுக்கு குற்றமில்லை. அதற்கு பரிகாரமும் இல்லை _____ 685
- 318 உண்மையே கூறினாலும், வியாபாரத்தில் சத்தியம் செய்வது வெறுக்கத்தக்கதாகும் — 686
- 319 அல்லாஹ்வின் கண்ணியத்தின் பெயரால் சொர்க்கத்தைத் தவிர மற்றதை ஒருவர் கேட்பது வெறுக்கத்தக்கதாகும். அல்லாஹ்வின் பெயரால் ஒருவர் கேட்டால், பரிந்துரை செய்தால், அதை மறுப்பது வெறுக்கத்தக்கதாகும் _____ 687
- 320 அரசரையோ, அது போன்றவரையோ “ஷாஹின்ஷாஹ்” என்று கூறுவது கூடாது. காரணம் “அரசனுக்கு அரசன்” என்பது அதன் பொருளாகும். அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எவரையும் இப்படி வர்ணிப்பது கூடாது _____ 687
- 321 பாவியை, மார்க்கத்தில் புதிய செயலைச் செய்பவரை “தலைவர்” என்ற வார்த்தையால் அழைப்பது கூடாது _____ 688
- 322 காய்ச்சலைத் தீட்டுவது வெறுக்கத்தக்கது _____ 688
- 323 காற்றை ஏசுவது கூடாது. காற்று வீசும் போது கூற வேண்டியவை _____ 688
- 324 சேவலைத் தீட்டுவது வெறுக்கத்தக்கது _____ 689
- 325 “இந்த நட்சத்திரம் மூலம் மழை தரப்பட்டோம்” என்று ஒருவர் கூறுவது கூடாது _____ 690
- 326 ‘காஃபிரே!’ என்று ஒரு முஸ்லிமை அழைப்பது கூடாது _____ 690
- 327 கெட்ட வார்த்தை, தீயச் சொல் கூறுவது கூடாது _____ 691
- 328 அடித் தொண்டையில் பேசுவது, விகார தொனியில் பேசுவது, நல்லவிதமாகப் பேச சிரமம் எடுப்பது, உபயோகத்தில் இல்லாத சொற்களைக் கூறுவது, பொது மக்களிடம் பேசும் போது, குறியீட்டுச் சொற்களை உபயோகிப்பது ஆகியவை கூடாது _____ 691
- 329 “என் மனம் கெட்டுவிட்டது” என்று கூறுவது வெறுக்கத்தக்கது _____ 692
- 330 திராட்சைக்கு “மதிப்பு மிகு” என்று பெயரிடுவது வெறுக்கத்தக்கது _____ 692
- 331 ஒரு பெண்ணின் அழகை மற்றொரு ஆணிடம் வர்ணிப்பது கூடாது. ஆனால், திருமணம் செய்தல் போன்ற மார்க்கம் அனுமதித்த தேவை இருந்தால் கூடும் _____ 693
- 332 “இறைவா! நீ நாடினால் என்னை மன்னிப்பாயாக!” என்று ஒரு மனிதர் கூறுவது வெறுக்கத்தக்கதாகும். கேட்பதில் உறுதி இருக்க வேண்டும் _____ 693
- 333 “அல்லாஹ் நாடியதும், இன்னார் நாடியது நடக்கும்” என்று கூறுவது வெறுக்கத்தக்கது _____ 694
- 334 இஷாவுக்குப் பின் பேசுவது வெறுக்கத்தக்கது _____ 694
- 335 மார்க்கத் தடை இல்லாத நிலையில் கணவன் தன் மனைவியை படுக்கைக்கு அழைத்தால் வர மறுப்பது கூடாது _____ 695
- 336 கணவன் வீட்டில் இருக்கும் போது, அவனின் அனுமதியின்றி மனைவி நபில் நோன்பு வைப்பது கூடாது. _____ 696

- 337 ருகூஉ, ஸஜ்தா செய்யும்போது இமாமுக்கு முந்தி, பின் நின்று தொழுபவர் தலையை உயர்த்துவது கூடாது _____ 696
- 338 தொழுகையில் இடுப்பில் கை வைத்து நிற்பது வெறுக்கத்தக்கது _____ 696
- 339 உணவு தயாராக இருந்து, பசி உள்ள நிலையிலும் அல்லது மல-ஜலம் கழிக்கும் நிலை இருந்தும், தொழுவது வெறுக்கத்தக்கது _____ 697
- 340 தொழுகையில் வானத்தை நோக்கி பார்வையை உயர்த்துவது கூடாது _____ 697
- 341 காரணமின்றி தொழுகையில் திரும்பிப் பார்ப்பது வெறுக்கத்தக்கது _____ 697
- 342 கப்ருகளை நோக்கித் தொழுவது கூடாது _____ 698
- 343 தொழுபவரின் முன்னே நடப்பது கூடாது _____ 698
- 344 பரீஸ் தொழுகையின் இகாமத்தை முஅத்தின் ஆரம்பம் செய்த பின்னர் அந்த நேரத்துத் தொழுகையின் சுன்னத் அல்லது வேறு நபிலான தொழுகையாக இருந்தாலும், தொழுவது வெறுக்கத்தக்கது _____ 699
- 345 ஜும்ஆ நாளில் மட்டும் நோன்பு வைப்பதோ அல்லது அதன் இரவில் மட்டும் தொழுவதோ வெறுக்கத்தக்கது _____ 699
- 346 இரண்டு நாட்கள் அல்லது அதையும் விட அதிக நாட்கள் எதையும் சாப்பிடாமல், குடிக்காமல் (அதாவது நோன்பை முறிக்காமல்) தொடர் நோன்பு வைப்பது கூடாது— 700
- 347 மண்ணறை(கப்ரு)களில் உட்காருவது கூடாது _____ 700
- 348 கப்ருகளைப் பூசுவதும், அதை கட்டடமாகக் கட்டுவதும் கூடாது _____ 701
- 349 ஓர் அடிமை, தன் எஜமானனை விட்டு ஓடுவது கடும்குற்றம் _____ 701
- 350 குற்றத்தண்டனைகளில் பரிந்துரை கூடாது _____ 701
- 351 மக்கள் நடக்கும் பாதை, அவர்கள் ஓய்வு எடுக்க நிழல் தரும் மரம், தண்ணீர் ஓடும் வாய்க்கால் போன்ற பகுதிகளில் மல - ஜலம் கழித்தல் கூடாது _____ 702
- 352 தேங்கிக் கிடக்கும் தண்ணீரில் சிறுநீர் கழித்தல் கூடாது _____ 703
- 353 தன் குழந்தைகளுக்கு அன்பளிப்பு வழங்குவதில் சிலரைவிட சிலரை முக்கியமாக்குவது வெறுக்கத்தக்கது _____ 703
- 354 ஒரு பெண், இறந்த ஒருவருக்காக மூன்று நாட்களுக்கு மேல் துக்கம் கடைபிடிப்பது கூடாது. ஆனால் (இறந்த) தன் கணவனுக்காக நான்கு மாதம் பத்து நாட்கள் துக்கம் கடைபிடிக்க வேண்டும் _____ 704
- 355 ஒரு நகரவாசி, கிராமவாசியிடம் இடைமறித்து வியாபாரம் செய்வது கூடாது. மேலும் தன் சகோதரன் பேசிய வியாபாரத்தில் தான் வியாபாரம் பேசுவதும், அவர் பேசிய பெண்ணை தான் புருந்து பெண் பேசுவதும் கூடாது. ஆனால் அவன் அனுமதி தந்தால் அல்லது அதை விட்டு விட்டால் குற்றமில்லை _____ 705
- 356 மார்க்கம் அனுமதிக்காதவற்றில் செல்வத்தை செலவழிப்பது கூடாது _____ 707

- 357 வேண்டுமென்றோ அல்லது விளையாட்டாகவோ ஆயுதம் போன்றவற்றால் ஒரு முஸ்லிமை நோக்கி மிரட்டுவது கூடாது. (உறையை விட்டு) உருவிய வாளைக் கையில் வைத்திருப்பதும் கூடாது _____ 708
- 358 நிர்பந்தம் எதுவும் இருந்தாலே தவிர, கடமையான தொழுகையை நிறைவேற்றும் வரை பாங்கு கூறிய பின் பள்ளிவாசலை விட்டும் வெளியே செல்வது வெறுக்கத்தக்கது _____ 708
- 359 காரணமின்றி நறுமணப் பூக்களை மறுப்பது வெறுக்கத்தக்கது _____ 709
- 360 பெருமையை ஏற்படுத்திக் கொள்வார் என்ற அச்சம் கொள்ளத்தக்க மனிதரை நேருக்கு நேர் புகழ்வது வெறுக்கத்தக்கது. இது போன்ற பயம் இல்லையெனில் புகழலாம் _____ 709
- 361 சோதனைக்குள்ளான ஊரை விட்டும் உடனே வெளியேறுவது வெறுக்கத்தக்கது. மேலும் அங்கு செல்வதும் வெறுக்கத்தக்கது _____ 711
- 362 “சூனியம்” கடும் குற்றமாகும் _____ 713
- 363 எதிரிகளால் அவமரியாதை ஏற்படும் என்று பயந்தால், இறை மறுப்பாளர்களின் பகுதிக்கு குர்ஆனுடன் பயணம் செல்வது கூடாது _____ 713
- 364 உண்ணுவது, பருகுவது, சுத்தம் செய்வது போன்ற தேவைக்காக தங்கம், வெள்ளியினாலான பாத்திரங்களைப் பயன்படுத்துவது கூடாது _____ 713
- 365 குங்குமப்பூ நிற ஆடையை ஓர் ஆண் அணிவது கூடாது _____ 714
- 366 பகல் முழுவதும் “மௌன விரதம்” இருப்பது கூடாது _____ 715
- 367 தன் தந்தை அல்லாதவரை தந்தை என்றும், தன் எஜமான் அல்லாதவரை எஜமான் என்றும் கூறுவது கூடாது _____ 716
- 368 அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதரும் தடுத்துள்ள செயல்களைப் பற்றிய எச்சரிக்கை _____ 717
- 369 தடுக்கப்பட்டதை ஒருவர் செய்துவிட்டால் அவர் கூற வேண்டியதும், செய்ய வேண்டியதும் _____ 718
- 370 தஜ்ஜால் பற்றிய ஹதீஸ்கள், மறுமை நாளின் அடையாளங்கள் மற்றும் இதர செய்திகள் _____ 719
- 371 பாமன்னிப்புக் கோர ஏவுவதும், அதன் சிறப்பு _____ 751
- 372 சொர்க்கத்தில் இறை நம்பிக்கையாளர்களுக்காக அல்லாஹ் தயார் செய்து வைத்துள்ளவை பற்றிய விளக்கம் _____ 756

ஸஹீஹ் புகாரி : புகாரி ஹதீஸ்களின் எண்கள் யாவும் ரஹ்மத் டிரஸ்ட் வெளியீட்டில் உள்ள எண்களாகும்.

ஸஹீஹ் முஸ்லிம்: முஸ்லிம் ஹதீஸ்களின் எண்கள் யாவும் முஹம்மது F. அப்துல் பாஹியில் உள்ள எண்களாகும்.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் திருப்பெயரால்...

1 - بَابُ الْإِخْلَاصِ وَإِحْضَارِ النِّيَّةِ فِي جَمِيعِ الْأَعْمَالِ وَالْأَقْوَالِ الْبَارِزَةِ

பாடம் : 1 - சொல், செயல் மற்றும் வெளிப்படையான - மறைவான நிலைகள்

அனைத்திலும் எண்ணத்தைத் தூய்மையாக - கலப்பற்றதாக வைத்திருத்தல்.

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: وَمَا أَمُرُوا إِلَّا لِيعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُفَاءً وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ وَقَالَ تَعَالَى: لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَاؤَهَا وَلَكِنَّ يَنَالُهُ التَّقْوَى مِنْكُمْ وَقَالَ تَعَالَى: قُلْ إِنْ تَحْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ بُدُّوا يَعْلَمُهُ اللَّهُ.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: அல்லாஹ்வை (மட்டும்) தூய்மையானவர்களாக அவர்கள் வணங்க வேண்டும். அவனுக்கே மார்க்கத்தில் நேர்மையானவர்களாக இருக்க வேண்டும். 6)தாமதகையை அவர்கள் பேண வேண்டும். 6)பாடுள் வரையை (ஐகாத்தை) அவர்கள் 6)காடுக்க வேண்டும் என்பதைத் தவிர, அவர்கள் கட்டளையிடப்படவில்லை. இதுதான் நேரான மார்க்கமாகும். (98 : 5)

“அதன் (சூர்பானியின்) இறைச்சியும், அதன் இரத்தமும் அல்லாஹ்வை அடையாது. எனினும், உங்களிடமுள்ள இறையச்சமே அவனை அடையும்” (22 : 37)

(நபியே) நீர் கூறுவீராக! உங்கள் உள்ளத்தில் உள்ளதை நீங்கள் மறைத்தாலும் அல்லது வெளிப்படுத்தினாலும் அல்லாஹ் அறிவான். (3 : 29)

1 - وَعَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَبِي حَفْصِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ بْنِ نُفَيْلِ بْنِ عَبْدِ الْعُزَّى بْنِ رِيَّاحِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قُرْطَبِ بْنِ رُزَّاحِ بْنِ عَدِيِّ بْنِ كَعْبِ بْنِ لُؤَيِّ بْنِ غَالِبِ الْقُرَشِيِّ الْعَدَوِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: "إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى. فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهَجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا فَهَجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ" مُتَّفَقٌ عَلَى صِحِّهِ. رَوَاهُ إِمامَا الْمُحَدِّثِينَ: أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ إِبرَاهِيمَ بْنِ الْمُعْتَمِرِ بْنِ بَرْدِزْبَةَ الْجُعْفِيُّ الْبُخَارِيُّ وَأَبُو الْحُسَيْنِ مُسْلِمُ بْنُ الْحَجَّاجِ بَنِ مَسْلَمِ الْقَشِيرِيُّ النَّيْسَابُورِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي كِتَابَيْهِمَا اللَّذَيْنِ هُمَا أَصْحُ الْكُتُبِ الْمُصَنَّفَةِ.

1 உமர் (ரஹி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்:

“நிச்சயமாகச் செயல்கள் அனைத்தும் எண்ணங்களைப் பொறுத்ததே! ஒவ்வொரு மனிதருக்கும், அவர் எண்ணியது உண்டு. அல்லாஹ்விடமும், அவனது தூதரிடமும் ஒருவனின் ஹிஜ்ரத் (நாடு துறத்தல்) ஆகிவிட்டால், அவனது ஹிஜ்ரத் அல்லாஹ்விடமாகவும், அவனது தூதருக்காகவுமே ஆகிவிடும். ஒருவனின் ஹிஜ்ரத் உலகத்தை அடைவதற்காக அல்லது ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்வதற்காக என்று ஆகி விட்டால், அவர் ஹிஜ்ரத் எதற்காக செய்தாரோ அதற்காகவே அமையும்” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதை நான் கேட்டுள்ளேன். (புகாரி:1,54. முஸ்லிம்:1907)

2 - وَعَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أُمِّ عَبْدِ اللَّهِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "يَغْزُو حَيْشَ الْكَعْبَةِ فَإِذَا كَانُوا بَيْدَاءَ مِنَ الْأَرْضِ يُخَسِّفُ بِأَوْلِهِمْ وَأَخْرِهِمْ. (قَالَتْ) قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ يُخَسِّفُ بِأَوْلِهِمْ وَأَخْرِهِمْ وَفِيهِمْ أَسْوَاقُهُمْ وَمَنْ لَيْسَ مِنْهُمْ؟ قَالَ: يُخَسِّفُ بِأَوْلِهِمْ وَأَخْرِهِمْ ثُمَّ يُعْتُونَ عَلَى نِيَّاتِهِمْ" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. هَذَا لَفْظُ الْبُخَارِيِّ.

2 அன்னை ஆயிஷா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“(இறுதிக் காலத்தில்) கஅபாவில் ஒரு படையினர் போர் புரிவார்கள். பூமியில் ‘பைதா’ என்ற (மக்கா, மதீனாவிற்கு இடையே உள்ள) இடத்தில் அவர்கள் இருக்கும்போது, அவர்களில் முதன்மையானவரும், அவர்களில் இறுதியானவரும் (என அனைவரும் பூமிக்குள்) இழுக்கப்படுவார்கள்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். “இறைத்தூதர் அவர்களே! அவர்களில் முதன்மையானவரும், அவர்களில் இறுதியானவரும் எப்படி (பூமிக்குள்) இழுக்கப்படுவார்கள்? அவர்களில்-அவர்களது கடைத் தெருக்களில் உள்ளவரும், (போர் செய்த) அவர்களில் ஒருவராக இல்லாதவரும் இருந்திருப்பார்களே” என்று கேட்டேன். “அவர்களில் முதன்மையானவரும், அவர்களில் இறுதியானவரும் (என அனைவருமே பூமிக்குள்) இழுக்கப்படுவார்கள். பின்பு அவர்களின் எண்ணங்களின்படியே அவர்கள் எழுப்பப்படுவார்கள்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். (புகாரி:2118, முஸ்லிம்:2884)

3 - وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: "لَا حِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ وَلَكِنْ جِهَادٌ وَبَيْتَةٌ وَإِذَا اسْتَنْفَرْتُمْ فَأَنْفِرُوا" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.
وَمَعْنَاهُ: لَا حِجْرَةَ مِنْ مَكَّةَ لِأَنَّهَا صَارَتْ دَارَ إِسْلَامٍ.

3 அன்னை ஆயிஷா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“(மக்கா) வெற்றிக்குப்பின் ஹிஜ்ரத் என்பது கிடையாது. எனினும், (இறைவழிப்) போரும், (தூய) எண்ணமும் உள்ளது. நீங்கள் (போருக்கு) அழைக்கப்பட்டால், (போருக்குச்) செல்லுங்கள்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். (புகாரி:4312, முஸ்லிம்:1864)

இதன் கருத்து, (மக்கா) இஸ்லாமிய நாடாக ஆகிவிட்டதால், மக்காவிலிருந்து ஹிஜ்ரத் இல்லை என்பதாகும்.

4 - وَعَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَا قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي غَزَاةٍ فَقَالَ: "إِنَّ بِالْمَدِينَةِ لَرَجُلًا مَا سِرْتُمْ مَسِيرًا وَلَا قَطَعْتُمْ وَاذِيًا إِلَّا كَأَنْتُمْ مَعَكُمْ حَبْسَهُمُ الْمَرَضُ" وَفِي رِوَايَةٍ: "إِلَّا شَرِكُواكُمْ فِي الْأَجْرِ" رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

وَرَوَاهُ الْبُخَارِيُّ عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَجَعْنَا مِنْ غَزْوَةِ تَبُوكَ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: "إِنَّ أَقْوَامًا خَلَفْنَا بِالْمَدِينَةِ مَا سَلَكْنَا شِعْبًا وَلَا وَاذِيًا إِلَّا وَهُمْ مَعَنَا حَبْسَهُمُ الْعُدْرُ".

4 ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் ஒரு போரில் இருந்தோம். அப்போது, “(போருக்கு வராமல்) மதீனாவில் சில ஆண்கள் உள்ளனர். நீங்கள் நடக்கும் பாதையில், நீங்கள் கடந்து செல்லும் ஓடையில் உங்களோடு அவர்களும் இல்லாமல் (நீங்கள் செல்வது) இல்லை. அவர்களை நோய்தான் (போருக்கு வராமல்) தடுத்திவிட்டது” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

மற்றொரு அறிவிப்பில் “நன்மை பெறும் விஷயத்தில் உங்களிடம் அவர்கள் கூட்டணிகளாக இருப்பார்களே தவிர (உங்களுடன் போரில் இல்லை)” என்ற வாசகம் உள்ளது. (முஸ்லிம்:1911)

புகாரியில் அனஸ் (ரழி) அறிவிப்பதாக (கீழ்க்கண்டவாறு) உள்ளது:

நபி(ஸல்) அவர்களுடன் தபூக் போரை முடித்துக் கொண்டு திரும்பினோம். அப்போது, “சிலரை மதீனாவில் நாம் விட்டு வந்தோம். ஒரு கணவாய் மற்றும் ஓடையை - நம்மோடு அவர்கள் இருந்தே தவிர நாம் கடக்கவில்லை. அவர்களை நோய்தான் (போருக்கு வராமல்) தடுத்திவிட்டது” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். (புகாரி:2839)

5 - وَعَنْ أَبِي يَزِيدَ مَعْنِ بْنِ يَزِيدَ بْنِ الْأَخْنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ - وَهُوَ وَأَبُوهُ وَجَدُهُ صَحَابِيُونَ - قَالَ: كَانَ أَبِي يَزِيدَ أَخْرَجَ دَنَائِرَ يَتَصَدَّقُ بِهَا فَوَضَعَهَا عِنْدَ رَجُلٍ فِي الْمَسْجِدِ فَجِئْتُ فَأَخَذْتُهَا فَأَتَيْتُهُ بِهَا. فَقَالَ: وَاللَّهِ مَا إِيَّاكَ أَرَدْتُ فَحَاصِمَتُهُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: "لَكَ مَا نَوَيْتَ يَا يَزِيدُ وَلَكَ مَا أَخَذْتُ يَا مَعْنُ" رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

5 (மஹன் என்ற இவரும், யஸீத் எனும் இவரது தந்தையும், அக்னஸ் என்ற இவரது பாட்டனாரும் நபித்தோழர்களாவர்) அபூ யஸீத் மஹன் இப்னு யஸீத் இப்னுல் அக்னஸ் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்.

என் தந்தை யஸீத் அவர்கள், சில தீனார் (பொற்காசு)களைத் தர்மம் செய்வதற்காகக் கொண்டு வந்தார்கள். அதைப் பள்ளியில் இருந்த ஒருவரிடம் (தர்மம் செய்ய) ஒப்படைத்தார்கள். அப்போது நான் (அங்கு) வந்தேன். அதை நான் வாங்கிக் கொண்டு, என் தந்தையிடம் அதைக் கொண்டு வந்தேன். “அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! உனக்குத் தர நான் நாடவில்லை” என்று என் தந்தை கூறினார். உடனே நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் இதுபற்றி முறையிட்டேன். “யஸீதே! நீர் எண்ணியது (நன்மை) உனக்கு உண்டு. மஹனே! நீ எடுத்தது உமக்கு உண்டு” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். (புகாரி:1422)

6 - وَعَنْ أَبِي إِسْحَاقَ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَاصٍ مَالِكِ بْنِ أَهْبَبِ بْنِ عَبْدِ مَنَافِ بْنِ زُهْرَةَ بْنِ كِلَابِ بْنِ مُرَّةَ بْنِ كَعْبِ بْنِ لُؤَيِ الْقُرَشِيِّ الزُّهْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَحَدَ الْعَشْرَةِ الْمَشْهُودِ لَهُمْ بِالْحَنَّةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ قَالَ: جَاءَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَعُودُنِي عَامَ حَجَّةِ الْوَدَاعِ مِنْ وَجَعٍ اشْتَدَّ بِي فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ بَلَغَ بِي مِنَ الْوَجَعِ مَا تَرَى وَأَنَا ذُو مَالٍ وَلَا يَرِيئِي إِلَّا ابْنَةُ لِي أَفَأَتَصَدَّقُ بِثَلَاثِي مَالِي؟ قَالَ: لَا قُلْتُ: فَالْشَّطْرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ: لَا قُلْتُ: فَالثَّلَاثُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: "الثَّلَاثُ وَالثَّلَاثُ كَثِيرٌ - أَوْ كَثِيرٌ - إِنَّكَ أَنْ تَذَرَ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَذَرَهُمْ عَالَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ وَإِنَّكَ لَنْ تُنْفِقَ نَفَقَةً تَبْتَغِي بِهَا وَجْهَ اللَّهِ إِلَّا أَجْرَتْ عَلَيْهَا حَتَّى مَا تَجْعَلَ فِي فِي امْرَأَتِكَ." (قَالَ (فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْلَفُ بَعْدَ أَصْحَابِي؟ قَالَ: "إِنَّكَ لَنْ تُخْلَفَ فَتَعْمَلْ عَمَلًا تَبْتَغِي بِهِ وَجْهَ اللَّهِ إِلَّا أَزْدَدَتْ بِهِ دَرَجَةً وَرَفَعَةً وَلَعَلَّكَ أَنْ تُخْلَفَ حَتَّى يَنْتَفِعَ بِكَ أَقْوَامٌ وَيُضَرَّ بِكَ آخَرُونَ. اللَّهُمَّ أَمْضِ لِأَصْحَابِي هَجْرَتَهُمْ وَلَا تَرُدَّهُمْ عَلَى أَعْقَابِهِمْ لَكِنِ الْبَائِسِ سَعْدُ بْنُ حَوْلَةَ". يَرِيئِي لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ مَاتَ بِمَكَّةَ: مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

6 ‘சொர்க்கத்திற்குரியவர்கள்’ என அறிவிக்கப்பட்ட பத்து நபர்களில் ஒருவரான ஸஃது இப்னு அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்:

‘இறுதி ஹஜ்’ வருடம் எனக்குக் கடுமையான வலி இருந்த போது, நோய் விசாரிக்க என்னிடம் நபி (ஸல்) அவர்கள் வந்தார்கள். “இறைத்தூதர் அவர்களே! நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற வலி எனக்கு ஏற்பட்ட நிலையில் உள்ளேன். நான் பணக்காரன். ஒரு மகளைத் தவிர வேறு வாரிசு எனக்கில்லை. நான் என் சொத்தில் மூன்றில் இரண்டு பங்கை தர்மம் செய்யலாமா? என்று கேட்டேன். “கூடாது” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். “பாதி கொடுக்கலாமா? இறைத்தூதர் அவர்களே!” என்று நான் கேட்டேன். “கூடாது” என்று கூறினார்கள் “மூன்றில் ஒரு பங்கு (கொடுக்கலாமா?) இறைத்தூதர் அவர்களே!” என்று கேட்டேன். “மூன்றில் ஒரு பங்கு கொடுக்கலாம். மூன்றில் ஒரு பங்கே அதிகம்தான். நிச்சயமாக! நீ உன் வாரிசுகளைப் பணக்காரர்களாக விட்டுச்செல்வது, மக்களிடம் யாசகம் கேட்கும் ஏழைகளாக, அவர்களை நீ விட்டுச் செல்வதை விடச் சிறந்ததாகும்.

“இறைத்தூதர் அவர்களே! என் தோழர்கள் (எல்லாம்) தங்களுடன் மதீனா திரும்பும் பொழுது (எனது நோயின் காரணமாக) நான் (மட்டும்) மக்காவில் தங்கி விடுவேனோ?” என்று கேட்டேன். நிச்சயமாக நீர் தங்கி விடமாட்டீர். அல்லாஹ்வின் திருப்தியை நீர் நாடிச் செய்வது மூலம் உன் தகுதியையும், கண்ணியத்தையும் அதிகமாக்கிக் கொள்வீர். உம்மிடம் சிலர் பயன் பெற்றும், மற்ற சிலர்

உம்மிடம் துன்பம் அடைவர் என்ற அவளுக்கு நீர் நீண்ட காலம் வாழக் கூடும்” (என்று கூறிவிட்டு), இறைவா! என் தோழர்களிடம் அவர்களின் ஹிஜ்ரத்தை ஏற்பாயாக! அவர்களின் குதிகால்கள் மீது, அவர்களை திருப்பி விடாதே! (என்று பிரார்த்தனை செய்தார்கள்).

எனினும், ‘(ஹிஜ்ரத் செய்யாமல் இறந்துவிட்ட) ஸஅது இப்னு கவ்லாதான் அனுதாபத்திற் குரியவர்’ என்று கூறிய நபி (ஸல்) அவர்கள் மக்காவில் இறந்த அவருக்காக இரங்கல் தெரிவித்தார்கள்.

(புகாரி:1295, முஸ்லிம்:1628)

7 - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ صَخْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَا يَنْظُرُ إِلَى أَجْسَامِكُمْ وَلَا إِلَى صُورِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ" رَوَاهُ مُسْلِمٌ

7 (அபூ ஹுரைரா என்ற) அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு ஸகர் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“நிச்சயமாக அல்லாஹ், உங்களின் உடல்களையோ, உங்களின் தோற்றங்களையோ பார்க்க மாட்டான். எனினும், உங்களின் இதயங்களையும், உங்களின் செயல்களையும் பார்ப்பான்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

(முஸ்லிம்:2564)

8 - وَعَنْ أَبِي مُوسَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسِ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ الرَّجُلِ يُقَاتِلُ شَجَاعَةً وَيُقَاتِلُ حَمِيَّةً وَيُقَاتِلُ رِيَاءً أَيُّ ذَلِكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "مَنْ قَاتَلَ لَتَكُونَ كَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعَلِيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

8 (அபூமுஸா) அப்துல்லாஹ் இப்னு கய்ஸ் அல்அஷஅரீ (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்களிடம் “ஒருவர் வீரத்திற்காகப் போரிடுகிறார். ஒருவர் ரோசத்திற்காகப் போரிடுகிறார். ஒருவர் பிறர் போற்றிடப் போரிடுகிறார். இதில் எவர் இறைவழியில் உள்ளவர்?” என்று கேட்கப்பட்டது. அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், “அல்லாஹ்வின் வார்த்தை உயர்ந்திட வேண்டி ஒருவர் போர் செய்தால், அவரே இறைவழியில் உள்ளவர்” என்று பதில் கூறினார்கள்.

(புகாரி:7458, முஸ்லிம்:1904)

9 - وَعَنْ أَبِي بَكْرَةَ نُفَيْعِ بْنِ الْحَارِثِ الثَّقَفِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: "إِذَا تَقَى الْمُسْلِمَانِ بَسِيْفَيْهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ". قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا الْقَاتِلُ فَمَا بِالْمَقْتُولِ؟ قَالَ: "إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

9 அபூபக்ரா என்ற நுஃப்யஉ இப்னு அல்ஹாரிஸ் அஸ்ஸகஃபீ (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“இரண்டு முஸ்லிம்கள் தங்களின் வாள்கள் மூலம் (சண்டையில்) சந்தித்தால், கொலை செய்தவரும், கொலை செய்யப்பட்டவரும் நரகில் இருப்பார்கள்” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அதற்கு, “இறைத்தூதர் அவர்களே! கொலை செய்தவர் விஷயத்தில் இது சரி. ஆனால் கொலை செய்யப்பட்டவர் (நரகில் நுழைய) காரணம் என்ன?” என்று நான் கேட்டேன். “நிச்சயமாக! அவரும் தன் தோழரைக் கொல்வதில் ஆர்வமுள்ளவராகவே இருந்தார்!” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

(புகாரி:31, முஸ்லிம்:2888)

10 - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "صَلَاةُ الرَّجُلِ جَمَاعَةً تَزِيدُ عَلَى صَلَاتِهِ فِي سُوقِهِ وَبَيْتِهِ بَضْعًا وَعَشْرِينَ دَرَجَةً وَذَلِكَ أَنْ أَحَدَهُمْ إِذَا تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الوُضُوءِ ثُمَّ أَتَى الْمَسْجِدَ لَا يُرِيدُ إِلَّا الصَّلَاةَ لَا يَنْهَرُهُ إِلَّا الصَّلَاةَ لَمْ يَخْطُ خَطْوَةً إِلَّا رَفَعَ لَهُ بِهَا دَرَجَةً وَحُطُّ عَنْهَا بِهَا خَطِيئَةٌ حَتَّى يَدْخُلَ الْمَسْجِدَ فَإِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ كَانَ فِي الصَّلَاةِ مَا كَانَتْ

الصَّلَاةُ هِيَ تَحْسِبُهُ! وَالْمَلَائِكَةُ يُصَلُّونَ عَلَى أَحَدِكُمْ مَا دَامَ فِي مَجْلِسِهِ الَّذِي صَلَّى فِيهِ يَقُولُونَ: اللَّهُمَّ ارْحَمَهُ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ اللَّهُمَّ تَبَّ عَلَيْهِ مَا لَمْ يُؤْذِ فِيهِ مَا لَمْ يُحْدِثْ فِيهِ" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَهَذَا لَفْظٌ مُسَلِّمٌ. وَقَوْلُهُ ﷺ: "بِنَهْرَةٍ" هُوَ بِفَتْحِ الْبَاءِ وَالْهَاءِ وَبِالزَّايِ: أَيُ يُخْرِجُهُ وَيُنْهَضُهُ.

10 அபூஹுரைரா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“ஐமாஅத்துடன் (கூட்டாக) ஒருவர் தொழுவது, அவர் தன் கடையில், தன் வீட்டில் தொழுவதைவிட, தகுதியால் இருபது மடங்கு அதிகமாகும். இது, அவர்களில் ஒருவர் உளுச் செய்து, அந்த உளுவை அழகுறச் செய்து, பின்னர் தொழுகையைத் தவிர வேறு நோக்கமின்றி, தொழுகைக்காகவே வீட்டை விட்டு பள்ளிவாசலுக்கு வந்தால், அவர் எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு காலடிக்கும், அதன் மூலம் அவரது பதவி உயர்த்தப்படும். இதனால் அவர் பள்ளியில் நுழையும் வரை (அவர் செய்த) ஒரு தவறு அவரை விட்டும் நீக்கப்படும்.

பள்ளியில் நுழைந்து விட்டால், தொழுகையானது அவரைப் பள்ளியில் இருக்க செய்ததால், தொழுகையிலேயே அவர் இருக்கிறார். உங்களில் ஒருவர் தொழுவதற்காக வந்து பள்ளியில் இருக்கும் காலமெல்லாம், வானவர்கள் அவருக்காகத் துஆ செய்கிறார்கள். “இறைவா! இவருக்கு அருள் புரிவாயாக! இறைவா! இவரை மன்னிப்பாயாக! இறைவா! இவரது பாவ மன்னிப்பை ஏற்பாயாக!” என்று அவர்கள் கூறுவார்கள். அவர் பிறருக்கு நோவினை தராதவரை, அவரது உளு முறியாத வரை (இது நீடிக்கும்)” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

(புகாரி:647, முஸ்லிம்:649/272. இது முஸ்லிமின் வாசகமாகும்)

11 - وَعَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِيمَا يَرَوِي عَنْ رَبِّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ: "إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ ثُمَّ بَيَّنَّ ذَلِكَ: فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً. وَإِنْ هَمَّ بِهَا فَعَمَلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِ مِائَةِ ضَعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ وَإِنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً. وَإِنْ هَمَّ بِهَا فَعَمَلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً". مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

11 (அபுல் அப்பாஸ் என்ற) அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“நிச்சயமாக, அல்லாஹ் நல்லவைகளையும், தீமைகளையும் பதிவு செய்கிறான்” என்று கூறிய நபி (ஸல்)அவர்கள், பின்பு அவற்றைப் (பின்வருமாறு) தெளிவாக்கினார்கள். “நன்மை செய்ய ஒருவன் எண்ணி, அதை அவன் செய்யவில்லையானால், இதை அல்லாஹ் தன்னிடம் ஒரு முழு நன்மையாக எழுதுவான். மேலும் நன்மையை எண்ணி, அதை செய்தும் விட்டால், அதை அல்லாஹ் பத்து நன்மைகள் முதல் எழுநூறு மற்றும் அதிக மடங்கு வரை எழுதுவான்.

ஒருவன் தீமை செய்ய எண்ணி, அதை அவன் செய்யாவிட்டால், அல்லாஹ் அதைத் தன்னிடம் ஒரு முழுமையான நன்மையாக எழுதி விடுகிறான். அதை ஒருவன் எண்ணி, அதைச் செய்துவிட்டால், அதை அல்லாஹ் ஒரு தீமையாகவே எழுதுகிறான்.”

(புகாரி:6491, முஸ்லிம்:131)

12 - وَعَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: "انْطَلَقَ ثَلَاثَةٌ نَفَرٍ مِمَّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ حَتَّى آوَاهُمْ الْمَبِيتُ إِلَى غَارٍ فَدَخَلُوهُ فَانْحَدَرَتْ صَخْرَةٌ مِنَ الْجَبَلِ فَسَدَّتْ عَلَيْهِمُ الْغَارَ. فَقَالُوا: إِنَّهُ لَا يُنَجِّيكُمْ مِنْ هَذِهِ الصَّخْرَةِ إِلَّا أَنْ تَدْعُوا اللَّهَ تَعَالَى بِصَالِحِ أَعْمَالِكُمْ. قَالَ رَجُلٌ مِنْهُمْ: اللَّهُمَّ كَانَ لِي أَبُوَانِ شَيْخَانِ كَبِيرَانِ وَكَانَتْ لِي أَعْبِقُ قَبْلَهُمَا أَهْلًا وَلَا مَالَ فَنَأَى بِي طَلَبُ الشَّجَرِ يَوْمًا فَلَمْ أَرُحْ عَلَيْهِمَا حَتَّى نَامَا فَحَلَبْتُ لَهُمَا عَبْرَقَهُمَا فَوَجَدْتُهُمَا نَائِمَيْنِ فَكَّرْتُمْ أَنْ أَوْقِظَهُمَا وَأَنْ أَعْبِقَ قَبْلَهُمَا أَهْلًا أَوْ مَالَ فَلَبِثْتُ - وَالْقَدْحُ عَلَى يَدِي - أَنْتَظِرُ اسْتِيقَاطَهُمَا

حَتَّى بَرَقَ الْفَجْرُ وَالصَّبِيَّةُ بَصَّاعُونَ عِنْدَ قَدَمِي فَاسْتَيْقَظًا فَشَرَبَا عِبْرَهُمَا. اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ فَعَلْتَ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ فَفَرُجْ عَنَّا مَا نَحْنُ فِيهِ مِنْ هَذِهِ الصَّخْرَةِ فَاَنْفَرَجَتْ شَيْئًا لَا يَسْتَطِيعُونَ الْخُرُوجَ مِنْهُ. قَالَ الْآخَرُ: "اللَّهُمَّ كَأَنَّ لِي ابْنَةٌ عَمَّ كَأَنَّ أَحَبَّ النَّاسِ إِلَيَّ" وَفِي رَوَايَةٍ: "كُنْتُ أَحْبَبًا كَأَشَدَّ مَا يُحِبُّ الرَّجَالُ النِّسَاءَ فَأَرَدْتُهَا عَلَى نَفْسِهَا فَاَمْتَنَعَتْ مِنِّي حَتَّى أَلَمْتُ بِهَا سَنَةً مِنَ السَّنِينَ فَجَاءَتْنِي فَأَعْطَيْتَهَا عَشْرِينَ وَمِائَةَ دِينَارٍ عَلَى أَنْ تَحْلِيَ بَيْنِي وَبَيْنَ نَفْسِهَا فَفَعَلَتْ حَتَّى إِذَا قَدَرْتُ عَلَيْهَا وَفِي رَوَايَةٍ: "فَلَمَّا فَعَدْتُ بَيْنَ رَجُلَيْهَا قَالَتْ: اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تَفْضُ الْحَاتِمَ إِلَّا بِحَقِّهِ فَاَنْصَرَفَتْ عَنْهَا وَهِيَ أَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ وَتَرَكْتُ الذَّهَبَ الَّذِي أُعْطَيْتَهَا اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ فَعَلْتَ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ فَافْرُجْ عَنَّا مَا نَحْنُ فِيهِ فَاَنْفَرَجَتْ الصَّخْرَةُ غَيْرَ أَنَّهُمْ لَا يَسْتَطِيعُونَ الْخُرُوجَ مِنْهَا. وَقَالَ الثَّلَاثُ: اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَأْجَرْتُ أَجْرَاءَ وَأَعْطَيْتُهُمْ أَجْرَهُمْ غَيْرَ رَجُلٍ وَاحِدٍ تَرَكَ الَّذِي لَهُ وَذَهَبَ فَتَمَرَّتْ أَجْرُهُ حَتَّى كَثُرَتْ مِنْهُ الْأُمْرَالُ فَجَاءَنِي بَعْدَ حِينٍ فَقَالَ: يَا عَبْدَ اللَّهِ أَدَّ إِلَيَّ أَجْرِي فَقُلْتُ: كُلُّ مَا تَرَى مِنْ أَجْرِكَ: مِنَ الْأَيْلِ وَالْبَقَرِ وَالْغَنَمِ وَالرَّقِيقِ. فَقَالَ: يَا عَبْدَ اللَّهِ لَا تَسْتَهْزِءْ بِي! فَقُلْتُ: لَا اسْتَهْزَأُ بِكَ فَأَخَذَهُ كُلَّهُ فَاسْتَأْفَهُ فَلَمْ يَتْرِكْ مِنْهُ شَيْئًا: اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ فَعَلْتَ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ فَافْرُجْ عَنَّا مَا نَحْنُ فِيهِ! فَاَنْفَرَجَتْ الصَّخْرَةُ فَخَرَجُوا يَمْشُونَ" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

12 (அபூ அப்துர்ரஹ்மான் என்ற) அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“உங்களுக்கு முன் வாழ்ந்தோரில் மூன்று நபர்கள் (வெளியூர்) சென்றார்கள். செல்லும் வழியில் ஒரு குகையில் இரவு தங்கும்படியான (குழல்) ஏற்பட்டு, அதில் அவர்கள் நுழைந்தார்கள். (அப்போது) மலையிலிருந்து ஒரு பாறை உருண்டு வந்து, அவர்கள் இருந்த குகையின் வாசலை அடைத்து விட்டது. அப்பொழுது அவர்கள், “நாம் செய்த செயல்களில் நல்லதைக்கூறி அல்லாஹ்விடம் நாம், பிரார்த்தனை செய்தாலே தவிர, இந்தப் பாறையிலிருந்து நம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள இயலாது” என்று (தங்களுக்குள்) பேசிக் கொண்டார்கள்.

“இறைவா! எனக்கு வயதான பெற்றோர் உண்டு. அவ்விருவரும் உண்ணும் முன் குடும்பத்தாருக்கோ, ஊழியர்களுக்கோ நான் பால் தரமாட்டேன். ஒருநாள் விறகு தேடி வெகுதூரம் சென்றுவிட்டேன். இரவு கடந்துவிட்டது. என் பெற்றோருக்காக நான் பாலைக்கறந்து எடுத்து வந்தேன். இருவரும் தூங்கிக் கொண்டிருந்தனர். எழுப்ப மனமில்லாமல் அவர்கள் விழிக்கும் வரை காத்திருந்தேன். அதற்கு முன் என் குடும்பத்தினருக்கு அதனைக் கொடுக்க விருப்பமில்லை.

இறுதியில் காலை நேரமும் வந்துவிட்டது. குழந்தைகள் என் காலடியில் பசியுடன் தூங்கிவிட்டார்கள். என் பெற்றோர் விழித்தனர். இருவரும் பாலை அருந்தினார்கள். இறைவா! உன் திருப்தியை நாடி இதை நான் செய்திருந்தால் இந்தப் பாறை மூலம் எங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் தடையை நீக்குவாயாக!” என்று அவர்களில் ஒருவர் பிரார்த்தித்தார். உடனே அதிலிருந்து வெளியே வர இயலாத அளவுக்கு பாறை சிறிது விலகியது.

“இறைவா! எனக்குச் சிறிய தந்தை மகள் இருந்தாள். அவள் எனக்கு மிகப் பிரியமானவளாக இருந்தாள். (மற்றொரு அறிவிப்பில், ஆண்கள் பெண்களை விரும்புவதில் கூடுதல் நிலை இருப்பது போலவே,) அவளை அடைய நான் விரும்பினேன். (என் ஆசைக்கு இணங்க மறுத்தவளாக) என்னிடமிருந்து விலகி விட்டாள். பிறகு பஞ்சம் ஏற்பட்ட ஆண்டுகளில் ஒரு ஆண்டின் போது, அவள் என்னிடம் உதவி கேட்டு வந்தாள். “அவளும் நானும் தனியே இருப்பது” என்ற நிபந்தனையின் பேரில் அவளிடம் நூற்றி இருபது தீனார்களைக் கொடுத்தேன். அவளும் சம்மதித்தாள். அவளை நான் நெருங்கினேன். (மற்றொரு அறிவிப்பில், அவளின் இரண்டு கால்களுக்கிடையே உட்கார்ந்தேன்). அப்போது அவள், “அல்லாஹ்வை அஞ்சுவீராக! உரிமையின்றி முத்திரையை நீக்கிவிடாதீர்” என்று கூறினாள். அவள் எனக்கு, மற்றவர்களை விட மிகப் பிரியமானவளாக இருந்தும், நான் அவளை விட்டும் நீங்கிவிட்டேன். அவளுக்கு நான் கொடுத்த

தங்கக் காசுகளையும் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை. இறைவா! உன் திருப்தியை நாடி இதை நான் செய்திருந்தால், இந்தச் சிரமத்தை எங்களை விட்டும் நீக்குவாயாக!" என்று மற்றொருவர் பிரார்த்தித்தார். இருப்பினும் அவர்களால் வெளியே வர இயலாத அளவுக்கே பாறை சற்று விலகியது.

“இறைவா! பல கூலியாட்களை வைத்து வேலை வாங்கிக் கொண்டிருந்தேன். அவர்களின் கூலியை, ஒருவரைத் தவிர அனைவருக்கும் கொடுத்து விட்டேன். தனக்குரியதை விட்டுவிட்டு அவர் சென்றுவிட்டார். அவரது கூலியை, தொழிலில் பயன்படுத்தினேன். அதிலிருந்து லாபம் பெருகியது. சில காலம் கழிந்தது. என்னிடம் அவர் வந்தார். “அல்லாஹ்வின் அடியாரே! என் கூலியை எனக்குத் தந்திடுவீராக!” என்று கூறினார். “நீ பார்க்கும் இந்தச் (சொத்து) அனைத்தும் உன்னுடையதுதான். ஒட்டகம், மாடு, ஆடு, அடிமை அனைத்தும் உமக்கே!” என்று நான் கூறினேன். “அல்லாஹ்வின் அடியாரே! என்னைக் கேலி செய்யாதீர்!” என்று கூறினார். “உன்னை நான் கேலி செய்ய வில்லை” என்று விஷயத்தைக் கூறினேன். உடனே அவர் அனைத்தையும் எடுத்துக் கொண்டார். அதிலிருந்து எதையும் அவர் விட்டுச் செல்லவில்லை. இறைவா! உன் திருப்தியை நாடி இதை நான் செய்திருந்தால், நாங்கள் இப்பொழுது உள்ள இந்த நிலைமையை எங்களை விட்டும் நீக்குவாயாக!” என்று மூன்றாவது நபர் பிரார்த்தித்தார். உடனே பாறை விலகியது. மூவரும் குகையை விட்டு வெளியேறினார்கள் என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். (புகாரி:2215,2272. முஸ்லிம்:2743)

۲ - باب التوبة

பாடம் : 2 - பாவ மன்னிப்பு (தவ்பா)

قَالَ الْعُلَمَاءُ: التَّوْبَةُ وَاجِبَةٌ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ فَإِنْ كَانَتْ الْمَعْصِيَةُ بَيْنَ الْعَبْدِ وَبَيْنَ اللَّهِ تَعَالَى لَا تَتَعَلَّقُ بِحَقِّ آدَمِيٍّ فَلَهَا ثَلَاثَةٌ شُرُوطٌ: أَحَدُهَا أَنْ يُقْلِعَ عَنِ الْمَعْصِيَةِ

وَالثَّانِي أَنْ يَنْدَمَ عَلَى فِعْلِهَا

وَالثَّلَاثُ أَنْ يَغْزِمَ أَلَّا يَعُودَ إِلَيْهَا أَبَدًا. فَإِنْ فَقَدَ أَحَدَ الثَّلَاثَةِ لَمْ تَصِحَّ تَوْبَتُهُ.

وَإِنْ كَانَتْ الْمَعْصِيَةُ تَتَعَلَّقُ بِآدَمِيٍّ فَشُرُوطُهَا أَرْبَعَةٌ: هَذِهِ الثَّلَاثَةُ وَأَنْ يَبْرَأَ مِنْ حَقِّ صَاحِبِهَا فَإِنْ كَانَتْ مَالًا أَوْ نَحْوَهُ رَدَّهُ إِلَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ حَذْفًا وَنَحْوَهُ مَكَّنَهُ مِنْهُ أَوْ طَلَبَ عَفْوَهُ وَإِنْ كَانَتْ غِيْبَةً اسْتَحْلَلَهَا مِنْهَا. وَيَجِبُ أَنْ يَتُوبَ مِنْ جَمِيعِ الذَّنُوبِ فَإِنْ تَابَ مِنْ بَعْضِهَا صَحَّتْ تَوْبَتُهُ عِنْدَ أَهْلِ الْحَقِّ مِنْ ذَلِكَ الذَّنْبِ وَبَقِيَ عَلَيْهِ الْبَاقِي. وَقَدْ تَظَاهَرَتْ دَلَالَةُ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ وَإِجْمَاعِ الْأُمَّةِ عَلَى وَجُوبِ التَّوْبَةِ:

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ. وَقَالَ تَعَالَى: اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ. وَقَالَ تَعَالَى: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا.

அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள்: பாவமன்னிப்பு என்பது, ஓர் அடியானுக்கும் அல்லாஹ்விற்குமிடையே மனித உரிமை சம்பந்தப்படாத பாவம் ஒன்று இருக்குமானால், அந்த பாவங்கள் அனைத்தையும் விட்டும் மீள்வது கடமையாகும். இதற்கு மூன்று நிபந்தனைகள் உண்டு.

1) பாவத்தை விட்டு முற்றிலும் நீங்குவது.

2) அவற்றைச் செய்தது குறித்து கவலைப்படுவது.

3) எக்காலமும் இனி பாவம் செய்யாமல் இருப்பது என உறுதி கொள்வது.

இந்த மூன்றில் ஒன்று இல்லாது போனாலும் பாவமன்னிப்பு என்பது கிடையாது.

மனித உரிமை சம்பந்தப்பட்ட பாவம் இருக்குமானால், பாவ மன்னிப்புக்கு நான்கு நிபந்தனைகள் உண்டு. இந்த மூன்று நிபந்தனைகள் போக, “மனித உரிமைகளை அவரவர்களிடம் சேர்த்துவிட வேண்டும்” என்பது நான்காவதாகும். பிறரின் பொருளை அபகரித்திருந்தால், அதை உரியவரிடம் ஒப்படைப்பார். அவதூறு கூறி இருந்தால், தண்டனை பெற்றுக் கொள்வார். அல்லது அதற்கான மன்னிப்பை தேடிப் பெறுவார். பிறரைப் புறம் பேசி இருந்தால், அதற்காக அவரிடம் மன்னிப்புக் கோருவார்.

அனைத்துப் பாவங்களிலிருந்தும், பாவமன்னிப்புப் பெறுவதுக் கட்டாயமாகும். சில பாவங்களிலிருந்து மட்டும் பாவமன்னிப்புச் செய்தால், அந்தப் பாவங்களிலிருந்து பாவமன்னிப்பு ஏற்பட்டு விடும் என்பது அறிஞர்களின் கருத்தாகும். மீதமுள்ள பாவங்களுக்கு பாவமன்னிப்பு தேடுவது அவசியமாகும். பாவமன்னிப்பு கட்டாயம் என்பதற்கு குர்ஆன், ஹதீஸ் ஆதாரங்கள் தெளிவாக உள்ளன.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “இறைவிகவாசிகளே! அனைத்துப் பாவங்களுக்கும் அல்லாஹ்விடமே பாவமன்னிப்புத் தேடுங்கள். இதனால் நீங்கள் வெற்றி பெறுவீர்கள்.” (24 : 31)

“இறைவிகவாசிகளே! நீங்கள் அல்லாஹ்விடமே கலப்பற்ற முறையில் தவ்பாச் செய்துப் பாவமன்னிப்பு பெறுங்கள்.” (66 : 8)

13 - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: "وَاللَّهِ إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً" رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

13 அபூஹுரைரா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் ஒரு நாளில், எழுபது தடவைக்கும் மிக அதிகமாக அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புக் கோருகிறேன்!” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். (புகாரி:6307)

14 - وَعَنْ الْأَعْرَبِيِّ بْنِ يَسَّارِ الْمُرَبِّيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: "قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَا أَيُّهَا النَّاسُ تَوُوبُوا إِلَى اللَّهِ فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ إِلَيْهِ مِائَةَ مَرَّةٍ" رَوَاهُ مُسْلِمٌ

14 அல்அஹர்ரு இப்னு யஸார் அல் முஸனிய்யி (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“மனிதர்களே! அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புத் தேடுங்கள். அவனிடம் பிழை பொறுத்திட வேண்டுங்கள். நிச்சயமாக நான் ஒரு நாளைக்கு நூறு முறை பாவமன்னிப்பு(தவ்பா)ச் செய்கிறேன்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். (முஸ்லிம்:2702)

15 - وَعَنْ أَبِي حَمْرَةَ أَنَسِ بْنِ مَالِكِ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ خَادِمِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "لَلَّهِ أَفْرَحُ بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ مِنْ أَحَدِكُمْ سَقَطَ عَلَى بَعِيرِهِ وَقَدْ أَضَلَّهُ فِي أَرْضِ فَلَاةٍ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ "لَلَّهِ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ حِينَ يَتُوبُ إِلَيْهِ مِنْ أَحَدِكُمْ كَانَ عَلَى رَاحِلَتِهِ بِأَرْضِ فَلَاةٍ فَأَنْفَلْتُمْ مِنْهُ وَعَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ فَأَيَسَ مِنْهَا فَأَتَى شَجَرَةً فَأَضْطَجَعَ فِي ظِلِّهَا وَقَدْ أَيَسَ مِنْ رَاحِلَتِهِ. فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ هُوَ بِهَا قَائِمَةٌ عِنْدَهُ فَأَخَذَ بِحِطَامِهَا ثُمَّ قَالَ مِنْ شِدَّةِ الْفَرَحِ: اللَّهُمَّ أَنْتَ عَبْدِي وَأَنَا رَبُّكَ أَحْطَأُ مِنْ شِدَّةِ الْفَرَحِ"

15 அபூ ஹம்ஸா என்ற அனஸ் இப்னு மாலிக் அல்அன்சாரீ (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்.

“பாலைவனத்தில் காணாமல் போன தன் ஓட்டகத்தை மீண்டும் பெற்றுவிட்டதால், அவருக்கு ஏற்படும் மகிழ்ச்சியை விட, தன் அடியான் தன்னிடம் பாவமன்னிப்புக் கேட்கும்போது, அல்லாஹ் அதிகம் மகிழ்ச்சியடைகிறான்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். (புகாரி:6309. முஸ்லிம்:2747)

“பாலைவனத்தில் பயணம் செய்யும்போது, ஒருவரின் வாகனம் தொலைந்து விடுகிறது. அதில்தான் உணவும் தண்ணீரும் இருந்தது. இதனால் மிகவும் கவலையுற்றார். (பயணத்தை தொடர முடியாத நிலையில்) ஒரு மரத்திற்கு அருகில் வந்து, அதன் நிழலில் நின்று விட்டார். அப்போது, எதிர்பாராத விதமாக அவர் வாகனம் நிற்கிறது. உடனே அதன் கடிவாளத்தைப் பிடித்து மிக மகிழ்ச்சியுடன், “இறைவா! நீ என் அடிமை. நான் உன் இறைவன்” என்று சந்தோச மிகுதியால் தவறாக கூறிவிடுகிறார். இவரின் சந்தோசத்தை விட, அல்லாஹ்வுக்கு தன் அடியான் தன்னிடம் தவ்பா செய்யும் போது மிக அதிகமாக மகிழ்ச்சியடைகிறான்” என்று முஸ்லிமில் உள்ள மற்றொரு அறிவிப்பில் உள்ளது.

16 - وَعَنْ أَبِي مُوسَى عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسِ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: "إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَسْطُرُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ لِيَتُوبَ مَسِيءَ النَّهَارِ وَيَسْطُرَ يَدَهُ بِالنَّهَارِ لِيَتُوبَ مَسِيءَ اللَّيْلِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا" رَوَاهُ مُسْلِمٌ

16 அபூமூஸா அல்அஷ்அரீ (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“நிச்சயமாக, அல்லாஹ் பகலில் குற்றமிழைத்தவர் தவ்பாச் செய்வதற்காக இரவில் தன் கையை விரிக்கிறான். சூரியன் மறைந்து உதயமாகும் வரை இரவில் குற்றமிழைத்தவர் தவ்பாச் செய்வதற்காக பகலில் தன் கையை விரிக்கிறான்” (அதாவது பாவமன்னிப்பை ஏற்றுக் கொள்கிறான்.) என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

(முஸ்லிம்:2759)

17 - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "مَنْ تَابَ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ". رَوَاهُ مُسْلِمٌ

17 அபூஹுரைரா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“சூரியன் மறைந்ததிலிருந்து அது உதயமாகும் முன் ஒருவன் பாவமன்னிப்புக் கோரினால், அதை அல்லாஹ் ஏற்கிறான்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

(முஸ்லிம்:2703)

18 - وَعَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: ((إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقْبَلُ تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُغْرَعِرْ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ.

18 அபூ அப்துர்ரஹ்மான் என்ற அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“(மரண வேளையில்) ஓர் அடியானின் தொண்டைக்குழிக்குள் உயிர் வந்து சேரும் வரை, நிச்சயமாக அல்லாஹ், பாவமன்னிப்புக் கோருவதை ஏற்றுக் கொள்கிறான்” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

(திரிமித்:3537. இது ‘ஹஸன்’ ஹதீஸ் என திரிமித் இமாம் கூறுகிறார்கள்)

19 - وَعَنْ زُرَّ بْنِ حُبَيْشٍ قَالَ: أَتَيْتُ صَفْوَانَ بْنَ عَسَّالٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَسْأَلُهُ عَنِ الْمَسْحِ عَلَى الْخُفَّيْنِ فَقَالَ: مَا جَاءَ بِكَ يَا زُرٌّ؟ فَقُلْتُ: ابْتِغَاءَ الْعِلْمِ. فَقَالَ: "إِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَضَعُ أِحْجَتَهَا لَطَالِبِ الْعِلْمِ رَضِيَ بِمَا يَطْلُبُ. فَقُلْتُ: إِنَّهُ قَدْ حَكَ فِي صَدْرِي الْمَسْحَ عَلَى الْخُفَّيْنِ بَعْدَ الْغَائِطِ وَالْبَوْلِ وَكُنْتُ امْرَأً مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ فَحُجْتُ أَسْأَلُكَ هَلْ سَمِعْتَهُ يَذْكُرُ فِي ذَلِكَ شَيْئًا؟ قَالَ: نَعَمْ كَانَ يَأْمُرُنَا إِذَا كُنَّا سَفَرًا - أَوْ مُسَافِرِينَ - أَلَّا نَتْرَعَ حَفَافَنَا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَكَلْبَاهِينَ إِلَّا مِنْ جَنَابَةِ لَكِنْ مِنْ غَائِطٍ وَبَوْلٍ وَنَوْمٍ. فَقُلْتُ: هَلْ سَمِعْتَهُ يَذْكُرُ فِي الْهَوَى شَيْئًا؟ قَالَ: نَعَمْ كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرٍ فَكُنَّا نَحْرُ عَنْدَهُ إِذْ نَادَاهُ أَعْرَابِيٌّ بِصَوْتٍ لَهُ جَهْوَرِيٌّ: يَا مُحَمَّدُ! فَأَجَابَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ نَحْوًا مِنْ صَوْتِهِ هَاؤُمُ فَقُلْتُ لَهُ: وَيْحَكَ أَعْضَضَ مِنْ صَوْتِكَ فَإِنَّكَ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ وَقَدْ نَهَيْتَ عَنْ هَذَا! فَقَالَ: وَاللَّهِ لَا أَعْضَضُ. قَالَ الْأَعْرَابِيُّ: الْمَرْءُ يُحِبُّ الْقَوْمَ وَلَمَّا يَلْحَقْ بِهِمْ؟ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ:

الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. فَمَا زَالَ يُحَدِّثُنَا حَتَّى ذَكَرَ بَابًا مِنَ الْمَغْرِبِ مَسِيرُهُ عَرَضُهُ أَوْ يَسِيرُ الرَّكْبِ فِي عَرَضِهِ أَرْبَعِينَ أَوْ سَبْعِينَ عَامًا. قَالَ سُفْيَانُ أَحَدُ الرُّوَاةِ: قَبْلَ الشَّامِ خَلَقَهُ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مَفْتُوحًا لِلتَّوْبَةِ لَا يُغْلَقُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْهُ" رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَغَيْرُهُ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

19 ஸிரரி இப்பனு ஹுபய்ஷு என்பார் அறிவிக்கின்றார்:

நான் ஸஃப்வான் இப்பனு அவ்ஸலாஸ் (ரழி) அவர்களிடம் (உளுவின் போது) காலுறைகள் மீது மஸஹ் செய்வது பற்றிக் கேட்பதற்காக வந்தேன். 'ஸிரர்! நீ வரக்காரணம் என்ன?' என்று கேட்டார். 'கல்வியைக் தேடித்தான்' என்று கூறினேன். உடனே அவர், 'கல்வியைத் தேடுபவர், தான் தேடிய கல்வியைக் கொண்டு திருப்தியடைந்ததற்காக, வானவர்கள் தங்களின் இறக்கைகளை விரித்து வைக்கிறார்கள்' என்று கூறினார்.

"மல ஜலம் கழித்தபின் காலுறைகள் மீது மஸஹ் செய்வது குறித்து என் மனதில் ஊசலாட்டம் இருந்தது. நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவராக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். இது குறித்து ஏதேனும் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறி; அதை நீங்கள் கேட்டதுண்டா? என்று உங்களிடம் நான் கேட்பதற்காக வந்தேன்" என்று நான் கூறினேன்.

"ஆம்! நாங்கள் பயணத்தில் இருந்தபோது, மூன்று தினங்களுக்கு எங்கள் காலுறைகளை நாங்கள் கழற்ற வேண்டியதில்லை. ஆனால், கடமையான குளிப்பிற்காக மட்டும் கழற்ற வேண்டும். எனினும், மலஜலம், தூக்கம் காரணமாகவும் கழற்றத் தேவையில்லை. (காலுறை மீது மஸஹ் செய்தாலே போதுமானது.)

பின்னர் அன்பை பற்றி ஏதேனும் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூற, "அதை நீங்கள் கேட்டுள்ளீர்களா?" என்று நான் கேட்டேன். "ஆம்! ஒரு பயணத்தில் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தோம். அப்போது, பெரும் சப்தத்துடன் ஒரு கிராமவாசி 'முஹம்மது' என இறைத்தூதரை அழைத்தார். நபி (ஸல்) அவர்களும் (அதேபோல்) தன் சப்தத்தை உயர்த்தி, 'சொல்லுங்கள்' என்றார்கள்.

"உனக்குக் கேடு உண்டாகட்டும்! உன் சப்தத்தைக் குறைப்பீராக. நிச்சயமாக, நீர் நபி (ஸல்) அவர்கள் முன் இருக்கின்றீர்! இந்தச் (செயலை) விட்டும் தடுக்கப்பட்டுள்ளீர்!" என்று அவரிடம் கூறினேன். "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நான் குரலைத் தாழ்த்தமாட்டேன்" என்று கிராமவாசி கூறினார். பின்னர் அவர் இறைத்தூதரிடம், "ஒருவர் ஒரு கூட்டத்தாரைச் சேர்ந்தவர் அல்ல. ஆனால், அந்தக் கூட்டத்தாரை அவர் நேசிக்கிறார். அந்த மனிதனின் நிலை என்ன?" என அந்தக் கிராமவாசி கேட்டார். "ஒரு மனிதர் மறுமையில், தான் நேசித்தவர்களுடன் இருப்பார்" என்று நபி (ஸல்) பதில் கூறினார்கள்.

எங்களுடன் பேசிக் கொண்டிருந்த அவர்கள், மேற்குத் திசையில் நெடுந்தொலைவில் உள்ள வாசல் பற்றியும், ஒருவர் அந்தத் தொலைவை 40 அல்லது 70 வருடம் பயணித்தால்தான் அடைவார் என்றும் கூறினார்கள், என ஸஃப்வான் (ரழி) கூறினார்கள்:

சிரியா (ஷாம்) நாட்டின் திசையில் (அந்த வாசல்) உள்ளது. வானங்கள், பூமியைப் படைத்த நாளிலேயே அதையும் அல்லாஹ் படைத்தான். பாவமன்னிப்புக் கோருவதற்காக அந்த வாசல் திறந்தே இருக்கும். மேற்கே சூரியன் உதயமாகும் (கியாம நாள் அடையாளம் ஏற்படும்) வரை, அந்த வாசல் அடைக்கப்படமாட்டாது என்று நபி (ஸல்) கூறியதாக, இதன் அறிவிப்பாளர் வரிசையில் இடம்பெறும் சுப்யான் என்பார் கூறுகிறார்.

(திர்மித:3535. அஹ்மத், இப்பனு ஹிப்பான். இது 'ஹஸன் ஸஹீஹ்' என திர்மித இமாம் கூறுகின்றார்)

۲. - وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ سَعْدِ بْنِ مَالِكِ بْنِ سَنَانَ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: "كَانَ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ رَجُلٌ قَتَلَ تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ نَفْسًا فَسَأَلَ عَنْ أَهْلِ الْأَرْضِ ; فَدُلَّ عَلَى رَاهِبٍ . فَأَتَاهُ فَقَالَ: إِنَّهُ قَتَلَ تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ نَفْسًا فَهَلْ لَهُ مِنْ تَوْبَةٍ؟ فَقَالَ: لَا. فَقَتَلَهُ فَكَمَلَ بِهِ مِائَةً ثُمَّ سَأَلَ عَنْ أَهْلِ الْأَرْضِ فَدُلَّ عَلَى رَجُلٍ عَالِمٍ فَقَالَ: إِنَّهُ قَتَلَ مِائَةَ نَفْسٍ فَهَلْ لَهُ مِنْ تَوْبَةٍ؟ فَقَالَ: نَعَمْ وَمَنْ يَحُولُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ التَّوْبَةِ؟! انْطَلِقْ إِلَى أَرْضِ كَذَا وَكَذَا فَإِنَّ بِهَا أُنَاسًا يَعْبُدُونَ اللَّهَ تَعَالَى فَأَعْبُدِ اللَّهَ مَعَهُمْ وَلَا تَرْجِعْ إِلَى أَرْضِكَ فَإِنَّهَا أَرْضُ سُوءٍ ; فَانْطَلِقْ حَتَّى إِذَا نَصَفَ الطَّرِيقَ أَتَاهُ الْمَوْتُ فَاحْتَصَمَتْ فِيهِ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ وَمَلَائِكَةُ الْعَذَابِ . فَقَالَتْ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ: جَاءَ تَائِبًا مُقْبِلًا بَقَلْبِهِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى ! وَقَالَتْ مَلَائِكَةُ الْعَذَابِ: إِنَّهُ لَمْ يَعْمَلْ خَيْرًا قَطُّ: فَأَتَاهُمْ مَلَكٌ فِي صُورَةِ آدَمِيٍّ فَجَعَلُوهُ بَيْنَهُمْ - أَيَّ حَكَمًا - فَقَالَ: قَيْسُوا مَا بَيْنَ الْأَرْضَيْنِ فَإِلَى أَيَّتَهُمَا كَانَ أَذْنِي فَهَوِّ لَهُ فَفَاسُوا فَوَجَدُوهُ أَذْنِي إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي أَرَادَ فَجَبَّضَتْهُ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ " مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ . وَفِي رِوَايَةٍ فِي الصَّحِيحِ " فَكَانَ إِلَى الْقَرْيَةِ الصَّالِحَةِ أَقْرَبَ بِشِيرٍ فَجُعِلَ مِنْ أَهْلِهَا " وَفِي رِوَايَةٍ فِي الصَّحِيحِ: " فَأَوْحَى اللَّهُ تَعَالَى إِلَى هَذِهِ أَنْ تَبَاغِدِي وَإِلَى هَذِهِ أَنْ تَقْرَبِي " . وَقَالَ: " قَيْسُوا مَا بَيْنَهُمَا فَوَجَدُوهُ إِلَى هَذِهِ أَقْرَبَ بِشِيرٍ فَغَفَرَ لَهُ " . وَفِي رِوَايَةٍ: فَتَأَى بَصْدْرِهِ نَحْوَهَا

20 அபூ ஸயீத் என்ற) ஸஅது இப்னு மாலிக் இப்னு ஸினான் அல்குதரீ (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்.

“உங்களுக்கு முன் வாழ்ந்த மக்களில் ஒருவன் இருந்தான். அவன் 99 பேர்களைக் கொலை செய்திருந்தான். (தவறை உணர்ந்த அவன்) இவ்வூரில் சிறந்த அறிஞர் யார்? என்று விசாரித்தான். பனீ இஸ்ராயீல் கூட்டத்தில் ஓர் அறிஞர் இருக்கிறார் என்று அவனிடம் கூறப்பட்டது. அவன் அவரிடம் வந்து, “தான் 99 பேர்களை கொலை செய்ததாகவும், தனக்கு தவ்பா உண்டா?” என்றும் கேட்டான். “இல்லை!” என்று அந்த அறிஞர் பதில் கூறினார். உடனே அவரையும் கொன்றான். இதுவரை நூறு பேர்களை கொன்று விட்டான்.

பின்னர், அந்த ஊரில் சிறந்த அறிஞர் யார் என்று விசாரித்தான். அறிஞர் ஒருவர் பற்றி அவரிடம் கூறப்பட்டது. அவரிடம் வந்தான். “தான் 100 நபர்களைக் கொலை செய்ததாகவும், தனக்கு ‘தவ்பா’ (பாவமன்னிப்பு) உண்டா?” என்றும் கேட்டான். “உண்டு. உனக்கும், தவ்பாவுக்குமிடையே தடையாக இருப்பவர் யார்? நீ பூமியில் இன்ன இன்ன இடங்களுக்குச் செல். அங்கே சில மனிதர்கள் இருப்பார்கள். அல்லாஹ்வை வணங்குவார்கள். அவர்களுடன் சேர்ந்து அல்லாஹ்வை நீ வணங்குவாயாக! உன் ஊர் பக்கம் திரும்பிச் செல்லாதே! அது கெட்ட பூமியாகும்” என்று கூறினார்.

அவன் நடக்க ஆரம்பித்தான். இறுதியாக பாதி தூரத்தை அவன் கடந்திருப்பான். அதற்குள் அவனுக்கு மரணம் வந்துவிட்டது. அவன் விஷயமாக அருள் தரும் வானவர்களும், வேதனை தரும் வானவர்களும் (உயிரைக் கைப்பற்றுவதில்) போட்டியிட்டனர். அருள் தரும் வானவர்கள், “தவ்பாச் செய்தவனாகத் தன் தூய உள்ளத்துடன் அல்லாஹ்வின் பக்கம் முன்னோக்கி வந்தான்” என்று கூறினார்கள். வேதனை தரும் வானவர்களோ, “அவன் நன்மையை அறவே செய்ததில்லை” என்று கூறினார்கள். அப்போது அவர்களிடம் மனிதத் தோற்றத்தில் ஒரு வானவர் வந்தார். அவரைத் தீர்ப்புக் கூறுபவராக தங்களிடையே ஏற்படுத்தினார்கள்

அவர் கூறினார்: “அவன் (வந்த, செல்கின்ற) ஊரின் இரண்டு பகுதிகளையும் அளந்து, அவ்விரண்டில், எந்த ஊர் அவனுக்கு நெருக்கமாக உள்ளது என்று பாருங்கள்!” என்று கூறினார். அவர்கள் அளந்தார்கள். அவன் சென்று கொண்டிருந்த ஊரின் பாதை அவனுக்கு நெருக்கமாக இருந்ததைக் கண்டார்கள். ஆகவே அருள் தரும் வானவர்கள், அவன் உயிரைக் கைப்பற்றினார்கள்.”
இதை நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். (புகாரி:3470. முஸ்லிம்:2766)

மற்றொரு அறிவிப்பில், அவன் நல்ல ஊர் பக்கம் ஓர் அடி கூடுதலாக வைத்து இருந்தான். எனவே, நல்லவன் என ஆக்கப்பட்டார் என்று உள்ளது. மற்றொரு அறிவிப்பில் “(பூமியின்) இந்த பகுதிக்கு

'நீ தூரமாக' என்றும், இந்தப் பகுதிக்கு 'நீ நெருங்கி போ!' என்றும் அல்லாஹ் உத்தரவிட்டான். (நடுவராக வந்த வானவர்), 'இவ்விரு பகுதிக்கும் இடையே அளந்து பாருங்கள்' என்று கூறினார். அப்போது ஒரு அடி மிக நெருக்கமாக இருந்ததைக் கண்டார்கள். அதனால் அவன் மன்னிக்கப் பட்டான் என்று உள்ளது. மற்றொரு அறிவிப்பில் "தன் நெஞ்சால் அப்பகுதிக்கு தவழ்ந்தார்" என்றும் உள்ளது.

٢١ - وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ وَكَانَ قَائِدَ كَعْبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مِنْ بَنِيهِ حِينَ عَمِيَ قَالَ: سَمِعْتُ كَعْبَ بْنَ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يُحَدِّثُ بِحَدِيثِهِ حِينَ تَخَلَّفَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ. قَالَ كَعْبُ: لَمْ أَخْلَفْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي غَزْوَةِ غَزَاهَا قَطُّ إِلَّا فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ غَيْرَ أَنِّي قَدْ تَخَلَّفْتُ فِي غَزْوَةِ بَدْرٍ وَلَمْ يَعَاتِبْ أَحَدٌ تَخَلَّفَ عَنْهُ; إِذْ خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَالْمُسْلِمُونَ يُرِيدُونَ عِيرَ فَرَيْشٍ حَتَّى جَمَعَ اللَّهُ تَعَالَى بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ عَدُوِّهِمْ عَلَى غَيْرِ مِعَادٍ. وَلَقَدْ شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لَيْلَةَ الْعَقَبَةِ حِينَ تَوَأَقْنَا عَلَى الْأَسْلَامِ وَمَا أَحَبُّ أَنْ لِي بِهَا مَشْهَدٌ بَدْرٍ وَإِنْ كَانَتْ بَدْرٌ أَذْكَرُ فِي النَّاسِ مِنْهَا. وَكَانَ مِنْ حَبْرِيِّ حِينَ تَخَلَّفْتُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ أَنِّي لَمْ أَكُنْ قَطُّ أَقْوَى وَلَا أَيْسَرُ مِنِّي حِينَ تَخَلَّفْتُ عَنْهُ فِي تِلْكَ الْغَزْوَةِ وَاللَّهُ مَا جَمَعَتْ قَبْلَهَا رَاغِبَتَيْنِ قَطُّ حَتَّى جَمَعْتُهُمَا فِي تِلْكَ الْغَزْوَةِ وَلَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُرِيدُ غَزْوَةً إِلَّا وَرَى بِغَيْرِهَا حَتَّى كَانَتْ تِلْكَ الْغَزْوَةُ فَغَزَاهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي حَرِّ شَدِيدٍ; وَاسْتَقْبَلَ سَفَرًا بَعِيدًا وَمَقَارًا وَاسْتَقْبَلَ عَدَدًا كَثِيرًا; فَجَلَى لِلْمُسْلِمِينَ أَمْرُهُمْ لِيَتَأَهَّبُوا أَهْبَةَ غَزْوِهِمْ فَأَخْبَرَهُمْ بِوَجْهِهِمُ الَّذِي يُرِيدُ; وَالْمُسْلِمُونَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ كَثِيرٌ وَلَا يَجْمَعُهُمْ كِتَابٌ حَافِظٌ يُرِيدُ بِذَلِكَ الدِّيُونَ" قَالَ كَعْبُ: فَقُلَّ رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَتَغَيَّبَ إِلَّا ظَنَّ أَنَّ ذَلِكَ سَيُخْفِي بِهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ فِيهِ وَخِي مِنَ اللَّهِ وَغَزَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ تِلْكَ الْغَزْوَةَ حِينَ طَابَتِ النَّمَارُ وَالظَّلَالُ فَأَنَا إِلَيْهَا أَصْعَرُ فَتَحْهَزَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَالْمُسْلِمُونَ مَعَهُ وَطَفَقَتْ أَعْدُو لِكِي أَنْتَهَزَّ مَعَهُ فَأَرْجِعْ وَلَمْ أَقْضِ شَيْئًا وَأَقُولُ فِي نَفْسِي: أَنَا قَادِرٌ عَلَى ذَلِكَ إِذَا أَرَدْتُ فَلِمَ يَزِلْ ذَلِكَ يَمَادَى بِي حَتَّى اسْتَمَرَّ بِالنَّاسِ الْجِدُّ فَأَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ غَادِيًا وَالْمُسْلِمُونَ مَعَهُ وَلَمْ أَقْضِ مِنْ جِهَازِي شَيْئًا ثُمَّ عَدَوْتُ فَرَجَعْتُ وَلَمْ أَقْضِ شَيْئًا فَلِمَ يَزِلْ ذَلِكَ يَمَادَى بِي حَتَّى أَسْرَعُوا وَتَفَارَطَ الْغَزْوُ فَهَمَمْتُ أَنْ أَرْتَجِلَ فَأَذْرِكُهُمْ فَيَا لَيْتَنِي فَعَلْتُ! ثُمَّ لَمْ يُقَدِّرْ ذَلِكَ لِي فَطَفَقْتُ إِذَا خَرَجْتُ فِي النَّاسِ بَعْدَ خُرُوجِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يُخْزِنِي أَنِّي لَا أَرَى لِي أَسْوَةَ إِلَّا رَجُلًا مَغْضُوبًا عَلَيْهِ فِي النِّفَاقِ أَوْ رَجُلًا مَمْنٌ عَذَرَ اللَّهُ تَعَالَى مِنَ الضَّعْفَاءِ وَلَمْ يَذْكَرْنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَتَّى بَلَغَ تَبُوكَ وَهُوَ جَالِسٌ فِي الْقَوْمِ بِتَبُوكَ: "مَا فَعَلَ كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ؟" فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي سَلَمَةَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ حَبَسَهُ بَرْدَاهُ وَالنَّظْرُ فِي عَطْفِيهِ. فَقَالَ لَهُ مَعَادُ بْنُ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: بَسْ مَا قُلْتُ! وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ إِلَّا خَيْرًا فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ. فَبَيْنَا هُوَ عَلَى ذَلِكَ رَأَى رَجُلًا مَبِيضًا يَزُولُ بِهِ السَّرَابُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: كُنْ أَبَا حَيْثِمَةَ فَإِذَا هُوَ أَبُو حَيْثِمَةَ الْأَنْصَارِيُّ وَهُوَ الَّذِي تَصَدَّقَ بِصَاعِ التَّمْرِ حِينَ لَمَزَهُ الْمُنَافِقُونَ. قَالَ كَعْبُ: فَلَمَّا بَلَغَنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَدْ تَوَجَّهَ قَافِلًا مِنْ تَبُوكَ حَضَرَنِي بَنِي فَطَفَقْتُ أَنْذَكُرُ الْكُذْبَ وَأَقُولُ: بِمِمْ أَخْرَجَ مِنْ سُخْطِهِ غَدَا؟ وَأَسْتَعِينُ عَلَى ذَلِكَ بِكُلِّ ذِي رَأْيٍ مِنْ أَهْلِي فَلَمَّا قِيلَ: إِنْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَدْ أَظَلَّ قَادِمًا زَاخَ عَنِّي الْبَاطِلُ حَتَّى عَرَفْتُ أَنِّي لَمْ أَنْجِ مِنْهُ بِشَيْءٍ أَبَدًا فَاجْتَمَعْتُ صِدْقَةً وَأَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَادِمًا وَكَانَ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ بَدَأَ بِالْمَسْجِدِ فَرَكِعَ فِيهِ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ جَلَسَ لِلنَّاسِ فَلَمَّا فَعَلَ ذَلِكَ جَاءَهُ الْمُخَلْفُونَ يَعْتَدِرُونَ إِلَيْهِ وَيَجْلِفُونَ لَهُ وَكَانُوا بَعْضًا وَتَمَانِينَ رَجُلًا فَقَبِلَ مِنْهُمْ عِلَانِيَتَهُمْ وَبَايَعَهُمْ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمْ وَوَكَّلَ سَرَايَهُمْ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى حَتَّى جِئْتُ. فَلَمَّا سَلَّمْتُ تَبَسَّ بِسَمِّ الْمُغْضَبِ ثُمَّ قَالَ: تَعَالَى: فَجِئْتُ أَمْشِي حَتَّى جَلَسْتُ بَيْنَ يَدَيْهِ فَقَالَ لِي: "مَا خَلَّفَكَ؟ أَلَمْ تَكُنْ قَدْ ابْتَعْتَ ظَهْرَكَ" (قَالَ:) يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي وَاللَّهِ لَوْ جَلَسْتُ عِنْدَ غَيْرِكَ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا لَرَأَيْتُ أَنِّي سَأَخْرُجُ مِنْ سُخْطِهِ بَعْدَ لَقْدِ أُعْطِيتُ جَدَلًا وَلَكِنِّي وَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُ لَنْ حَدَّثْتُكَ الْيَوْمَ حَدِيثَ كَذِبٍ تَرْضَى بِهِ عَنِّي لِيُوشِكَنَّ اللَّهُ يُسْحَطَّكَ عَلَيَّ وَإِنْ حَدَّثْتُكَ حَدِيثَ صَدَقَ تَجِدَ عَلَيَّ فِيهِ إِنِّي لَأَرْجُو فِيهِ عِقَابِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. وَاللَّهِ مَا كَانَ لِي مِنْ عَذْرٍ وَاللَّهِ مَا كُنْتُ قَطُّ أَقْوَى وَلَا أَيْسَرُ مِنِّي حِينَ تَخَلَّفْتُ عَنْكَ. (قَالَ) فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "أَمَا هَذَا فَقَدْ صَدَقَ فَقَمَّ حَتَّى يَقْضِيَ اللَّهُ فِيكَ". وَتَارَ رِجَالَ مِنْ بَنِي سَلَمَةَ فَاتَّبَعُونِي فَقَالُوا لِي: وَاللَّهِ مَا عَلِمْنَاكَ أَذْنَبْتَ ذَنْبًا قَبْلَ هَذَا. لَقَدْ عَجَزْتَ فِي الْأَلَا تَكُونُ

اعْتَذَرْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِمَا اعْتَدَرْتُ بِهِ الْمُخَلَّفُونَ فَقَدْ كَانَ كَافِيكَ ذَنْبِكَ اسْتَعْفَارُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لَكَ.) قَالَ (فَوَاللَّهِ مَا زَالُوا يُؤْتُونَنِي حَتَّى أَرَدْتُ أَنْ أَرْجِعَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَأَكْذَبَ نَفْسِي ثُمَّ قُلْتُ لَهُمْ: هَلْ لَقِيْتُ هَذَا مَعِيَ مِنْ أَحَدٍ؟ قَالُوا: نَعَمْ لَقِيَهُ مَعَكَ رَجُلَانِ قَالَا مِثْلَ مَا قُلْتَ وَقِيلَ لَهُمَا مِثْلَ مَا قِيلَ لَكَ.) قَالَ (قُلْتُ: مَنْ هُمَا؟ قَالُوا: مِرَارَةُ بْنُ الرَّبِيعِ الْعُمَيْرِيُّ وَهَلَالُ بْنُ أُمَيَّةَ الْوَاقِفِيُّ) قَالَ (فَذَكَرُوا لِي رَجُلَيْنِ صَالِحَيْنِ قَدْ شَهِدَا بَدْرًا فِيهِمَا أُسُوءُ.) قَالَ (فَمَضَيْتُ حِينَ ذَكَرُوهُمَا لِي. وَنَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ كَلَامِنَا أَيُّهَا الثَّلَاثَةُ مِنْ بَيْنِ مَنْ تَخَلَّفَ عَنْهُ.) قَالَ (فَاجْتَنَبْنَا النَّاسَ - أَوْ قَالَ تَغَيَّرُوا لَنَا - حَتَّى تَنَكَّرْتُ لِي فِي نَفْسِي الْأَرْضُ فَمَا هِيَ بِالْأَرْضِ الَّتِي أَعْرَفْنَا فَلَبِنَا عَلَى ذَلِكَ خَمْسِينَ لَيْلَةً. فَأَمَّا صَاحِبَايَ فَاسْتَكْنَا وَقَعَدَا فِي بَيْتِهِمَا يَبْكِيَانِ. وَأَمَّا أَنَا فَكُنْتُ أَشَبَّ الْقَوْمِ وَأَجْلَدُهُمْ فَكُنْتُ أَخْرُجُ فَأَشْهَدُ الصَّلَاةَ مَعَ الْمُسْلِمِينَ وَأَطُوفُ فِي الْأَسْوَاقِ وَلَا يُكَلِّمُنِي أَحَدٌ وَآتَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَأَسَلَّمُ عَلَيْهِ وَهُوَ فِي مَجْلِسِهِ بَعْدَ الصَّلَاةِ فَأَقُولُ فِي نَفْسِي: هَلْ حَرَّكَ شَفْتَيْهِ بَرْدَ السَّلَامِ أَمْ لَا؟ ثُمَّ أَصَلِّي قَرِيبًا مِنْهُ وَأَسَارِفُهُ النَّظَرَ فَإِذَا أَقْبَلْتُ عَلَى صَلَاتِي نَظَرَ إِلَيَّ وَإِذَا انْتَفَتَحَتْ نَحْوُهُ أَعْرَضَ عَنِّي حَتَّى إِذَا طَالَ ذَلِكَ عَلَيَّ مِنْ حَفْوَةِ الْمُسْلِمِينَ مَشَيْتُ حَتَّى تَسَوَّرْتُ جِدَارَ حَائِطِ أَبِي قَتَادَةَ - وَهُوَ ابْنُ عَمِّي وَأَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ - فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَوَاللَّهِ مَا رَدَّ عَلَيَّ السَّلَامَ فَقُلْتُ لَهُ: يَا أَبَا قَتَادَةَ أَنْشُدْكَ بِاللَّهِ هَلْ تَعْلَمُنِي أَحِبُّ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ﷺ؟ فَسَكَتَ فَعُدْتُ فَتَأَشَدَّتْ فَسَكَتَ فَعُدْتُ فَتَأَشَدَّتْ. فَقَالَ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. فَصَافَتْ عَيْنَايَ وَتَوَلَّيْتُ حَتَّى تَسَوَّرْتُ الْجِدَارَ فَبَيْنَا أَنَا أُمْسِي فِي سُوقِ الْمَدِينَةِ إِذَا نَبْطِي مِنْ نَبْطِ أَهْلِ الشَّامِ مِمَّنْ قَدِمَ بِالطَّعَامِ يَبِيعُهُ بِالْمَدِينَةِ يَقُولُ: مَنْ يَدُلُّ عَلَيَّ كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ؟ فَطَفِقَ النَّاسُ يُشِيرُونَ لَهُ إِلَيَّ حَتَّى جَاءَنِي فَدَفَعَ إِلَيَّ كِتَابًا مِنْ مَلِكِ عَسَانَ وَكُنْتُ كَاتِبًا فَقَرَأْتُهُ فَإِذَا فِيهِ: أَمَّا بَعْدُ فَإِنَّهُ قَدْ بَلَغْنَا أَنَّ صَاحِبَكَ قَدْ جَفَاكَ وَلَمْ يَجْعَلْكَ اللَّهُ بَدَارَ هَوَانٍ وَلَا مَضِيعَةَ فَالْحَقُّ بِنَا نُوَاسِكُ. فَقُلْتُ حِينَ قَرَأْتَهَا: وَهَذِهِ أَيْضًا مِنَ الْبَلَاءِ! فَتِمَّمْتُ بِهَا التَّنَوُّرَ فَسَجَرْتَهَا حَتَّى إِذَا مَضَتْ أَرْبَعُونَ مِنَ الْخَمْسِينَ وَاسْتَلْبَثْتُ الْوَجْهِي إِذَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَأْتِينِي فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَأْمُرُكَ أَنْ تَعْتَزَلَ أَمْرَاتِكَ فَقُلْتُ: أَطْلُقُهَا أَمْ مَاذَا أَفْعَلُ؟ فَقَالَ: لَا بَلْ اعْتَزَلْهَا فَلَا تَقْرَبْنَهَا. وَأَرْسَلَ إِلَيَّ صَاحِبِي بِمِثْلِ ذَلِكَ. فَقُلْتُ لِأَمْرَأَتِي: الْحَقِّي بِأَهْلِكَ فَكُونِي عِنْدَهُمْ حَتَّى يَقْضِيَ اللَّهُ فِي هَذَا الْأَمْرِ. فَجَاءَتْ أَمْرَأَةُ هَلَالُ بْنُ أُمَيَّةَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَالَتْ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ هَلَالُ بْنُ أُمَيَّةَ شَيْخٌ ضَائِعٌ لَيْسَ لَهُ خَادِمٌ فَهَلْ تَكْرَهُ أَنْ أَخْدُمَهُ؟ قَالَ: لَا وَلَكِنْ لَا يَقْرَبْتِكَ. فَقَالَتْ: إِنَّهُ وَاللَّهِ مَا بِهِ مِنْ حَرَكَةٍ إِلَى شَيْءٍ. وَاللَّهِ مَا زَالَ يَبْكِي مُنْذُ كَانَ مِنْ أَمْرِهِ مَا كَانَ إِلَى يَوْمِهِ هَذَا. فَقَالَ لِي بَعْضُ أَهْلِي: لَوْ اسْتَأْذَنْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فِي أَمْرَاتِكَ فَقَدْ أَذِنَ لِأَمْرَأَةِ هَلَالُ بْنُ أُمَيَّةَ أَنْ تَخْدُمَهُ. فَقُلْتُ: لَا اسْتَأْذَنْ فِيهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَمَا يُدْرِينِي مَاذَا يَقُولُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا اسْتَأْذَنْتَهُ فِيهَا وَأَنَا رَجُلٌ شَابٌّ فَلَبِثْتُ بِذَلِكَ عَشْرَ لَيَالٍ فَكَمَلْتُ لَنَا خَمْسُونَ لَيْلَةً مِنْ حِينَ نَهَى عَنْ كَلَامِنَا ثُمَّ صَلَّيْتُ صَلَاةَ الْفَجْرِ صَبَاحَ خَمْسِينَ لَيْلَةً عَلَى ظَهْرِ بَيْتٍ مِنْ بَيْوتِنَا فَبَيْنَمَا أَنَا جَالِسٌ عَلَى الْحَالِ الَّتِي ذَكَرَ اللَّهُ تَعَالَى مِنْهَا قَدْ صَافَتْ عَلَيَّ نَفْسِي وَصَافَتْ عَلَيَّ الْأَرْضُ بِمَا رَحِبَتْ سَمِعْتُ صَوْتَ صَارِخٍ أَوْفَى عَلَيَّ سَلِعٌ يَقُولُ بِأَعْلَى صَوْتِهِ: يَا كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ أَبْشُرْ فَحَزْرَتْ سَاجِدًا وَعَرَفْتُ أَنَّهُ قَدْ جَاءَ فَرَجَّ. فَآذَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ النَّاسَ بِتُوبَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ عَلَيْنَا حِينَ صَلَّى صَلَاةَ الْفَجْرِ فَذَهَبَ النَّاسُ يُبْشِرُونَنَا. فَذَهَبَ قَبْلَ صَاحِبِي مُبْشِرُونَ وَرَكَضَ إِلَيَّ رَجُلٌ فَرَسًا وَسَعَى سَاعٍ مِنْ أَسْلَمَ قِبَلِي وَأَوْفَى عَلَيَّ الْجَبَلِ. فَكَانَ الصَّوْتُ أَسْرَعَ مِنَ الْفَرَسِ فَلَمَّا جَاءَنِي الَّذِي سَمِعْتُ صَوْتَهُ يُبْشِرُنِي نَزَعْتُ لَهُ تُوْبِي فَكَسَوْتُهُمَا إِيَّاهُ بِبِشْرَاهُ وَاللَّهِ مَا أَمْلَكُ غَيْرَهُمَا يَوْمَئِذٍ وَاسْتَعْرَتْ تُوْبِيَيْنِ فَلَبِسْتُهُمَا وَأَنْطَلَقْتُ أَنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَتَلَفَّانِي النَّاسُ فَوْجًا فَوْجًا يُهَنِّئُونَنِي بِالتُّوبَةِ وَيَقُولُونَ لِي: لَتُنْهَكَ تُوْبَةُ اللَّهِ عَلَيْكَ; حَتَّى دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ جَالِسٌ حَوْلَهُ النَّاسُ فَقَامَ طَلْحَةُ بْنُ عُبَيْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَهْرُولُ حَتَّى صَافَحَنِي وَهَتَانِي. وَاللَّهِ مَا قَامَ رَجُلٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ غَيْرُهُ فَكَانَ كَعْبُ لَا يَنْسَاهَا لَطْلَحَةً. قَالَ كَعْبُ: فَلَمَّا سَلَّمْتُ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَالَ وَهُوَ يَبْرُقُ وَجْهُهُ مِنَ السَّرُورِ: "أَبْشُرْ بِخَيْرِ يَوْمٍ مَرَّ عَلَيْكَ مُدٌّ وَلَدَتْكَ أُمُّكَ". فَقُلْتُ: أَمِنْ عِنْدَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ؟ قَالَ: "لَا بَلْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ" وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا سُرَّ اسْتَبَارَ وَجْهُهُ حَتَّى كَأَنَّ وَجْهَهُ قِطْعَةُ قَمَرٍ وَكُنَّا نَعْرِفُ ذَلِكَ مِنْهُ فَلَمَّا جَلَسْتُ بَيْنَ يَدَيْهِ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ مِنْ تُوْبَتِي أَنْ أَنْخَلِعَ مِنْ مَالِي صَدَقَةً إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

أَمْسَكَ عَلَيْكَ بَعْضَ مَالِكَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ". فَقُلْتُ: إِنِّي أَمْسَكَ سَهْمِي الَّذِي بَخَّيَرْتُ وَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِنَّمَا أَنْجَانِي بِالصَّدَقِ وَإِنْ مِنْ تَوْبَتِي أَلَا أَحَدْتُ إِلَّا صَدَقًا مَا بَقِيَتْ فَوَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ أَحَدًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ أَبْلَاهُ اللَّهُ تَعَالَى فِي صَدَقِ الْحَدِيثِ مِنْذُ ذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَحْسَنَ مِمَّا أَبْلَانِي اللَّهُ تَعَالَى. وَاللَّهِ مَا تَعَمَّدَتْ كَذِبَهُ مِنْذُ قُلْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِلَى يَوْمِي هَذَا. وَإِنِّي لَأَرْجُو أَنْ يَحْفَظَنِي اللَّهُ تَعَالَى فِيمَا بَقِيَ قَالَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ حَتَّى بَلَغَ: إِنَّهُ بِهِمْ رُءُوفٌ رَحِيمٌ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ حَتَّى بَلَغَ: اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ قَالَ كَعْبٌ: وَاللَّهِ مَا أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ مِنْ نِعْمَةٍ قَطُّ بَعْدَ إِذْ هَدَانِي اللَّهُ لِلْإِسْلَامِ أَعْظَمَ فِي نَفْسِي مِنْ صَدَقِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَلَا أَكُونُ كَذِبُهُ فَأَهْلَكَ كَمَا هَلَكَ الَّذِينَ كَذَّبُوا: فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ لِلَّذِينَ كَذَّبُوا حِينَ أَنْزَلَ الْوَحْيَ شَرًّا مَا قَالَ لِأَحَدٍ فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى: سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَا وَاهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

يَحْلِفُونَ لَكُمْ لَتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ قَالَ كَعْبٌ: كُنَّا حَلْفَنَا - أَيُّهَا الثَّلَاثَةُ - عَنْ أَمْرِ أَوْلَئِكَ الَّذِينَ قَبِلَ مِنْهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حِينَ حَلَفُوا لَهُ فَبَايَعَهُمْ وَاسْتَعْفَرَ لَهُمْ وَأَرْجَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَمْرَنَا حَتَّى قَضَى اللَّهُ تَعَالَى فِيهِ بِذَلِكَ. قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا وَلَيْسَ الَّذِي ذَكَرَ مِمَّا حَلَفْنَا تَحَلَّفْنَا عَنْ الْعَزْوِ وَإِنَّمَا هُوَ تَخْلِيفُهُ إِيَّانَا وَإِرْجَاؤُهُ أَمْرًا عَمَّنْ حَلَفَ لَهُ وَاعْتَدَرَ إِلَيْهِ فَقَبِلَ مِنْهُ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَفِي رِوَايَةٍ: "أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ خَرَجَ فِي عَزْوَةِ تَبُوكَ يَوْمَ الْحَمِيسِ وَكَانَ يُحِبُّ أَنْ يَخْرُجَ يَوْمَ الْحَمِيسِ" وَفِي رِوَايَةٍ "وَكَانَ لَا يَقْدَمُ مِنْ سَفَرٍ إِلَّا نَهَارًا فِي الصُّحَى فَإِذَا قَدِمَ بَدَأَ بِالْمَسْجِدِ فَصَلَّى فِيهِ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ جَلَسَ فِيهِ".

21 இறுதிக் காலத்தில், குருடராக இருந்த கஅபு இப்பனு மாலிக் அவர்களின் மகனும், அவருக்கு வழிகாட்டுபவராகவும் இருந்த) அப்துல்லாஹ் அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்.

தபுக் போரில் நபி (ஸல்) அவர்களை விட்டும் பின்தங்கி இருந்து விட்ட என் தந்தை இப்பனுமாலிக் (ரழி) அவர்கள் (பின் வருமாறு) கூறியதை நான் கேட்டுள்ளேன்.

தபுக் போரைத் தவிர, மற்ற எல்லாப் போர்களிலும் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் கலந்து கொள்ளாமல் இருந்ததில்லை. எனினும், பத்ருப் போரிலும் நான் பின் தங்கி விட்டேன். அதை விட்டும் பின் தங்கிவிட்ட எவரும் குறையாக கருதப்படவில்லை. நபி (ஸல்) அவர்களும், முஸ்லிம்களும் குறைஷிகளின் வியாபாரக் கூட்டத்தை நாடியவர்களாக வெளியேறினார்கள். இறுதியில் அவர்களுக்கும், அவர்களின் எதிரிகளுக்கும்மிடையே முன் எதிர்பார்ப்பு இன்றி அல்லாஹ் ஒன்று சேர்த்து விட்டான். 'இஸ்லாம்' குறித்து நாங்கள் உடன்படிக்கை செய்த 'அகபா' இரவில் நபி (ஸல்) அவர்களுடன்தான் நான் இருந்தேன். அகபாவை விட, பத்ரு மக்களிடையே நினைவு கூர்வதில் அதிகமாக இருந்தாலும், பத்ருப் போரில் நான் கலந்து கொள்வது எனக்கு விருப்பமானதாக இருந்ததில்லை. (அந்த அளவுக்கு அகபாவில் இருந்ததை நேசித்தேன்.)

தபுக் போரில் நபி (ஸல்) அவர்களை விட்டும் நான் பின் தங்கியபோது, மேலும் சில செய்திகள் உள்ளன. அவை:

இந்தப் போரில் அவர்களை விட்டும் நான் பின்தங்கிய போது, என்னிடமிருந்த வசதியான, சக்தியான நிலையை இதற்கும் முன்பு நான் கண்டதில்லை. அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, இதற்கு முன் இரண்டு வாகனங்களை நான் பெற்றதில்லை. ஆனால் குழல் இந்தப் போரில் இரண்டைப் பெற்றிருந்தேன். இந்தப் போர் ஏற்பட்டிருந்தும், இது அல்லாத போரைப் பற்றி எண்ணியவர்கள் போலவே நபி (ஸல்) அவர்கள் நடந்து கொள்வார்கள். இந்தப் போரைப்பற்றிக் கருத்தில் கொள்ள மாட்டார்கள்.

கோடைகாலத்தில் நபி (ஸல்) அவர்கள், இந்தப் போரில் ஈடுபட்டார்கள். தண்ணீர் குறைவான தாகவும் நீண்ட பயணமாகவும் உள்ள பயணத்தை மேற்கொண்டார்கள். அதிக அளவிலான எதிரிகளை எதிர் கொண்டார்கள். தங்கள் போர்ப் பயணத்திற்கு அவர்கள் தயாராகிட வேண்டி, அவர்களுக்குரிய காரியத்தை முஸ்லிம்களிடம் நபி (ஸல்) விளக்கினார்கள். (போருக்கு) நாடிச் செல்லும் (அவர்கள்) திசைபற்றியும் அவர்களிடம் தெரிவித்தார்கள். முஸ்லிம்கள், நபி (ஸல்) அவர்களுடன் அதிகம் பேர் இருந்தனர். (பெயர்களை எழுதிட) பாதுகாப்பான பதிவு ஏடு எதுவும் அவர்களிடம் இருந்ததில்லை.

அல்லாஹ்விடமிருந்து இறைச் செய்தி இது விஷயமாக இறங்காதவரை, தன்னை மறைத்துக் கொள்ளலாம் என்று (செழுமையாக) போருக்கு வராமல் இருந்த மனிதர்கள் கருதினர். பேரீத்தம் (மரமும்) பழமும், அதன் நிழல்களும் நன்றாக இருந்த சமயத்தில், நபி (ஸல்) அவர்கள் இந்தப் போரை நிகழ்த்தினார்கள். நான் (பேரீத்தத் தோட்டத்தின்) கவர்ச்சியில் இருந்துவிட்டேன். நபி (ஸல்) அவர்களும், அவர்களுடன் முஸ்லிம்களும் தயாராகிக் கொண்டிருந்தனர். நான் காலையில் அவர்களுடன் புறப்படத் தயாராக வேண்டும் என எண்ணிச் செல்வேன். (மாலையில்) மீண்டும் வருவேன். (ஆனால்) எதையும் நிறைவேற்றமாட்டேன். நான் விரும்பினால் (உடனே) இதற்குப் புறப்பட நான் சக்தி பெற்றவன் தான் என எனக்குள் கூறிக் கொள்வேன். எனக்குப் புறப்படத் தாமதமாகிவிட்டது. இறுதியாக மக்கள் தயாராகிவிட்டார்கள். நபி (ஸல்) அவர்களும், அவர்களுடன் முஸ்லிம்களும் காலையில் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். என் தயாரிப்புக்கு எதையும் நான் செய்யவில்லை.

பின்பு காலையில் எழுந்து போவேன். (மாலையில்) திரும்புவேன். எதையும் தயார் செய்திட மாட்டேன். எனக்குத் தாமதமான நிலை ஏற்பட்டது. மக்களும் விரைந்து சென்றுவிட்டனர். எனது போர்ப் பயணம் ரத்தாகிவிட்டது. நான் கிளம்பி, அவர்களை அடைந்து கொள்ளலாம் என எண்ணினேன். நான் புறப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் எனக்கு அது விதிக்கப்படவில்லை.

நபி (ஸல்) அவர்கள் (போருக்கு) சென்ற பின் மக்களிடையே நான் சென்றபோது என்னை கவலைக்குள்ளாக்கும் நிலையை உணர்ந்தேன். நயவஞ்சகர் என அடையாளம் காணப்பட்டவர் அல்லது பலவீனர்கள் என அல்லாஹ் ஒதுக்கியவர்களில் உள்ளவர் ஆகியோரைத் தவிர என்னைப் போன்ற எவரையும் நான் கண்டதில்லை. தபுக்கைச் சென்றடையும் வரை நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னைப் பற்றிப் பேசவில்லை. தபுக்கில் மக்களிடையே உட்கார்ந்திருந்தபோது, “கஅபு இப்னு மாலிக் என்ன செய்கிறார்?” என்று கேட்டார்கள், அப்போது பஹு ஸலமா கூட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர், “இறைத்தூதர் அவர்களே! பணத்திமிர் அவரைத் தடுத்துவிட்டது” என்று கூறினார். அப்போது முஆத் இப்னு ஜபல் (ரஹ்) அவர்கள் “நீ கூறுவது சரி அல்ல. அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! இறைத்தூதர் அவர்களே! அவரிடம் நல்லதைத் தவிர நாம் அறிந்ததில்லை” என்று கூறினார். நபி (ஸல்) அவர்கள் மௌனமாக இருந்தார்கள். அப்போது, கானல் நீர் போன்ற வெள்ளை ஆடை அணிந்த நபர் ஒருவர் (தூரத்தில்) தெரிந்தார். ‘அது அபூகய்ஸமாவாக இருக்கும்’ என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். அவர் அபூகய்ஸமாதான், இவரை நயவஞ்சகர்கள் குறை கூறிய சமயத்திலும், ஒரு ‘ஸாஉ’ அளவுக்கு பேரீத்தம் பழத்தை தர்மம் செய்தவராவார். நபி (ஸல்) அவர்கள் தபுக்கிலிருந்து திரும்பி வரத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி எனக்குக் கிடைத்த போது, எனக்குக் கவலை ஏற்பட்டது. பொய் கற்பனை செய்து நான் கூறிடவும், நாளை அவர்களின் கோபத்திலிருந்து எப்படி வெளியேறுவது எனவும் இதிலிருந்து என்னை எப்படிக் காப்பாற்றிக் கொள்வேன் எனவும் எண்ணி, என் குடும்பத்தில் உள்ள நன்கு சிந்திக்கின்றவர்களைத் தேடி (பேசி)னேன்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் புறப்பட்டுவிட்டார்கள் என்று கூறப்பட்ட போது, என்னிடமிருந்து தவறான காரணம் கூறுதல் என்பது நீங்கிவிட்டது. காரணம், தவறானதிலிருந்து எதையும் கூறி, எக்காலமும் நான் தப்பிக்க இயலாது என அறிந்தேன். அவர்களிடம் உண்மையைக் கூறுவது என முடிவு செய்தேன்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் வந்துவிட்டார்கள். அவர்கள் பயணத்திலிருந்து வந்தால் பள்ளிக்குத்தான் முதலில் செல்வார்கள். இரண்டு ரக்அத் தொழுதுவிட்டு, மக்களோடு உட்கார்ந்திருப்பார்கள். இதை அவர்கள் செய்ததும் போருக்கு வராமல் (பின் தங்கிப்) போனவர்கள் அவர்களிடம் வந்து, காரணம் கூறி, சத்தியம் செய்தார்கள். இவ்வாறு சுமார் 80-க்கும் மேற்பட்டோர் இருந்தனர். அவர்களிடமிருந்து, அவர்களின் வெளிப்படையான காரணங்களை ஏற்று, அவர்களையும் ஏற்று, அவர்களுக்கு (அல்லாஹ்விடம்) மன்னிப்புக் கோரினார்கள். மேலும், அவர்களின் மறைமுக நிலைகளை அல்லாஹ்விடமே பொறுப்பாக்கினார்கள்.

இறுதியில் நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தேன். நான் ஸலாம் கூறியபோது, கோபமாக சிரிப்பது போல் சிரித்தார்கள். பின்பு 'வா' என்று கூறினார்கள். நான் நடந்து சென்று அவர்களின் முன்னே உட்கார்ந்தேன். "உன்னைப் போருக்கு வராமலிருக்கச் செய்தது எது? உன்னை முதுகில் சுமந்து செல்லும் வாகனம் இல்லையா?" என்று கேட்டார்கள். "இறைத்தூதர் அவர்களே! அல்லாஹ் மீது ஆணையாக! உலகத்தாரில் உங்களைத் தவிர்த்து வேறு எவர் முன் நான் உட்கார்ந்திருந்தால் அவரின் கோபத்திலிருந்து வெளியேற ஏதேனும் காரணம் கூற நான் அறிந்துள்ளேன். வாதத் திறமையும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளேன். எனினும், அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் இன்று உங்களிடம் பொய் கூறினால், என்னைப் பற்றி திருப்திப்படுவீர்கள் என்பதை அறிந்துள்ளேன். ஆனால், அல்லாஹ் என் மீது கோபிப்பான். நான் உங்களிடம் உண்மையைக் கூறினால், என்மீது கோபம் கொள்வீர்கள். இது விஷயமாக நான் அல்லாஹ்வின் முடிவையே எதிர்பார்க்கிறேன். அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! எனக்கு எவ்வித சங்கடமும் இல்லை. அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! உங்களை விட்டும் நான் பின் தங்கிய இந்த (கால) நேரத்தில், என்னிடம் இருந்தது போல் வசதியும், பலமும் முன்பு நான் பெற்றதுமில்லை" என்று கூறினேன்.

அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் 'இவர் உண்மையே கூறுகிறார்' என்று கூறிவிட்டு, 'எழுந்து செல்வீராக! உம் விஷயமாக அல்லாஹ் முடிவு கூறுவான்' என்று கூறினார்கள். பனூஸலமா கூட்டத்தைச் சேர்ந்த சிலர் என்னைப் பின் தொடர்ந்து வந்து, 'இதற்கு முன் எந்தத் தவறும் நீ செய்ததாக உம்மை நாங்கள் அறியவில்லை. போருக்கு வராமல் போனவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கூறிய காரணங்களில் ஒரு காரணத்தை நீர் அவர்களிடம் கூற முடியாமல் போய்விட்டீரே! உமது குற்றத்திற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் உமக்காக அல்லாஹ்விடம் மன்னிப்புக்கோருவதே போதுமாகி இருக்குமே' என்று கூறினார்கள். "நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் (மீண்டும்) திரும்பச் சென்று, என் விஷயமாகப் பொய்யை நான் கூறி இருக்கலாம்" என்று நான் எண்ணும் அளவுக்கு, என்னிடம் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். பின்பு அவர்களிடம் "இதே நிலையை அடைந்தவர் என்னைப்போல் எவரும் உள்ளனரா?" என்று கேட்டேன். "ஆம். இதே நிலையை அடைந்த உம்மைப் போன்று இருவர் உள்ளனர். நீ கூறியது போலவே, அந்த இருவரும் கூறி உள்ளனர். உம்மிடம் கூறப்பட்டது போலவே அவ்விருவரிடமும் கூறப்பட்டுள்ளது" என்று கூறினார்கள்.

"அந்த இருவரும் யார்?" என்று கேட்டேன். "முராரா இப்னு ரபீஉ அல் உமரீ, ஹிலால் இப்னு உமய்யா அல் வாகிஃபீ" என்று கூறினார்கள். அவ்விருவரும் நல்லவர்கள். பத்ருப்போரில் கலந்து கொண்டவர்கள். அவ்விருவர் விஷயத்திலும் முன்மாதிரி உண்டு என்று என்னிடம் அவர்கள் கூறினார்கள். பிறகு நான் சென்று விட்டேன். "அவர்களுடன் போருக்கு வராமல் போன எங்கள் மூவருடன் எவரும் பேசக்கூடாது" என நபி (ஸல்) அவர்கள் தடை செய்தார்கள். மக்கள் எங்களை ஒதுக்கினார்கள். எனக்கு ஊரே வெறுப்புக்குள்ளாகியது. நான் இதுவரை அறிந்த ஊராக இது இல்லை. 50 இரவுகள் இவ்வாறே நாங்கள் இருந்தோம்.

என்னைப் போன்ற மற்ற இரு தோழர்களும் மனம் சோர்ந்து, தங்கள் வீடுகளில் அமுதவர்களாக

இருந்துவிட்டனர். நான் வாலிபனாகவும், தைரியசாலியாகவும் இருந்தேன். எனவே, வெளியே சென்று முஸ்லிம்களுடன் (பள்ளியில்) தொழுகையில் கலந்து கொள்வேன். கடைவீதிகளுக்கு வருவேன். எவரும் என்னிடம் பேசமாட்டார்கள். நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, அவர்களுக்கு ஸலாம் கூறுவேன். தொழுத பின் அவர்கள் அருகிலே அமர்ந்து இருப்பேன். (நான் ஸலாம் கூறியதற்கு) பதில் ஸலாம் கூற நபி (ஸல்) அவர்களின் உதடு அசைகிறதா? இல்லையா? என என்னுள் கூறிக்கொள்வேன். பின்பு அவர்கள் அருகில் தொழுவேன். அவர்களைப் பார்க்கும் நிலையில் நெருங்கி இருப்பேன். தொழுகையில் நான் ஈடுபட்டிருக்கும் போது, என்னைப் பார்ப்பார்கள். அவர்களை நோக்கி நான் திரும்பினால், என்னை விட்டும் முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்வார்கள்.

முஸ்லிம்களின் புறக்கணிப்பு என்னிடம் நீடித்துக் கொண்டிருந்தபோது, நான் அபூகதாதா அவர்களின் தோட்டத்திற்கு வந்தேன். அவர் என் சிறிய தந்தையின் மகனாவார். மக்களில் எனக்கு மிகவும் விருப்பமானவராவார். அவருக்கு ஸலாம் கூறினேன். அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! அவர் எனக்கு பதில் ஸலாம் கூறவில்லை. 'அபூகதாதா அவர்களே! அல்லாஹ்வின் பெயரால் உன்னிடம் கேட்கிறேன். அல்லாஹ்வையும், அவனது தூதரையும் நான் மிகவும் நேசிப்பவன் என்பதை நீ அறிவாய்தானே?' என்று கேட்டேன். அவர் அமைதியாக இருந்தார். நான் மீண்டும் அவரிடம் கேட்டேன். அமைதியாக இருந்தார். நான் மீண்டும் கேட்டேன். "அல்லாஹ்வும், அவனது தூதரும் மிக அறிந்தவர்கள்" என்று அவர் கூறினார். என் கண்கள் கண்ணீரைச் சொரிந்தன. தோட்டத்திலிருந்து நான் திரும்பி விட்டேன்.

மதீனாவின் கடை வீதியில் நடந்து வந்து கொண்டிருந்தேன். மதீனாவில் தன் உணவுப் பொருட்களை விற்பதற்காக வந்திருந்த 'சிரியா' நாட்டு வியாபாரிகளில் ஒருவர், "கஅபு இப்னு மாலிக் பற்றி எனக்குக் கூறுபவர் யார்?" என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். அப்போது மக்கள் என் பக்கம் சுட்டிக் காட்டினார்கள். என்னிடம் அவர் வந்து, 'அஸ்ஸான்' மன்னர் எழுதிய கடிதத்தை என்னிடம் தந்தார். நான் எழுதப்பட்டிருக்க தெரிந்தவன் என்பதால் அதை வாங்கிப் படித்தேன். அதில், 'உனது தோழர் (முஹம்மது) உன்னை வெறுத்து விட்டார் என்ற செய்தி கிடைத்தது. அல்லாஹ் இழிவான கேவலமான பூமியில் வாழ உம்மை ஆக்கவில்லை. எங்களிடம் வந்துவிடு. உம்மைச் சேர்த்துக் கொள்கிறோம்' என இருந்தது. அதை படித்ததும், "இது எனக்கு ஏற்பட்ட சோதனையே" என்று கூறிக் கொண்டு, அதை அடுப்பில் போட்டு எரித்தேன்.

50 நாட்களில் 40 நாட்கள் கடந்துவிட்டன. இறைச்செய்தி வரவும் தாமதமானது. அப்போது நபி (ஸல்) அவர்களின் தூதர் என்னிடம் வந்தார். "உன் மனைவியை விட்டும் நீ ஒதுங்கி இருக்க வேண்டும் என, நபி (ஸல்) அவர்கள் கட்டளையிட்டுள்ளார்கள்" என்று கூறினார். "அவளை விவாகரத்துச் செய்யவேண்டுமா? அல்லது நான் எப்படி நடந்து கொள்வது?" என்று கேட்டேன். "இல்லை அவளை விட்டும் நீ ஒதுங்கிவிடு. அவளை நெருங்காதே" என்று கூறினார். இது போலவே, என் இரு நண்பர்களிடமும் தூதர் சென்றார். நான் என் மனைவியிடம், "உனது குடும்பத்தாரிடம் சேர்ந்து கொள். இது விஷயமாக அல்லாஹ்வின் தீர்ப்பு வரும் வரை அவர்களிடமே நீ இரு" என்று கூறினேன்.

முவரில் ஒருவரான, ஹிலால் இப்னு உமய்யா (ரஹீ) அவர்களின் மனைவி, நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார். "இறைத்தூதர் அவர்களே! ஹிலால் இப்னு உமய்யா வயதானவர், பலவீனமானவர். பணிவிடை செய்பவரும் அவருக்கு இல்லை. எனவே அவருக்குப் பணிவிடை செய்வதை நீங்கள் வெறுக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டார். "இல்லை. ஆனாலும், உம்மிடம் அவரை நெருங்கவிடக்கூடாது" என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! எதையும் விரும்புவவராக அவர் இல்லை. மேலும் இந்த நிகழ்வு ஏற்பட்டதில் இருந்து இன்று வரை அவர் அழுது கொண்டேதான் இருக்கிறார்" என்று (அவரது மனைவி) கூறினார். இதன் பிறகு என் குடும்பத்தினரில் சிலர், "உன்

மனைவி விஷயமாக நபி (ஸல்) அவர்களிடம் அனுமதி பெறலாம்தானே! ஹிலால் இப்பனு உமய்யாவின் மனைவிக்கு அவருக்கு பணிவிடை செய்ய அனுமதி தந்துள்ளார்கள்” என்று என்னிடம் கூறினர். அதற்கு, “இது விஷயமாக நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் அனுமதி கேட்க மாட்டேன். நான் வாலிபன். இதற்கு அனுமதி கேட்டால் நபி (ஸல்) அவர்கள் என்ன கூறுவார்கள்? என்பதையும் நான் அறிய மாட்டேன்” என்று கூறிவிட்டேன். இதே நிலையில் பத்து இரவுகள் கடந்தது. எங்களிடம் பேசுவதற்குத் தடை செய்யப்பட்டதிலிருந்து ஐம்பது இரவுகள் முழுமையாகிவிட்டன.

ஐம்பதாம் நாள் இரவின் காலை சுப்ஹூத் தொழுகையை எங்கள் வீடுகளில் ஒரு வீட்டின் மாடியில் தொழுது கொண்டிருந்தேன். பூமி விசாலமாக இருந்தும், என் மீது அது நெருக்கடியாகிவிட்ட நிலையில் (கவலையுடன்) அமர்ந்திருந்தேன். எனக்கு என் மீதே வெறுப்பு ஏற்பட்டது. (மதீனாவில் உள்ள) ‘ஸல் உ’ என்ற மலைக்குன்றில் ஒருவர் ஏறி, தன் குரலை உயர்த்தி “கஅபு இப்பனு மாலிக்கே! சுப்ச்செய்தி அறிவீராக!” என்று அறிவித்தார். நான் ஸஜ்தாவில் விழுந்தேன். மகிழ்ச்சியான செய்தி எனக்குக் கிடைத்துவிட்டதாக அறிந்தேன். பஜ்ருத் தொழுகை தொழுததும், எங்களின் தவ்பாவை அல்லாஹ் ஏற்றுக் கொண்டதை மக்களிடம் நபி (ஸல்) அவர்கள் அறிவித்தார்கள். மக்கள் எங்களுக்கு வாழ்த்துச் சொல்லிச் சென்றார்கள். என் மற்ற இரு நண்பர்களிடமும் வாழ்த்துச் சொல்லியோர், வாழ்த்துச் சொல்ல சென்றனர்.

குதிரையில் என்னிடம் ஒருவர் வந்தார். எனக்கு முன்னர் அஸ்லம் கூட்டத்தைச் சார்ந்த ஒருவர் விரைந்து சென்று மலையின் மீது ஏறினார். அவரது குரல், குதிரையை விடவும் வேகமாக இருந்தது. எனக்கு வாழ்த்துக் கூறியவர் என்னிடம் வந்த போது, அவரிடம் என் இரு ஆடைகளையும் கொடுத்து, அவர் வாழ்த்துக் கூறியதற்காக அந்த இரண்டையும் அணியச் செய்தேன். அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! அன்றைய நாளில் அவ்விரண்டு ஆடைகளை தவிர வேறு ஆடை எனக்குச் சொந்தமாக இல்லை. (பிறகு) இரண்டு ஆடைகளை நான் (விலைக்கு) வாங்கி, அதை அணிந்து கொண்டேன். நபி (ஸல்) அவர்களைச் சந்திக்க நான் புறப்பட்டேன். மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து, மன்னிப்பு பெற்றது காரணமாக எனக்கு வாழ்த்துக் கூறியவர்களாக என்னிடம், “அல்லாஹ்வின் மன்னிப்பு உனக்குக் கிடைத்து விட்டது” என்று கூறினார்கள்.

நான் பள்ளிக்கு வந்தேன். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அவர்களைச் சுற்றி மக்கள் இருந்தனர். அப்போது தல்ஹா இப்பனு உபைதுல்லாஹ் எழுந்து விரைந்து வந்து, எனக்குக் கை கொடுத்து, வாழ்த்துத் தெரிவித்தார். அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! முஹாஜிர் (மக்காவாசி)களில் அவரைத் தவிர எவரும் எழவில்லை. தல்ஹாவை நான் எப்போதும் மறக்க மாட்டேன். நபி (ஸல்) அவர்களின் முகம் மகிழ்ச்சியால் பிரகாசமாக இருந்த நிலையில், அவர்களுக்கு நான் ஸலாம் கூறினேன். “உன் தாய் உன்னைப் பெற்றெடுத்த நாளிலிருந்து சென்றுவிட்ட நாட்களில், இன்று சிறந்த வாழ்த்தைப் பெறுவீராக!” என்று கூறினார்கள். “இறைத்தூதர் அவர்களே! அந்த வாழ்த்து உங்களிடமிருந்தா? அல்லது அல்லாஹ்விடமிருந்தா?” என்று கேட்டேன் “இது அல்லாஹ்விடமிருந்துதான்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் மகிழ்ச்சியாக இருந்தால் அவர்களின் முகம் நிலவின் ஒரு பகுதி போன்று பிரகாசமாக இருக்கும். இதை நாங்கள் அறிவோம். அவர்கள் முன்னே நான் உட்கார்ந்து, “இறைத்தூதர் அவர்களே! எனக்குப் பாவமன்னிப்பு கிடைத்தது காரணமாக, என் சொத்து முழுவதையும் அல்லாஹ்வுக்காகவும், அவனது தூதருக்காகவும் தர்மமாக வழங்கிவிட்டு, அதிலிருந்து நீங்கிவிடும்படி கிறேன்.” என்று கூறினேன். “உன் சொத்தில் சிலவற்றை உனக்காக வைத்துக் கொள். அதுவே உனக்குச் சிறந்தது” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். “கைபரில் உள்ள எனது தோட்டத்தை, நான் வைத்துக் கொள்கிறேன் (மற்றதை தர்மம் செய்கிறேன்)” என்று கூறினேன்.

மேலும், “இறைத்தூதர் அவர்களே! உண்மை (பேசிய) காரணமாக அல்லாஹ் என்னைக் காப்பாற்றி விட்டான். இனி வரும் காலத்தில் உண்மையைத் தவிர வேறு எதுவும் பேசமாட்டேன் என்பதும் என் தவ்பாவில் உள்ளதாகும்” என்று கூறினேன். அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! இவ்வாறு நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கூறிய காலத்திலிருந்து உண்மை பேசியதின் காரணமாக, அல்லாஹ் எனக்கு வழங்கிய அருளைவிட மிக அழகிய ஒன்றை முஸ்லிம்களில் எவருக்கும் அல்லாஹ் வழங்கியதாக நான் அறியவில்லை. அல்லாஹ்வின்மீது சத்தியமாக, நபி (ஸல்) அவர்களிடம் இதைக் கூறிய நாளிலிருந்து இந்த நாள் வரை, நான் பொய்கூற முயற்சித்தது இல்லை. எஞ்சி இருக்கும் நாளிலும், அல்லாஹ் என்னைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்றே விரும்புகிறேன். எங்கள் விஷயமாக கீழ்க்காணும் வசனங்களை அல்லாஹ் இறக்கினான்.

“(போருக்கு வரது) பின் தங்கிவிட்ட மூவரையும் (அல்லாஹ் மன்னித்துவிட்டான்). பூமி விசாலமாக இருந்தும் அவர்களுக்கு பூமி நெருக்கடியாக இருந்தது. அவர்களுக்குத் தங்கள் மீதே வெறுப்பு ஏற்பட்டது. அல்லாஹ்விடமிருந்து தப்பிக்குமிடம், அவனையன்றி எவரிடமும் இல்லை என்பதை உணர்ந்தார்கள். பின்பு அவர்கள் பாவமன்னிப்புக் கோரியதால், அவர்களை மன்னித்து விட்டான். நிச்சயமாக அல்லாஹ் பாவமன்னிப்பை ஏற்பவன், நிகரில்லா அருளாளன் ஆவான்.

(9:118)

இறை விசுவாசிகளே! அல்லாஹ்வை அஞ்சிக் கொள்ளுங்கள். மேலும் உண்மையாளர்களுடன் இருந்து கொள்ளுங்கள். (9:119)

அல்லாஹ் மீது சத்தியமாக, இஸ்லாத்தின்பால் எனக்கு அல்லாஹ் வழிகாட்டிய பின், அவன் எனக்கு அளித்த அருட்கொடைகளில், எனக்குப் பெரும் அருட்கொடையாக இருந்தது. நபி (ஸல்) அவர்களிடம் பொய் கூறாமல் உண்மை பேசியதுதான். (பொய் பேசி இருந்தால்) பொய் பேசியவர்கள் அழிந்தது போல நானும் அழிந்து இருப்பேன். இறைச்செய்தி (வஹீ) இறங்கிய காலத்தில் பொய் கூறியவர்களை அல்லாஹ், எவரையும் கண்டிக்காத அளவுக்குக் கண்டித்தான்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: (போரிலிருந்து) அவர்களிடம் நீங்கள் திரும்பி வந்துவிட்டால், அவர்களை (மன்னித்து) விட்டுவிட வேண்டும் என்பதற்காக, உங்களிடம் அவர்கள் அல்லாஹ்வின் பெயரால் சத்தியம் செய்வார்கள். எனவே, அவர்களை விட்டுவிடுங்கள். நிச்சயமாக அவர்கள் அகத்த மானவர்கள். அவர்களின் ஒதுங்குமிடம் நரகம்தான். (அதுவே), அவர்கள் சம்பாதித்தவைக்குக் கூலியாக உள்ளது. (9:96)

(போருக்கு வராமல் இருந்து) நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சத்தியம் செய்து, உடன்படிக்கை செய்து, மன்னிப்பும் கேட்ட அவர்களை ஏற்றுக் கொண்டவர்களின் காரியத்தைவிட, நாங்கள் மூவரும் பிற்படுத்தப்பட்டே இருந்தோம். எங்கள் விஷயத்தில் நபி (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ் தீர்ப்புக் கூறுவான் என எதிர்பார்த்திருந்தார்கள்.

“பிந்திவிட்ட மூவர்” என்று அல்லாஹ் கூறுகிறான். போருக்கு வராமல் பிந்திவிட்ட காரணத்தால், ‘பிந்தி விட்டவர்கள்’ என்று அவன் கூறவில்லை. (போருக்கு வராமல் இருந்து) சத்தியம் செய்து காரணம் கூறி, அதை நபி (ஸல்) அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட நபர்களைவிட, எங்களை நபி (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் செய்தியை எதிர்பார்த்து, எங்களைப் பிற்படுத்தியதால்தான் ‘பிந்திவிட்ட மூவர்’ என்று கூறுகிறான்.

(புகாரி:4418. முஸ்லிம்:2769)

மற்றொரு அறிவிப்பில், “நபி (ஸல்) அவர்கள் ‘தபூக்’ போருக்கு வியாழக்கிழமை புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். வியாழக்கிழமை பயணம் செய்வதை அவர்கள் விரும்புவார்கள்” என்று உள்ளது.

மற்றொரு அறிவிப்பில், “நபி (ஸல்) அவர்கள் ‘லுஹா’ எனும் முற்பகல் நேரத்திலேயே தவிர, பயணத்திலிருந்து வரமாட்டார்கள். வந்ததும் பள்ளிக்கு முதலில் செல்வார்கள். அதிலே இரண்டு ரக்அத் தொழுவார்கள். பின்பு அங்கே உட்காருவார்கள்” என்று உள்ளது.

۲۲ - وَعَنْ أَبِي نُحَيْدٍ - بَضِمَّ النَّوْنُ وَفَتِحَ الْحِيَمِ - عُمَرَانُ بْنُ الْحُصَيْنِ الْخُرَاعِيُّ " أَنَّ امْرَأَةً مِنْ جُهَيْنَةَ أَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَهِيَ حَبْلِيٌّ مِنَ الزَّيْنِ فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَصَبْتُ حَدًّا فَأَقِمْنِي عَلَيَّ فَدَعَا نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ وَلِيَّهَا فَقَالَ: أَحْسَنُ إِلَيْهَا فَإِذَا وَضَعْتَ فَأَتَيْتِي فَفَعَلَ فَأَمَرَ بِهَا نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ فَشَدَّتْ عَلَيْهَا ثِيَابُهَا ثُمَّ أَمَرَ بِهَا فَرُجِمَتْ ثُمَّ صَلَّى عَلَيْهَا. فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: تُصَلِّي عَلَيْهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَقَدْ زَنْتِ؟ قَالَ: لَقَدْ تَابَتْ تَوْبَةً لَوْ قُسِمَتْ بَيْنَ سَبْعِينَ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ لَوَسِعَتْهُمْ. وَهَلْ وَجَدْتَ أَفْضَلَ مِنْ أَنْ جَادَتْ بِنَفْسِهَا لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ" رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

22 அபூ நுஜைத் என்ற இம்ரான் இப்னு ஹுசைன் அல்குஸாஈ (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

‘ஐஹானா’ கூட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண், நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார். அப்பெண் விபச்சாரம் மூலம் கர்ப்பிணியாக இருந்தார். “இறைத்தூதர் அவர்களே! தண்டனைக்குரியச் செயலை செய்து விட்டேன். அதை என்மீது நிறைவேற்றுங்கள்” என்று கூறினாள். நபி (ஸல்) அவர்கள், அவளின் பொறுப்புதாரியை அழைத்து “இவளை நல்லவிதமாக வைத்துக்கொள். இவள் குழந்தை பெற்று விட்டால், என்னிடம் அழைத்துவா!” என்று கூறினார்கள். அவர் அவ்வாறே செய்தார். (அப்பெண் வந்ததும்) அவள் விஷயமாக (தண்டனை தர) நபி (ஸல்) கட்டளையிட்டார்கள். அவள் மீது அவளின் ஆடைகள் சுற்றப்பட்டது. பின்பு அவளைக் கல்லால் எறிந்து கொல்லக் கட்டளையிட்டார்கள். பின்பு அவளுக்கு (ஐனாஸா) தொழவைத்தார்கள். அப்போது உமர் (ரழி) அவர்கள் “இறைத்தூதர் அவர்களே! விபச்சாரம் செய்துவிட்ட இவளுக்கு, தொழவைக்கப் போகிறீர்களா?” என்று கேட்டார்கள். “மதீனாவாசிகளில் எழுபது நபர்களுக்குப் பங்கிட்டு, அவர்களுக்கு சமமாகத் தரும் அளவுக்குரிய ‘தவ்பா’வை அவள் செய்து விட்டாள். அல்லாஹ்வுக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்துவிட்டதை விட சிறந்த ஒன்றை நீர் காண்போகிறீரா?” என்று நபி (ஸல்) கேட்டார்கள்.

(முஸ்லிம்:1696)

۲۳ - وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: " لَوْ أَنَّ لِابْنِ آدَمَ وَآدِيَا مِنْ ذَهَبٍ أَحَبُّ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَآدِيَانِ وَكُنَّ يَمَلَأُ فَاهُ إِلَّا التُّرَابُ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

23 இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“ஆதமின் மகனுக்கு தங்கத்திலான ஓர் ஓடை இருந்தாலும், தனக்கு (இன்னும்) இரண்டு ஓடைகள் வேண்டும் என்றே அவன் விரும்புவான். அவனது வாயை மண்ணே தவிர வேறு எதுவும் நிரப்பி விடாது. ‘தவ்பா’ செய்வோரின் தவ்பாவை அல்லாஹ் ஏற்கிறான்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

(புகாரி:6437, 6439. முஸ்லிம்:1048, 1049)

۲۴ - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: " يَضْحَكُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى إِلَى رَجُلَيْنِ يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الْأُخَرَ يَدْخُلَانِ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُ هَذَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْقَاتِلِ فَيَسْلِمُ فَيَسْتَشْهَدُ" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

24 அபூ ஹுரைரா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“இரண்டு நபர்களில் ஒருவர், மற்றொருவரைக் கொன்று விடுகிறார். இருவரும் சொர்க்கத்தில் நுழைகின்றனர். அந்த இருவர் பற்றி அல்லாஹ் சிரிக்கிறான். ஒருவர் அல்லாஹ்வின் பாதையில்

போரிட்டுக் கொல்லப்படுகிறார். பின்பு அவரைக் கொன்றவரோ, அல்லாஹ்விடம் 'தவ்பா' செய்து, இஸ்லாத்தை ஏற்று, மற்றொரு போரில் கொல்லப்படுகிறார். (இருவருமே சொர்க்கம் சென்று விடுகின்றனர்)" என நபி (ஸல்) கூறினார்கள். (புகாரி:2826. முஸ்லிம்:1890)

باب الصبر - 3

பாடம் : 3 - பொறுமை

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَقَالَ: وَلَيَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشَّرَ الصَّابِرِينَ وَقَالَ تَعَالَى: إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَقَالَ تَعَالَى: وَكَفَى صَبْرًا وَعَقْرًا إِنَّ ذَلِكَ لَمَنْ عَزِمَ الْأُمُورَ وَقَالَ تَعَالَى: اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ وَقَالَ تَعَالَى: وَلَيَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى تَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَالْآيَاتُ فِي الْأَمْرِ بِالصَّبْرِ وَبَيَانَ فَضْلِهِ كَثِيرَةٌ مَعْرُوفَةٌ.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: இறைவிகவாசிகளே! பொறுமையாக இருங்கள். (இன்னலை) சகித்துக் கொள்ளுங்கள்... (3: 200)

உங்களை நாம் பயம், பசி ஆகியவற்றின் மூலமும், (சொத்து, உயிர், விளைச்சல் ஆகியவற்றைக் குறைப்பது மூலமும் சேர்த்துப்போம். பொறுமையாளர்களுக்கு சுபச்செய்தி கூறுவீராக! (2: 155)

"பொறுமையாளர்கள், அவர்களின் கூலியை கணக்கின்றி கொடுக்கப்படுவார்கள்." (39:10)

ஒருவர் பொறுமையாக இருந்து, மன்னித்துவிட்டால், நிச்சயமாக அது உறுதியான செயல்களில் உள்ளதாகும். (42: 43)

(இறைவிகவாசிகளே!) நீங்கள் பொறுமை மற்றும் தொழுகை மூலம் உதவி தேடுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், பொறுமையாளர்களுடன் உள்ளான். (2: 153)

உங்களில் போர் புரிபவர்கள் மற்றும் பொறுமையாளர்களை நாம் அறிந்து, உங்கள் செய்திகளை (மற்றவருக்கு) அறிவிக்கும் வரை, உங்களை நாம் சேர்த்துப்போம். (47: 31)

பொறுமையை பற்றியும் அதன் சிறப்பு பற்றியும் உள்ள வசனங்கள், அறிமுகமானவைகளாகவும் அதிகமாகவும் உள்ளன.

٢٥ - وَعَنْ أَبِي مَالِكٍ الْحَارِثِ بْنِ عَاصِمِ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمَلُّهُ الْمِيزَانُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمَلُّانَ - أَوْ تَمَلُّانَ - مَا بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالصَّلَاةُ نُورٌ وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ. كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو فَبَاعَ نَفْسَهُ فَمُعْتَقَهَا أَوْ مَوْبِقَهَا" رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

25 (அபூமாலிக் என்ற) ஹாரிஸ் இப்னு ஆஸிம் அல் அஷ்அரீ (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

சுத்தம் ஈமானில் பாதியாகும். 'அல்லஹ்துலில்லாஹ்' என்பது (மீஜான்) தராசை நிரப்பிவிடும். 'சுப்ஹானல்லாஹ். அல்லஹ்துலில்லாஹ்' என்பது வானங்கள், பூமிக்கிடையே உள்ளவற்றை நிரப்பிவிடும். தொழுகை ஒளியாகும். தர்மம் ஆதாரமாகும். பொறுமை ஒளியாகும். குர்ஆன் உனக்குச் சாதகமான அல்லது உனக்குப் பாதகமான ஆதாரமாகும். ஒவ்வொரு மனிதரும் முயற்சிக்கின்றனர். தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டனர். அதில் சிலர் (அழிவிடலிருந்து) விடுவித்துக் கொள்கின்றனர். சிலர் அதில் அழிந்து விடுகின்றனர் என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். (முஸ்லிம்:223)

٢٦ - وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ سَعْدِ بْنِ سَنَانَ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ نَاسًا مِنَ الْأَنْصَارِ سَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَأَعْطَاهُمْ ثُمَّ سَأَلُوهُ فَأَعْطَاهُمْ حَتَّى نَفِدَ مَا عِنْدَهُ فَقَالَ لَهُمْ حِينَ أَنْفَقَ كُلَّ شَيْءٍ بِيَدِهِ: "مَا يَكُنُّ مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ أَدْخِرَهُ عَنْكُمْ وَمَنْ يَسْتَعْفِفْ يُعِفَّهُ اللَّهُ وَمَنْ يَسْتَغْنِ يُغْنِهِ اللَّهُ وَمَنْ يَتَصَبَّرْ يُصْبِرْهُ اللَّهُ. وَمَا أُعْطِيَ أَحَدٌ عَطَاءً خَيْرًا وَأَوْسَعَ مِنَ الصَّبْرِ" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

26 (அபூ ஸயீத் என்ற) ஸஅத் இப்னு மாலிக் அல்குத்ரீ (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

மதீனாவாசிகளில் சிலர், நபி (ஸல்) அவர்களிடம் (உதவி) கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கொடுத்தார்கள். மீண்டும் கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு மீண்டும் கொடுத்தார்கள். அவர்களிடம் இருந்தவை காலியாகின. தன் கையில் இருந்த அனைத்தையும் செலவு செய்த நபி (ஸல்) அவர்கள், அவர்களிடம் “என்னிடமுள்ள நல்லவை எதையும் உங்களை விட்டும் நான் மறைக்க மாட்டேன். ஒருவர் பேணுதலாக நடந்தால், அல்லாஹ் அவரை பேணுதலாக்கி வைப்பான். ஒருவர் தேவையற்றவராக இருக்க விரும்பினால், அவரை (பிறரிடம்) தேவையற்றவராக ஆக்கி வைப்பான். ஒருவர் பொறுமையை மேற்கொண்டால், அவரைப் பொறுமையாளராக அல்லாஹ் ஆக்கி வைப்பான். பொறுமையைவிடவும் சிறந்ததை அல்லது விசாலமானதை எவருக்கும் நன்கொடையாகக் கொடுக்கப்படுவதில்லை” என்று கூறினார்கள்.

(புகாரி:1469. முஸ்லிம்:1053)

٢٧ - وَعَنْ أَبِي يَحْيَى صُهَيْبِ بْنِ سَنَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ! إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ لَهُ خَيْرٌ - وَإِنِ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ وَإِنِ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ". رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

27 (அபூயஹ்யா என்ற) ஸுஹைப் இப்னு ஸினான் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

ஒரு முஃமினின் காரியம் ஆச்சரியமானதே! அவனது காரியம் அனைத்தும் அவனுக்கு நல்லதாக அமைகிறது. ஒரு முஃமினைத் தவிர வேறு எவருக்கும் இது நிகழ்வதில்லை. அவனுக்கு மகிழ்ச்சியான நிலை ஏற்பட்டால் நன்றி கூறுகிறான். அது அவனுக்கு நல்லதாகி விடுகிறது. அவனுக்கு தீயவை ஏற்பட்டு விட்டால், பொறுமையாக இருக்கிறான். அது அவனுக்கு நல்லதாகி விடுகின்றது என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

(முஸ்லிம்:2999)

٢٨ - وَعَنْ أَبِي يَحْيَى صُهَيْبِ بْنِ سَنَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ! إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ لَهُ خَيْرٌ - وَإِنِ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ وَإِنِ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ". رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

28 அனஸ் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு நோய் ஏற்பட்டபோது, மரண வேதனை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. அப்போது ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்கள் “என் தந்தைக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டமே” என்று கூறினார்கள். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், “இன்றைக்குப்பின் உன் தந்தைக்குக் கஷ்டம் என்பதில்லை.” என்றார்கள். அவர்கள் இறந்த போது, “தந்தையே! தன்னை அழைத்த இறைவனுக்கு பதில் அளித்து விட்டீர்கள். தந்தையே! தங்களின் ஒதுங்குமிடம், ஜன்னதுல் ஃபிர்தவ்ஸ் எனும் சொர்க்கம் தான். தந்தையே! ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்களிடம் இதை எப்படித் தெரிவிப்போம்? “என்று ஃபாத்திமா (ரழி) கூறினார்கள். அடக்கம் செய்து விட்டு வந்த போது, “நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது மண்ணைப் போட, உங்களை உங்கள் மனம் தூண்டிவிட்டதா?” என்றும் கேட்டார்கள்.

(புகாரி:4462)

٢٩ - وَعَنْ أَبِي زَيْدِ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدِ بْنِ حَارِثَةَ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَحِبِّهِ وَابْنِ حَبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أُرْسِلَتْ بِنْتُ النَّبِيِّ ﷺ إِنَّ ابْنِي قَدْ أَحْتَضَرَ فَاشْهَدْنَا. فَأَرْسَلُ يُرْبِئُ السَّلَامَ وَيَقُولُ: "إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ وَلَهُ مَا أُعْطِيَ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى

فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ". فَأَرْسَلَتْ إِلَيْهِ تُقْسِمُ عَلَيْهِ لِيَأْتِيَنَهَا. فَقَامَ وَمَعَهُ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ وَمَعَادُ بْنُ حَبَلٍ وَأَبِي بْنُ كَعْبٍ وَزَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ وَرَجُلٌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ فَرَفَعَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الصَّبِيَّ فَأُقْعِدَ فِي حَجْرِهِ وَنَفْسُهُ تُقْعَقِعُ فُقَاضَتْ عَيْنَاهُ. فَقَالَ سَعْدُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا هَذَا؟ فَقَالَ: "هَذِهِ رَحْمَةٌ جَعَلَهَا اللَّهُ تَعَالَى فِي قُلُوبِ عِبَادِهِ" وَفِي رِوَايَةٍ "قُلُوبِ مَنْ شَاءَ مِنْ عِبَادِهِ وَإِنَّمَا يَرْحَمُ اللَّهُ مِنْ عِبَادِهِ الرَّحْمَاءَ" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ وَمَعْنَى "تُقْعَقِعُ": تَتَحَرَّكُ وَتَضْطَرِبُ.

29 (நபி (ஸல்) அவர்களின் அடிமையும், அவர்களுக்குப் பிரியமானவரும், அவர்களுக்கு பிரியமானவரின் மகனுமான அபூஸைத் என்ற) உஸாமா இப்னு சைத் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்களின் மகளார் (ஜைனப் (ரழி), “என் மகன் உயிர் ஊசலாடுகிறது. எங்களிடம் நீங்கள் வர வேண்டும்” என நபி (ஸல்) அவர்களிடம் ஆள் அனுப்பினார்கள். ஸலாம் கூறியவராக அவர் வந்தார். அவரிடம், “நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுக்கு, அவன் எடுத்துக் கொண்டது உண்டு. மேலும் அவனுக்கே அவன் கொடுத்ததும் உண்டு. அவனிடத்தில் ஒவ்வொரு பொருளும் குறிப்பிட்ட தவணையில்தான் உண்டு. எனவே (என் மகன்) பொறுமையாக இருக்கட்டும். நல்லதை எதிர்பார்த்திருக்கட்டும்!” என்று கூறி அனுப்பினார்கள்.

தன்னிடம் கண்டிப்பாக அவர்கள் வரவேண்டும் என சத்தியமிட்டுக் கூறி, மகளார் மீண்டும் ஒருவரை அனுப்பினார்கள். உடனே நபி (ஸல்) அவர்கள் எழுந்தார்கள். அவர்களுடன் ஸஅது இப்னு உபாதா, முஆத் இப்னு ஜபல், உபை இப்னு கஅபு, சைத் இப்னு ஸாபித் ஆகியோரும் மற்றும் சில நபித்தோழர்களும் சென்றனர். அப்போது, நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சிறுவர் (பேரன்) தரப்பட்டார். அவரை தன் மடியில் நபி (ஸல்) வைத்தார்கள். அப்போது, அவர்களின் கண்கள் கண்ணீரைச் சொரிந்தன. உடனே ஸஅது (ரழி) அவர்கள், “இறைத்தூதர் அவர்களே! என்ன? நீங்களுமா அழுகிறீர்கள்?” என்று கேட்டார். “இதுதான் இரக்கமாகும். தன் அடியார்களின் இதயங்களில், இதை அல்லாஹ் ஏற்படுத்தி உள்ளான்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

மற்றொரு அறிவிப்பில், “தன் அடியார்களில் நாடியவர்களின் உள்ளத்திலே (அதை ஆக்கி உள்ளான்). தன் அடியார்களில் இரக்கமுடையோரிடம் தான் அல்லாஹ்வும் இரக்கம் கொள்கிறான்” என்று உள்ளது.

(புகாரி:1284. முஸ்லிம்:923)

۳ - وَعَنْ صُهَيْبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: "كَانَ مَلِكٌ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ وَكَانَ لَهُ سَاحِرٌ فَلَمَّا كَبُرَ قَالَ لِلْمَلِكِ: إِنِّي قَدْ كَبُرْتُ فَأَبْعَثْ إِلَيَّ غُلَامًا أَعْلَمُهُ السَّحْرَ; فَبِعَثَ إِلَيْهِ غُلَامًا يُعَلِّمُهُ وَكَانَ فِي طَرِيقِهِ - إِذَا سَلَكَ - رَاهِبٌ فَقَعَدَ إِلَيْهِ وَسَمِعَ كَلَامَهُ فَأَعْجَبَهُ وَكَانَ إِذَا أَتَى السَّاحِرَ مَرًّا بِالرَّاهِبِ وَقَعَدَ إِلَيْهِ فَإِذَا أَتَى السَّاحِرَ ضَرَبَهُ فَشَكَا ذَلِكَ إِلَى الرَّاهِبِ فَقَالَ: إِذَا حَشَيْتَ السَّاحِرَ فَقُلْ: حَبْسَنِي أَهْلِي وَإِذَا حَشَيْتَ أَهْلَكَ فَقُلْ: حَبْسَنِي السَّاحِرُ. فَبَيْنَمَا هُوَ عَلَى ذَلِكَ إِذْ أَتَى عَلَى دَابَّةٍ عَظِيمَةٍ قَدْ حَبَسَتْ النَّاسَ فَقَالَ: الْيَوْمَ أَعْلَمُ: السَّاحِرُ أَفْضَلُ أَمْ الرَّاهِبُ أَفْضَلُ؟ فَأَخَذَ حَجْرًا فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ أَمْرُ الرَّاهِبِ أَحَبَّ إِلَيْكَ مِنْ أَمْرِ السَّاحِرِ فَاقْتُلْ هَذِهِ الدَّابَّةَ حَتَّى يَمْضِيَ النَّاسُ فَرَمَاهَا فَفَقَّتَلَهَا وَمَضَى النَّاسُ. فَأَتَى الرَّاهِبَ فَأَخْبَرَهُ. فَقَالَ لَهُ الرَّاهِبُ: أَيُّ بَنِي أَنْتَ الْيَوْمَ أَفْضَلُ مِنِّي قَدْ بَلَغَ مِنْ أَمْرِكَ مَا أَرَى. وَإِنَّكَ سَتَبْتَلِي فَإِنْ ابْتَلَيْتَ فَلَا تَدُلْ عَلَيَّ. وَكَانَ الْغُلَامُ يُبْرَأُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَيُدَاوِي النَّاسَ مِنْ سَائِرِ الْأَدْوَاءِ. فَسَمِعَ جَلِيسٌ لِلْمَلِكِ كَانَ قَدْ عَمِيَ فَأَتَاهُ بِهِدَايَا كَثِيرَةً فَقَالَ: مَا هَاهُنَا لَكَ أَجْمَعُ إِنْ أَنْتَ شَفَيْتَنِي فَقَالَ: إِنِّي لَا أَشْفِي أَحَدًا إِنَّمَا يَشْفِي اللَّهُ تَعَالَى فَإِنْ آمَنْتَ بِاللَّهِ تَعَالَى دَعَوْتُ اللَّهَ فَشَفَاكَ فَأَمَّنَ بِاللَّهِ تَعَالَى فَشَفَاهُ اللَّهُ تَعَالَى فَأَتَى الْمَلِكَ فَجَلَسَ إِلَيْهِ كَمَا كَانَ يَجْلِسُ. فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ: مَنْ رَدَّ عَلَيْكَ بَصْرَكَ؟ قَالَ: رَبِّي. قَالَ: أَوْلَيْكَ رَبٌّ غَيْرِي؟ قَالَ: رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ. فَأَخَذَهُ فَلَمْ يَزَلْ يُعَذِّبُهُ حَتَّى دَلَّ عَلَى الْغُلَامِ فَجِيءَ بِالْغُلَامِ فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ: أَيُّ بَنِي قَدْ بَلَغَ مِنْ سِحْرِكَ مَا تُبْرَأُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَتَفْعَلُ وَتَفْعَلُ! فَقَالَ: إِنِّي لَا أَشْفِي أَحَدًا إِنَّمَا يَشْفِي اللَّهُ تَعَالَى. فَأَخَذَهُ فَلَمْ يَزَلْ يُعَذِّبُهُ حَتَّى دَلَّ عَلَى الرَّاهِبِ; فَجِيءَ بِالرَّاهِبِ فَقِيلَ لَهُ: ارْجِعْ عَنْ دِينِكَ فَأَبَى فَدَعَا بِالْمِنْشَارِ فَوَضَعَ الْمِنْشَارَ

في مَرَقٍ رَأْسَهُ فَشَقَّهُ حَتَّى وَقَعَ شِقَاؤُهُ ثُمَّ جِيءَ بِجَلِيسِ الْمَلِكِ فَقِيلَ لَهُ: ارْجِعْ عَن دِينِكَ فَأَبَى فَوَضَعَ الْمُنْشَارَ فِي مَرَقٍ رَأْسَهُ فَشَقَّهُ بِهِ حَتَّى وَقَعَ شِقَاؤُهُ ثُمَّ جِيءَ بِالْغُلَامِ فَقِيلَ لَهُ: ارْجِعْ عَن دِينِكَ فَأَبَى فَدَفَعَهُ إِلَى نَفَرٍ مِّنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ: اذْهَبُوا بِهِ إِلَى جَبَلٍ كَذَا وَكَذَا فَاصْعَدُوا بِهِ الْجَبَلَ فَإِذَا بَلَغْتُمْ ذُرْوَتَهُ فَإِنْ رَجَعَ عَن دِينِهِ وَإِلَّا فَاطْرَحُوهُ. فَذَهَبُوا بِهِ فَصَعَدُوا بِهِ الْجَبَلَ فَقَالَ: اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ فَرَجَحَ بِهِمُ الْجَبَلَ فَسَقَطُوا وَجَاءَ يَمْشِي إِلَى الْمَلِكِ فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ: مَا فَعَلَ أَصْحَابُكَ؟ فَقَالَ: كَفَانِيهِمُ اللَّهُ تَعَالَى. فَدَفَعَهُ إِلَى نَفَرٍ مِّنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ: اذْهَبُوا بِهِ فَاحْمِلُوهُ فِي قَرْقُورٍ وَتَوَسَّطُوا بِهِ الْبَحْرَ فَإِنْ رَجَعَ عَن دِينِهِ وَإِلَّا فَأَقْدِفُوهُ. فَذَهَبُوا بِهِ فَقَالَ: اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ فَأَنْكَفَتَ بِهِمُ السَّفِينَةُ فَفَرَّقُوا وَجَاءَ يَمْشِي إِلَى الْمَلِكِ. فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ: مَا فَعَلَ أَصْحَابُكَ؟ فَقَالَ: كَفَانِيهِمُ اللَّهُ تَعَالَى. فَقَالَ لِلْمَلِكِ: إِنَّكَ لَسْتَ بِقَاتِلِي حَتَّى تَفْعَلَ مَا أَمْرُكَ بِهِ. قَالَ: مَا هُوَ؟ قَالَ: تَجْمَعُ النَّاسَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ وَتَصْلُبُنِي عَلَى جِدْعٍ ثُمَّ تَحْدُ سَهْمًا مِّنْ كِنَانَتِي ثُمَّ ضَعُ السَّهْمَ فِي كَيْدِ الْقَوْسِ ثُمَّ قُلْ: بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْغُلَامِ ثُمَّ ارْمِنِي فَإِنَّكَ إِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ قَتَلْتَنِي. فَجَمَعَ النَّاسَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ وَصَلَبَهُ عَلَى جِدْعٍ ثُمَّ أَخَذَ سَهْمًا مِّنْ كِنَانَتِهِ ثُمَّ وَضَعَ السَّهْمَ فِي كَيْدِ الْقَوْسِ ثُمَّ قَالَ: بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْغُلَامِ. ثُمَّ رَمَاهُ فَوَقَعَ السَّهْمُ فِي صُدْغِهِ فَوَضَعَ يَدَهُ فِي صُدْغِهِ فَمَاتَ. فَقَالَ النَّاسُ: أَمَّا رَبُّ الْغُلَامِ. فَأَتَى الْمَلِكَ فَقِيلَ لَهُ: أَرَأَيْتَ مَا كُنْتَ تَحْدَرُ قَدْ وَاللَّهِ نَزَلَ بِكَ حَدْرُكَ. قَدْ آمَنَ النَّاسُ فَأَمَرَ بِالْأَخْدُودِ فِي أَقْوَاهِ السَّكِّ فَحَدَّتْ وَأَضْرَمَ النَّيْرَانَ وَقَالَ: مَنْ لَمْ يَرْجِعْ عَن دِينِهِ فَأَقْحِمُوهُ فِيهَا أَوْ قِيلَ لَهُ اقْتَحِمْ فَفَعَلُوا حَتَّى جَاءَتْ أَمْرَأَةٌ وَمَعَهَا صَبِي لَهَا فَتَقَاعَسَتْ أَنْ تَقَعَ فِيهَا فَقَالَ لَهَا الْغُلَامُ: يَا أُمَّهُ أَصْبِرِي فَإِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ رَوَاهُ مُسْلِمٌ. "ذُرْوَةُ الْجَبَلِ" أَعْلَاهُ وَهِيَ "بِكَسْرِ الدَّالِ الْمُعْجَمَةِ وَضَمِّهَا" وَ"الْقَرْقُورُ" بِضَمِّ الْقَافَيْنِ نَوْعٌ مِّنَ السُّفَنِ. وَ"الصَّعِيدُ" هُنَا: الْأَرْضُ الْبَارِزَةُ. وَ"الْأَخْدُودُ" الشَّقُوقُ فِي الْأَرْضِ كَالنَّهْرِ الصَّغِيرِ. وَ"أَضْرَمَ" أَوْقَدَ وَأَنْكَفَتَ" أَي: انْقَلَبَتْ. وَ"تَقَاعَسَتْ": تَوَقَّفَتْ وَجَبُنَتْ.

30 ஸுஹைப் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்:

உங்களுக்கு முன் இருந்தோரில் அரசன் ஒருவன் இருந்தான். அவனிடம் சூனியக்காரன் ஒருவன் இருந்தான். சூனியக்காரனுக்கு வயதான போது, அரசனிடம் “நான் வயோதிகளாக ஆகிவிட்டேன். எனவே என்னிடம் ஒரு சிறுவனை அனுப்புங்கள். அவருக்கு சூனியம் கற்றுத் தருகிறேன்” என்று சூனியக்காரன் கூறினான். அவனிடம் கற்றுக் கொள்வதற்காக சிறுவனை மன்னன் அனுப்பினான். நடந்து போகும் பாதையில் (கிருத்துவ) துறவி ஒருவரை சிறுவர் கண்டார். அவரருகில் அமர்ந்து, அவர் கூறுவதைக் கேட்டார். சிறுவருக்கு ஆச்சரியம் ஏற்பட்டது. சூனியக்காரனிடம் போகும் போது, துறவியைக் கடந்து செல்வதால், அவரிடம் உட்கார்ந்து செல்பவராக இருந்தார். இதனால் சூனியக்காரனிடம் (தாமதமாக) வந்ததால் அவரை அவன் அடித்தான். இது குறித்து துறவியிடம் சிறுவர் முறையிட்டார். “நீ சூனியக்காரன் அடிப்பதைப் பயந்தால், என் குடும்பம் என்னை (வேலை தந்து) தாமதமாக்கிவிட்டது” என்று கூறு. உனது குடும்பத்தை நீ பயந்தால், சூனியக்காரன் (கற்றுத் தந்ததால்) தாமதமாகிவிட்டது, என்று கூறு எனத் துறவி கூறினார்.

இதே நிலை நீடித்துக் கொண்டிருந்தபோது, ஒருமுறை ஒரு பெரிய மிருகம் வந்து மக்களை விரட்டித் தடுத்துக் கொண்டிருந்தது. அப்போது சிறுவர், “இன்று நான் சூனியக்காரன் சிறந்தவனா? துறவி சிறந்தவரா? என அறிந்து கொள்வேன்” என்று கூறி, கல்லை எடுத்து “இறைவா! சூனியக்காரனின் செயலை விட, துறவியின் செயல் உனக்கு விருப்பமானதாக இருந்தால், மக்கள் (நிம்மதியுடன்) செல்வதற்காக இந்த மிருகத்தைக் கொன்றுவிடு” என்று கூறி, கல்லை எறிந்தார். மிருகம் இறந்துவிட்டது. மக்கள் (நிம்மதியாக) சென்றனர். உடனே துறவியிடம் வந்தார். நடந்ததை சிறுவர் கூறினார். அவரிடம் துறவி “மகனே! இன்று முதல் என்னை விட நீ மிகச் சிறந்தவன். உன் காரியத்தில் நான் கண்ட இது பெரியதே” என்று கூறி, “நீ விரைவில் சோதனைக்குள்ளாவாய், சோதிக்கப்பட்டால் என்னைப் பற்றி (எவரிடமும்) கூறாதே” என்று சிறுவரிடம் துறவி கூறினார்.

இந்நிலையில் சிறுவர் பிறவிக் குருடையும், வெண்குஷ்டத்தையும் நீக்குபவராக இருந்தார். சில நோய்களுக்கும் மருத்துவம் செய்பவராகவும் இருந்தார். அரசனின் அவையில் இருந்த ஒரு குருடர் இது பற்றிக் கேள்விப்பட்டார். அதிக அன்பளிப்புகளுடன் சிறுவரிடம் வந்தார். “எனக்கு நீ குணமளித்தால் நம்மிடம் உள்ள அனைத்தையும் தருவேன்” என்றார். “நான் எவருக்கும் சுகமளிப்பவன் அல்லன். சுகம் தருபவன் அல்லாஹ்தான். அல்லாஹ்வை நீ ஏற்றுக் கொண்டால், அல்லாஹ்விடம் துஆச் செய்வேன். உனக்கு அவன் சுகமளிப்பான்” என்று சிறுவர் கூறினார். உடனே அவர் அல்லாஹ்வை நம்பி ஏற்றார். அல்லாஹ்வும் அவருக்குக் குணமளித்தான்.

அவர் அரசனிடம் வந்தார். வழமையாக உட்காருவதுபோல் சபையில் உட்கார்ந்தார். அவரிடம் அரசன், “உனக்கு உன் பார்வையைத் திருப்பித் தந்தது யார்?” என்று கேட்டான். “என் இறைவன்” என்றார். “நான் அல்லாத இறைவன் உனக்கு உண்டா?” என்று கூறினார். அவரைப் பிடித்து அவருக்குத் தொடர்ந்து வேதனை தந்தார். இறுதியில் சிறுவரைப் பற்றிக் கூறிவிட்டார்.

சிறுவர் கொண்டு வரப்பட்டார். அவரிடம் அரசன், “மகனே! உனது குன்யத்தை விட, நீ பிறவிக்குருடையும், வெண்குஷ்டத்தையும் நீக்குவது பெரிதாகிவிட்டதே! இன்னது, இன்னது செய்கிறாயாமே? என்று கேட்டான். “நான் எவருக்கும் சுகமளிப்பவன் அல்லன். சுகமளிப்பவன் அல்லாஹ் தான்” என்று சிறுவர் கூறினார். உடனே அவரைப் பிடித்து, தொடர்ந்து வேதனைப்படுத்தினான். இறுதியில் துறவி பற்றி அவர் கூறிவிட்டார். உடனே துறவி கொண்டு வரப்பட்டார். “உன் மார்க்கத்தை விட்டும் வெளியேறு” என்று அவரிடம் கூறப்பட்டது. அவர் மறுத்தார். ரம்பம் கொண்டு வரச் செய்தான். அவரின் தலையின் நடுவில் ரம்பம் வைக்கப்பட்டது. அவர் இரு துண்டாகப் போகும் அளவுக்கு அவர் பிளக்கப்பட்டார். பின்பு அரசவையில் இருப்பவர் கொண்டு வரப்பட்டார். “உன் மார்க்கத்தை விட்டும் வெளியேறு” என்று கூறப்பட்டது. அவர் மறுத்தார். அவரின் தலையில் நடுவில் ரம்பம் வைக்கப்பட்டது. அவர் இரு கூராகப் போகும் அளவுக்கு அவரை அறுத்தனர்.

பின்பு சிறுவர் கொண்டு வரப்பட்டார். “உன் மார்க்கத்தை விட்டும் வெளியேறு” என அவரிடம் கூறப்பட்டது. அவர் மறுத்தார். உடனே அரசன் அவரை தன் தோழர்கள் சிலரிடம் ஒப்படைத்து, “இவரை இன்ன மலைக்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள். இவருடன் மலையில் ஏறுங்கள். அதன் உச்சியை நீங்கள் அடைந்ததும், அவர் தன் மார்க்கத்தை விட்டுவிட்டால் (விட்டு விடுங்கள்), இல்லாவிட்டால் அவரைத் தூக்கி எறியுங்கள்” என்று அரசன் கூறினான். அவர்கள் அவரை அழைத்துக் கொண்டு, மலையில் ஏறினார்கள். “இறைவா! நீ நாடினால் அவர்களை என்னை விட்டும் நீக்குவாயாக!” என்று சிறுவர் துஆச் செய்தார். உடனே மலை அவர்களுக்கு வழக்கியது. அவர்கள் கீழே விழுந்து விட்டார்கள். சிறுவர் அரசனிடம் நடந்து வந்தார். “உன்னுடன் வந்தவர்கள் என்ன ஆனார்கள்?” என்று அரசன் கேட்டான். “அல்லாஹ் அவர்களை விட்டும் என்னைக் காப்பாற்றிவிட்டான்” என்று கூறினார்.

உடனே தன் தோழர்களில் மற்றொரு படையிடம் அவரை ஒப்படைத்தான். “இவரை அழைத்துச் செல்லுங்கள், கப்பலில் ஏற்றி, கடலின் நடுப்பகுதிக்குச் செல்லுங்கள். இவர் அவரது மார்க்கத்தை விட்டுத் திரும்பிவிட்டால் விட்டு விடுங்கள். இல்லையென்றால் அவரைத் தூக்கிப் போடுங்கள்” என்று கூறினார். சிறுவரை அழைத்துச் சென்றனர். “இறைவா! நீ நாடியபடி இவர்களை விட்டும் என்னைக் காப்பாற்றுவாயாக!” என்று சிறுவர் துஆச் செய்தார். அவர்களை கப்பல் கவிழ்த்தது. அவர்கள் மூழ்கி விட்டார்கள். அரசனிடம் மீண்டும் சிறுவர் வந்தார். அவரிடம் “உன்னுடன் வந்தவர்கள் என்ன செய்யப்பட்டனர்?” என்று அரசன் கேட்டான். “அல்லாஹ் அவர்களை விட்டும் என்னைக் காப்பாற்றினான்” என்று சிறுவர் கூறினார்.

“நான் கூறியபடி நீ செய்யும் வரை என்னை நீ கொல்ல முடியாது” என்று அரசனிடம் சிறுவர் கூறினார். “அது என்ன?” என்று அரசன் கேட்டான். “ஒரு திடலில் மக்களை ஒன்று திரட்டுவீராக! மரத்தில் என்னைக் கட்டிப்போடும். பின்பு என் அம்பு பையிலிருந்து ஒரு அம்பை எடுத்து, வில்லின் நடுவில் வைத்து, ‘இந்த சிறுவனின் இறைவனான அல்லாஹ்வின் பெயரால்...’ என்று நீ கூறு. பின்பு என்னை நோக்கி எறி. இவ்வாறு நீ செய்தால் என்னைக் கொல்லலாம்” என்று சிறுவர் கூறினார். உடனே அரசன் மக்களை ஒரு திடலில் ஒன்று திரட்டினான். சிறுவரை ஒரு மரத்தில் கட்டினான். பின்பு அவரின் அம்புப் பையிலிருந்து அம்பை எடுத்து, வில்லின் நடுவில் வைத்தான். பின்பு, “சிறுவனின் இறைவனான அல்லாஹ்வின் பெயரால்!” என்று கூறி, அதை எறிந்தான். அவரின் நடுப்பொட்டில் அம்பு பாய்ந்தது. அவர் தன் கையை தன் நெற்றியில் வைத்தார். உடனே இறந்துவிட்டார். மக்கள் அனைவரும், “சிறுவனின் இறைவனை நாங்கள் நம்பிக்கைக் கொள்கிறோம்” என்று கூறினார்கள். அப்போது அரசனிடம் வந்தனர். “நீ பயந்தது நடந்துவிட்டது. உன் பயம் உன்னிடமே வந்துவிட்டது. மக்கள் அல்லாஹ்வை நம்பிவிட்டனர்” என்று அரசனிடம் கூறப்பட்டது. உடனே அவன், அரண்மனையின் வாசல்களில் குழி தோண்ட உத்தரவிட்டான். குழி தோண்டப்பட்டது. அதிலே நெருப்பும் மூட்டப்பட்டது. “தன் மார்க்கத்தை விட்டும் ஒருவன் வெளியேறவில்லையானால், இதிலே அவரைப் போடுங்கள்” என்று அரசன் கூறினான். (அல்லது) மார்க்கத்தை விடாத நபரிடம் ‘இதில் விழுங்கள்’ என்று கூறப்பட்டது. மக்களும் அவ்வாறே விழுந்தனர். இறுதியாக ஒரு பெண் தன்னுடன் தன் மகனைச் சமந்தவளாக வந்தாள். அதிலே விழு தடுமாற்றம் அடைந்தாள். அவளிடம் அவளது மகன், “தாயே! பொறுமையைக் கடைபிடியுங்கள். நிச்சயமாக நீங்கள் சத்தியத்தில் உள்வீர்கள்” என்று கூறினான். இச்சம்பவத்தை நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். (முஸ்லிம்:3005)

۳۱ - وَعَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: "مَرَّ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى امْرَأَةٍ تَبْكِي عِنْدَ قَبْرِ فَقَالَ: اتَّقِي اللَّهَ وَأَصْبِرِي فَقَالَتْ: إِنَّكَ عَنِّي؛ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَبِّ بِمُصَيَّبِي وَلَمْ تَعْرِفْهُ فَقِيلَ لَهَا: إِنَّهُ النَّبِيُّ ﷺ فَأَتَتْ بَابَ النَّبِيِّ ﷺ فَلَمْ تَجِدْ عِنْدَهُ بَوَائِبِينَ فَقَالَتْ: لَمْ أَعْرِفْكَ. فَقَالَ: إِنَّمَا الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى" وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ: "تَبْكِي عَلَى صَبِيٍّ لَهَا".

31 அனஸ் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

மண்ணறை (கப்ரு) அருகே அழுது கொண்டிருந்த ஒரு பெண்ணைத் தாண்டிச் சென்ற நபி (ஸல்) அவர்கள், “(பெண்ணே!) அல்லாஹ்வைப் பயப்படு! நீ பொறுமையாக இரு!” என்று கூறினார்கள். “என்னை விட்டும் நீர் செல்வீராக! எனது சோதனை போல் நீ சோதிக்கப்படவில்லை. அதை நீர் அறியமாட்டீர்” என்று அப்பெண் கூறினாள். ‘இவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்கள்’ என்று அப்பெண்ணிடம் கூறப்பட்டது. உடனே அப்பெண் நபி (ஸல்) அவர்களின் (வீட்டு) வாசலுக்கு வந்தாள். அந்த இடத்தில் காவலாளி எவரும் இல்லை. “நான் உங்களை அறிந்தவளல்ல” என்று கூறினாள். “பொறுமை என்பது. கஷ்டத்தின் ஆரம்பத்திலேயே இருக்கவேண்டும்” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் (அப்பெண்ணிடம்) கூறினார்கள். (புகாரி:1252. முஸ்லிம்:926)

முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில், ‘அவள் தன் மகனுக்காக அழுதாள்’ என்று உள்ளது.

۳۲ - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: "يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: مَا لِعِبْدِي الْمُؤْمِنِ عِنْدِي حَزَاءٌ إِذَا قَبِضْتُ صَفِيَّهُ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا ثُمَّ احْتَسَبَهُ إِلَّا الْحَنَّةَ" رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

32 அபூஹுரைரா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

‘முஸ்லிமான எனது அடியானுக்கு உலக மக்களில் விருப்பமானவரை நான் கைப்பற்றி, பின்பு அவன் (பொறுமையாக இருந்து) நல்லதை எதிர்பார்த்திருந்தால், அவனுக்கு என்னிடம் கூலி, சொர்க்கத்தை தவிர வேறு இல்லை’ என்று அல்லாஹ் கூறுவதாக நபி (ஸல்) கூறினார்கள். (புகாரி:6424)

۳۳ - وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا "أَنَّهَا سَأَلَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الطَّاعُونَ فَأَخْبَرَهَا أَنَّهُ كَانَ عَذَابًا يَعْذُبهُ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مَنْ يَشَاءُ فَحَعَلَهُ اللَّهُ تَعَالَى رَحْمَةً لِلْمُؤْمِنِينَ فَلَيْسَ مِنْ عَبْدٍ يَقَعُ فِي الطَّاعُونَ فَيَمُوتُ فِي بَلَدِهِ صَابِرًا مُحْتَسِبًا يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا يُصِيبُهُ إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ إِلَّا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِ الشَّهِيدِ" رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

33 அன்னை ஆயிஷா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

‘பிளேக்’ நோய் பற்றி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் நான் கேட்டேன். “தான் நாடியோர் மீது அல்லாஹ் ஏற்படுத்தும் வேதனைதான் அது. மேலும், இறை விசுவாசிகளுக்கு அருளாக அதை அல்லாஹ் ஏற்படுத்தி உள்ளான். ‘பிளேக்’ நோய் ஏற்பட்டு, அந்த ஊரிலேயே தனக்கு அல்லாஹ் விதித்திருந்தாலே தவிர, தனக்குத் தீங்கு ஏற்படாது என்பதை அறிந்து பொறுமையாளனாக - நல்லதை எதிர்பார்த்தவனாக இருக்கும் ஒரு அடியானுக்கு, ஷஹீது (போரில் உயிரை விட்டவர்)குரிய கூலி அவருக்கு உண்டு” என்று என்னிடம் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். (புகாரி:5734)

۳۴ - وَعَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: "إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ: إِذَا ابْتَلَيْتَ عَبْدِي بِحَبِيبَتِهِ فَصَبْرٌ عَوِضَتْهُ مِنْهُمَا الْحَنَّةُ" يَرِيدُ عَيْنَيْهِ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

34 அனஸ் (ரழி) அறிவிக்கிறார்கள்:

“என் அடியானை, அவனது இரு விருப்பமான (கண்)களை (பார்வையைப் பிடுங்கி) நான் சோதித்து, அவன் பொறுமையாக இருந்தால், அவ்விருண்டுக்கும் ஈடாக சொர்க்கத்தை நான் தருவேன்” என்று அல்லாஹ் கூறுவதாக நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். (புகாரி:5653)

۳۵ - وَعَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ قَالَ: قَالَ لِي ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَلَا أُرِيكَ امْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْحَنَّةِ؟ فَقُلْتُ: بَلَى. قَالَ: هَذِهِ الْمَرْأَةُ السُّودَاءُ أَتَتْ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَتْ: إِنِّي أَصْرَعٌ وَإِنِّي أَتَكَشَّفُ فَادْعُ اللَّهَ تَعَالَى لِي قَالَ: "إِنْ شِئْتَ صَبِرْتَ وَلَكَ الْحَنَّةُ وَإِنْ شِئْتَ دَعَوْتَ اللَّهَ تَعَالَى أَنْ يُعَافِكَ. فَقَالَتْ: أَصْبِرُ. فَقَالَتْ: إِنِّي أَتَكَشَّفُ فَادْعُ اللَّهَ أَلَا أَتَكَشَّفُ فَدَعَا لَهَا" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

35 அதாஉ இப்னு அபீ ரபாஹ் என்பார் அறிவிக்கின்றார்:

“சொர்க்கவாசியான ஒரு பெண்ணை உமக்கு நான் கூறட்டுமா?” என்று இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) என்னிடம் கேட்டார்கள். “சரி” என்று நான் கூறினேன். “இதோ இந்த கருப்பு நிறப்பெண்தான்” என்று இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) கூறினார்கள். இப்பெண், ஒரு நாள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார். “நான் வலிப்பு நோயாளி. இதனால் ஆடை திறந்து விடும் நிலை ஏற்படுபவளாக உள்ளேன். எனக்காக அல்லாஹ்விடம் துஆச் செய்யுங்கள்” என்று கூறினார். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், “நீ விரும்பினால் பொறுமையாக இரு. உனக்கு சொர்க்கம் உண்டு. நீ நாடினால் உனக்கு சுகம் தர அல்லாஹ்விடம் துஆச் செய்கிறேன்” என்று கூறினார்கள். “நான் பொறுமையாக இருப்பேன்” என்று கூறிய அப்பெண், “நான் ஆடை திறக்கப்பட்டு விடும் நிலை உள்ளவளாக இருக்கிறேன். எனவே எனது ஆடை திறக்காமல் இருக்க அல்லாஹ்விடம் துஆச் செய்யுங்கள்” என்று கேட்டார். அப்பெண்ணுக்காக நபி (ஸல்) அவர்கள் துஆச் செய்தார்கள் என்றும் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) கூறினார்கள். (புகாரி:5652. முஸ்லிம்:2576)

۳۶ - وَعَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: "كَأَنِّي أَنْظَرُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَحْكِي نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ ضَرَبَهُ قَوْمُهُ فَأَدْمَوْهُ وَهُوَ يَمْسُخُ الدَّمَ عَنْ وَجْهِهِ وَهُوَ يَقُولُ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

36 அப்து அப்துர் ரஹ்மான் என்ற) அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

அல்லாஹ்வின் அருளும், அவனது சாந்தியும், அந்த நபிமார்கள் மீது உண்டாகட்டுமாக! அந்த நபியை அவரது சமூகத்தினர் அடித்தார்கள். அவரை ரத்தம் சிந்த வைத்தார்கள். அவர் தன் முகத்தில் ரத்தத்தை துடைத்தவராக, “இறைவா! எனது இந்தக் கூட்டத்தாரை மன்னிப்பாயாக! நிச்சயமாக, அவர்கள் அறியாதவர்களாக உள்ளனர்” என்று கூறினார் என, நபிமார்களில் ஒருவரைப் பற்றி நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறிய ஒரு சம்பவம், நான் (இன்று நேரில்) பார்ப்பது போல் உள்ளது.

(புகாரி:3477. முஸ்லிம்:1792)

۳۷ - وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ وَأَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: "مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصَبٍ وَلَا هَمٍّ وَلَا حَزَنٍ وَلَا أَذَى وَلَا غَمٍّ حَتَّى الشُّوْكَهَ يُشَاكُهَا إِلَّا كَفَرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهَا" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَ"الْوَصَبُ": الْمَرَضُ.

37 அப்துஸயீத் (ரழி), அப்துஹுரைரா (ரழி) ஆகியோர் அறிவிக்கின்றார்கள்:

“ஒரு முஸ்லிமுக்குச் சிரமம், நோய், கவலை, துக்கம், நோவினை, மயக்கம் மற்றும் அவனின் காலில் குத்திவிடும் முள்ளின் வேதனை உட்பட அனைத்திற்காகவும் அல்லாஹ் அவனது குற்றங்களை மன்னிக்கிறான்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

(புகாரி:5641 முஸ்லிம்:2573)

۳۸ - وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ وَهُوَ يُوعَكُ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ تُوعَكُ وَعَكَأُ شَدِيدًا. قَالَ "أَجَلٌ إِنِّي أُوَعَكُ كَمَا يُوعَكُ رَجُلَانِ مِنْكُمْ" قُلْتُ: ذَلِكَ أَنْ لَكَ أَجْرَيْنِ؟ قَالَ: "أَجَلٌ ذَلِكَ كَذَلِكَ. مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُصِيبُهُ أَذَى - شَوْكَةٌ فَمَا فَوْقَهَا - إِلَّا كَفَرَ اللَّهُ بِهَا سَيِّئَاتِهِ وَحَطَّتْ عَنْهُ ذُنُوبُهُ كَمَا تَحُطُّ الشَّجَرَةُ وَرَقَّهَا" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَ"الْوَعَكُ": مَغْتُ الْحُمَى وَقِيلَ: الْحُمَى.

38 அப்துல்லாஹ் இப்னுமஸ்ஊத் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் காய்ச்சலாக இருந்த சமயம் அவர்களிடம் சென்றேன். “இறைத்தூதர் அவர்களே! நீங்களும் கடும் காய்ச்சலால் அவதிப்படுகிறீர்களே” என்று கேட்டேன். “ஆம்! உங்களில் இருவரின் காய்ச்சல் ஏற்படுவது போல் நான் காய்ச்சலுக்கு ஆளாகிறேன்” என்று கூறினார்கள். “இதற்கு உங்களுக்கு இரண்டு கூலி உண்டா?” என்று கேட்டேன். “ஆம்! அவ்வாறே! ஒரு முஸ்லிமுக்கு முள் குத்துவது, மேலும் அதற்கும் மேலாக எந்த நோவினை ஏற்பட்டாலும், அவற்றால் அவனது குற்றங்களை அல்லாஹ் மன்னிக்கிறான். மரம் தன் இலைகளை உதிர்ப்பது போலவே, அவனது பாவங்கள் அவனை விட்டும் நீக்கப்படும்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். (புகாரி:5647. முஸ்லிம்:2571)

۳۹ - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ "مَنْ يَرِذُ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُصِيبُ مِنْهُ"; رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ. وَضَبَطُوا "يُصِيبُ": يَفْتَحُ الصَّادَ وَكَسَّرَهَا.

39 அப்துஹுரைரா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“ஒருவனுக்கு நல்லது செய்ய அல்லாஹ் நாடிவிட்டால், அவனைச் சோதிப்பான்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

(புகாரி:5645)

۴۰ - وَعَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "لَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ لَصُرِّ أَصَابَهُ فَإِنْ كَانَ لَا بُدَّ فَاعِلًا فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ أَحْبِبْنِي مَا كَانَتْ الْحَبَاةُ خَيْرًا لِي وَتَوَقَّنِي إِذَا كَانَتْ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

40 அனஸ் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“உங்களில் ஒருவர் தனக்கு ஏற்பட்ட தீமைக்காக மரணத்தை எதிர்பார்க்க வேண்டாம். அப்படியே அவசியம் விரும்புவவர் இருந்தால், “இறைவா! உயிருடன் இருப்பது எனக்கு சிறப்பாக இருந்தால், என்னை வாழச் செய்வாயாக! மரணிப்பது எனக்கு சிறந்ததாக இருந்தால், என்னை மரணிக்கச் செய்வாயாக! என்று கூறட்டும்” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். (புகாரி:5671 முஸ்லிம்:2680)

٤١ - وَعَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ حَبَابِ بْنِ الْأَرْتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: شَكَّوْنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ مُتَوَسِّدٌ بُرْدَةً فِي ظِلِّ الْكَعْبَةِ فَقُلْنَا: أَلَا تَسْتَنْصِرُ لَنَا أَلَا تَدْعُو لَنَا؟ فَقَالَ: "قَدْ كَانَ مِنْ قَبْلِكُمْ يُؤَخِّدُ الرَّجُلُ فَيُخْفِرُ لَهُ فِي الْأَرْضِ فَيَجْعَلُ فِيهَا نَمًّا يُؤْتِي بِالْمَنْشَارِ فَيُوضِعُ عَلَى رَأْسِهِ فَيَجْعَلُ نَصْفَيْنِ وَيُمَشِّطُ بِأَمْشَاطِ الْحَدِيدِ - مَا دُونَ لَحْمِهِ وَعَظْمِهِ - مَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ وَاللَّهُ لَيَتَمَنَّ اللَّهُ هَذَا الْأَمْرَ حَتَّى يَسِيرَ الرَّكَّابُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى حَضْرَمَوْتَ. لَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ وَالذَّنْبَ عَلَى غَنَمِهِ وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَعْجِلُونَ" رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ. وَفِي رِوَايَةٍ: "وَهُوَ مُتَوَسِّدٌ بُرْدَةً وَقَدْ لَقِينَا مِنَ الْمَشْرِكِينَ شِدَّةً".

41 அபூ அப்துல்லாஹ் என்ற இப்னுல் அரத்து (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

கஅபாவின நிழலில் தனக்குரிய மேலாடையை தலையணையாக வைத்த நிலையில் படுத்திருந்த நபி (ஸல்) அவர்களிடம் நாங்கள், “எங்களுக்கு நீங்கள் உதவி செய்யக் கூடாதா? எங்களுக்கு துஆச் செய்யக்கூடாதா?” என்று கூறியவர்களாக முறையிட்டோம். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “உங்களுக்கு முன் வாழ்ந்த ஒருவர் பிடிக்கப்பட்டு, அவருக்காக பூமியில் குழி தோண்டப்பட்டு, அதிலே போடப்பட்டார். பின்பு ரம்பம் கொண்டு வரப்பட்டு, அவரது தலையில் வைக்கப்பட்டு அறுக்கப்பட்டு. இரு பாதியாக அறுக்கப்பட்டார். எஞ்சிய அவரது இறைச்சியும், எலும்பும் இரும்புச் சீப்புகளால் சீவப்பட்டது. இது அவரை, அவரது மார்க்கத்தை விட்டும் மாற்றவில்லை. அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இந்த மார்க்கத்தை அல்லாஹ் முழுமைப்படுத்துவான். ‘ஸன்ஆ’ என்ற ஊரிலிருந்து, ‘ஹழீர் மவ்த்’ என்ற ஊர் வரை, ஒரு பயணி அல்லாஹ்வைத் தவிர எவரையும் அஞ்ச மாட்டார். தன் ஆட்டுக்காக ஓநாயைக் கண்டும் பயப்பட மாட்டார் இந்த அளவுக்கு மாற்றம் ஏற்படும். எனினும், நீங்களோ அவசரப்படுகிறீர்கள்” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். (புகாரி:3612)

மற்றொரு அறிவிப்பில், நபி (ஸல்) அவர்கள் தன் மேலாடையைத் தலையணையாக வைத்திருந்தார்கள். “இணைவைப்பவர்களிடமிருந்து கடும் சோதனையை நாங்கள் சந்தித்து விட்டோம் என்று கூறினோம்” என்று உள்ளது. (புகாரி:3852)

٤٢ - وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: "لَمَّا كَانَ يَوْمَ حُنَيْنٍ آتَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ نَاسًا فِي الْقِسْمَةِ فَأَعْطَى الْأَقْرَعَ بْنَ خَابِسٍ مِائَةَ مِنَ الْأَبْلِ وَأَعْطَى عُيَيْنَةَ بْنَ حِصْنٍ مِثْلَ ذَلِكَ وَأَعْطَى نَاسًا مِنْ أَشْرَافِ الْعَرَبِ وَآتَى هُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْقِسْمَةِ. فَقَالَ رَجُلٌ: وَاللَّهِ إِنْ هَذِهِ قِسْمَةٌ مَا عُدَلُ فِيهَا وَمَا أُرِيدُ فِيهَا وَجْهَ اللَّهِ. فَقُلْتُ: وَاللَّهِ لِأَخْبِرَنَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَأَتَيْتُهُ فَأَخْبَرْتُهُ بِمَا قَالَ فَتَغَيَّرَ وَجْهُهُ حَتَّى كَانَ كَالصَّرْفِ. ثُمَّ قَالَ: فَمَنْ يَعْدُلُ إِذَا لَمْ يَعْدُلِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ؟ ثُمَّ قَالَ: يَرْحَمُ اللَّهُ مُوسَى قَدْ أُوذِيَ بِأَكْثَرِ مِنْ هَذَا فَصَبِرَ. فَقُلْتُ: لَا حَرَمَ لَا أَرْفَعُ إِلَيْهِ بَعْدَهَا حَدِيثًا مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَقَوْلُهُ "كَالصَّرْفِ" هُوَ بِكَسْرِ الصَّادِ الْمُهْمَلَةِ: وَهُوَ صَبْعٌ أَحْمَرٌ".

42 அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள் :

ஹுனைன் போரின் போது (வெற்றிப் பொருட்களை) நபி (ஸல்) அவர்கள் மக்களுக்கு பங்கீடு செய்வதில் ஈடுபட்டு இருந்தார்கள். அப்போது அக்ரஉ இப்னு ஹாபிஸ் அவர்களுக்கு 100 ஓட்டகங்களைக் கொடுத்தார்கள். உயய்னா இப்னு ஹஸ்ன் அவர்களுக்கும் இதே போல்

கொடுத்தார்கள். அரபு மக்களில் முக்கியமான மக்களுக்கும் கொடுத்தார்கள். அந்நாளில் அவர்களுக்குப் பங்கீடு செய்வதில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். (அப்போது) “அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நிச்சயமாக இந்தப் பங்கீடு செய்வதில் நீதி கடைபிடிக்கப்படவில்லை. அல்லாஹ்வின் திருப்தியையும் இதில் நாடப்படவில்லை” என்று ஒரு மனிதர் கூறினார். “அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! இதை நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கூறுவேன்” என்று கூறினேன். உடனே நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, அவர் கூறியதைக் கூறினேன். அப்போது சிவப்பு சாயம் போல் அவர்களின் முகம் மாறியது. பின்பு, “அல்லாஹ்வும் அவனது தூதரும் நீதமாக நடக்கவில்லையென்றால், நீதமாக வேறு யார் நடப்பார்?” என்று நபி (ஸல்) கூறிவிட்டு, “அல்லாஹ் மூலா (அலை) அவர்களுக்கு அருள் புரிவானாக! இதைவிட மிக அதிகமாக அவர் நோவினை செய்யப்பட்டார். அப்போது அவர் பொறுமையாக இருந்தார்” என்று கூறினார்கள். இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னர் ஒரு செய்தியை அவர்களிடம் நான் கூறாமல் இருப்பது குற்றமல்ல என நான் கூறிக்கொண்டேன். (புகாரி:3150. முஸ்லிம்:1062)

٤٣ - وَعَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدِهِ الْخَيْرَ عَجَّلَ لَهُ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدِهِ الشَّرَّ أَمْسَكَ عَنْهُ بِذَنْبِهِ حَتَّى يُؤَافِيَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ". وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: "إِنَّ عَظْمَ الْحِرَاءِ مَعَ عَظْمِ الْبِلَاءِ وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ الرِّضَى وَمَنْ سَخِطَ فَلَهُ السَّخَطُ". رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ.

43 அனஸ் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“அல்லாஹ், தன் அடியானுக்கு நல்லதை நாடிவிட்டால், அவனுக்கு உலகத்திலேயே தண்டனையைத் தீவிரமாக்குவான். அல்லாஹ் தன் அடியானுக்கு தீமை செய்ய நாடிவிட்டால், அவனது குற்றம் காரணமாக, அவனை விட்டும் (சோதனையைத்) தடுப்பான். இறுதியில் மறுமை நாளில் அவனுக்கு அதை நிறைவேற்றுவான்” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

“கூலியில் மகத்தானது, கடும் சோதனையுடன் உள்ளதாகும். நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஒரு கூட்டத்தை நேசித்தால், அவர்களை சோதிப்பான். ஒருவன் அதில் திருப்தி அடைந்தால், அவனுக்கு (அல்லாஹ்வின்) திருப்தி உண்டு. மேலும் ஒருவன் கோபம் அடைந்தால், அவனுக்கு (அல்லாஹ்வின்) கோபம் உண்டு” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். (திர்மித:2396)

٤٤ - وَعَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: كَانَ ابْنُ أَبِي طَلْحَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَشْتَكِي فَخَرَجَ أَبُو طَلْحَةَ فَقَبِضَ الصَّبِيَّ: فَلَمَّا رَجَعَ أَبُو طَلْحَةَ قَالَ: مَا فَعَلَ ابْنِي؟ قَالَتْ أُمُّ سَلِيمٍ وَهِيَ أُمُّ الصَّبِيِّ: هُوَ أَسْكَنَ مَا كَانَ فَقَرَّبْتُ لَهُ الْعِشَاءَ فَتَعَشَى ثُمَّ أَصَابَ مِنْهَا فَلَمَّا فَرَّغَ قَالَتْ: وَارْوُوا الصَّبِيَّ فَلَمَّا أَصْبَحَ أَبُو طَلْحَةَ أَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَأَخْبَرَهُ. فَقَالَ: "أَعْرَسْتُمُ اللَّيْلَةَ؟" قَالَ نَعَمْ. قَالَ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهَا فَوَلَدَتْ غُلَامًا. فَقَالَ لِي أَبُو طَلْحَةَ: أَحْمِلُهُ حَتَّى تَأْتِيَ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ وَبَعَثَ مَعَهُ بَتَمَرَاتٍ. فَقَالَ: "أَمَعَهُ شَيْءٌ؟" قَالَ: نَعَمْ تَمَرَاتٌ فَأَخَذَهَا النَّبِيُّ ﷺ فَمَضَّغَهَا ثُمَّ أَخَذَهَا مِنْ فِيهِ فَجَعَلَهَا فِي فِي الصَّبِيِّ ثُمَّ حَنَكَهُ وَسَمَّاهُ عَبْدَ اللَّهِ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَفِي رِوَايَةِ اللَّبْحَارِيِّ: قَالَ ابْنُ عُيَيْنَةَ: فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ: فَرَأَيْتَ تِسْعَةَ أَوْلَادٍ كُلُّهُمْ قَدْ قَرَأُوا الْقُرْآنَ يَعْنِي مِنْ أَوْلَادِ عَبْدِ اللَّهِ الْمَرْوُودِ. وَفِي رِوَايَةِ مُسْلِمٍ: مَاتَ ابْنُ أَبِي طَلْحَةَ مِنْ أُمِّ سَلِيمٍ فَقَالَتْ لِأَهْلِهَا: لَا تُحَدِّثُوا أَبَا طَلْحَةَ بِأَنَّهُ حَتَّى أَكُونَ أَنَا أَحَدُهُ فَجَاءَ فَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ عِشَاءً فَأَكَلَ وَشَرِبَ ثُمَّ تَصَنَعَتْ لَهُ أَحْسَنَ مَا كَانَتْ تَصْنَعُ قَبْلَ ذَلِكَ فَوَقَعَ بِهَا فَلَمَّا أَنْ رَأَتْ أَنَّهُ قَدْ شَبِعَ وَأَصَابَ مِنْهَا قَالَتْ: يَا أَبَا طَلْحَةَ أَرَأَيْتَ لَوْ أَنَّ قَوْمًا أَعَارُوا عَارِيَتَهُمْ أَهْلَ بَيْتٍ فَطَلَبُوا عَارِيَتَهُمْ أَلَيْسَ أَنْ يَمْنَعُوهُمْ؟ قَالَ: لَا فَقَالَتْ فَاحْتَسِبْ ابْنِكَ قَالَ فَعَضِبَ ثُمَّ قَالَ: تَرَكْتَنِي حَتَّى إِذَا تَلَطَّحْتُ ثُمَّ أَخْبَرْتَنِي بِأَنِّي فَأَنْطَلِقُ حَتَّى أَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَأَخْبَرَهُ بِمَا كَانَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "بَارَكَ اللَّهُ لَكُمْ فِي لَيْلَتِكُمْ" قَالَ: (فَحَمَلْتُ) قَالَ (: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرٍ وَهِيَ مَعَهُ وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَتَى الْمَدِينَةَ مِنْ سَفَرٍ لَا يَطْرُقُهَا طُرُوقًا فَدَنَوْا مِنَ الْمَدِينَةِ فَضَرَبَهَا الْمُحَاضِرُ فَاحْتَسِبَ عَلَيْهَا

أَبُو طَلْحَةَ وَأَنْطَلِقَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) قَالَ (يَقُولُ أَبُو طَلْحَةَ: إِنَّكَ لَتَعْلَمُ يَا رَبُّ أَنَّهُ يُعْجِنِي أَنْ أُخْرَجَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِذَا خَرَجَ وَأَدْخُلَ مَعَهُ إِذَا دَخَلَ وَقَدْ أَحْبَبْتُ بِمَا تَرَى! تَقُولُ أُمُّ سُلَيْمٍ: يَا أَبَا طَلْحَةَ مَا أَحَدٌ الَّذِي كُنْتُ أَجِدُ أَنْطَلِقَ. فَأَنْطَلِقْنَا وَضَرَبَهَا الْمَخَاضُ حِينَ قَدِمَا فَوَلَدَتْ غُلَامًا. فَقَالَتْ لِي أُمِّي: يَا أَنْسُ لَا يُرْضِعُهُ أَحَدٌ حَتَّى تَعْدُوَ بِهِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ; فَلَمَّا أَصْبَحَ احْتَمَلْتَهُ فَأَنْطَلَقْتُ بِهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ. وَذَكَرَ تَمَامَ الْحَدِيثِ.

44 அனஸ் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

அபூதல்ஹா (ரழி) அவர்களுக்கு சுகமில்லாத மகன் இருந்தார். அபூதல்ஹா (ரழி) வெளியே போயிருந்த சமயம், சிறுவனின் உயிர் கைப்பற்றப்பட்டது. அபூதல்ஹா (ரழி) திரும்பி வந்தபோது, “என் மகனுக்கு என்ன ஆனது?” என்று கேட்டார். சிறுவனின் தாயான உம்மு சலைம் (ரழி), “அவன் நிம்மதியாக உள்ளான்” என்று கூறினார். அவரிடம் இரவு உணவு வைக்கப்பட்டது. இரவு உணவு சாப்பிட்டார். பின்பு தன் மனைவியிடம் இல்லற உறவு கொண்டார்.

அவர் உறவிலிருந்து பிரிந்தபோது, “மகனை மறந்து விடுங்கள்” என்று மனைவி கூறினார். அபூதல்ஹா (ரழி) காலையில் எழுந்து, நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து நடந்ததைக் கூறினார். “இரவில் உடலுறவு கொண்டீர்களா?” என நபி (ஸல்) அவர்கள் கேட்கவும், “ஆம்!” என்றார். “இறைவா! இவ்விருவருக்கும் ‘பரக்கத்’ செய்வாயாக!” என்று நபி (ஸல்) துஆச் செய்தார்கள். அவரது மனைவி ஆண் குழந்தை பெற்றெடுத்தார். என்னிடம் அபூதல்ஹா (ரழி) அவர்கள், “குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு நபி (ஸல்) அவர்களிடம் செல்” என்று கூறினார். அக்குழந்தையுடன் பேரித்தப் பழத்தையும் அனுப்பினார். “அவருடன் எதுவும் உள்ளதா?” என நபி (ஸல்) அவர்கள் கேட்க, “ஆம்! பேரித்தம் பழம் உள்ளது” என்று அபூதல்ஹா கூறினார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் அதை எடுத்து மென்று, பின்பு அதில் சிறிது எடுத்து, அதைக் குழந்தையின் வாயில் ஊட்டினார்கள். பின்னர் குழந்தையை அசைத் தார்கள். அக்குழந்தைக்கு ‘அப்துல்லாஹ்’ என்று பெயரிட்டார்கள். (புகாரி:5470. முஸ்லிம்:2144/23)

புகாரியின் மற்றொரு அறிவிப்பில், “குழந்தையாக இருந்த இந்த அப்துல்லாஹ்விற்கு ஒன்பது குழந்தைகள் இருந்ததைக் கண்டேன். அவர்கள் அனைவரும் குர்ஆனை ஒதுபவர்களாக இருந்தனர்” என்று அன்ஸாரிகளில் ஒரு நபித்தோழர் கூறியதாக, இப்பனு உய்ய்னா என்பவர் அறிவிக்கிறார். (புகாரி:1301)

முஸ்லிமில் உள்ள மற்றொரு அறிவிப்பில் பின்வருமாறு உள்ளது:

அபூதல்ஹாவிற்கு உம்முசலைம் அவர்கள் மூலமாக இருந்த ஒரு மகன் இறந்துவிட்டார். உம்முசலைம் தன் குடும்பத்தாரிடம், “அபூதல்ஹாவிடம் அவரது மகன் பற்றிக் கூறாதீர்கள். நானே அவரிடம் பேசிக் கொள்கிறேன்” என்று கூறினார். அப்போது அபூதல்ஹா வந்தார். அவரிடம் இரவு உணவை முன் வைத்தார். அவர் சாப்பிட்டு தண்ணீர் குடித்தார். பின்பு அவரது மனைவி தன்னை இதற்கு முன் செய்து கொண்டது போல் மிக அழகாக்கிக் கொண்டார். அவர் தன் மனைவியிடம் உடலுறவு கொண்டார்.

அவர் வயிறு நிரம்பி, தன்னிடம் உறவு கொண்டதைக் கண்ட அவரது மனைவி, “அபூதல்ஹா அவர்களே! ஒரு கூட்டத்தினர், ஒரு குடும்பத்தாருக்கு தங்களின் பொருளை இரவலாகக் கொடுத்திருந்தார்கள். (பிறகு வந்து) தங்களின் இரவல் பொருளைக் கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அவர்கள் கொடுக்காமல் இருக்கலாமா?” என்று கேட்டார். “கூடாது” என்று அபூதல்ஹா கூறினார். “உங்கள் மகன் விஷயமாக நல்லதை எதிர்பார்ப்பீராக!” என்று கூறினார். கோபம் அடைந்த அபூதல்ஹா “நான் உடலுறவில் ஈடுபடும் வரை என்னிடம் கூறாமல் விட்டுவிட்டு, என் மகன் பற்றி என்னிடம் இப்போது கூறுகிறாயே!” என்று கூறினார்.

உடனே அபூதல்ஹா, நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து நடந்ததைக் கூறினார். நபி (ஸல்) அவர்கள், “உங்கள் இருவரின் இந்த இரவு (உறவு) மூலம் அல்லாஹ் பரக்கத் செய்வானாக!” என்று கூறினார்கள். அபூதல்ஹாவின் மனைவி கர்ப்பிணியானார். நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு பயணத்தில் இருந்தார்கள். அதில் அபூதல்ஹாவுடன் அவரது மனைவியும் இருந்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவிற்கு பயணத்திலிருந்து வந்தால், இரவில் வரமாட்டார்கள். எனவே மதீனாவிற்கு அருகில் தங்கினார்கள். அபூதல்ஹாவின் மனைவிக்கு பிரசவ வலி ஏற்பட்டது. அவருக்குத் துணையாக அபூதல்ஹா இருந்தார். (இதற்கிடையே) நபி (ஸல்) அவர்கள் புறப்பட்டு விட்டார்கள்.

“இறைவா! நபி (ஸல்) அவர்கள் பயணத்திற்குப் புறப்பட்டால், அவர்களுடன் நானும் புறப்படுவேன். அவர்கள் திரும்பி வந்தால், அவர்களுடன் நானும் திரும்பிவருவேன் என்பதே எனக்கு விருப்பமானது என்பதை நீ அறிவாய். நீ பார்க்கின்ற இந்த நிலை காரணமாக நான் (போகாமல்) பின் தங்கிவிட்டேன்” என்று அபூதல்ஹா கூறினார். “அபூதல்ஹா அவர்களே! முன்பு (ஏற்பட்ட பிரசவ வலியை) நான் உணர்ந்தது போல் இப்போது இல்லை. வாருங்கள் போகலாம்” என்று உம்மு சுலைம் கூறினார். நாங்கள் கிளம்பினோம். மதீனா வந்ததும், அவர்களுக்கு பிரசவ வலி ஏற்பட்டது. ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தார். என்னிடம் என் தாயார், “அனஸே! குழந்தையை நீ நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டு போகும்வரை எவரும் இதற்கு பால் புகட்டிட வேண்டாம்” என்று கூறினார். காலை நேரம் வந்ததும், குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தேன்.

(முஸ்லிம்:2144/107)

தொடர்ந்து (புகாரியில் உள்ளது போல் குழந்தைக்குப் பேரித்தம் பழத்தை மென்று, ஊட்டியதை) அனஸ் (ரழி) கூறுகிறார்கள்.

٤٥ - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: "لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرَعَةِ إِتِمَا الشَّدِيدِ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. "وَالصُّرَعَةُ" بِضَمِّ الصَّادِ وَقَطْعِ الرَّاءِ وَأَصْلُهُ عِنْدَ الْعَرَبِ مَنْ يَصْرَعُ النَّاسَ كَثِيرًا.

45 அபூஹுரைரா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“மலயுத்தம் புரிவதால், ‘வீரன்’ என்பதில்லை. கோபம் ஏற்படும் சமயம், தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்பவனே வீரன்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். (புகாரி:6114. முஸ்லிம்:2609)

٤٦ - وَعَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ صُرَدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: "كُنْتُ جَالِسًا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ وَرَجُلَانِ يَسْتَبَانُ وَأَحَدُهُمَا قَدْ احْمَرَ وَجْهُهُ وَانْتَفَحَتْ أَوْذَانُهُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا لَذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ لَوْ قَالَ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ. فَقَالُوا لَهُ: إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: تَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

46 சுலைமான் இப்பனு சுரத் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்களுடன் நான் உட்கார்ந்திருந்தேன். இரு மனிதர்கள் ஒருவரை ஒருவர் திட்டிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களில் ஒருவரின் முகம் சிவந்திருந்தது. அவரது கழுத்து நரம்புகள் புடைத்திருந்தன. அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், “ஒரு சொல்லை நான் அறிவேன். அதை அவன் கூறினால், அவனிடம் ஏற்பட்டுள்ள (கோபம்) அவனை விட்டும் போய்விடும். (அதாவது) “அஹதுபில்லாஹி மினஷஷைத்தானிர் ரஜீம்” (வெறுக்கப்பட்ட ஷைத்தானின் தீங்கைவிட்டும் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்) என்று கூறினால், அவன் அடைந்தது (கோபம்) போய் விடும்” என்று கூறினார்கள். உடனே நபித்தோழர், கோபப்பட்டவரிடம் சென்று, “ஷைத்தானை விட்டும் பாதுகாப்பை அல்லாஹ்விடம் நீ தேடவேண்டும் என நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்” என்று கூறினார்கள். (புகாரி:3282. முஸ்லிம்:2610)

٤٧ - وَعَنْ مُعَاذِ بْنِ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: "مَنْ كَتَمَ غَيْظًا وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْفِذَهُ دَعَا اللَّهَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَلَى رُعُوسِ الْخَلَائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُخَيَّرَهُ مِنَ الْحُورِ الْعِينِ مَا شَاءَ" رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ.

47 முஆத் இப்னு ஐபல் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“ஒருவர் கோபத்தை வெளிப்படுத்த சக்தி இருந்தும் அவர் அதை அடக்கினால், மறுமை நாளில் படைப்புகளில் தலைமையானவர்களுடன் அவரை அல்லாஹ் அழைப்பான். இறுதியாக, அவர் விரும்பிய ‘ஹூருல் அயின்’ பெண்களைத் தேர்ந்தெடுக்கச் சலுகை தருவான்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

(அப்துதாலுது:4777. திர்மித்:2021. இந்த ஹதீஸ் ‘ஹஸன்’ ஹதீஸ் என இமாம் திர்மித் கூறுகிறார்கள்)

٤٨ - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ ﷺ أَوْصِنِي. قَالَ " لَا تَغْضَبْ" فَرَدَّدَ مَرَارًا قَالَ: " لَا تَغْضَبْ" رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

48 அபூஹுரைரா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்களிடம் ஒருவர், “எனக்கு உபதேசம் செய்யுங்கள்” என்று கேட்டார். “கோபம் கொள்ளாதீர்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். அவர் மீண்டும் மீண்டும் கேட்டார். “கோபம் கொள்ளாதீர்” என்றே நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

(புகாரி:6116)

٤٩ - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: " مَا يَزَالُ الْبَلَاءُ بِالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةُ فِي نَفْسِهِ وَوَلَدِهِ وَمَالِهِ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ تَعَالَى وَمَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ" رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

49 அபூஹுரைரா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“ஓர் இறைவிசுவாசியான ஆண் மற்றும் பெண்ணிற்கு, அவரது உயிர் மற்றும் அவரது குழந்தை, அவரது சொத்து என அனைத்திலும் சோதனை இருந்து கொண்டே இருக்கும். இறுதியாக அவர் (சோதனை மூலம் மன்னிப்பு ஏற்பட்டதால்) குற்றம் ஏதுமின்றி அல்லாஹ்வை சந்திப்பார்” என நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

(திர்மித்:2399. இந்த ஹதீஸ் ‘ஹஸன் ஸஹீஹ்’ என்று திர்மித் இமாம் கூறுகிறார்கள்)

٥٠ - وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: " قَدِمَ عَيْنَةُ بْنُ حِصْنٍ فَزَلَّ عَلَى ابْنِ أُخِيهِ الْحُرِّ بْنِ قَيْسٍ وَكَانَ مِنَ النَّفَرِ الَّذِينَ يُدْنِيهِمْ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَكَانَ الْقُرَاءُ أَصْحَابَ مَجْلِسِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَمُشَاوَرَتِهِ - كَهُولًا كَانُوا أَوْ شُبَانًا - فَقَالَ عَيْنَةُ لِابْنِ أُخِيهِ: يَا ابْنَ أُخِي لَكَ وَجْهٌ عِنْدَ هَذَا الْأَمِيرِ فَاسْتَأْذِنْ لِي عَلَيْهِ فَاسْتَأْذَنْ فَأَذِنَ لَهُ عُمَرُ. فَلَمَّا دَخَلَ قَالَ: هِيَ يَا ابْنَ الْخَطَّابِ فَوَاللَّهِ مَا تُعْطِينَا الْجَزَلَ وَلَا تَحْكُمُ فِينَا بِالْعَدْلِ! فَعُضِبَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ حَتَّى هَمَّ أَنْ يُوقِعَ بِهِ. فَقَالَ لَهُ الْحُرُّ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ لِنَبِيِّهِ ﷺ: خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ وَإِنَّ هَذَا مِنَ الْجَاهِلِينَ وَاللَّهُ مَا جَاوَزَهَا عُمَرُ حِينَ تَلَاهَا وَكَانَ وَقَافًا عِنْدَ كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى" رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

50 அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

உயய்னா இப்னு ஹிஸ்ன் என்பவர் மதினா வந்து தன் சகோதரர் ஹிர் இப்னு கயஸ் என்பவரிடம் தங்கினார். இவர், உமர் (ரழி) அவர்கள் ஆலோசனை பெறும் நபர்களில் ஒருவர். உமர் (ரழி) அவர்களின் அவையிலும், அவர்களது ஆலோசனைக்குமுவினும், இளைஞர்களாக இருந்தாலும், முதியவர்களாக இருந்தாலும் குர்ஆனை அறிந்தவர்களே இருந்தார்கள்.

உய்ய்னா தன் சகோதரர் மகனிடம், “சகோதரன் மகனே! இந்தத் தலைவர் (உமர்) இடம் உனக்கு அறிமுகம் உள்ளது, (அவரை சந்திக்க) அவரிடம் அனுமதி வாங்கித் தா” என்று கேட்டார். உடனே இவர் அனுமதி கேட்டார். உமர் (ரழி) அவர்களும் அனுமதி தந்தார்கள். உய்ய்னா நுழைந்ததுமே, “ஹூ (இது ஒரு எச்சரிக்கைச் சொல்) கத்தாபின் மகனே! அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! எங்களுக்கு நீ அதிகமாக (எதுவும்) தரவில்லை. எங்களிடம் நீதமாக தீர்ப்பளிக்கவும் இல்லை” என்று கூறினார், அவரை அடித்திட எண்ணும் அளவுக்கு உமர் (ரழி) கடும் கோபம் அடைந்தார்கள். அப்போது ஹிர் இப்னு கய்ஸ் அவர்கள் “முஃமின்களின் தலைவரே! நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன் நபிக்கு (பின் வருமாறு) கூறியுள்ளான்.

(நபியே!) நீர் மன்னிப்பதைக் கடைபிடிப்பீராக! நல்லதை ஏவுவீராக! அறிவிலிகளை புறக்கணிப்பீராக! (7:199)

(என்ற வசனத்தை ஓதி) உய்ய்னாவும் அவர்களில் ஒருவராவர் என்று கூறினார். அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! இந்த வசனத்தைக் கேட்டவுடன் உமர் (ரழி) அவர்கள், அதை மீறவில்லை. உமர் (ரழி)அவர்கள், அல்லாஹ்வின் வேதம் முன் கட்டுப்பட்டவராக இருந்தார்கள். (புகாரி:4642)

01 - وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: "إِنَّهَا سَتَكُونُ بَعْدِي أُمَّةٌ وَأُمُورٌ تَنْكُرُونَهَا! قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَمَا تَأْمُرُنَا؟ قَالَ: تَوَدُّونَ الْحَقَّ الَّذِي عَلَيْنَاكُمْ وَتَسْأَلُونَ اللَّهَ الَّذِي لَكُمْ" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. "وَالْأُمَّةُ: الْإِنْفِرَادُ بِالشَّيْءِ عَمَّنْ لَهُ فِيهِ حَقٌّ."

51 அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள் :

“எனக்குப்பின் உரிமை பறித்தலும், நீங்கள் வெறுக்கும் காரியங்களும் உருவாகும்” என நபி(ஸல்) கூறினார்கள். “இறைத்தூதர் அவர்களே! எங்களுக்கு (இது விஷயமாக) நீங்கள் இடும் கட்டளை என்ன?” என்று நபித்தோழர்கள் கேட்டனர். “உங்கள் மீதுள்ள கடமைகளை நிறைவேற்றுங்கள்! உங்களுக்குத் தேவையானதை அல்லாஹ்விடம் கேளுங்கள்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

(புகாரி:7052. முஸ்லிம்:1843)

02 - وَعَنْ أَبِي يَحْيَى أُسَيْدِ بْنِ حُضَيْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا تَسْتَعْمَلُنِي كَمَا اسْتَعْمَلْتَ فَلَانًا؟ فَقَالَ: "إِنَّكُمْ سَتَلْقَوْنَ بَعْدِي أُمَّةً فَاصْبِرُوا حَتَّى تَلْقَوْنِي عَلَى الْحَوْضِ" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ "وَأُسَيْدٌ بِضَمِّ الْهَمْزَةِ. " وَحُضَيْرٌ بِحَاءٍ مُهْمَلَةٍ مَضْمُومَةٍ وَضَادٍ مُعْجَمَةٍ مَفْتُوحَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ."

52 அபுயஹ்யா என்ற) உசைத் இப்னு ஹுழய்ர் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள் :

மதீனாவாசிகளில் உள்ள ஒருவர், “இறைத்தூதர் அவர்களே! இன்னாரை நீங்கள் பதவியில் அமர்த்தியது போல், என்னை நீங்கள் அமர்த்த வேண்டாமா?” என்று கேட்டார். அப்போது, “நீங்கள் எனக்குப் பின் உரிமை மீறலைச் சந்திப்பீர்கள். (மறுமையில்) ஹவ்ளு தடாகம் அருகே என்னை நீங்கள் சந்திக்கும் வரை, பொறுமையாக இருங்கள்” என நபி (ஸல்) கூறினார்கள். (புகாரி:7057. முஸ்லிம்:1845)

03 - وَعَنْ أَبِي إِبْرَاهِيمَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا " أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فِي بَعْضِ أَيَّامِهِ الَّتِي لَقِيَ فِيهَا الْعَدُوَّ أَنْتَظَرَ حَتَّى إِذَا مَالَتِ الشَّمْسُ قَامَ فِيهِمْ فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ لَا تَتَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ وَاسْأَلُوا اللَّهَ الْعَافِيَةَ فَإِذَا لَقَيْتُمُوهُمْ فَاصْبِرُوا وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ ثُمَّ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ اللَّهُمَّ مَنْزِلَ الْكِتَابِ وَمُجْرِي السَّحَابِ وَهَازِمَ الْأَحْزَابِ اهْزِمْهُمْ وَأَنْصِرْنَا عَلَيْهِمْ" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَبِاللَّهِ التَّوْفِيقُ."

53 (அபூஇப்ராஹிம் என்ற) அப்துல்லாஹ் இப்னு அபி அவஃபா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள் :

நபி (ஸல்) அவர்கள் எதிரிகளைச் சந்தித்த போர்க்களங்களில் ஒரு போரின் போது, சூரியன் உச்சியிலிருந்து சாயும் வரை காத்திருந்து விட்டு, அதன் பின், “மக்களே எதிரிகளைச் சந்திக்க விரும்பாதீர்கள். அல்லாஹ்விடம் உடல் ஆரோக்கியத்தைக் கேளுங்கள். எதிரிகளை நீங்கள் சந்தித்துவிட்டால், பொறுமையாக இருங்கள். ‘நிச்சயமாக சொர்க்கம் வாங்களின் நிழல்களுக்குக் கீழ் உள்ளது’ என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்” என்று கூறிவிட்டு, “இறைவனே! வேதத்தை இறக்கியவனே! மேகத்தை ஓட்டிச் செல்பவனே! (எதிரிப்படைகளை) தோற்கடிப்பவனே! (எதிரிகளான) அவர்களைத் தோற்கடிப்பாயாக! அவர்களுக்கு எதிராக எங்களுக்கு உதவி செய்வாயாக” என்று துஆச் செய்தார்கள்.

(புகாரி:2818. முஸ்லிம்:1742)

4 - باب الصدق

பாடம் : 4 - உண்மை பேசுதல்

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ وَقَالَ تَعَالَى: فَالْوَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ. الرَّاجِحُ عِنْدَ الْعُلَمَاءِ أَنَّ الصِّدْقَ: مُطَابَقَةُ الْخَبَرِ لِلْوَاقِعِ وَالْكَذِبُ عَكْسُهُ وَقَالَ بَعْضُ الْعُلَمَاءِ: الصِّدْقُ اسْتِوَاءُ الظَّاهِرِ وَالْبَاطِنِ وَالسِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَيُمْكِنُ أَنْ نَقُولَ: إِنَّ الصِّدْقَ هُوَ مُوَافَقَةُ الْعَمَلِ لِمُقْتَضَى أَوْامِرِ الشَّرْعِ.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: இறைவிகவாசிகளே! அல்லாஹ்வை அஞ்சிக்கொள்ளுங்கள், உண்மையாளர்களுடன் நீங்கள் இருங்கள். (9:119)

“உண்மையைப் பேசும் ஆண்களும், உண்மையைப் பேசும் பெண்களும், நிச்சயமாக முஸ்லிமாகிய ஆண்களும், பெண்களும், நம்பிக்கையாளரான ஆண்களும் பெண்களும், (இறைவனுக்கு) வழிபடும் ஆண்களும் பெண்களும், பொறுமையுள்ள ஆண்களும் பெண்களும், (அல்லாஹ்வுக்குப்) பயந்து நடக்கும் ஆண்களும் பெண்களும், தானம் செய்யும் ஆண்களும், பெண்களும், நோன்பு நோற்கும் ஆண்களும் பெண்களும், கற்புள்ள ஆண்களும் பெண்களும், அல்லாஹ்வுடைய திருப்பெயரை அதிகமாக நினைவுகூரும் ஆண்களும் பெண்களும் ஆகிய இவர்களுக்கு அல்லாஹ் மன்னிப்பையும், மகத்தான கூலியையும் தயார்படுத்தி வைத்திருக்கிறான். (33:36)

“(நபியே உங்களுக்கு) வழிபட்டு நடப்பதும், (உங்களிடம் எதைக் கூறிய போதிலும்) உண்மையைச் சொல்வதும் தான் (நன்று). குடிப்பவர்களுக்குப் பேரின்பமளிக்கக் கூடிய தெளிவான தேனாறுகளும் இருக்கின்றன. அன்றி அதில் அவர்களுக்கு எல்லாவிதமான கனிவர்க்கங்கள் இருப்பதுடன், இறைவனின் மன்னிப்பும் அவர்களுக்கு உண்டு. (இத்தகைய இன்பங்களை அனுபவிப்பவனுக்கு) நரகத்தில் என்றென்றும் தங்கியிருந்து கொதிக்கும் நீர் புகட்டப்பட்டு குடல்களெல்லாம் துண்டு துண்டாகிவிடக்கூடிய நரகவாசி ஒப்பாக முடியுமா? அவர்கள் உண்மையாக இருந்து கொண்டால், அதுவே அவர்களுக்குச் சிறந்ததாகும். (47:21)

54 - وَأَمَّا الْأَحَادِيثُ - فَالْأَوَّلُ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: "إِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبُرَّ يَهْدِي إِلَى الْحَنَّةِ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَصْدُقُ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدْقًا وَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَكْذِبُ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

54 இப்னு மஸ்ஊத் (ரஹி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“நிச்சயமாக உண்மையைப் பேசுதல், நல்லது செய்வதை ஏற்படுத்தும். நல்லது செய்வது சொர்க்கத்தைப் பெற்றுத்தரும். நிச்சயமாக! உண்மையை பேசுபவர், இதில் உண்மையாளர் என அல்லாஹ்விடம் பதிவு செய்யப்படுவார். நிச்சயமாக! பொய் பேசுதல், தவறுகள் செய்வதை ஏற்படுத்தும். தவறுகள் நரகைப் பெற்றுத் தரும். நிச்சயமாக, ஒருவர் பொய் பேசினால், அல்லாஹ் விடம் பொய்யர் என பதிவு செய்யப்படுவார்” என்று (நபி ஸல்) கூறினார்கள்.

(புகாரி:6094. முஸ்லிம்:2607)

55 - الثَّانِي عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ ابْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: "دَعَا مَا يَرِيكَ إِلَى مَا لَا يَرِيكَ؛ فَإِنَّ الصِّدْقَ طُمَأْنِينَةٌ وَالْكَذِبَ رِيَّةٌ" رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ صَحِيحٌ. قَوْلُهُ: "يَرِيكَ" هُوَ بَفَتْحِ الْيَاءِ وَضَمِّهَا: وَمَعْنَاهُ مَا تَشْكُ فِي حِلِّهِ وَاعْدِلْ إِلَى مَا لَا تَشْكُ فِيهِ.

55 அபூமுஹம்மத் ஹஸன் இப்னு அலீ (ரஹி) அறிவிக்கின்றார்கள் :

“உமக்கு சந்தேகம் ஏற்படுத்துவதை விட்டுவிடுவீராக! உமக்கு சந்தேகம் ஏற்படாதவை பக்கம் செல்வீராக! நிச்சயமாக, உண்மை அமைதி (அளிக்கும்), பொய், சந்தேகத்தை வளர்க்கும்” என்று நபி (ஸல்) கூறியதை நான் மனனம் செய்துள்ளேன்.

(திரமித்:2518. இந்த ஹதீஸ் ‘ஸஹீஹ்’ என திரமித் இமாம் கூறுகிறார்கள்)

56 - الثَّالِثُ عَنْ أَبِي سُفْيَانَ صَخْرَ بْنِ حَرْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي حَدِيثِهِ الطَّوِيلِ فِي قِصَّةِ هِرْقَلُ قَالَ هِرْقَلُ: فَمَاذَا يَأْمُرُكُمْ - يَعْنِي النَّبِيُّ ﷺ - قَالَ أَبُو سُفْيَانَ: قُلْتُ يَقُولُ: أَعْبُدُوا اللَّهَ وَحْدَهُ لَا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَأَتْرَكُوا مَا يَقُولُ آبَاؤُكُمْ. وَيَأْمُرُكُمْ بِالصَّلَاةِ وَالصِّدْقِ وَالْعَفَافِ وَالصَّلَةِ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

56 அபூசுப்யான் என்ற ஸகர் இப்னு ஹர்ப் (ரஹி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“உங்களுக்கு அவர் (நபி (ஸல்)) கட்டளையிட்டது என்ன?” என்று மன்னர் ஹிற்கல் கேட்டார். “அல்லாஹ்வை மட்டும் வணங்குங்கள். எதையும் அவனுக்கு இணை வைக்காதீர்கள். உங்கள் முன்னோர் கூறுவதை (முடநம்பிக்கைகளை) விட்டுவிடுங்கள் என்று கூறும் நபி (ஸல்), எங்களுக்குத் தொழுகையை, உண்மை பேசுவதை, பத்தினித்தனத்தை, உறவினருடன் சேர்ந்து வாழ்வதைக் கட்டளையிட்டார்கள்” என்று கூறினேன்.

(புகாரி:7. முஸ்லிம்:1773. மன்னர் ஹிற்கலுடன் உரையாடிய நீண்ட ஹதீஸின் ஒரு பகுதியாகும்.)

57 - الرَّابِعُ عَنْ أَبِي ثَابِتٍ وَقِيلَ أَبِي سَعِيدٍ وَقِيلَ أَبِي الْوَلِيدِ سَهْلِ بْنِ حَنِيْفٍ وَهُوَ بَدْرِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: "مَنْ سَأَلَ اللَّهَ تَعَالَى الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ بَلَغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ" رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

57 அபூஸாபித், அபூஸயீத், அபூவலீத் என்று கூறப்படுகின்ற, பத்ரு போர் வீரரான ஸஹல் இப்னு ஹுஸைஃப் (ரஹி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“தான் போரில் மரணிப்பதை உண்மையாக அல்லாஹ்விடம் ஒருவர் கேட்டால், அவர் தன் படுக்கையில் (சாதாரணமாக) மரணித்தாலும், உயிரைத் தியாகம் செய்தோரின் அந்தஸ்தை அவருக்கு அல்லாஹ் வழங்குவான்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

(முஸ்லிம்:1909)

58 - الْخَامِسُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "غَزَا نَبِيٌّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ فَقَالَ لِقَوْمِهِ: لَا يَتَّبِعُنِي رَجُلٌ مَلَكَ بُضْعَ امْرَأَةٍ وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يَبْنِي بِهَا وَلَمَّا بَيْنَ بِهَا وَلَا أَحَدٌ بَنَى يُبَوِّأُ لَمْ يَرْفَعْ سُقُوفَهَا وَلَا

أَحَدٌ اشْتَرَى غَنَمًا أَوْ خَلْفَاتٍ وَهُوَ يَنْتَظِرُ أَوْلَادَهَا. فَغَزَا فِدَانًا مِنَ الْقَرْيَةِ صَلَاةَ الْعَصْرِ أَوْ قَرِيبًا مِنْ ذَلِكَ فَقَالَ لِلشَّمْسِ: إِنَّكَ مَأْمُورَةٌ وَأَنَا مَأْمُورٌ اللَّهُمَّ احْبِسْهَا عَلَيْنَا فَحُبِسَتْ حَتَّى فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ فَجَمَعَ الْغَنَائِمَ فَجَاءَتْ - يَعْنِي النَّارُ - لَنَا كُلُّهَا فَلَمْ تَطْعَمْهَا فَقَالَ: إِنْ فِيكُمْ غُلُولًا فَلْيَبَايِعْنِي مِنْ كُلِّ قَبِيلَةٍ رَجُلٌ فَلَزِمَتْ يَدَ رَجُلٍ بِيَدِهِ فَقَالَ: فِيكُمْ الْغُلُولُ. فَلْيَبَايِعْنِي قَبِيلَتِكَ فَلَزِمَتْ يَدَ رَجُلَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةٍ بِيَدِهِ فَقَالَ: فِيكُمْ الْغُلُولُ. فَجَاءُوا بِرَأْسٍ مِثْلَ رَأْسِ بَقْرَةٍ مِنَ الذَّهَبِ فَوَضَعَهَا فَجَاءَتْ النَّارُ فَأَكَلَتْهَا. فَلَمْ تَحُلْ الْغَنَائِمُ لِأَحَدٍ قَبْلَنَا ثُمَّ أَحَلَّ اللَّهُ لَنَا الْغَنَائِمَ لَمَّا رَأَى ضَعْفَنَا وَعَجَزَنَا فَأَحَلَّهَا لَنَا "مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ." الْخَلْفَاتُ "بِفَتْحِ الْخَاءِ الْمُعْجَمَةِ وَكَسْرِ اللَّامِ: جَمْعُ خَلْفَةٍ وَهِيَ النَّاقَةُ الْحَامِلُ."

58 அபூஹுரைரா (ரஹி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

நபிமார்களில் ஒரு நபி, போர் செய்தார். அவர் தன் கூட்டத்தாரிடம், “பெண்ணைத் திருமணம் செய்து, அவரிடம் உறவு கொள்ள விரும்பியும், உறவு கொள்ளாமல் இருக்கும் நபரும், தனது வீடுகளைக் கட்டி, அதன் (மாடி) முகட்டைப் போடாமல் இருக்கும் நபரும், ஆடு அல்லது சினையாக உள்ள ஒட்டகத்தை வாங்கி, அதன் குட்டிகளை எதிர்பார்த்திருக்கும் நபரும், என்னைப் பின்பற்றி (போருக்கு) வரவேண்டாம்” என்று கூறினார்.

போருக்குக் கிளம்பி, அஸர்நேரம் அல்லது சற்று முன்பாக அந்த ஊரை நெருங்கினார். அப்போது சூரியனிடம் அவர், “நீ இறைவனுக்குக் கட்டுப்பட்டுள்ளாய். நானும் கட்டுப்பட்டவன்” என்று கூறிவிட்டு, “இறைவா! எங்களுக்கு இந்தச் சூரியனை (மறைவதை விட்டும்) நிறுத்தி வைப்பாயாக” என்று துஆச் செய்தார். உடனே நிறுத்தப்பட்டது. இறுதியாக அவருக்கு அந்தப் போரில் அல்லாஹ் வெற்றி அளித்தான். போரில் கிடைத்த பொருட்களைத் திரட்டினார். அதைக் கரித்து அழித்திட நெருப்பு வந்தது. எனினும், அதைக் கரிக்கவில்லை. “நிச்சயமாக உங்களில் மோசடி உள்ளது. ஒவ்வொரு பிரிவினரில் உள்ளவரும் என்னிடம் உடன்படிக்கை செய்யட்டும்” என்று நபி கூறினார்.

அப்போது ஒருவரின் கை, நபியின் கையோடு ஒட்டிவிட்டது. “உங்களில் தான் மோசடி உள்ளது. உன் பிரிவினர் என்னிடம் உடன்படிக்கை செய்யட்டும்” என நபி கூறினார். அப்போது இரண்டு அல்லது மூன்று நபர்களின் கைகள், நபியின் கையோடு ஒட்டிக் கொண்டன. “உங்களிடம் தான் மோசடி உள்ளது” என நபி கூறினார். உடனே பசுமாட்டின் தலைபோன்ற தங்கத் தலையை கொண்டு வந்து வைத்தனர். அப்போது நெருப்பு வந்து அதை கரித்துவிட்டது. “நமக்கு முன் இருந்த எவருக்கும், போரில் கிடைத்த பொருள் அனுமதி இல்லை. பின்பு அல்லாஹ் போரில் கிடைத்த பொருட்களை, நம் பலவீனத்தை, இயலாமையைக் கண்டபோது நமக்கு அனுமதித்தான்” என நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

(புகாரி:3124. முஸ்லிம்:1747)

09 - السَّادُسُ عَنْ أَبِي خَالِدٍ حَكِيمِ بْنِ حَزَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَفْرَقَا فَإِنْ صَدَقَا وَبَيْنَا بُرُكٌ لَهُمَا فِي بَيْعِهِمَا وَإِنْ كَتَمَا وَكَذَبَا مُحِقَتْ بَرَكَةُ بَيْعِهِمَا" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

59 (அபூகாலித் என்ற) ஹகீம் இப்னு ஹிலாம் (ரஹி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“இரண்டு வியாபாரிகள். அவர்கள் பிரியும் வரை - (விற்க, வாங்க, மறுக்கவும்) இஷ்டம் அளிக்கப்பட்டவர்களாவர். அவ்விருவரும் உண்மை பேசி, தெளிவாகப் பேசிக் கொண்டால், அவ்விருவரின் வியாபாரத்தில் ‘பரக்கத்’ அளிக்கப்படும். அவ்விருவரும் மறைத்துப் பொய் பேசினால், அவ்விருவரின் வியாபாரத்தில் ‘பரக்கத்’ நீக்கப்படும்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

(புகாரி:2079. முஸ்லிம்:1532)

o - باب المراقبة

பாடம் : 5 - இறைவனின் கண்காணிப்பு

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ وَتَقْلُبُكَ فِي السَّاجِدِينَ. وَقَالَ تَعَالَى: وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ. وَقَالَ تَعَالَى: "إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ. وَقَالَ تَعَالَى: "إِنَّ رَبَّكَ لَبَلِ الْمُرْصَادِ وَقَالَ تَعَالَى: يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَالآيَاتُ فِي الْبَابِ كَثِيرَةٌ مَعْلُومَةٌ.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: நீர் (தனித்து வணங்கிட) நிற்பவராக, அவன் உம்மைப் பார்க்கிறான். மேலும் ஸஜ்தா செய்வோரில் நீர் இணைந்திருப்பதையும் (பார்க்கிறான்). (26:218,219)

'... நீங்கள் எங்கிருந்தாலும் உங்களுடன்தான் அவன் உள்ளான்...' (57:4)

நிச்சயமாக! அல்லாஹ்விடம் பூமியில் உள்ளவையே, வானத்தில் உள்ளவையே மறைந்துவிட முடியாது. (3:5)

நிச்சயமாக உம் இறைவன் கண்காணித்தவனாக இருக்கிறான். (89:14)

கண்களின் மோசடித்தனத்தையும், உள்ளங்கள் மறைப்பவற்றையும் அவன் அறிவான். (40:19)

6. - وَأَمَّا الْأَحَادِيثُ فَأَلَّوْهُ عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: "بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ النَّيَابِ شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّقَرِ وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَأَسْتَدَّ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ وَوَضَعَ كَفَيْهِ عَلَى فَحْدَيْهِ وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْأِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْأِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنْ مُحَمَّدًا رَسُولَ اللَّهِ وَتَقِيمَ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ وَتَصُومَ رَمَضَانَ وَتُحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا. قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ فَعَجَبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ. قَالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ. قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ. قَالَ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ. قَالَ: مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَتِهَا. قَالَ: أَنْ تَلِدَ الْأُمَّةُ رَبَّتَهَا وَأَنْ تَرَى الْخَفَاءَ الْعَرَاءَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبَنِيَانِ. ثُمَّ انْطَلَقَ فَلَبِثْتُ مَلِيًّا ثُمَّ قَالَ لِي: يَا عُمَرُ أَنْذِرِي مِنَ السَّائِلِ؟ قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: فَإِنَّهُ جَبْرِيْلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ" رَوَاهُ مُسْلِمٌ. وَمَعْنَى "تَلِدَ الْأُمَّةُ رَبَّتَهَا": أَي سَيِّدَتَهَا: وَمَعْنَاهُ أَنْ تَكْثُرَ السَّرَارِي حَتَّى تَلِدَ الْأُمَّةَ السَّرِيَّةَ بَنَاتًا لِسَيِّدِهَا وَبِنْتُ السَّيِّدِ فِي مَعْنَى السَّيِّدِ وَقِيلَ غَيْرَ ذَلِكَ. وَ"الْعَالَةُ" الْفُقَرَاءُ. وَقَوْلُهُ "مَلِيًّا" أَي زَمَانًا طَوِيلًا وَكَانَ ذَلِكَ ثَلَاثًا.

60 உமர் (ரஹி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

ஒரு நாள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் நாங்கள் உட்கார்ந்திருந்தோம். எங்களிடம் நல்ல வெண்மை உடை அணிந்த, நல்ல கருப்பு நிற முடி நிறைந்த ஒருவர் வந்தார். பயணத்தின் சுவடு கூட அவர் மீது காணப்படவில்லை. எங்களில் எவரும் (இதற்குமுன்பு) அவரைக் கண்டதில்லை. வந்தவர், நபி (ஸல்) அவர்களின் அருகில் அமர்ந்தார். தன் இரு முட்டுக்கால்களையும், அவர்களின் இரு முட்டுக்கால்களையும் இணைத்தார். தன் இரு உள்ளங்கைகளைத் தன் இரு தொடைகள் மீதும் வைத்தார்.

நபி (ஸல்) அவர்களிடம், “முஹம்மதே! இஸ்லாம் பற்றி எனக்குக் கூறுங்கள்” என்றார். “இஸ்லாம் என்பது, அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை. நிச்சயமாக முஹம்மத், அல்லாஹ்வின் தூதராவார் என நீ சாட்சி கூறுவதும், தொழுகையை நீ பேணுவதும், பொருள் வரியை (ஐகாத்தை) நீ கொடுப்பதும், ரமளானில் நீ நோன்பு வைப்பதும், பயணம் செல்ல நீ சக்தி பெற்றால் கஅபாவை ஹஜ்

செய்வதும் ஆகும்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். “நீர் உண்மை கூறினீர்” என்று வந்தவர் கூறினார். கேள்வி கேட்டவரே, அதை உண்மைப்படுத்தியது கண்டு நாங்கள் ஆச்சரியப்பட்டோம்.

“ஈமான் பற்றி எனக்குக் கூறுங்கள்” என வந்தவர் கேட்டார். “அல்லாஹ்வை, அவனது வானவர்களை, அவனது வேதங்களை, அவனது தூதர்களை மற்றும் மறுமை நாளை நீ நம்ப வேண்டும். நன்மை, தீமை (இறைவனிடமிருந்தே ஏற்படுகிறது) என விதியை நம்ப வேண்டும்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். “நீர் உண்மை கூறினீர்!” என்று வந்தவர் கூறினார். “இஹ்லான்-பற்றி எனக்குக் கூறுங்கள்” என்று வந்தவர் கேட்டார். “அல்லாஹ்வை நீ பார்ப்பது போல (வணங்க வேண்டும்), நீ பார்க்கவில்லையென்றால் உன்னை அவன் பார்க்கிறான் என்பது போல், நீ அவனை வணங்க வேண்டும்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

“மறுமை நாள் பற்றி எனக்குக் கூறுங்கள்” என வந்தவர் கேட்டார். “இது பற்றிக் கேட்கப்பட்டவர், கேட்பவரை விட மிக அறிந்தவரல்ல” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். “அதன் அடையாளங்கள் பற்றி எனக்குக் கூறுங்கள்” என வந்தவர் கேட்டார். “அடிமைப்பெண் தன் எஜமானியைப் பெற்றெடுப்பாள். காலில் செருப்பு அணியாதவன், அரைகுறை ஆடை அணிந்தவன், ஏழை, ஆடு மேய்ப்பவன் என, இவர்கள் (பெரிய) கட்டிடம் கட்டுவதில் உயர்வார்கள்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். வந்தவர் பின்பு சென்று விட்டார். சிறிது நேரம் அங்கேயே இருந்தேன். பின்பு, “உமரே! இப்போது வந்து கேள்வி கேட்டவரை நீர் அறிவீரா?” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கேட்டார்கள். “அல்லாஹ்வும், அவனது தூதருமே மிக அறிந்தவர்கள்” என்று நான் கூறினேன். “இவர்தான் ஜிபரீல் (அலை). உங்கள் மார்க்கக் செயல்களை உங்களுக்குக் கற்றுத் தர, உங்களிடம் வந்தார்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். (முஸ்லிம்:8)

61 - الثَّانِي عَنْ أَبِي ذَرٍّ جُنْدُبِ بْنِ جُنَادَةَ وَأَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ وَأَتْبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا: وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ.

61 அபூதர் என்ற ஜுன்துப் இப்னு ஜுனாதா (ரழி), அபூஅப்துர் ரஹ்மான் என்ற முஆத் இப்னு ஜபல் (ரழி) இருவரும் அறிவிக்கின்றார்கள்:

“நீர் எங்கிருந்தாலும், அல்லாஹ்வை அஞ்சுவீராக! தீமையைச் செய்தால்) தொடர்ந்து நன்மையைச் செய்வாயாக! அது தீமையை அழித்துவிடும். அழகிய குணத்துடன் மக்களுடன் பழகுவாயாக!” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

(திர்மிதி:1987. இது 'ஹலன்' என்று திர்மிதி இமாம் கூறுகிறார்கள்)

62 - الثَّالِثُ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: "كُنْتُ خَلْفَ النَّبِيِّ ﷺ يَوْمًا فَقَالَ: يَا غُلَامُ إِنِّي أَعَلَّمْتُ كَلِمَاتٍ: أَحْفَظْ اللَّهَ يَحْفَظْكَ أَحْفَظْ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ. إِذَا سَأَلْتَ اللَّهَ وَإِذَا اسْتَعْنَيْتَ بِاللَّهِ. وَأَعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ رُفِعَتْ الْأَقْلَامُ وَحُفَّتِ الصُّحُفُ!" رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي رِوَايَةٍ غَيْرِ التِّرْمِذِيِّ "أَحْفَظْ اللَّهَ تَجِدْهُ أَمَانِكَ تَعْرِفْ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّحَاءِ يَعْرِفُكَ فِي الشَّدَةِ وَأَعْلَمْ أَنَّ مَا أَخْطَأَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبِكَ وَمَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ: وَأَعْلَمْ أَنَّ النَّصْرَ مَعَ الصَّبْرِ وَأَنَّ الْفَرَجَ مَعَ الْكُرْبِ وَأَنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا".

62 அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

நான் நபி (ஸல்) அவர்களின் பின்னே (குதிரையில்) அமர்ந்திருந்தேன். அப்போது அவர்கள், “சிறுவரே! நிச்சயமாக நான் உமக்கு சில விஷயங்களைக் கற்றுத் தருகிறேன். அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளை நீர் பேணுவீராக! உம்மை அவன் பாதுகாப்பான். அல்லாஹ்வை நீர் நினைவுகூர்ந்து

வருவீராக! உமக்கு முன்னே அவனை நீர் அறிவீர். நீர் கேட்டால் அல்லாஹ்விடம் கேட்பீராக! நீர் உதவி தேடினால் அல்லாஹ்விடமே உதவிதேடுவீராக! இந்த சமுதாயம், ஏதேனும் உமக்கு நன்மை செய்ய ஒன்று சேர்ந்தாலும், உமக்கு அல்லாஹ் எழுதி வைத்ததைத் தவிர எதையும் அவர்களால் கொடுக்க முடியாது. மேலும், ஏதேனும் உமக்கு தீமை செய்ய அவர்கள் ஒன்று சேர்ந்தாலும், உமக்கு அல்லாஹ் எழுதி வைத்திருந்தாலே தவிர, அவர்களால் உமக்கு தீங்கிழைக்க முடியாது. எழுதுகோல்கள் உயர்த்தப்பட்டு விட்டது. பதிவு ஏடுகள் சுருட்டப்பட்டு விட்டது என்பதை நீர் அறிந்து கொள்வீராக!” என நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

(தீர்மிதீ:2516. இந்த ஹதீஸ் 'ஹஸன் ஸஹீஹ்' என தீர்மிதீ இமாம் குறிப்பிடுகிறார்கள்)

தீர்மிதீ அல்லாத மற்ற அறிவிப்பில் பின்வருமாறு உள்ளது:

“அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளை நீ பேணு! உனக்கு முன்னே அவனைக் காண்பாய். செழிப்பான காலத்தில் அல்லாஹ்வை நீ நினைவு கொள். கஷ்டமான காலத்தில் உம்மை அவன் அறிவான். உமக்கு எது தவறிவிடுகிறதோ, இது உன்னைச் சேர்ந்தது அல்ல! உனக்கு எது கிடைத்ததோ, அது உன்னை விட்டும் தவறிவிடக் கூடியதுமல்ல. நிச்சயமாக உதவி தேடுவது பொறுமையுடன் உள்ளது. நிச்சயமாக சந்தோசம், கஷ்டத்துடன் உள்ளது. நிச்சயமாக துன்பத்துடன் இன்பம் உள்ளது என்பதை நீர் அறிவீராக!”

63 - الرَّابِعُ عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: "إِنَّكُمْ لَتَعْمَلُونَ أَعْمَالًا هِيَ أَدْقُ فِي أَعْيُنِكُمْ مِنَ الشَّعْرِ كَمَا نَعُدُّهَا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِنَ الْمُوبِقَاتِ" رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَقَالَ: "الْمُوبِقَاتُ": الْمُهْلِكَاتُ.

63 அனஸ் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“நீங்கள் சில செயல்களைச் செய்கிறீர்கள். உங்களின் கண்களிலே அது முடியை விட சாதாரணமானதாக உள்ளது. (ஆனால்) இவை (மனிதர்களை) அழித்துவிடக் கூடியது” என நபி (ஸல்) அவர்கள் காலத்தில் நாங்கள் கருதக்கூடியவர்களாக இருந்தோம். (புகாரி:6492)

64 - الْخَامِسُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: "إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَغَارُ وَغَيْرُهُ اللَّهُ تَعَالَى أَنْ يَأْتِيَ الْمَرْءَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ" مَتَّفَقٌ عَلَيْهِ. "وَالْغَيْرَةُ" بِفَتْحِ الْعَيْنِ: وَأَصْلُهَا الْأَنْفَةُ.

64 அபூஹுரைரா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“நிச்சயமாக, அல்லாஹ் ரோஷம் கொள்கிறான். அல்லாஹ் தடுத்துள்ளவற்றை மனிதன் செய்யும் போதுதான், அல்லாஹ்வுக்கு ரோஷம் ஏற்படுகிறது” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

(புகாரி:5223. முஸ்லிம்:2761)

65 - السَّادِسُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: "إِنَّ ثَلَاثَةً مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَبْرَصَ وَأَقْرَعَ وَأَعْمَى أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّبِعَهُمْ فَبَعَثَ إِلَيْهِمْ مَلَكًا فَأَتَى الْأَبْرَصَ فَقَالَ: أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ؟ قَالَ: لَوْ نَحَسَّنَ وَجِلْدًا حَسَنًا وَيَذْهَبَ عَنِّي الَّذِي قَدَّرَنِي النَّاسُ؛ فَمَسَحَهُ فَذَهَبَ عَنْهُ قَدْرُهُ وَأَعْطِي لَوْ نَأْتِي حَسَنًا. فَقَالَ: أَيُّ الْمَالِ أَحَبُّ إِلَيْكَ؟ قَالَ: الْأَبْلُ - أَوْ قَالَ الْبَقْرُ - شَكَ الرَّأْيِي فَأَعْطِي نَاقَةً عَشْرَاءَ فَقَالَ: بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِيهَا: فَأَتَى الْأَقْرَعَ فَقَالَ: أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ؟ قَالَ: شَعْرٌ حَسَنٌ وَيَذْهَبُ عَنِّي هَذَا الَّذِي قَدَّرَنِي النَّاسُ فَمَسَحَهُ فَذَهَبَ عَنْهُ وَأَعْطِي شَعْرًا حَسَنًا. قَالَ: أَيُّ الْمَالِ أَحَبُّ إِلَيْكَ؟ قَالَ: الْبَقْرُ فَأَعْطِي بَقْرَةً حَامِلًا وَقَالَ: بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِيهَا. فَأَتَى الْأَعْمَى فَقَالَ: أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ؟ قَالَ: أَنْ يَرُدَّ اللَّهُ إِلَيَّ بَصْرِي فَأَبْصُرَ النَّاسُ فَمَسَحَهُ فَرَدَّ اللَّهُ إِلَيْهِ بَصْرَهُ. قَالَ: أَيُّ الْمَالِ أَحَبُّ إِلَيْكَ؟ قَالَ: الْغَنَمُ فَأَعْطِي شَاةً وَالِدًا فَأَتَتْ هَذَانِ وَوَلَدَ هَذَا

فَكَانَ لَهَذَا وَادٍ مِنَ الْأَبْلِ وَلِهَذَا وَادٍ مِنَ الْبَقْرِ وَلِهَذَا وَادٍ مِنَ الْعَنْمِ! ثُمَّ إِنَّهُ أَتَى الْأَبْرَصَ فِي صُورَتِهِ وَهَيْئَتِهِ فَقَالَ: رَجُلٌ مَسْكِينٌ قَدْ انْقَطَعَتْ بِي الْحَبَالُ فِي سَفَرِي فَلَا بَلَغَ لِي الْيَوْمَ إِلَّا بِاللَّهِ ثُمَّ بِكَ أَسْأَلُكَ بِالَّذِي أَعْطَاكَ اللَّوْنَ الْحَسَنَ وَالْحُلْدَ الْحَسَنَ وَالْمَالَ بَعِيرًا أَتَبْلُغُ بِهِ فِي سَفَرِي فَقَالَ: الْحُقُوقُ كَثِيرَةٌ. فَقَالَ: كَأَنِّي أَعْرِفُكَ أَلَمْ تَكُنْ أَبْرَصَ يَقْدُرُكَ النَّاسُ فَقِيرًا فَأَعْطَاكَ اللَّهُ!؟ فَقَالَ: إِنَّمَا وَرَثْتُ هَذَا الْمَالَ كَابِرًا عَنْ كَابِرٍ. فَقَالَ: إِنْ كُنْتَ كَاذِبًا فَصَيِّرْكَ اللَّهُ إِلَى مَا كُنْتَ. وَأَتَى صُورَتَهُ وَهَيْئَتَهُ فَقَالَ لَهُ مِثْلُ مَا قَالَ لِهَذَا وَرَدَّ عَلَيْهِ مِثْلُ مَا رَدَّ هَذَا. فَقَالَ: إِنْ كُنْتَ كَاذِبًا فَصَيِّرْكَ اللَّهُ إِلَى مَا كُنْتَ. وَأَتَى الْأَعْمَى فِي صُورَتِهِ وَهَيْئَتِهِ فَقَالَ: رَجُلٌ مَسْكِينٌ وَأَبْنُ سَبِيلٍ انْقَطَعَتْ بِي الْحَبَالُ فِي سَفَرِي فَلَا بَلَغَ لِي الْيَوْمَ إِلَّا بِاللَّهِ ثُمَّ بِكَ أَسْأَلُكَ بِالَّذِي رَدَّ عَلَيْكَ بَصْرَكَ شَاءَ أَتَبْلُغُ بِهَا فِي سَفَرِي؟ فَقَالَ: قَدْ كُنْتُ أَعْمَى فَرَدَّ اللَّهُ إِلَيَّ بَصْرِي فَخَذْتُ مَا شِئْتُ وَدَعَيْتُ مَا شِئْتُ قَوْلًا لَا أَجْهَدُكَ الْيَوْمَ بِشَيْءٍ أَحَدْتَهُ لَكَ عَزَّ وَجَلَّ. فَقَالَ: أَمْسِكْ مَالَكَ فَإِنَّمَا أُبْتَلِيْتُمْ فَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْكَ وَسَخَطَ عَلَى صَاحِبَيْكَ" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. "وَالنَّاقَةُ الْعُشْرَاءُ" بَضْمٌ الْعَيْنِ وَفَتْحُ الشَّيْنِ وَبِالْمَدِّ: هِيَ الْحَامِلُ: قَوْلُهُ: "أَنْتَجَ" وَفِي رِوَايَةٍ "فَتَّجَ" مَعْنَاهُ: تَوَلَّى نَتَاجَهَا وَالنَّاتِجُ لِلنَّاقَةِ كَالْقَابِلَةُ لِلْمَرْأَةِ. وَقَوْلُهُ: "وَلَدَ هَذَا" هُوَ بِتَشْدِيدِ اللَّامِ: أَي تَوَلَّى وَوَلَدَتْهَا وَهُوَ بِمَعْنَى أَنْتَجَ فِي النَّاقَةِ فَالْمَوْلُودُ وَالنَّاتِجُ وَالقَابِلَةُ بِمَعْنَى: لَكِنْ هَذَا لِلْحَيَوَانِ وَذَلِكَ لِغَيْرِهِ. وَقَوْلُهُ: "انْقَطَعَتْ بِي الْحَبَالُ" هُوَ بِالْحَاءِ الْمُهْمَلَةِ وَالْبَاءِ الْمُوَحَّدَةِ: أَي الْأَسْبَابُ. وَقَوْلُهُ: "لَا أَجْهَدُكَ" مَعْنَاهُ لَا أَشُقُّ عَلَيْكَ فِي رَدِّ شَيْءٍ تَأْخُذُهُ أَوْ تَطْلُبُهُ مِنْ مَالِي. وَفِي رِوَايَةِ الْبُخَارِيِّ: "لَا أَحْمَدُكَ" بِالْحَاءِ الْمُهْمَلَةِ وَالْمِيمِ وَمَعْنَاهُ: لَا أَحْمَدُكَ بِتَرْكِ شَيْءٍ تَحْتَاجُ إِلَيْهِ كَمَا قَالُوا: لَيْسَ عَلَيَّ طَوْلُ الْحَيَاةِ نَدْمٌ: أَي عَلَى فَوَاتِ طَوْلِهَا.

65 அபூஹுரைரா (ரஹி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

பஸ் இஸ்ரவேலர்களில் வெண்தோல் நோயுடையவர், மொட்டைத் தலையன். குருடன் என மூவர் இருந்தனர். அவர்களைச் சோதிக்க, அல்லாஹ் நாடினான். அவர்களிடம் ஒரு வானவரை அனுப்பினான். அவர் வெண்தோல் நோயுடையவரிடம் வந்தார். “உனக்கு மிக விருப்பமானது எது?” என்று கேட்டார். “நல்ல நிறம், நல்ல தோல் வேண்டும். மக்கள் என்னை வெறுக்கக் கூடியவை என்னை விட்டும் போக வேண்டும்” என்று கூறினார். உடனே அவரை வானவர் தடவினார். அவரின் வெறுப்பான நிறம், அவரை விட்டும் நீங்கியது. அழகிய நிறமும் கொடுக்கப்பட்டது. “உனக்கு மிக விருப்பமான சொத்து என்ன (வேண்டும்)?” என்று வானவர் கேட்டார். “ஒட்டகம் (அல்லது ஆடு)” என்று கூறினார். அவருக்கு ஒரு சினை ஒட்டகம் வழங்கப்பட்டது. “அல்லாஹ் உனக்குப் ‘பரக்கத்’ செய்வானாக” என்று வானவர் (வாழ்த்துக்) கூறினார்.

மொட்டைத் தலையனிடம் வானவர் வந்தார். “உனக்கு மிக விருப்பமானது என்ன?” என்று வானவர் கேட்டார். “அழகியமுடி வேண்டும். மக்கள் என்னை வெறுக்கும் இந்த நிலை என்னை விட்டும் போக வேண்டும்” என்று கூறினார். அவரை வானவர் தடவினார். அவரை விட்டும் அது நீங்கியது. அழகிய முடியாக (அவருக்குக்) கொடுக்கப்பட்டது. “உனக்கு மிக விருப்பமான சொத்து எது?” என்று கேட்டார். “பசுமாடு” என்று கூறினார். சினையான பசுமாடு (அவருக்குக்) கொடுக்கப்பட்டது. “இதிலே உனக்கு அல்லாஹ் பரக்கத் செய்வானாக” என்று வானவர் கூறினார்.

குருடரிடம் வானவர் வந்தார். “உமக்கு மிக விருப்பமானது என்ன?” என்று கேட்டார். “எனக்கு என் பார்வையை அல்லாஹ் திருப்பித்தர வேண்டும். மக்களை நான் பார்க்கவேண்டும்” என்று அவர் கூறினார். அவரை வானவர் தடவினார். அவரின் பார்வையை அவருக்கு அல்லாஹ் திருப்பித் தந்துவிட்டான். “உனக்கு மிக விருப்பமான சொத்து எது?” என்று வானவர் கேட்டார். “ஆடு” என்று கூறினார். சினை ஆடு அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அவைகள் கன்று போட்டன. ஒருவருக்கு ஒட்டக மந்தையும், மற்றொருவருக்கு மாட்டுப் பண்ணையும், மூன்றாமவருக்கு ஆட்டு மந்தையும் ஏற்பட்டன.

பின்பு வானவர், வெண்தோல் நோய் இருந்தவரிடம், அவரது (முந்தைய வெண்தோல் நோய்) தோற்றத்தில் வந்தார். “நான் ஏழை. என் பயணத்தின் போது, பொருட்கள் என்னிடமிருந்து தொலைந்து விட்டன. இன்று அல்லாஹ்வையும் உன்னையும் தவிர எனக்கு உதவுபவர் இல்லை. அழகிய நிறத்தையும், அழகிய தோலையும், சொத்தையும் உனக்குக் கொடுத்தவன் பெயரால் உன்னிடம் ஒட்டகை ஒன்றைக் கேட்கிறேன். (தந்தால்) என் பயணத்தில் அதை வைத்துக் கொள்வேன்” என்று வானவர் கேட்டார். அதற்கு, “(எனக்கு) பல கடமைகள் உள்ளன. (போ! போ!)” என்று கூறினார். “நான் உம்மை அறிவேன். மக்கள் உன்னை வெறுக்கும் வெண்தோல் நோயுடையவராக, ஏழையாக இருந்த உனக்கு அல்லாஹ் கொடுக்கவில்லையா?” என்று வானவர் கூறினார். “பரம்பரை பரம்பரையாக இந்தச் சொத்துக்கு நான் வாரிசு” என்று அவர் கூறினார். “நீ பொய்யனாக இருப்பதால், நீ (முன்பு) இருந்தபடியே அல்லாஹ் உன்னை ஆக்குவானாக!” என்று வானவர் கூறினார்.

பின்பு மொட்டைத் தலையனிடம் (அவரது முந்தைய மொட்டை) உருவிலே வந்தார். முன்னவரிடம் கூறியது போலவே இவரிடமும் வானவர் கேட்டார். அவர் கூறிய பதிலைப் போலவே, இவரும் கூறினார். “நீ பொய்யனாக இருப்பதால் அல்லாஹ், நீ முன்பிருந்தபடியே உம்மை ஆக்குவானாக!” என்று வானவர் கூறினார்.

குருடராக இருந்தவரிடம், அவரது முந்தைய தோற்றத்திலே வானவர் வந்தார். “நான் ஏழை. வழிப்போக்கன், என் பயணத்திலே என் பொருட்கள் என்னை விட்டும் தவறிவிட்டது. இன்று அல்லாஹ்வையும் பின்பு உம்மையும் தவிர எனக்கு உதவுபவர் இல்லை. உம் பார்வையை உமக்குத் திருப்பி அளித்தவன் பெயரால் ஆடு ஒன்றை உம்மிடம் கேட்கிறேன். அதன் மூலம் என் பயணத்திற்கு பயன்படுத்துவேன்” என்று கூறினார். “நான் குருடனாக இருந்தேன். எனக்கு என் பார்வையை அல்லாஹ் திருப்பித் தந்தான். நீ விரும்பியதை எடு. நீ விரும்பியதை விட்டுப் போ! அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! இன்று நீ எடுத்துக் கொண்ட எதையும், அல்லாஹ்வுக்காக உமக்கு நான் அளிக்கத் தயங்க மாட்டேன்” என்று அவர் கூறினார். “உமக்கு உள்ளதை நீயே வைத்துக் கொள்வீராக! நீங்கள் சோதிக்கப்பட்டீர்கள். உம்மால் அல்லாஹ் திருப்தியுற்றான். உம்முடைய இரு தோழர்கள் மீதும் கோபமுற்றான்!” என்று வானவர் கூறினார். இதை நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

(புகாரி:3464. முஸ்லிம்:2964)

66 - السَّابِعُ عَنْ أَبِي يَعْلَى شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: "الْكَيْسُ مِنْ دَانَ نَفْسُهُ وَعَمَلٌ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ وَالْعَاجِزُ مَنْ أَتْبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا وَتَمَنَّى عَلَى اللَّهِ الْأَمَانِيَّ". رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ. قَالَ التِّرْمِذِيُّ وَعَبِيرَةٌ مِنَ الْعُلَمَاءِ: "دَانَ نَفْسُهُ": حَاسَبَهَا.

66 (அபூயஃலா என்ற) ஷத்தாத் இப்னு அவ்ஸ் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“அறிவாளி என்பவன், தன்னைப் பரிசோதனை செய்து, மரணத்திற்குப் பின் உள்ள வாழ்வுக்காக செயல்படுபவனேயாவான். இயலாதவன் என்பவன், தன் மனோஇச்சைகளைத் தானே பின்பற்றி, அல்லாஹ்விடம் (உதவிக்கு) ஆதரவு வைத்தவன் ஆவான்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

(திர்மித்:2459. இந்த ஹதீஸ் 'ஹஸன்' என திர்மித் இமாம் கூறுகிறார்கள். அபூபக்ர் இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீமர்யம் அல் அஸ்ஸானீ என்ற பலவீனமானவர் அறிவிப்பாளர் வரிசையில் இடம் பெறுகிறார்)

67 - الثَّامِنُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَنْبَغِيهِ" حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَعَبِيرَةٌ.

67 அபூஹுரைரா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“ஒரு மனிதனின் அழகிய இஸ்லாமிய பண்புகளில், அவன் தனக்கு அவசியம் இல்லாததை விட்டு விடுவதும் ஒன்றாகும்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

(திர்மித்:2317. இந்த ஹதீஸ் ‘ஹஸன்’ என திர்மித் இமாம் கூறுகிறார்கள்)

68 - التَّاسِعُ عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: " لَا يُسْأَلُ الرَّجُلُ فِيْمَ ضَرَبَ امْرَأَتَهُ " رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَغَيْرُهُ.

68 உமர் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“ஒருவர் தன் மனைவியை அடித்தது குறித்து, அவர் கேள்வி கேட்கப்படமாட்டார்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

(அபூதாலுது:2147. இதில் தாலுத் இப்னு யஸீத் அல் அல்தீ என்ற பலவீனமானவர் இடம் பெறுகிறார்)

6 - باب في التقوى

பாடல் : 6 - இறையச்சம் பற்றி . . .

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَقَالَ تَعَالَى: فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ. وَهَذِهِ الْآيَةُ مُبَيِّنَةٌ لِلْمُرَادِ مِنَ الْأُولَى. وَقَالَ تَعَالَى: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا. وَالآيَاتُ فِي الْأَمْرِ بِالتَّقْوَى كَثِيرَةٌ مَعْلُومَةٌ وَقَالَ تَعَالَى: وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَقَالَ تَعَالَى: إِنَّ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَالآيَاتُ فِي الْبَابِ كَثِيرَةٌ مَعْلُومَةٌ. أَفَادَتِ الْآيَاتُ: وَجُوبُ التَّزَامِ تَقْوَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِالْقَوْلِ وَالْفِعْلِ وَأَنَّ تَقْوَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ سَبَبُ النَّجَاةِ مِنَ الشَّدَائِدِ وَجَلْبُ الرِّزْقِ الْحَلَالِ وَأَنَّ مِنَ التَّزَامِ تَقْوَى اللَّهِ تَعَالَى جَعَلَ اللَّهُ فِي قَلْبِهِ وَعَقْلِهِ نُورًا يَعْرِفُ بِهِ الْحَقَّ فَيَتَّبِعُهُ وَيَمَيِّزُ الْبَاطِلَ فَيَجْتَنِبُهُ فَيَسْتَمْطِرُ بِذَلِكَ عَفْوَ اللَّهِ وَمَغْفِرَتَهُ.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: ‘இறைவிகவாசிகளே! அஞ்சும் முறைப்படி அல்லாஹ்வை அஞ்சுங்கள்...’

(3:102)

நீங்கள் இயன்ற வரை அல்லாஹ்வை அஞ்சுங்கள்... (64:16)

(இந்த வசனம் முந்திய வசனத்தை விளக்குகிறது)

இறை விகவாசிகளே! நீங்கள் அல்லாஹ்வை அஞ்சுங்கள். நேர்மையான 6சால்லாகச 6சால்லுங்கள். (33:70)

‘...ஒருவன் அல்லாஹ்வை அஞ்சினால், அவனுக்கு (இலகுவான) வழியை ஏற்படுத்துவான். மேலும் அவன் நினைத்திராத வகையில் உணவளிப்பான்... (65:2,3)

இறை விகவாசிகளே! நீங்கள் அல்லாஹ்வை அஞ்சினால், உங்களுக்கு அவன் நேர்வழியைக் காட்டுவான். உங்களை விட்டும் உங்கள் தீமைகளை அழிப்பான். உங்களை மன்னிப்பான். அல்லாஹ் மகத்தான கருணையுடையவன் ஆவான். (8:29)

(இந்தப் பாடத்தின் கீழ் உள்ள வசனங்கள் அதிகம் உள்ளன)

69 - وَأَمَّا الْأَحَادِيثُ فَلَأَوْلُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَكْرَمَ النَّاسِ؟ قَالَ: "أَتْقَاهُمْ". فَقَالُوا: لَيْسَ عَنْ هَذَا نَسَأُكَ قَالَ: قِيُوسُفُ نَبِيُّ اللَّهِ بْنِ نَبِيِّ اللَّهِ بْنِ خَلِيلِ اللَّهِ". قَالُوا: لَيْسَ عَنْ هَذَا نَسَأُكَ قَالَ: فَعَنْ مَعَادِنِ الْعَرَبِ تَسْأَلُونِي؟ خِيَارُهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ خِيَارُهُمْ فِي الْأِسْلَامِ إِذَا فَهَمُوا "مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَ" فَهَمُوا "بِضْمِ الْأَفِّ عَلَى الْمَشْهُورِ وَحُكِّي كَسْرُهَا: أَيِ عِلْمُوا أَحْكَامَ الشَّرْعِ.

69 அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்:

இறைத்தூதர் அவர்களிடம், “மனிதர்களில் மிக சிறந்தவர் யார்?” என்று கேட்கப்பட்டது. “அவர்களில் அதிக இறையச்சமுடையவர் தான்” என நபி (ஸல்) கூறினார்கள். “நாங்கள் இதைப் பற்றி உங்களிடம் கேட்கவில்லை” என நபித்தோழர்கள் கூறினர். “வம்சச் சிறப்பில் யூசுப் ஆவார். அவரும் நபி. அவரது தந்தை யஃகூபும் நபி. அவரது தந்தை இஸ்ஹாக்கும் நபி. அவரது தந்தை இப்ராஹீமும் நபி. (எனவே யூசுபே சிறந்தவர்)” என்று கூறினார்கள். “இது பற்றி உங்களிடம் நாங்கள் கேட்கவில்லை” என்று நபித்தோழர்கள் கூறினர். அதற்கு, “அரபு கோத்திரத்தாரில் எவர் என்று நீங்கள் கேட்கிறீர்களா? அறியாமைக் காலத்தில் அவர்களில் சிறந்தவர், மார்க்கத்தை விளங்கி இருந்தால் இஸ்லாத்திலும் அவரே சிறந்தவராவார்” என நபி (ஸல்) கூறினார்கள். (புகாரி:3353. முஸ்லிம்:2526)

70 - الثَّانِي عَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: "إِنَّ الدُّنْيَا حُلُوهٌ حَضْرَةٌ وَإِنَّ اللَّهَ مُسْتَحْلِفُكُمْ فِيهَا فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ فَاتَّقُوا الدُّنْيَا وَاتَّقُوا النَّسَاءَ؛ فَإِنَّ أَوَّلَ فِتْنَةٍ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَانَتْ فِي النِّسَاءِ" رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

70 அபூஸயீத் அல்குதீர் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“நிச்சயமாக! உலகம் இனிமையானதாகவும், செழுமையானதாகவும் உள்ளது. நிச்சயமாக, அல்லாஹ் இதில் உங்களை பிரதிநிதியாக ஆக்கி உள்ளான். நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் எனப் பார்ப்பான். எனவே உலகைப் பயந்து கொள்ளுங்கள். மேலும் பெண்களைப் பயந்து கொள்ளுங்கள். பனி இஸ்ரவேலர்களிடம் ஏற்பட்ட குழப்பத்தில் முதன்மையானது, பெண்கள் விஷயத்தில் தான் ஏற்பட்டது” என நபி (ஸல்) கூறினார்கள். (முஸ்லிம்:2742)

71 - الثالثُ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقُولُ: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتَّقَى وَالْعِفَافَ وَالْغَى" رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

71 இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“இறைவா! உன்னிடம் நேர்வழியை, இறையச்சத்தை, பத்தினித்தனத்தையும் மற்றும் செல்வத்தையும் கேட்கின்றேன்” என்று நபி (ஸல்) கூறக் கூடியவர்களாக இருந்தார்கள். (முஸ்லிம்:2721)

72 - الرابعُ عَنْ أَبِي طَرِيفِ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمِ الطَّائِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: "مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ ثُمَّ رَأَى لِلَّهِ مِنْهَا فُلْيَاتٍ التَّقْوَى" رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

72 அபூதரீஃப் என்ற இப்னு ஹாதீம் தாயீ (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“ஒருவன் சத்தியம் செய்து, அதையும் விட அல்லாஹ்வை அஞ்ச வேண்டிய ஒன்றை அவன் கண்டால், இறைவனை அஞ்சுவதைச் செய்யட்டும்” என்று நபி(ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டுள்ளேன். (முஸ்லிம்:1651)

٧٣ - الخَامِسُ عَنْ أَبِي أَمَامَةَ صُدِّيِّ بْنِ عَجَلَانَ الْبَاهِلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: " سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَخْطُبُ فِي حَجَّةِ الْوُدَاعِ فَقَالَ: اتَّقُوا اللَّهَ وَصَلُّوا حَمْسَكُمْ وَصُومُوا شَهْرَكُمْ وَأَدُّوا زَكَاةَ أَمْوَالِكُمْ وَأَطِيعُوا أَمْرَاءَكُمْ تَدْخُلُوا جَنَّةَ رَبِّكُمْ" رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ فِي آخِرِ كِتَابِ الصَّلَاةِ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

73 (அபூஉமாமா என்ற) சுதய் இப்னு அஜ்லான் அல்பாஹிலி (ரழி) அறிவிக்கிறார்கள்:

இறுதி ஹஜ்ஜின் போது நபி (ஸல்) அவர்கள் உரை நிகழ்த்திட நான் கேட்டேன். அப்போது, "அல்லாஹ்வை அஞ்சுங்கள். ஐந்து நேரமும் தொழுங்கள். உங்கள் (ரமளான்) மாதத்தில் நோன்பு வையுங்கள். உங்களின் பொருள் வரியை (ஐகாத்தை) நிறைவேற்றுங்கள். உங்களின் தலைவர்களுக்குக் கட்டுப்படுங்கள். (இதனால்) உங்கள் இறைவனின் சொர்க்கத்தில் நுழைவீர்கள்" என நபி (ஸல்) கூறினார்கள். (தீர்மிதீ:616. இந்த ஹதீஸ் 'ஹஸன் ஸஹீஹ்' என தீர்மிதீ இமாம் கூறுகிறார்கள்)

٧ - باب في اليقين والتوكل

UHLID : 7 - மன உறுதி மற்றும் பொறுப்பாக்குதல்

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَخْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا وَقَالَ تَعَالَى: الَّذِينَ قَالُ لَهُمْ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمَسْسَهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ. وَقَالَ تَعَالَى: وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ. وَقَالَ تَعَالَى: وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ. وَقَالَ تَعَالَى: إِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ. وَالْآيَاتُ فِي الْأَمْرِ بِالتَّوَكُّلِ كَثِيرَةٌ مَعْلُومَةٌ. وَقَالَ تَعَالَى: وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ: أَي كَافِيهِ: وَقَالَ تَعَالَى: إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ. وَالْآيَاتُ فِي فَضْلِ التَّوَكُّلِ كَثِيرَةٌ مَعْرُوفَةٌ.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: மேலும் இறைவிகவாசிகள் எதிர்ப்படைகளைக் கண்டபோது, 'இதுதான் அல்லாஹ்வும் அவனது தூதரும் எங்களுக்கு வரக்களித்தவையாகும். அல்லாஹ்வும், அவனது தூதரும் உண்மையே கூறினர் என்று கூறினார்கள். அவர்களுக்கு இறை நம்பிக்கையையும், வழிபடுவதையுமே தவிர வேறொன்றையும் அதிகப்படுத்தவில்லை. (33:22)

மக்களில் சிலர், அவர்களிடம் 'நிச்சயமாக மக்கள் உங்களுக்கு எதிராக ஒன்று திரண்டு விட்டார்கள். அவர்களைப் பயப்படுங்கள்' என்று கூறி (யிரட்டி)னர். இது அவர்களுக்கு இறை நம்பிக்கையையே அதிகப்படுத்தியது. மேலும் அவர்கள் 'எங்களுக்கு அல்லாஹ் போதுமானவன். அவனே சிறந்த பாதுகாவலன்' என்று கூறினார்கள்.

இதனால் அல்லாஹ்விடமிருந்துள்ள அருட்கொடையையும், சிறப்பையும் அவர்கள் பெற்றுத் திரும்பினார்கள். அவர்களைத் தீமை எதுவும் தொடவில்லை. அல்லாஹ்வின் திருப்தியைப் பின்பற்றினார்கள். அல்லாஹ் மகத்தான சிறப்புடையவன். (3:173, 174)

மேலும் (நபியே!) என்றென்றும் உயிருடன் இருப்பவனும் ஒருபோதும் மரணிக்காதவனுமான இறைவனை முழுவதும் சார்ந்திருப்பீராக! (25:58)

'...அல்லாஹ்வையே விகவாசிகள் பொறுப்பாக்கிக் கொள்ளட்டும்! (14:11)

'...நீர் முடிவு செய்துவிட்டால், அல்லாஹ்வையே பொறுப்பாக்குவீராக!... (3:159)

‘...அல்லாஹ்வை ஒருவன் 6)பாறுப்பாக்கி வைத்தால், அவனே அவனுக்குப் போதுமானவன்... (65:3)

நிச்சயமாக! இறைவிகவாசிகளிடம் ‘அல்லாஹ்வின் 6)பயர் கூறப்பட்டால், அவர்களின் இதயங்கள் நடுங்கிவிடும். அவர்களிடம் அவனது வசனங்கள் ஒதப்பட்டால், அது அவர்களுக்கு இறை நம்பிக்கையை அதிகப்படுத்தும். அவர்களின் இறைவனையே 6)பாறுப்பாக்குவார்கள். (8:2)

(பொறுப்பாக்குதலின் சிறப்புப் பற்றி அறியத்தக்க அதிக வசனங்கள் உள்ளன.)

٧٤ - وَأَمَّا الْأَحَادِيثُ فَأَلَّوْهُ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "عُرِضَتْ عَلَيَّ الْأُمَمَ فَرَأَيْتَ النَّبِيَّ وَمَعَهُ الرَّهِيْطُ وَالنَّبِيُّ وَمَعَهُ الرَّجُلُ وَالرَّجُلَانِ وَالنَّبِيُّ لَيْسَ مَعَهُ أَحَدٌ إِذْ رُفِعَ لِي سَوَادٌ عَظِيمٌ فَظَنَنْتُ أَنَّهُمْ أُمَّتِي. فَقِيلَ لِي: هَذَا مُوسَى وَقَوْمُهُ وَلَكِنْ أَنْظِرْ إِلَى الْأَفُقِ الْأَخْرَ فَإِذَا سَوَادٌ عَظِيمٌ فَقِيلَ لِي: هَذِهِ أُمَّتُكَ وَمَعَهُمْ سَبْعُونَ أَلْفًا يَدْخُلُونَ الْحَنَّةَ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَلَا عَذَابٍ". ثُمَّ نَهَضَ فَدَخَلَ مَنْزِلَهُ فَحَاضَ النَّاسُ فِي أَوْلَيْكَ الَّذِينَ يَدْخُلُونَ الْحَنَّةَ بِلَا حِسَابٍ وَلَا عَذَابٍ فَقَالَ بَعْضُهُمْ: فَلَعَلَّهُمُ الَّذِينَ صَبَحُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: فَلَعَلَّهُمُ الَّذِينَ وُلِدُوا فِي الْأِسْلَامِ فَلَمْ يَشْرِكُوا بِاللَّهِ - وَذَكَرُوا أَشْيَاءَ - فَخَرَجَ عَلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: "مَا الَّذِي تَحْوَضُونَ فِيهِ؟" فَأَخْبَرُوهُ فَقَالَ: "هُمُ الَّذِينَ لَا يَرْقُونَ وَلَا يَسْتَرْقُونَ وَلَا يَتَطَيَّرُونَ وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ". فَقَامَ عُكَّاشَةُ بْنُ مَخْصَنٍ فَقَالَ: أَدْعُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ فَقَالَ: "أَنْتَ مِنْهُمْ" ثُمَّ قَامَ رَجُلٌ آخَرَ فَقَالَ: أَدْعُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ فَقَالَ: "سَبَقَكَ بِهَا عُكَّاشَةُ" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. "الرَّهِيْطُ" بِضَمِّ الرَّاءِ تَصْغِيرُ رَهْطٍ وَهُمْ دُونَ عَشْرَةِ أَنْفُسٍ: "وَالْأَفُقُ" النَّاحِيَةُ وَالْحَانِبُ. "وَعُكَّاشَةُ" بِضَمِّ الْعَيْنِ وَتَشْدِيدِ الْكَافِ وَبِتَخْفِيفِهَا وَالتَّشْدِيدُ أَفْصَحُ.

74 இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

என்னிடம் பல சமுதாயங்கள் எடுத்துக் காண்பிக்கப்பட்டன. ஒரு நபியையும் அவருடன் சிறு கூட்டமும் இருக்கக் கண்டேன். ஒரு நபியை அவருடன் ஒருவர் அல்லது இருவர் எனவும்; ஒரு நபியை அவருடன், எவரும் இல்லாத நிலையிலும் கண்டேன். அப்போது பெரும் கூட்டம் எனக்குக் காட்டப்பட்டது. இவர்கள் தான் என் சமுதாயம் என்று எண்ணினேன். “இது மூலாவும், அவரது கூட்டத்தினரும் ஆவர். எனினும், அங்கே பாருங்கள்” என்று என்னிடம் கூறப்பட்டது. அங்கே பெரும் கூட்டம் உள்ளதைப் பார்த்தேன். “மற்றொரு திசையில் பார்ப்பீராக!” என்று என்னிடம் கூறப்பட்டது. அப்போது அங்கே ஒரு பெரும் கூட்டம் இருந்தது. “இதுதான் உமது சமுதாயம். இவர்களில் 70 ஆயிரம் பேர் சொர்க்கத்தில் கேள்வி கணக்கின்றி, வேதனையின்றி நுழைவார்கள்” என்று என்னிடம் கூறப்பட்டது என்று கூறிய நபி (ஸல்) அவர்கள் எழுந்து, தன் வீட்டுக்குள் நுழைந்தார்கள். கேள்வி கணக்கின்றி, வேதனையின்றி நுழைபவர்கள் யார்? என மக்கள் விவாதிக்கச் செய்தனர். “நபி (ஸல்) அவர்களைச் சந்தித்த தோழர்கள் தான் அவர்கள்” என அவர்களில் சிலர் கூறினர். “முஸ்லிமாகவே பிறந்து, அல்லாஹ்வுக்கே எதையும் இணை வைக்காத நபர்கள் அவர்கள்” என்று அவர்களில் சிலர் கூறினர். அவர்கள், இவர்கள் என பலவாறாக மக்கள் பேசிக் கொண்டனர்.

அவர்களிடையே நபி (ஸல்) அவர்கள் மீண்டும் வந்தார்கள். “எது விஷயமாக நீங்கள் விவாதம் செய்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார்கள். அவர்களிடம் நபித்தோழர்கள் அவ்விஷயத்தை கூறினர். “அவர்கள் ஒதிப் பார்க்காதவர்கள், பிறரிடம் ஒதிப் பார்க்கும்படி வேண்டாதவர்கள், பறவை சகுளம் பார்க்காதவர்கள். மேலும், தங்களின் இறைவனையே பொறுப்பாக்கியவர்கள்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். உடனே உக்காஷா இப்பனு முஹ்ஸின் (ரழி) என்பவர் எழுந்து, “அவர்களில் என்னையும் ஆக்கிட அல்லாஹ்விடம் துஆச் செய்யுங்கள்!” என்று கேட்டார். “அவர்களில் நீயும் ஒருவர்தான்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். பின்பு மற்றொரு மனிதர் எழுந்து நின்று, “அவர்களில் என்னையும் ஆக்கிட அல்லாஹ்விடம் துஆச் செய்யுங்கள்” என்று கேட்டார். “இதில் உக்காஷா உம்மை முந்திவிட்டார்” என நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

٧٥ - الثَّانِي عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَيْضًا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقُولُ: "اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْكَ أُنَبِّتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ ; لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُضِلَّنِي أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْحَيُّ وَالْأَنْسُ يَمُوتُونَ" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ وَهَذَا لَفْظُ مُسْلِمٍ وَاحْتَصَرَهُ الْبُخَارِيُّ.

75 இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“அல்லாஹும்ம கக அஸ்லம்து வபிக ஆமன்து, வ அலய்க தவக்கல்து, வஇலய்க அனப்து, வபிக காஸம்து, அல்லாஹும்ம அஹ்து பி இஸ்ஸதிக்க லாயிலாஹ இல்லா அன்த அன்துளில்லனீ, அன்தல் ஹய்யுல்லஃதி லா யமுது வல்ஜின்னு, வல் இன்சு யமுதுள்” என்று நபி (ஸல்) கூறக்கூடியவர்களாக இருந்தனர். (முஸ்லிம்:2717. புகாரி(7383)யில் சுருக்கமாக இடம் பெற்றுள்ளது)

துஆவின் பொருள் : இறைவனே! உனக்கே வழிப்பட்டேன். உன்னையே நம்பினேன். உன்னையே பொறுப்பாக்கினேன். உனக்காகவே (எதிரிகளிடம்) வாதிட்டேன். இறைவனே! உன்னைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை. நீ என்னை வழிதவறச் செய்வதை விட்டும் உன் கண்ணியத்தின் மூலம் பாதுகாவல் தேடுகிறேன். நீயே இறந்திடாத உயிருள்ளவன்.ஜின்களும், மனிதர்களும் இறந்து விடுவார்கள்.

٧٦ - الثَّالِثُ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَيْضًا قَالَ: "حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ قَالَهَا إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ حِينَ أُلْقِيَ فِي النَّارِ وَقَالَهَا مُحَمَّدٌ ﷺ حِينَ قَالُوا: إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا: حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ" رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَفِي رِوَايَةٍ لَهُ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ آخِرُ قَوْلِ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ حِينَ أُلْقِيَ فِي النَّارِ: حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ.

76 அப்துல்லாஹ் இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

‘ஹஸ்புனல்லாஹ் வ நிஃமல் வகீல், (அல்லாஹ்வே நமக்கு போதுமானவன். அவனே சிறந்த பாதுகாவலன்)’ என்று நெருப்புக் குண்டத்தில், தான் போடப்பட்டபோது, இப்ராஹீம் (அலை) கூறினார்கள். இதையே நபி (ஸல்) அவர்களும் கூறினார்கள். மேலும் “நிச்சயமாக, மனிதர்கள் உங்களோடு (சண்டை செய்ய) ஒன்று சேர்ந்து விட்டனர். அவர்களைப் பயந்து கொள்ளுங்கள் எனச் சில மனிதர்கள் கூறிய போது, அது அவர்களுக்கு இறை நம்பிக்கையை அதிகப்படுத்தியது. மேலும், ‘நமக்கு அல்லாஹ் போதுமானவன். அவனே சிறந்த பாதுகாவலன்’ என்று கூறினார்கள். (3:173)

(புகாரி:4563. இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்த புகாரியின் (4564) மற்றொரு அறிவிப்பில் (பின்வருமாறு) உள்ளது)

நெருப்பில் போடப்பட்டபோது இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களின் வார்த்தையில் கடைசியாக, “ஹஸ்பியல்லாஹ் வ நிஃமல் வகீல்” என்று தான் இருந்தது.

٧٧ - الرَّابِعُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: "يَدْخُلُ الْحَنَّةَ أَقْوَامٌ أَفْتَدَتْهُمْ مِثْلُ أَفْدَةِ الطَّيْرِ" رَوَاهُ مُسْلِمٌ. قِيلَ: مَعْنَاهُ مَتَوَكَّلُونَ وَقِيلَ: قُلُوبُهُمْ رَقِيقَةٌ.

77 அபூஹுரைரா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“சில கூட்டத்தினர் சொர்க்கத்தில் நுழைவார்கள். அவர்களின் இதயங்கள், பறவையின் இதயங்கள் போல் இருக்கும்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். (முஸ்லிம்:2840)

٧٨ - الْحَامِسُ عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ غَزَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَبْلَ نَجْدٍ فَلَمَّا قَفَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَلَ مَعَهُمْ فَأَذَرَ كَتَمَهُمُ الْقَائِلَةَ فِي وَادٍ كَثِيرِ الْعِضَاءِ فَنَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَتَفَرَّقَ النَّاسُ يَسْتَظِلُّونَ بِالشَّجَرِ وَنَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ تَحْتَ سَمْرَةٍ فَعَلَّقَ بِهَا سَيْفَهُ وَنَمِنَا نَوْمَةً فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدْعُونَا وَإِذَا عِنْدَهُ أَعْرَابِيٌّ فَقَالَ: "إِنَّ هَذَا اخْتَرَطَ عَلَيَّ سَيْفِي وَأَنَا نَائِمٌ فَاسْتَيْقَظْتُ وَهُوَ فِي يَدِهِ صَلَاتًا قَالَ: مَنْ يَمْنَعُكَ مِنِّي؟ قُلْتُ اللَّهُ - ثَلَاثًا - وَكَمْ يُعَاقِبُهُ وَجَلَسَ". مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَفِي رِوَايَةٍ قَالَ جَابِرٌ: "كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بَذَاتِ الرِّقَاعِ فَإِذَا أَتَيْنَا عَلَى شَجَرَةٍ ظَلِيلَةٍ تَرَكَنَاهَا لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَجَاءَ رَجُلٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَسَيْفُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مُعَلَّقٌ بِالشَّجَرَةِ فَاخْتَرَطَهُ فَقَالَ: تَخَافُنِي؟ قَالَ: لَا - فَقَالَ: فَمَنْ يَمْنَعُكَ مِنِّي؟ قَالَ: اللَّهُ". وَفِي رِوَايَةٍ أَبِي بَكْرٍ الْأَسْمَاعِيلِيِّ فِي صَحِيحِهِ "فَقَالَ: مَنْ يَمْنَعُكَ مِنِّي؟ قَالَ: اللَّهُ. فَسَقَطَ السَّيْفُ مِنْ يَدِهِ فَأَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ السَّيْفَ فَقَالَ: مَنْ يَمْنَعُكَ مِنِّي؟ فَقَالَ: كُنْ خَيْرٌ أَحْذِرْ. فَقَالَ: تَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنْتِي رَسُولُ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا وَلَكِنِّي أَعَاهِدُكَ أَلَّا أَقَاتِكَ وَلَا أَكُونَ مَعَ قَوْمٍ يُقَاتِلُونَكَ. فَحَلَى سَبِيلَهُ فَأَتَى أَصْحَابَهُ فَقَالَ: جِئْتُكُمْ مِنْ عِنْدِ خَيْرِ النَّاسِ "قَوْلُهُ" فَقَلَ "أَيُّ رَجَعَ. وَ"الْعِضَاءُ" الشَّجَرُ الَّذِي لَهُ شَوْكٌ. وَ"السَّمْرَةُ" يَفْتَحُ السَّيْنُ وَضَمُّ الْمِيمِ: الشَّجَرَةُ مِنَ الطَّلْحِ وَهِيَ الْعِظَامُ مِنَ شَجَرِ الْعِضَاءِ. "وَاخْتَرَطَ السَّيْفُ" أَيُّ سَلَّهُ وَهُوَ فِي يَدِهِ. "صَلَاتًا" أَيُّ مَسْئُولًا وَهُوَ يَفْتَحُ الصَّادَ وَضَمَّهَا.

78 ஜாபிர் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

நஜ்து நாட்டின் அருகே, நபி (ஸல்) அவர்களுடன் நான் போரில் கலந்து கொண்டேன். நபி (ஸல்) அவர்கள் திரும்பியபோது, அவர்களுடன் நானும் திரும்பினேன். முள் நிறைந்த ஓடையை அவர்கள் அடைந்தார்கள். அங்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் இறங்கினார்கள். மரத்தின் நிழல்களைத் தேடிவரவர்களாக மக்கள் பிரிந்தனர். நபி (ஸல்) அவர்கள் கருவேல மரத்தின் கீழ் இறங்கினார்கள். அதில் தன் வாளை தொங்கவிட்டார்கள். நாங்கள் தூங்கிவிட்டோம். அப்போது திடீரென நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களை அழைத்தார்கள். உடனே நாங்கள் அங்கு சென்று பார்த்தபோது, அவர்கள் அருகே ஒரு கிராமக் காட்டரபி நின்று கொண்டிருந்தான். "இவன் என் வாளை எனக்கு எதிராக எடுத்தான். நான் தூங்கிக் கொண்டிருந்தேன். அவனது கையிலே உருவிய வாள் உள்ள நிலையில் நான் விழித்தேன். என்னிடமிருந்து உன்னைக் காப்பாற்றுவது யார்?" என்று கேட்டான். "அல்லாஹ்தான்!" என மூன்று தடவை கூறினேன் என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அவனை அவர்கள் தண்டிக்கவில்லை. உட்கார்ந்து விட்டார்கள்.

(புகாரி:3910. முஸ்லிம்:843)

மற்றொரு அறிவிப்பில் ஜாபிர் (ரழி) அறிவிப்பதாக (கீழ்க்கண்டவாறு) உள்ளது:

'தாதுர் ரிகாஃ' என்ற இடத்தில் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தோம். அப்போது நிழல் தரும் மரத்தின் கீழ் நாங்கள் வந்தோம், நபி (ஸல்) அவர்களுக்காக அந்த மரத்தை விட்டு விட்டோம், (வேறு இடம் சென்றோம்). அப்போது இணைவைப்போரில் ஒருவன் வந்தான். நபி (ஸல்) அவர்களின் வாள் மரத்தில், தொங்கவிடப்பட்டு இருந்தது. அதை அவன் எடுத்துக் கொண்டான். "என்னை நீ பயப்படுகிறாயா?" என்று அவன் கேட்க, "இல்லை!" என நபி (ஸல்) கூறினார்கள். "என்னிடமிருந்து உன்னைக் காப்பாற்றுவது யார்?" என்று அவன் கேட்க, "அல்லாஹ்!" என நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

அபூபக்ரீ அல் இஸ்மாயீல் என்பவரின் அறிவிப்பில் கீழ்க்கண்டவாறு உள்ளது:

"என்னிடமிருந்து உன்னைக் காப்பாற்றுவது யார்?" என அவன் கேட்க, "அல்லாஹ்" என நபி (ஸல்) கூறினார்கள். உடனே அவன் கையிலிருந்த வாள் நழுவி விழுந்து விட்டது. உடனே நபி (ஸல்) அவர்கள் அந்த வாளை எடுத்தார்கள். "என்னிடமிருந்து உன்னைக் காப்பாற்றுவது யார்?" என நபி (ஸல்) கேட்க, "கையில் (வாளை) எடுத்தவரில் சிறந்தவராக இரும்" என்று கூறினான். "அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை. நான் இறைத்தூதர் என்று சாட்சி கூறு" என்றார்கள்.

“முடியாது. எனினும் உன்னிடம் போர் புரிய மாட்டேன். உன்னிடம் போர் புரிவோர்களுடன் சேர மாட்டேன் என உறுதி கூறுகிறேன்” என அவன் கூறினான். அவன் வழியில் செல்ல அவனை அனுமதித்தார்கள். அவன் தன் தோழர்களிடம் வந்து, “மனிதர்களில் சிறந்தவரிடமிருந்து உங்களிடம் வந்துள்ளேன்” என்றான்.

79 - 79 - السَّادِسُ عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: "لَوْ أَنَّكُمْ تَتَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَتَّى تَوَكَّلَهُ لَرَزَقَكُمْ كَمَا يَرِزُقُ الطَّيْرُ تَغْدُو حِمَاصًا وَتَرُوحُ بَطَانًا" رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ. وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ مَعْنَاهُ تَذَهَبُ أَوَّلَ النَّهَارِ حِمَاصًا: أَيُّ صَامِرَةَ الْبُطُونِ مِنَ الْجُوعِ وَتَرْجِعُ آخِرَ النَّهَارِ بَطَانًا: أَيُّ مُمْتَلِئَةَ الْبُطُونِ.

79 உமர் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“நீங்கள் அல்லாஹ்வை முழுப் பொறுப்புடன் பொறுப்பாக்கினீர்களானால், காலையில் வயிறு காலியாகச் சென்று, மாலையில் வயிறு நிரம்பித் திரும்பும் பறவைக்கு அவன் உணவு தருவது போல் உங்களுக்கும் உணவு தருவான்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

(திரிமித:2344. இந்த ஹதீஸ் 'ஹஸன்' என்று திரிமித இமாம் கூறுகிறார்கள்)

80 - 80 - السَّابِعُ عَنْ أَبِي عَمَّارَةَ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "يَا فُلَانُ إِذَا أُوْتِيتَ إِلَى فِرَاشِكَ فَقُلْ: اللَّهُمَّ أَسَلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ وَقَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ. وَأَلْحَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ. أَمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ. فَإِنَّكَ إِنْ مِتُّ مِنْ لَيْلَتِكَ مِتُّ عَلَى الْفِطْرَةِ وَإِنْ أَصْبَحْتُ أَصْبَحْتُ خَيْرًا" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَفِي رِوَايَةٍ فِي الصَّحِيحَيْنِ عَنِ الْبَرَاءِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "إِذَا أَتَيْتَ مَضْجَعَكَ قَوَّضًا وَضَوْءَكَ لِلصَّلَاةِ ثُمَّ اضْطَجَعَ عَلَى شِقِّكَ الْأَيْمَنِ وَقُلْ: "وَذَكَرَ نَحْوَهُ ثُمَّ قَالَ: "وَاجْعَلْهُنَّ آخِرَ مَا تَقُولُ".

80 அபூ இமாரா என்ற) பராத இப்னு ஆஸிப் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

இன்ன மனிதரே! உன் படுக்கைக்கு உறங்க நீ வந்தால், ‘அல்லாஹும்ம அஸ்லம்து நஃபீ இலய்க, வவஜ்ஜஹ்து வஜ்ஹீ இலய்க, வஃபழ்முல்து அமரீ இலய்க, வ அல்ஜஃது ளஹரீ இலய்க, ரக்பதன் வரஹ்பதன் இலய்க, லா மல்ஜஅ வலா மன்ஜ மின்க இல்லா இலய்க, ஆமன்து பிகிதாபிகல்லதீ அன்ஸல்த வநபிய்யிகல்லதீ அர்ஸல்த’ என்று கூறி, “நீ இரவில் இறந்துவிட்டால், மார்க்கத்தில் இருந்த நிலையில் மரணிப்பாய். காலையில் எழுந்தால் சிறந்த காலையாக நீ அடைவாய்!” என நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

(புகாரி:6313. முஸ்லிம்:2710/57-58)

புகாரி, முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில் கீழ்க்கண்டவாறு உள்ளது :

“நீர் உன் படுக்கைக்கு வந்தால், தொழுகைக்காக உஞ்சச் செய்வது போல் உஞ்ச்செய்வீராக! பின்பு உமது வலதுபுறமாக திரும்பிப் படுப்பீராக! பின்பு அல்லாஹும்ம...(முன்பு கூறப்பட்ட துஆ) கூறுவீராக! இதையே நீர் கூறுவதில் இறுதியானதாகவும் ஆக்குவீராக!” என்று எனக்கு நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

(புகாரி:6311. முஸ்லிம்:2710/56)

துஆவின் பொருள்: “இறைவா! என்னை உன்னிடம் ஒப்படைத்துவிட்டேன். என் முகத்தை உன்னிடமே திருப்பி விட்டேன். என் காரியம் அனைத்தையும் உன்னிடம் ஒப்படைத்துவிட்டேன். என் முதுகை உன் பக்கமே சாய்த்து விட்டேன். உன்னை பயந்தும், உன்னிடம் ஆதரவு வைத்தும் (இவ்வாறு செய்தேன்) ஒதுங்குமிடமும், உன்னை விட்டும் காக்குமிடமும் உன்னிடமே தவிர இல்லை. நீ இறக்கி வைத்த உன் வேதத்தை நம்பிக்கை கொண்டேன். நீ அனுப்பிய உன் தூதரையும் நம்பினேன்.”

81 - الثَّامِنُ عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصَّدِيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُثْمَانَ بْنِ عَامِرٍ بْنِ عُمَرَ بْنِ كَعْبِ بْنِ سَعْدِ بْنِ تَيْمِ بْنِ مُرَّةِ بْنِ كَعْبِ بْنِ لُؤَيِّ بْنِ غَالِبِ الْفَرَسِيِّ التَّمِيمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - وَهُوَ وَأَبُوهُ وَأُمُّهُ صَحَابَةٌ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ - قَالَ : نَظَرْتُ إِلَى أَقْدَامِ الْمُشْرِكِينَ وَنَحْنُ فِي الْغَارِ وَهُمْ عَلَى رُءُوسِنَا فَقُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ أَنَّ أَحَدَهُمْ نَظَرَ تَحْتَ قَدَمَيْهِ لَأَبْصَرَنَا . فَقَالَ : " مَا ظَنُّكَ يَا أَبَا بَكْرٍ بَاتْنَيْنِ اللَّهُ تَالْتَهُمَا " مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ .

81 தந்தையும், தாயும் நபித் தோழர்களாக இருக்க, தானும் நபித் தோழராக இருந்த அபூபகர் சித்தீக் (ரஹி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“நானும், நபி (ஸல்) அவர்களும் குகையில் இருந்தபோது, இணை வைப்போரின் கால்களை நான் பார்த்தேன். அவர்கள் எங்களின் மேல்புறத்திலே இருந்தார்கள். ‘இறைத்தூதர் அவர்களே! அவர்களில் ஒருவர், தன் காலுக்குக் கீழே (குளிந்து) பார்த்தால் நம்மைப் பார்த்து விடுவார்கள்” என்று நான் கூறினேன். “அபூபக்ரே! (நாம்) இருவர்தான் என உங்கள் எண்ணமா? அல்லாஹ் நம் இருவருடன் மூன்றாவது நபராக இருக்கிறான்” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். (புகாரி:4664. முஸ்லிம்:2381)

82 - الثَّاسِعُ عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أُمِّ سَلَمَةَ - وَاسْمُهَا هِنْدُ بِنْتُ أَبِي أُمَيَّةَ حَدِيثَةُ الْمَخْزُومِيَّةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ قَالَ : " بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَ أَوْ أُزِلَّ أَوْ أُزَلَّ أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ " . حَدِيثٌ صَحِيحٌ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَغَيْرُهُمَا بِأَسَانِيدٍ صَحِيحَةٍ . قَالَ : التِّرْمِذِيُّ : حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَهَذَا لَفْظُ أَبِي دَاوُدَ .

82 ஹிந்த்பின்த் அபீஉமய்யா ஹுதைபா அல்மக்ஸுமிய்யா என்ற பெயர் கொண்டவரும், நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியும், நம் அன்னைபுமான உம்முஸலமா (ரஹி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டால், ‘பிஸ்மில்லாஹ், தவக்கல்து அலல்லாஹ், அல்லாஹும்ம இன்னீ அஹ்து பிக, அன் அழில்ல, அவ் உழல்ல, அவ் அஸில்ல, அவ் உஸல்ல, அவ் அள்லிம், அவ் உள்லம், அவ் அஜ்ஹல, அவ் யஜ்ஹல அலய்ய’ என்று கூறுவார்கள்.

(தீர்மித்:3427. அபூதாலுது (5094) மற்றும் நஸயீ, அஹ்மத், இப்னுமாஜா. இந்த ஹதீஸ் ‘ஹஸன் ஸஹீஹ்’ என இயாம் தீர்மித் கூறுகிறார்கள். இதன் வாசகம் அபூதாலுது நூலில் உள்ள வாசகமாகும்)

துஆவின் பொருள் : அல்லாஹ்வின் பெயரால் (புறப்படுகிறேன்). அல்லாஹ்விடமே பொறுப்பாக்குகிறேன். இறைவா! நான் வழி தவறுவதை விட்டும், வழி தவறச் செய்யப்படுவதை விட்டும், நான் சருகி விடுவதை விட்டும், பிறரால் சருக்கலுக்கு உள்ளாவதை விட்டும், நான் அநீதம் செய்வதை விட்டும், பிறரால் அநீதம் செய்யப்படுவதை விட்டும், நான் அறிவிலியாக ஆவதை விட்டும், நான் அறிவிலியாக ஆக்கப்படுவதை விட்டும் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்.

83 - العَاشِرُ عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : " مَنْ قَالَ - يَعْني إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ : - بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ يُقَالُ لَهُ : هُدَيْتَ وَكُفَيْتَ وَرُفِيتَ وَتَنَحَّى عَنْهُ الشَّيْطَانُ " . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَالنَّسَائِيُّ وَغَيْرُهُمْ . وَقَالَ التِّرْمِذِيُّ : حَدِيثٌ حَسَنٌ زَادَ أَبُو دَاوُدَ : فَيَقُولُ : يَعْني الشَّيْطَانُ - لِشَّيْطَانٍ آخَرَ : كَيْفَ لَكَ بِرَجُلٍ قَدْ هُدِيَ وَكُفِيَ وَرُفِيَ ؟ .

83 அனஸ் (ரஹி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“ஒருவர் தன் வீட்டிலிருந்து வெளியேறும் போது, ‘பிஸ்மில்லாஹ் தவக்கல்து அலல்லாஹ், வலா ஹவ்ல வலாகுவ்வத்த இல்லா பில்லாஹ்’ என்று கூறினால், ‘நீர் நேர்வழி கொடுக்கப்பட்டீர். நீர்

போதுமாக்கப்பட்டீர். நீர் பாதுகாக்கப்பட்டீர்’ என அவரிடம் கூறப்படும். ஷைத்தான் அவரைவிட்டும் தூரப் போய் விடுவான்” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

(அப்துதாலுது:5095. திர்மிதீ:3426. நஸயீ மற்றும் இப்னு ஹிப்பான். இந்த ஹதீஸ் ‘ஹஸன்’ என திர்மிதீ இமாம் கூறுகிறார்கள்)

“ஒரு ஷைத்தான் மற்றொரு ஷைத்தானிடம், ‘நேர்வழி காட்டப்பட்ட, போதுமாக்கப்பட்ட, பாதுகாக்கப்பட்ட ஒருவனிடம் உனக்கு என்ன வேலை?’ என்று கேட்பான்” என்ற வாசகம் அப்துதாலுதில் கூடுதலாக உள்ளது.

துஆவின் பொருள் : அல்லாஹ்வின் பெயரால் (புறப்படுகிறேன்) அல்லாஹ்வையே பொறுப்பாக்குகிறேன். எந்த ஒரு திரும்புதலும், ஆற்றலும் அல்லாஹ்விடமே தவிர இல்லை.

٨٤ - وَعَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ أَحْوَانَ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ ﷺ وَكَانَ أَحَدُهُمَا يَأْتِي النَّبِيَّ ﷺ وَالْآخَرُ يَحْتَرِفُ فَشَكَ الْمُحْتَرِفُ أَحَاهُ لِلنَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: "لَعَلَّكَ تُرْزَقُ بِهِ" رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِإِسْنَادٍ صَحِيحٍ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ. "يَحْتَرِفُ": يَكْتَسِبُ وَيَتَسَبَّبُ.

84 அனஸ் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில், இரண்டு சகோதரர்கள் இருந்தனர். அவர்களில் ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து விடுவார். மற்றொருவர் தொழில் புரிவார். தொழில் புரியக் கூடியவர், தன் சகோதரர் பற்றி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து (வேலை செய்வதில்லை என) தனது சகோதரர் பற்றிக் குறை கூறினார். “அவருக்காகவும் நீர் உணவளிக்கப்படுகிறீர்” என்று கூறினார்கள். (திர்மிதீ:2345)

٨ - باب الاستقامة

பாடம் : 8 - உறுதியாக இருத்தல்

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَقَالَ تَعَالَى: إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْشُرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْأُخْرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ نَزَلًا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ. وَقَالَ تَعَالَى: إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “நீ கட்டளையிடப்பட்டது போலவே உறுதியுடன் இருப்பீராக!...” (11:112)

எங்கள் இறைவன் அல்லாஹ்தான் என்று கூறி, பின்பு (அதில்) உறுதியாக இருக்கக்கூடிய அவர்களிடம் வானவர்கள் வந்து, “நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம். கவலைப்படவேண்டாம். நீங்கள் வாக்களிக்கப்பட்ட சொர்க்கத்தின் மூலம் மகிழ்ச்சி அடையுங்கள்” (எனக் கூறியவர்களாக) இறங்குவார்கள். “நாங்கள் இவ்வுலகிலும், மறுமையிலும் உங்களின் நேசர்கள். உங்களுக்கு, அதிலே நீங்கள் ஆசை கொள்பவைகள் உண்டு. உங்களுக்கு அதில் நீங்கள் கேட்பவை உண்டு” (என்றும் கூறுவார்கள்). “எங்களின் வருகை, மன்னிப்பவன் - நிகரில்லா அருளாளனிட யிருந்து இறங்கி வருதலாகும்” (என்றும் கூறுவார்கள்) (41:30, 31, 32)

“எங்கள் இறைவன் அல்லாஹ்தான்” என்று அவர்கள் கூறி, பின்பு (அதில்) உறுதியாக உள்ளவர்களுக்கு பயமும் இல்லை; அவர்கள் கவலைப்படவும் மாட்டார்கள். இவர்கள் தாம்

கலர்க்கவாசிகள். அதிலே நிரந்தரமாக இருப்பார்கள். அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்ததற்கு இது கூலியாகவும் உள்ளது.” (46:13, 14)

۸۵ - وَعَنْ أَبِي عَمْرٍو - وَقِيلَ أَبِي عَمْرٍو - سُفْيَانُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ قُلْ لِي فِي الْأِسْلَامِ قَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ. قَالَ: "قُلْ آمَنْتُ بِاللَّهِ ثُمَّ اسْتَقَمْتُ" رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

85 அபூஅம்ர் அல்லது அபூஅம்ரா என்ற சப்யான் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அறிவிக்கிறார்கள்:

இறைத்தூதர் அவர்களிடம், “நீங்கள் அல்லாத எவரிடமும் நான் கேட்காத சொல்லாக, இஸ்லாம் பற்றி எனக்குக் கூறுவீர்களாக!” என்று நான் கேட்டேன். “அல்லாஹ்வை நான் நம்புகிறேன் என்று கூறு. பின்பு (அதில்) உறுதியாக இரு” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். (முஸ்லிம்:38)

۸۶ - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ "قَارِبُوا وَسَدُّوا وَاغْلُمُوا أَنَّهُ لَنْ يَنْجُوَ أَحَدٌ مِنْكُمْ بِعَمَلِهِ" قَالُوا: وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: "وَلَا أَنَا إِلَّا أَنْ يَتَّعَمِدَنِي اللَّهُ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ" رَوَاهُ مُسْلِمٌ. وَالْمَقَارِبَةُ: الْقَصْدُ الَّذِي لَا غَلْوٌ فِيهِ وَلَا تَقْصِيرٌ. وَالسَّدَادُ: الْإِسْتِقَامَةُ وَالْأَصَابَةُ. وَيَتَّعَمِدُنِي يُبَسِّئِي وَيَسْتُرُنِي. قَالَ الْعُلَمَاءُ: مَعْنَى الْإِسْتِقَامَةِ لُزُومٌ طَاعَةِ اللَّهِ تَعَالَى; قَالُوا: وَهِيَ مِنْ حَوَامِجِ الْكَلِمِ وَهِيَ نِظَامُ الْأُمُورِ: وَبِاللَّهِ التَّوْفِيقُ.

86 அபூஹுரைரா(ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

ஒருமுறை நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களிடம், “நீங்கள் நடுநிலையாக இருங்கள். நீங்கள் உறுதியாக இருங்கள். உங்களில் ஒருவர் தன் செயலால் தப்பித்துவிட முடியாது என அறிந்து கொள்ளுங்கள்” என்று கூறினார்கள். “இறைத்தூதர் அவர்களே! நீங்களும் (தப்பிக்க) முடியாதா?” என்று நபித்தோழர்கள் கேட்டனர். “அல்லாஹ் தன் அருளால், கருணையால் என்னை அரவணைத்துக் கொண்டாலே தவிர, நானும் (தப்பிக்க) முடியாது” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். (முஸ்லிம்:2816)

۹ - باب في التفكير في عظيم مخلوقات الله تعالى وفناء الدنيا وأحوال الآخرة أمورهما وتقصير النفس وتهذيبها وحملها على الاستقامة

பாடல் : 9 - அல்லாஹ்வின் படைப்புகளில் பெரியவைகளைச் சிந்தித்தல், உலகம் அழிதல், மறுமை நாளின் நிகழ்வுகள், இம்மை-மறுமையின் இதர விஷயங்கள், உள்ளத்துக் குறைபாடு, அதை சீர்செய்தல், அதை உறுதியாக இருக்கத் தூண்டுதல்.

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشِيٍّ وَفَرَادَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا وَقَالَ تَعَالَى: إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لَأُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ الْآيَاتِ. وَقَالَ: أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْأَيْلِ كَيْفَ خُلِقَتْ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ. وَقَالَ تَعَالَى: أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا الْآيَةَ. وَالْآيَاتُ فِي الْبَابِ كَثِيرَةٌ.

وَمِنَ الْأَحَادِيثِ الْحَدِيثُ السَّابِقُ "الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ."

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: நான் உங்களுக்கு ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி உபதேசிக்கிறேன். நீங்கள் அல்லாஹ்வைக்காக இரண்டடிண்டு பேராக, மற்றும் தனித்தனியாக நின்று, பின்பு சிந்தியுங்கள்... என்று நபியே நீர் கூறுவீராக! (34:46)

நிச்சயமாக வானங்கள், பூமியைப் படைத்தலிலும் இரவு-பகல் மாறி மாறி வருவதிலும் அறிவுடையோருக்கு அத்தாட்சி உண்டு.

அவர்கள் நின்றவாறும், உட்கார்ந்தவாறும், தங்களின் படுக்கையிலும் அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வார்கள். வானங்கள், பூமியைப் படைத்தல் விஷயத்தில் சிந்திப்பார்கள். “எங்கள் இறைவா! இதை வீணாக நீ படைக்கவில்லை. நீ தூய்மையானவன். எங்களை நரக வேதனையிலிருந்து காப்பாற்றுவாயாக!” (என்று கூறுவார்கள்). (3:190,191)

ஓட்டகம் எவ்வாறு படைக்கப்பட்டுள்ளது என அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டாமா? மேலும் வானம் எப்படி உயர்த்தப்பட்டுள்ளது? மேலும் மலைகள் எப்படி நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும் பூமி எப்படி விரிக்கப்பட்டுள்ளது? (என அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டாமா?) (ருபியே) நீ உபதேசம் செய்வீராக! நிச்சயமாக நீர் உபதேசம் செய்பவர்தாம். (88:17-21)

‘அவர்கள் பூமியில் பயணம் செய்து, அவர்கள் அதிலுள்ளவைகளைச் சிந்திக்கவில்லையா?...’ (47:10)

இந்த பாடத்தின் கீழ் பொருத்தமான வசனங்கள் நிறைய உள்ளன. முன்பு இடம்பெற்ற 66-வது ஹதீஸும் பொருந்தும்.

۱ - باب في المبادرة إلى الخيرات وحث من توجه لخير على الإقبال عليه بالجد من غير تردد

பாடம் : 10 - நல்லது செய்ய வேகப்படுத்துதல், நல்லது செய்யத் தூண்டுதல்.

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ وَقَالَ تَعَالَى: وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أَعَدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: ‘... நல்லது செய்ய நீங்கள் முந்துங்கள்’ (2:148)

‘நீங்கள் உங்கள் இறைவனிடம் மன்னிப்புக் கேட்கவும், சொர்க்கத்தின் பக்கமும் விரையுங்கள். அதன் விசாலம், வானங்கள்- பூமி அளவுக்காகும். இறையச்சமுடையோருக்கு அது தயார் செய்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. (3:133)

۸۷ - وَأَمَّا الْآخَادِيثُ (فَالْأَوَّلُ) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: " بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ الصَّالِحَةِ فَسَتَكُونُ فِتْنًا كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَيُمْسِي كَافِرًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا يَبِيعُ دِينَهُ بِعَرَضٍ مِّنَ الدُّنْيَا " رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

87 அபூஹுரைரா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“இருள் நிறைந்த இரவு போல் (தொடரும்) குழப்பத்தை அஞ்சி, நீங்கள் நற்செயல் புரிய விரையுங்கள். ஒருவன் காலையில் முஃமினாக இருப்பான். மாலையில் காஃபிராக இருப்பான். அல்லது மாலையில் முஃமினாக இருப்பான். காலையில் காஃபிராக எழுவான். உலக நோக்கங்களுக்காக தன் மார்க்கத்தையே விற்றுவிடுவான்” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

(முஸ்லிம்:118)

۸۸ - الثَّانِي عَنْ أَبِي سُرْوَةَ - بِكَسْرِ السَّيْنِ وَفَتْحِهَا - عُمَةُ بِنُ الْمَحَارِثِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: صَلَّيْتُ وَرَاءَ النَّبِيِّ بِالْمَدِينَةِ الْعَصْرَ فَسَلَّمْتُ ثُمَّ قَامَ مُسْرِعًا فَتَخَطَى رِقَابَ النَّاسِ إِلَى بَعْضِ حُجَرِ نِسَائِهِ فَفَزِعَ النَّاسُ مِنْ سُرْعَتِهِ فَخَرَجَ عَلَيْهِمْ فَرَأَى أَنَّهُمْ قَدْ عَجِبُوا مِنْ سُرْعَتِهِ. قَالَ: "ذَكَرْتُ شَيْئًا مِنْ تَبَرِّ عِنْدَنَا فَكَرِهْتُ أَنْ يَحْبِسَنِي فَأَمَرْتُ بِقِسْمَتِهِ" رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ. وَفِي رِوَايَةٍ لَهُ: "كُنْتُ خَلَفْتُ فِي الْبَيْتِ تَبْرًا مِنْ الصَّدَقَةِ فَكَرِهْتُ أَنْ أُبَيِّتَهُ". التَّبْرُ قِطْعٌ ذَهَبٍ أَوْ فِضَّةٍ.

88 அபூஸிர்வஆ என்ற) உக்பா இப்னு ஹாரிஸ் (ரஹி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

நான் நபி (ஸல்) அவர்களுக்குப் பின்னால் மதீனாவில் அஸர் தொழுகையைத் தொழுதேன். தொழுகையை நிறைவு செய்து, ஸலாம் கொடுத்தார்கள். பின்பு விரைந்து (எழுந்து) நின்றார்கள். மக்களின் பிடிகளைத் தாண்டி (வரிசைகளைக் கடந்து) தன் மனைவியின் வீட்டில் நுழைந்தார்கள். அவர்கள் வேகம் கண்டு மக்கள் கவலை அடைந்தார்கள். பின்னர் வெளியே வந்தார்கள். தன் வேகம் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டிருந்த மக்களைக் கண்ட நபி (ஸல்) அவர்கள், “என்னிடம் ஒரு பொது நிதிச் சொத்து இருந்ததை நினைவுகூர்ந்தேன். என்னிடம் அது இருப்பதை வெறுத்தேன் அதனைப் பங்கீடு செய்யுமாறு கட்டளையிட்டேன்” என்று கூறினார்கள். (புகாரி:851)

மற்றொரு அறிவிப்பில் (புகாரி:1430), “வீட்டில் தர்மப் பொருளில் ஒரு பொருளை விட்டு வந்தேன். அதை வீட்டில் விட்டு வைக்க வெறுத்தேன்” என்று உள்ளது.

۸۹ - الثَّالِثُ عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ لِلنَّبِيِّ ﷺ يَوْمَ أُحُدٍ: أَرَأَيْتَ إِنْ قُتِلْتُ فَأَيْنَ أَنَا قَالَ: "فِي الْحَنَّةِ". فَأَلْتِي مَرَاتٍ كُنَّ فِي يَدِهِ ثُمَّ قَاتَلْتُ حَتَّى قُتِلْتُ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

89 ஜாபிர் (ரஹி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

உறுதுப்போரில் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் ஒருவர் வந்து, “நான் கொல்லப்பட்டால் எங்கே இருப்பேன்?” என்று கேட்டார். “சொர்க்கத்தில்” என நபி (ஸல்) கூறினார்கள். உடனே தன் கையில் உண்ணுவதற்காக வைத்திருந்த போர்த்தம் பழங்களை அவர் தூக்கி வீசினார். பின்பு போரிட்டார். இறுதியில் கொல்லப்பட்டார். (புகாரி:4046. முஸ்லிம்:1899)

۹. - الرَّابِعُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الصَّدَقَةِ أَكْبَرُ؟ قَالَ: "أَنْ تَصَدَّقَ وَأَنْتَ صَاحِبٌ صَاحِحٌ تَخْشَى الْفَقْرَ وَتَأْمَلُ الْغِنَى وَلَا تَمْهَلُ حَتَّى إِذَا بَلَغْتَ الْخُلُقُومَ قُلْتَ لِفُلَانٍ كَذَا وَلِفُلَانٍ كَذَا وَقَدْ كَانَ لِفُلَانٍ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ". الْخُلُقُومُ "مَجْرَى النَّفْسِ. وَ" الْمَرْيءُ " مَجْرَى الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ.

90 அபூஹுரைரா (ரஹி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்களிடம் ஒருவர் வந்து, ‘இறைத்தூதர் அவர்களே! கூலியை அதிகம் பெற்றுத்தரும் தர்மம் எது?’ என்று கேட்டார். ‘நீ ஆரோக்கியமாகவும், ஏழ்மையைப் பயந்து, செல்வத்தை எதிர் பார்த்திருக்கும் ஏழையாகவும் இருக்கும் நிலையில், நீ தர்மம் செய்வதுதான். உயிர் தொண்டைக் குழியை அடைந்து, இன்னாருக்கு இவ்வளவு, இன்னாருக்கு இவ்வளவு இன்னாருக்கு இவ்வளவு என நீ கூறும் நேரம் வரை, (தர்மம் செய்ய) தாமதிக்காதே’ என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

(புகாரி:1419. முஸ்லிம்:1032)

۹۱ - الْخَامِسُ عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَخَذَ سَيِّمًا يَوْمَ أُحُدٍ فَقَالَ: "مَنْ يَأْخُذُ مِنِّي هَذَا؟ فَيَسْطُوا أَيْدِيَهُمْ كُلُّ إِنْسَانٍ مِنْهُمْ يَقُولُ: أَنَا أَنَا. قَالَ: فَمَنْ يَأْخُذُهُ بِحَقِّهِ؟ فَأَحْجَمَ الْقَوْمُ فَقَالَ أَبُو دُجَانَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَا أَخُذُهُ بِحَقِّهِ فَأَخَذَهُ

فَلَقَّ بِه هَامَ الْمُشْرِكِينَ رَوَاهُ مُسْلِمٌ. اسْمُ أَبِي دُجَانَةَ سِمَاكُ بْنُ حَرَشَةَ - قَوْلُهُ "أَحْحَمَ الْقَوْمُ": أَيُّ تَوَقَّفُوا. وَ"فَلَقَّ بِه" أَيُّ شَقَّ "هَامَ الْمُشْرِكِينَ" أَيُّ رَعَوْسَهُمْ.

91 அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் உஹதுப் போரின் போது, வாளை எடுத்தார்கள். “இதை என்னிடமிருந்து பெறுபவர் யார்?” என்று கேட்டார்கள். அங்கிருந்தோரில் ஒவ்வொருவரும் “நான்! நான்!” எனக் கூறி தங்களின் கைகளை நீட்டினார்கள். அப்போது, “இதன் உரிமையுடன் இதை எடுப்பவர் யார்?” என்று நபி (ஸல்) கேட்டார்கள். மக்கள் தயங்கினார்கள். அபூதுஜானா (ரழி) என்பவர், “நான் அதன் உரிமையுடன் அதை எடுத்துக் கொள்கிறேன்” என்று கூறி, எடுத்தார். இணை வைப்போரின் தலைகளை அதன் மூலம் வெட்டிப் பிளந்தார். (முஸ்லிம்:2470)

92 - السَّادِسُ عَنِ الزُّبَيْرِ بْنِ عَدِيِّ قَالَ: أَتَيْتَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَشَكَوْنَا إِلَيْهِ مَا نَلَقْنَا مِنَ الْحِجَاجِ. فَقَالَ: اصْبِرُوا فَإِنَّهُ لَا يَأْتِي زَمَانٌ إِلَّا وَالَّذِي بَعْدَهُ شَرٌّ مِنْهُ حَتَّى تَلْقُوا رَبَّكُمْ سَمِعْتَهُ مِنْ نَبِيِّكُمْ ﷺ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

92 ஸுபைர் இப்னு அதீ (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்களிடம் நாங்கள் வந்து, (இராக் ஆ(எநர்) ஹஜ்ஜாஜ் என்பவரால், நாங்கள் அடையும் துன்பம் பற்றி அவரிடம் முறையிட்டோம். “நீங்கள் பொறுமையாக இருங்கள். அடுத்து வரும் காலம், இதைவிடவும் தீமையாக இருக்கும். (ஒவ்வொரு ஆண்டும் மற்ற ஆண்டைவிட, தீமை மிக்கதாகவே இருக்கும்.) உங்கள் இறைவனை சந்திக்கும் வரை (பொறுமை அவசியம்). இதை நான் நபியிடம் கேட்டுள்ளேன்’ என்று அனஸ் (ரழி) கூறினார்கள். (புகாரி:7068)

93 - السَّابِعُ عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: "بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ سَبْعًا: هَلْ تَنْتَظِرُونَ إِلَّا فَقْرًا مُنْسِيًا أَوْ عَنَى مُطْعِيًا أَوْ مَرَضًا مُفْسِدًا أَوْ هَرَمًا مُفْنِدًا أَوْ مَوْتًا مُجْهَرًا أَوْ الدَّجَالَ فَشَرٌّ غَائِبٌ يَنْتَظَرُ أَوْ السَّاعَةَ فَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْرٌ" رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ.

93 அபூஹுரைரா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“ஏழு விஷயங்கள் ஏற்படும் முன், நற்செயல்களை விரைவாகச் செய்யுங்கள். 1. மறதியை ஏற்படுத்தும் வறுமை, 2.அநீதம் செய்யத் தூண்டும் செல்வம், 3. மோசமான நோய், 4.பேச்சில் தடுமாற்றம் ஏற்படும் முதுமை, 5. திடீர் மரணம், 6. எதிர்பார்க்கப்படும் தஜ்ஜால், (மறைவானவற்றில் மிகப்பெரும் தீமை (இவனே) (7) மறுமை தீர்ப்பு நாள் ஆகிய இந்த ஏழைத் தவிர, வேறொன்றையும் எதிர்பார்த்திருக்காதீர்கள். (விரைந்து) நற்செயல் செய்யுங்கள்” என நபி(ஸல்) கூறினார்கள்.

(திர்மிதீ:2306. இந்த ஹதீஸ் ‘ஹலன்’ என திர்மிதீ இமாம் கூறுகிறார்கள். இதன் அறிவிப்பாளர் வரிசையில் முஹர்ரிர் இப்னு ஹாருன் என்ற ஹதீஸ் துறையினரால் கைவிடப்பட்டவர் இடம் பெறுகிறார்)

94 - الثَّامِنُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ يَوْمَ حَيْبَرَ: "لَأُعْطِينَ هَذِهِ الرَّايَةَ رَجُلًا يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَى يَدَيْهِ" قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: مَا أَحْبَبْتُ الْأَمَارَةَ إِلَّا يَوْمَئِذٍ فَتَسَاوَرْتُ لَهَا رَجَاءً أَنْ أَدْعَى لَهَا قَالَ: "امْشِ وَلَا تَلْتَفِتْ حَتَّى يَفْتَحَ اللَّهُ عَلَيْكَ" قَالَ: فَسَارَ عَلَيَّ شَيْئًا ثُمَّ وَقَفَ وَكَمْ يَلْتَفِتُ فَصَرَخَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ عَلَى مَاذَا أَقَاتِلُ النَّاسَ؟ قَالَ "قَاتِلُهُمْ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ. فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ فَقَدْ مَنَعُوا مِنْكَ دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا. وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ" رَوَاهُ مُسْلِمٌ: " فَتَسَاوَرْتُ" هُوَ بِالسِّينِ الْمُهْمَلَةِ: أَيُّ وَتَبَّتْ مُتَطَلَعًا.

94 அபூஹுரைரா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள், கைபர் போரின் போது, “அல்லாஹ்வையும், அவனது தூதரையும் நேசிக்கின்றவரிடம் இந்தக் கொடியைக் கொடுப்பேன். அவரின் கைகளில் அல்லாஹ் வெற்றியைத் தருவான்” என்று கூறினார்கள். இதுபற்றி உமர் (ரழி) கூறும்போது, “அந்த நாளைத் தவிர, எப்போதும் நான் தலைமைப் பதவியை விரும்பியதே இல்லை. இதற்காக நான் அழைக்கப்படலாம் என எதிர்பார்த்து மகிழ்ச்சியில் இருந்து கொண்டிருந்தேன்” எனக் கூறினார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள், அலீ (ரழி) அவர்களை அழைத்து, அவர்களிடம் அதைக் கொடுத்தார்கள். “நீ செல், உனக்கு அல்லாஹ் வெற்றியைத் தரும் வரை நீ எதன் பக்கமும் திரும்பாதே” என்று கூறினார்கள். உடனே அலீ (ரழி) விரைந்தார். பின்பு திரும்பிப் பார்க்காமலேயே நின்று, “இறைத்தூதர் அவர்களே! மக்களிடம் நான் போர் செய்ய எது காரணம்?” என்று சப்தமிட்டுக் கேட்டார். “அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை. முஹம்மது (ஸல்) அல்லாஹ்வின் தூதர், என்று அவர்கள் சாட்சி கூறும் வரை அவர்களிடம் நீ போர் செய்! அவர்கள் இதை செய்துவிட்டால், உம்மிடம் அவர்கள் தங்களையும், தங்களின் சொத்துக்களையும் காப்பாற்றிக் கொண்டார்கள். ஆனால் நியாயமான காரணங்களுக்காகவே தவிர, அவர்களின் உயிர் பறிக்கப்படமாட்டாது அவர்களின் கேள்வி கணக்கு அல்லாஹ்விடம் உள்ளது” என நபி (ஸல்) பதில் கூறினார்கள். (முஸ்லிம்:2405)

11 - باب في المجاهدة

Surah: 11 - நற்செயல் புரிய அதிகம் முயற்சித்தல்

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ.

وَقَالَ تَعَالَى: "وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ.

وَقَالَ تَعَالَى: "وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا: أَي انْقَطِعْ إِلَيْهِ.

وَقَالَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ

وَقَالَ تَعَالَى: وَمَا تَقْدُمُوا لَأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا

وَقَالَ تَعَالَى: وَمَا تَنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ وَالْآيَاتُ فِي الْبَابِ كَثِيرَةٌ مَعْلُومَةٌ.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: எவர் நம் விஷயமாக முயற்சிச்செய்தாரோ, அவர்களுக்கு நாம் நேர்வழிகளைக் காட்டுவோம். நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்மை செய்வோருடன் உள்ளான். (29:69)

உமக்கு மரணம் ஏற்படும் (காலம்) வரை உமது இறைவனை வணங்குவீராக! (15:99)

உமது இறைவனின் பெயரை நினைவுகூர்வீராக! அவன் பக்கமே முற்றிலும் சார்ந்திருப்பீராக!

(73:8)

ஒருவர் அணுவளவேனும் நன்மை செய்தால், அதைக் காண்பார்... (99:7)

‘...உங்களுக்காக நல்லதில் எதை நீங்கள் முற்படுத்தி வைத்தீர்களோ, அவற்றை அல்லாஹ்விடம் கூலியாகச் சிறந்ததாகவும், மிக்க மகத்தானதாகவும் காண்பீர்கள்... (73:20)

...நல்லதில் இருந்தும் நீங்கள் செய்யும் செலவுகளை நிச்சயமாக, அல்லாஹ் அறிந்தவனாக உள்ளான். (2:273)

இந்த பாடத்தில் பிரபல்யமான வசனங்கள் நிறைய உள்ளன.